

ὑπὸ μόνων οἰκονομεῖσθαι τῶν αἰδήσεων, αἵδε εἶπεν, Ὁρασις, Ὁσφρησις, Ἀκοή, Γούσις, καὶ Ἀφή. καὶ τὸ σῶμα δὲ πάλιν τῷ Χρυσῷ, ἢ τῶν πιστῶν δὲ λέγω Ἐκκλησία ἐν Δαφόροις, ὡς περ μέλεις, συν-
 5 αρμολογεῖσθαι ἔθισσι. καὶ ὡς ὑπὸ πρώτῃ αἰδή-
 σεω οἰκονομεῖσθαι, τῶν εἰρημίων μεγάλων θρόνων, ὑπὸ μίας ἀγγελίᾳ κεφαλῆς τὸν Χρυσόν, καὶ ὡς περ ὑπὸ τῆς πρώτης αἰδήσεως ἑτέρα τις αἰδήσις ὅσα
 10 εἶσιν, ἕτως ἔδὲ ὑπὲρ τῆς πρώτης Πατριάρχας ἔτερον Πατριάρχῳ δώσαις εἶναι. ὡς πρὶν γὰρ τῶν θρόνων τῶν, ὡς περ αἰδήσεων οὐτῶν ἐν τῷ σῶματι τῷ Χρυσῷ, καὶ τὰ ἐξῆς. πάντες οὖν οἱ ἐπίσκοποι, διωρισμένως λαμβανόμενοι τῷ οἰόματι, ἀναλο-
 15 γειῶνται μὴ εἰς ὅσα ἐπίσκοπον, ὅτι μήγε συμ-
 παγίως καὶ συναριθμημένως κεραιδρόντα καὶ κεραιδμήμον, ἀλλ' εἰς ὅσα μητροπολίτην. πάντες πάλιν οἱ μητροπολίται ἐχὼντες ὡς ὅσα συμμετροπολίτην, ἀλλ' εἰς ὅσα Πατριάρχῳ. ὡς αὐτῶς πάλιν πάντες οἱ Πα-
 20 τριάρχῳ μὴ εἰς ὅσα συμπατριάρχῳ, ἀλλ' εἰς ὅσα Χρυσόν, ὅς εἰσιν Ἀυτοπατριάρχης, ἐξ ἧς καὶ πα-
 τριὰ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, καὶ ἐξ αὐτῶ πάντες οἱ Πατριάρχαι ἐν τῇ αὐτῇ ἀξίᾳ τῆς Πατριαρχίας εἰς συμπατριαρχούσας, κατὰ τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ
 25 τὴν αὐτοψήφον ὁκλογίαν, καὶ σφραγίδα μίαν α-
 ὠτάλακτον, τῆς αὐτῆς μίας χειρὸς καὶ ἐξουσίας πατριαρχοποιήσας αὐτὰς, Διακρινόμενους μόνον τοῖς ὑποκειμένοις, τῇ τε κεραιδμήσει καὶ ἐπαριθμήσει τῆς αὐτῆς ὁμοταγῆς συναριθμήσεως. ἕτω καὶ τὸν

Πάπαν συνάδοκουῖα παρὰ τῆς τυραννίας καὶ ἀ-
 δελφοκτονίας ἀρχῆς, πρώτων τῶν ἱερέων ὀνομαζομένων, αὐτὰς φιλοτιμουῖας αὐτὸν ταῖς πρεσβύσιν φήμας καὶ ἡμῶς ἐν τοῖς διηγήσει. μεθ' οὗ, ὡς δευτέρων
 πρώτων συναριθμημένων Πατριάρχῳ Κωνσταντινιπό-
 10 λιος τίθεσθαι, καὶ δὲ κεραιδμήμον, καὶ πρώ-
 τον τῶν ἱερέων ὑπάρχοντα Διὰ τὴν ὑπερασπίαν τῆς
 ἡδὲ κεραιδμήσεως, εἴτα τοῖς αὐτοῖς μέτροις καὶ
 ὁμοῖς καὶ τῆς λαμπρῆς, πάντας συναριθμημένως, καὶ
 συναριθμώμεν, καὶ συναριθμώμεν, καὶ συμμετρομένως,
 τῷ αὐτῷ ὅρῳ, τῷ αὐτῷ Κανόνι τοιχακμήσεως, καὶ τῷ
 αὐτῷ χαρακτῆρι χαρακτηρίζομεν ὡς τῷ Ἀυτοπα-
 15 χιερέως, ἐξ ἧς, καὶ δι' ἧς, καὶ εἰς ὃν τὰ πάντα. ταῦ-
 τα Νικόλαος ἱατροφιλόσοφος ἐξ ἰωαννίνων ὁ Κε-
 ραμὸς ἐν τῷ κατὰ τῆς ἀρχῆς τῷ Πάπᾳ βιβλίῳ
 αὐτῷ. σὺ δὲ σημείωσαι ὅτι καὶ αἱ ἐνταῦθα τῶν
 παπιστῶν ἀντιθέσεις ἰσχυρῶς κατέρχονται. περὶ
 ἰσολημίας τῶν πατριαρχῶν ἰδὲ καὶ ἰωαννῶν τὸν Νο-
 μοφύλακα ἐν τῇ ἀντιθέσει, τῷ Φλωρεντίνῳ Ὁρῷ,
 κείνῳ ἐν τῷ Τόμῳ τῆς Καταπαλῆς, καὶ ἰδὲ ἐκεί-
 20 φάλαμον δέκατον τρίτον, καὶ κατωτέρω βιβλίου πέμ-
 πτης κεφαλῆαιον εἰκοσὸν, καὶ βιβλίου δεκάτης μέρας
 δευτέρης κεφαλῆαιος δευτέρης Παραγράφου ὀγδοοῦ,
 ὅπου τὰ αὐτὰ λέγει ὁ Ἀναστάσιος τῷ Βαλαμῶνι καὶ
 Πέτρῳ, καὶ ἐτι ἰδὲ τῷ Στεφάνῳ τῷ Πεντακόρῳ
 κατωτέρω, βιβλίου δεκάτης μέρας τρίτης κεφαλῆαιος
 δευτέρης ἀντιθέσεις ὀγδόη.

30

35

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐρμηνεία τῶν ὀνότων καὶ δεκάτης ἐβδόμης τῶν Κανόνων τῆς ἐν Χαλκηδόνι τεταρτῆς Συνόδου. καὶ ὅτι τῆς
 καὶ ἑτέροι Κανόνες ὁποσολοιοὶ καὶ συνοδικοὶ σύμφωνοι. καὶ περὶ Σταυροπηγίων καὶ Ἐξαρχῶν.

40 **Η** Καθολικὴ τῷ Χρυσῷ Ἐκκλησία συμφώνως τῷ
 ἱερῷ Ἐυαγγελίῳ πολλοὺς ὁμοφώνουσιν ὁρθοδόξοις
 Ἐπισκόποις δέδωκε τὸ ἀναμάρτητον, καὶ τὸ κείμενον
 καὶ διορίζον καὶ ὑποφαινόμενον περὶ τῶν συμβαινόντων
 ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ἀμφιβολίαν, ὡς εἰσιν αἱ συνο-
 45 δοί, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν αἰνόντων καὶ κανονικῶν
 Οἰκουμενικῶν. πᾶσαν δὲ ἰδικῶς καὶ μοναρχικῶς καὶ
 ἀναμάρτητον ἐξουσίαν ὑπὸ πάντας ἐνὸς πατριάρχῳ
 ἀπεβάλετο, ἐμὲν ἀλλὰ καὶ κανόνισιν ἐβεβαίωσε, τὸ
 μηδὲν Ἐπίσκοπον ἰδικῶς, ἡγουρικῶς ἐξουσίαν ἔχειν.
 50 αὐτίκα γὰρ ὁ τεταρτὸς τέταρτος Κανὼν τῶν αἰώνων
 Ἀποστόλων ὀρίζει. Τὸς Ἐπισκόπους ἐκάστω ἔθνεσι ἐ-
 δοῦναι χρὴ τὸν ἐν αὐτοῖς πρώτον, καὶ ἡγεῖσθαι αὐ-
 τὸν ὡς κεφαλὴν. ἐν οἷς σημειώσεται ὅτι ἐκ ἑκαστοῦ
 ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι πρώτον κοινῶς, ἀλλὰ τὸν ἐν
 ἐκάστῳ ἔθνεσι πρώτον ἡγεῖσθαι ὡς κεφαλὴν. ὡς
 ἐν ἐκάστῳ ἔθνεσι κεφαλὴ, καὶ ἑδεμία ἐπὶ πάντων

τῶν. ὅνπερ Κανὼν ἐξηγήσαμεν ὁ τέταρτος τῆς ἐν Νι-
 κηῆ πρώτης, Φισί, τὸ δὲ κῆρυξ τῇ γινωσκόμενῃ διδασκᾷ
 ἐν ἐκαστῇ Ἐπαρχίᾳ τῷ Μητροπολίτῃ. πᾶς δὲ ἐνοεῖται
 ὁ Μητροπολίτης, ἰδὲ αὐτῶν βιβλίου δευτέρης κεφα-
 10 λαιον τρίτον. Ἡ αὐτὴ ἐν τῷ πέμπτῳ Κανόνι Φισί,
 τῆς ὑφ' ἑτέρων ὑποβληθείσας, ὑφ' ἑτέρων μὴ δέ-
 χεται, καὶ ἰδὲ τὸν αὐτὸν τόπον. ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν
 τῷ ἑκτῷ Κανόνι ἡ αὐτὴ διορίζει σὺνέσθαι τὰ πρεσ-
 βῆτα ταῖς Ἐκκλησίαις, ἡ περ ἀπολεσθήσασα ἡ δού-
 15 τερα Οἰκουμενικῇ, ὥρουν ἐν τῷ δευτέρῳ Κανόνι, μη-
 δοῦναι Ἐπίσκοπον ὑπαρῆναι ἀποτρίβει Ἐπαρχία, καὶ ἰδὲ
 τὸν τόπον ἐκεί. ταῦτα διατίσεται καὶ ἡ τρίτη ἐν τῷ
 ὀγδόῳ αὐτοῖς Κανόνι. ἀλλὰ δὴ καὶ Συνοδὸς ἐν ἐ-
 20 κάστῳ ἔτα ὥρισε γίνεσθαι ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία,
 καὶ τὰς συναπταμένης μεγάλας ἀμφιβολίας, συ-
 νόδως οἰκουμενικῶς ἀγέμεναι, ἔλυσεν. τῶν ἕτως
 ἔχοντων, ἡ ἐν Χαλκηδόνι, ἡ τῆς ἐν σφραγίδι τῆς

ὁρθοδο-

ὁρθοδοξίας ἐκ εἰπέ τι ὀναντίον ταῖς παρ' αὐτῆς, ἀλλὰ
τούτῃ ἐν πάσιν, ὅθεν καὶ τὰς Κανόνας τέττες ἐκ-
θερμή, ἐκ εἰσιοπὸν, ἵνα δώσῃ μοναρχίαν τῇ Ρώ-
μης, ἢ ἄλλῃ τινὶ Πατριάρχῃ. ἀλλ' ἐπειδὴ τὰς Μητρο-
πολίτας τῶν Διοικήσεων Ἀσίας, Πόντου, καὶ Θράκης δέ-
δωκε χρηστοποιεῖσθαι ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἥσαν
δὲ οἱ πάντες μὲν Ἐξάρχοι τῶν ἰδίων Ἐπαρχιῶν, τι-
νὲς δὲ αὐτῶν ἥσαν καὶ Ἐξάρχοι τῶν Διοικήσεων,
ὡς ἐρεῖσθαι κατωτέρω, ἐν οἷς ἐτελεύτα πᾶσα κρίσις μὴ
τεμνομένη ὑπὸ τῶν Ἐξάρχων τῆς Ἐπαρχίας, καὶ
γὰρ αἰσυμβαίνονσαι ἀμφιβολίαι ἐν τοῖς ἄλλοις Πα-
τριαρχικαῖς Θρόνοις, ἐθεωρῶντο πρῶτον παρὰ τῇ Ἐπι-
σκοπῷ, εἴτα ἐν τῇ Συνόδῳ τῆς Ἐπαρχίας, εἰ δὲ
μὴ ἐτέμνοντο παρ' αὐτῆς, ἐθεωρῶντο ἐν τῇ Συνόδῳ
ἐκείνῃ τῶν Πατριαρχῶν, τῶν δὲ μὴ ὑποκειμένων
τοῖς Πατριαρχαῖς Ἐκκλησιῶν αἱ ἀμφιβολίαι, ἐτε-
λευσέντο ὡς ἐπὶ τῆς Συνόδου τῆς Διοικήσεως. ἀλλ' ἐπειδὴ
Φημί ἢ ἐν Χαλκηδόνι ὤρισεν τὰς τοιαύτας χρηστοποι-
εῖσθαι ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, φυλάττεισθαι καὶ τῶν
τῶν τιμῶν, καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ ἀξίω-
μα, ὥρισε τὰ μὴ τεμνομένα ὡς ἐπὶ τῆς Συνόδου τῆς
Ἐπαρχίας, τέμνεισθαι ἢ ὑπὸ τῆς Συνόδου τῆς Διοι-
κήσεως, ἢ ὡς ἐπὶ τῆς Πατριαρχικῆς Κωνσταντινουπόλεως.
ὥστε ἐνοεῖσθαι τὸν Κανόνα περὶ μόνων τῶν ὑποκει-
μένων τῇ Κωνσταντινουπόλει. εἰ δὲ ἀδιορίζως ἐξεφω-
νήθησαν οἱ Κανόνες, ἀλλὰ τὸ τοιαύτα φράσις ἡ
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅθεν λέγεται, ὡς σεσημειώται ἀ-
νωτέρω βιβλίῳ δούτερος κεφαλαῖα τρίτη Παράγραφῳ
δεκάτῳ, ὅτι πάντων τῶν Μητροπόλεων καὶ Ἐπισκο-
πείων καὶ Μοναστηρίων καὶ Ἐκκλησιῶν ἡ αἰετοῖα καὶ
ἡ φροντίς, εἴ τι δὲ καὶ κρίσις καὶ κατάκρισις καὶ
ἀθώωσις τῇ οἰκίᾳ Πατριαρχικῇ ἀνάκειται. τῇ δὲ
Κωνσταντινουπόλει συνεδρῶν ἐξέσθαι καὶ ἐν ταῖς τῶν ἄλλων
Θρόνοις ἐνορίαις, ἐν αἷς ἐκ εἰς παρκαθιέρωσις Πατῆς,
Σταυρεπήγια διδόναι, καὶ τὰς ἐν τοῖς ἄλλοις Θρό-
νοις ἀναφυομένης ἀμφισβητήσεως ὑπὸ τῆς καὶ διορ-
θῆσθαι, καὶ πέραν ὑπὸ τῆς καὶ κρίσεσιν. ἐν
τάτοις σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ἐκαστὸς Πατριαρ-
χικὸς Θεωρεῖ μόνον μετὰ τῆς οἰκίας Συνόδου πάν-
τα τὰ ἴδια, καὶ τῶς τῶν κρίσιν, κατάκρισιν, καὶ
ἀθώωσιν. δούτερον, ἄλλων Θρόνων ἐνορίαι ἐνοεῖσθαι
αἱ ὑποκείμεναι αὐτῇ, ἢ τοῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
καὶ γὰρ μόνον τοῖς ὑποκειμένοις αὐτῇ πέμπτῃ Σταυρο-
πήγια, ὡς καὶ τὸ τὰς ἐν τοῖς ἄλλοις Θρόνοις ἀ-
ναφυομένης ἀμφισβητήσεως ὑπὸ τῆς καὶ διορ-
θῆσθαι, καὶ πέραν ὑπὸ τῆς καὶ κρίσεσιν, περὶ μόνων τῶν
ὑποκειμένων αὐτῇ ἐνοεῖσθαι, καὶ ἐδὲ πλέον. ὅθεν
ὁ Βαλσαμὼν ἐν τῇ ἐβραϊκῇ τῆς τετρακτῆς πρώτης Κανό-
νος τῶν ἀγίων Ἀποστόλων φησὶ, τέττων δὲ ἕως
ἐχόντων, ἢ τοῖς τῶν πασῶν ἐνορίαι τῆς Οἰκουμένης
τοῖς Πατριαρχαῖς δόξαντες εἶσθαι, καὶ κατὰ τὴν πε-
ρίληψιν τῆς ἐκτῆς Κανόνος καὶ τῆς ἐβδόμης τῆς
πρώτης Συνόδου, καὶ τῆς δούτερος καὶ τρίτης τῆς δού-
τερος, ἀνακρίνοντες τὰς διέποντας ταύτας Ἀρχιε-
ρεῖς, καὶ καὶ καὶ διορθῶναι, διηρώς καὶ Σταυρο-

πήγια δώσαντες ἐς πόλεις καὶ παροικίας. τέττων δὲ
ἕως ἐχόντων, ἕδον τῶν Πατριαρχῶν ἐπ' ἀδείας
εἶσαι ἐς ἐτέρους Πατριαρχαῖς ἐνορίαι δόσαντες Σταυ-
ροπήγια, ἀλλ' ἐδὲ Κληρικὸν αὐτῶν ἀρπάσαι, ἵνα
μὴ συγχέωνται τὰ δίκαια τῶν Ἐκκλησιῶν. ταῦτα 5
ὁ Βαλσαμὼν, ἐξ ἕδονται, ὅτι ὡς ἐπὶ ἐνορίαι τῶν
ἄλλων Θρόνων ἐνοεῖσθαι αἱ ἐνορίαι τῶν ὑπὸ αὐτῶν
Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων, ἕτω καὶ τὸ ὑπὸ τῆς
ἐν τῇ διορθῶσθαι τὰς ἀναφυομένης ἀμφισβητήσεως ἐν
τοῖς ἄλλοις Θρόνοις, ἐνοεῖσθαι αἱ Θρόνοι τῶν ὑποκει- 10
μένων αὐτοῖς Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων. εἰ δὲ
ποτε γέγονας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ρώμης
ἐν ἀλλοτρίαις ἐνορίαις ἐνέργειαι ἐν καὶ ἀνά-
γκης, ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἐν καὶ ἀνάγκης καὶ ἄλλοι
ἐνέργειαι παρ' ἐνορίαι, καὶ Πατριαρχαῖ καὶ Μητρο- 15
πολίται, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω βιβλίῳ δούτερος κεφαλαῖα
πέμπτῃ Παράγραφῳ δέκατον, καὶ κεφαλῶν δέκα-
τον εἰσάγον, καὶ κατωτέρω βιβλίῳ πέμπτῃ, κεφαλῶν
ἐνδεκάτῃ Παράγραφῳ τετρακτῆς δούτερον. περὶ μόνων
λοιπὸν τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ, ὡς εἴρηται, ἐνοεῖσθαι 20
οἱ Κανόνες. ὅθεν ὁ ἐκείνους πέμπτῃ Κανὼν τῆς ἐν Τρεῖ-
λῳ καὶ ὁλοῦ τὸν λόγον ποιῶν περὶ τῶν ἀγρετικῶν
καὶ ἐγχευμένων Παρεκκλήσεων, περὶ τῶν δηλονότι ἀγρετικῶν
καὶ ὁ παρὼν δέκατος ἐβδόμῃ Κανὼν, ἐκ
εἴπε τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἔχοντες κριτῶν, ἀλλὰ 25
τῶν Συνόδων τῆς Ἐπαρχίας. Ἐπαρχίαν δὲ ἐκ ἐνοεῖσθαι
καὶ τῶν τῆς Μητροπολίτης, καὶ τῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σύν-
δου, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῆς δούτερος
Κανόνος τῆς δούτερος Οἰκουμένης (εἰ γὰρ ὁ Κω-
νὼν ἕως τῆς ἐν Τρεῖλῳ φανερῶς ἐξηγητῆς τῆς ἐν ταῖς 30
θα δέκατος ἐβδόμῃ, καὶ ἰδὲ ἐκείνους ἐς τὸν τόπον
καὶ τὸν Κανόνα ῥητέον, καὶ τὰς ἐξηγητὰς αὐτῶν) ὁ δὲ
Ἐξάρχος τῆς Διοικήσεως ἐπωπῆθη, ἐπειδὴ ἡ δού-
τος, ἢ ὁλόγον μετὰ τῶν ἐν Χαλκηδόνι Συνόδων αὐ-
τῇ τῇ Συνόδῳ, καὶ ἕως ὁ Ἐξάρχος τῇ λήθῃ παρ- 35
δόθησαν. ὅθεν ὁ ἐβραϊκῶς ἐδ' ὅλων ἐμνήθη αὐ-
τῶν, ἀλλὰ τὸ τῶν Πατριαρχῶν κριτήριον μόνον
ἔχοντες ὤρισε τῶν ὑποκειμένων ἐκαστῶ αὐτῶν. διὸ
ὁ Βαλσαμὼν ἐξηγητῆς τὸν παρὼν Κανόνα,
φησὶν, ὁμοῦτοι Ἐξάρχος τῆς Διοικήσεως ἐσὶν, ὡς 40
ἐμοὶ δοκεῖ, ἐκ ὁ ἐκείνης Ἐπαρχίας Μητροπολίτης,
ἀλλ' ὅτις ὅλης Διοικήσεως Μητροπολίτης. Διοίκη-
σις δὲ ἐσὶν, ἢ πολλὰς Ἐπαρχίας ἔχουσα ἐν ἐαυτῇ.
τέττο δὲ τὸ τῶν Ἐξάρχων ἀπὸ μόνον σημεῖον ἐκ ἐ-
νεργεῖται, καὶ γὰρ λέγεται Ἐξάρχοντες τῶν Μη- 45
τροπολιτῶν, ἀλλὰ τὰς ἐν ταῖς Διοικήσεσιν ὄντας
ἐτέρας Μητροπολίτας ἐκ ἔχοντες ὅλους ὑποκειμένους
αὐτοῖς. εἰκοὶν ἐν ἐτέρῳ ἵνα εἶναι καὶ τὰς τότε
καὶ ἔχοντες Ἐξάρχους τῶν Διοικήσεων, ἢ τέττες μὲν εἶ-
ναι, ἀπραντῆσαι δὲ τὰ ὑπὸ τῶν Κανόνων διορθῶν- 50
τα τέτοις ἀπὸ μόνον. ὅτι δὲ ἐν τοῖς καὶ τῆς
ἐβραϊκῶς ἐκ ἡ Συνόδῳ, καὶ Ἐξάρχος τῆς ἐν
τοῖς Κανόσι τέτοις ἀγρετικῆς Διοικήσεως, δηλονότι.
λέγει γὰρ ὁ αὐτὸς συζογῇ ἐκκλησιαστικῇ ἐκ τῶν Νε-
αγῶν, βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλῶν δούτερον, οἱ
Πατριαρχ-

Πατριάρχαι καὶ οἱ Μητροπολίται ἀπ᾿ αὐτῶν, ἡ δὲ τῶν ἐπι-
 αὐτῶν κοινὰς ποιήσασιν Συνοδὸς, ἐμνημονύσῃ δὲ
 καὶ Συνοδῶν Διοικήσεως, ἥτις εἰς τὴν, ἐκ αὐτῶν ἐπι-
 ὤψιν αὐτῶν. ὅτι δὲ περὶ μόνων τῶν ὑποκαρμένων
 5 καὶ Κωνσταντινουπόλεως ἐστὶν ὁ σκοπὸς τῶν Κανόνων,
 λέγει τὸ πρῶτον ὁ Ζωγράφος ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῆς δεικνύσης ἐβ-
 δόμε Κανόνου, ἐκ πάντων δὲ τῶν Μητροπολιτῶν
 πάντως ὁ Κωνσταντινουπόλεως καθίσταται δικαστὴς, ἀλλο-
 λὰ τῶν ὑποκαρμένων αὐτῇ, ὡς γὰρ δὴ καὶ τὰς τῆς
 10 Συνόδου Μητροπολίτας, ἡ τὰς τῆς Παλαιστίνης καὶ

Φοινίκης, ἡ τὰς τῆς Αἰγυπτῆς ἀπαντὰς ἐλκύνει δικά-
 σθαι παρ' αὐτῆς, ἀλλ' οἱ μὲν τῆς Συνόδου τῆς τῆς
 Ἀντιοχείας φόρῳ ὑπόκεινται, οἱ δὲ τῆς Παλαιστίνης
 καὶ τῆς Ἰερουσαλὴμ, οἱ δὲ τῆς Αἰγυπτῆς ὡς καὶ τῆς
 Ἀλεξανδρείας δικάζονται, παρ' ὧν καὶ χειροτονεῖνται,
 καὶ οἵπερ ὑπόκεινται. ἐλέγοντο δὲ Ἐξάρχοι καὶ
 ἑπερι, ἦσαν ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας, καὶ ὁ Εὐ-
 φράσης, καὶ ὁ Θεσσαλονίκης, καὶ ὁ Κορίνθου, οἱς λέγε-
 ται Διᾶττο καὶ παρόμοιον δοξῆσαν παλαιοτέρων Φορέων
 ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις αὐτῶν. ταῦτα ὁ Βασιλεὺς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ σαφιστέρας θεωρίας τῶν ἀνωτέρω δύο Κανόνων, καὶ πρώτου τῆς, ΠΡΩΤΕΡΟΝ, ὑπερῆμας
 15 καὶ περὶ τίνων ὑποθέσεων Κληρικοί καὶ Ἐπίσκοποι, καὶ οἱ λοιποὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἐν δικαστηρίοις πο-
 λιτικοῖς κρινόμενοι, ὡς οἱ Κανόνες καὶ αἱ Νεαφαὶ τῶν ἱεσινιανῶν δηλαδὴ, ἐξ ὧν δέκνυται ῥόντε ῥώμης,
 καὶ τὰς λοιπὰς Πατριάρχας μὴ ἔχαν Ἐκκλησίαν ἐν ταῖς μὴ ὑποκαρμέναις αὐταῖς ἐνορίαις.

Πρὸς κατάληψιν σαφῆ τῶν Κανόνων θεωρητικῶν ἐν-
 20 ταῦτα τὸ ὑπερῆμα, ΠΡΩΤΕΡΟΝ, καὶ γὰρ Διᾶττο
 τῆς παρῆντος Κανόνου ἐκκαλύπτει μὴτε οἱ Κληρικοί,
 μὴτε οἱ πολιτικοὶ κρινόμενοι ὡς καὶ πολιτικῶν κρι-
 τῶν, μόνον δὲ σφίτερον τῶν Ἐπισκόπων, ὡς ὅν ἐ-
 25 κας ὑπόκειται, ταῖς ὑποθέσεσι θεωρητικῶν, καὶ αὐ-
 θωαπὸν, καὶ τέλει ὑπερῆμας. τὴν καὶ ὡς καὶ τῶν
 ἱεσινιανῶν θεωρεῖται, καὶ γὰρ νομοθετήσαντες, αἱ-
 τὴς κατὰ τὴν Κληρικῶν, ἢ μοναχῶν, ἢ Διοκονιστῶν,
 ἢ μοναχῶν, ἢ ἀσκητικῶν ἔχει τὴν ἀγωγὴν, ἢ
 διδασκῶν σφίτερον τῶν Ἐπισκόπων, ὡς τῶν τῶν ἐ-
 30 κας ὑπόκειται, ὁ δὲ τὸ πρῶτον μεταξὺ αὐτῶν
 Διοκονιστῶν, καὶ αἱ κρίνεται τὰ ἀρεσκόμενα τοῖς μέρε-
 σιν ὁ Ἐπίσκοπος, ὅφρα αἱ Ἀρχαὶ ἐκβιβάζονται τὰ
 ὅσα τῆς κατὰ τὴν, Βασιλικῶν βιβλίων τρίτῳ, Τίτλῳ
 35 πρώτῳ, κεφαλalaίῳ τριακοσῷ πέμπτῳ, καὶ ἱε-
 σινιανῶν Νεαφῶν ἐκκατῇ εἰκοστῇ τρίτῃ, κεφαλalaίῳ
 εἰκοσῷ πρώτῳ. εἴτε ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς ὑποθέ-
 σεσιν ἄλλως κρινόμενοι τὰ πρᾶγματα, καὶ γὰρ αἱ
 ἡ ὑπόθεσις ἐκκλησιαστικῇ εἴη, ἢ ἐν κοινῇ
 40 ἔχουσιν οἱ πολιτικοὶ κριταὶ ὡς τῶν τῶν ἐ-
 ζήσαντες, ἀλλ' οἱ ἀγνώστοι Ἐπίσκοποι τιθέσιν πέ-
 ρας τῇ ὑποθέσει καὶ τὰς ἱερὰς Κανόνας. ὅθεν ὁ
 ἱεσινιανὸς ἐν τῇ αὐτῇ Νεαφῇ, εἰ δὲ ἐκκλησιαστικῶν
 εἴη τὸ πρᾶγμα, μηδὲ κοινῶν ἐχέτωσαν οἱ πο-
 λιτικοὶ Ἀρχόντες ὡς τῶν τοιαύτων ἐξέτασιν, ἀλλ' οἱ
 45 ὁσίωντα Ἐπίσκοποι καὶ τὰς ἱερὰς Κανόνας τῇ πρᾶγ-
 ματι πέρας ὑπερῆμας, Βασιλικῶν βιβλίων τρί-
 τῳ, Τίτλῳ πρώτῳ, κεφαλalaίῳ τριακοσῷ πέμπτῳ. ἔτι ὡς
 τὴν ἰδίαν, ἢ ὡς ἑτέρων Ἐπισκόπων τὰ κεφαλalaίῳ τῶν ἐν-
 ταῦτα ἐκκατῇ περὶ τῶν καὶ τῶν Ἐπισκόπων δι-
 50 κῶν, ὁμοίως καὶ ὡς τῶν πολιτικῶν Νόμων σφίτερον.

καρῶν. ὅθεν ὁ ἱεσινιανὸς φησὶν, Ἀλλ' ἐὰν ὑπερῆμας
 χρηματικῆς, ἢ ἐκκλησιαστικῆς αἰτίας Ἐπίσκοπον, ὡς
 Ἀρχόντα πολιτικόν, ἢ στρατιωτικόν, ἢ κρινεῖται ἢ Διᾶττο
 ἢ παρίσταται δι᾿ αἱ βασιλικῆς κελεύσεως συγχωρεῖ-
 5 μη, Νεαφῶν ἐκκατῇ εἰκοστῇ τρίτῃ, κεφαλalaίῳ ἐνδό-
 μῳ. Ἐὰν Ἐπίσκοπος εἴη ὁ κατηγορούμενος, τὴν τῶν
 Μητροπολίτων ἐξέτασιν τὰ λεγόμενα καὶ καὶ. εἰ δὲ
 Μητροπολίτης εἴη, τὴν μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκο-
 10 πον, ὡς ὅν τελεῖ. εἰ δὲ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, ἢ
 ἄλλος Κληρικὸς, ἢ ἡγούμενος, ἢ μοναχὸς, τὴν ὁσ-
 ῶτατον Ἐπίσκοπον, ὡς ὅν εἴται τελεῖσιν, ἐξέτασιν
 τὰς ἐκκατῇ, καὶ τῆς ἀληθείας ἐξεταζομένης,
 καὶ ὡς ἐκκατῇ, ἕκαστον ὡς τὸ πρᾶγμα κανονι-
 15 κῶς ὑπερῆμας ὑποβάλλεται τῇ κρίματι τῆς ἐξέτα-
 ζοντος. τὰ αὐτὰ βεβαιῶνται καὶ Βασιλικῶν βι-
 βλίων τρίτῳ, Τίτλῳ πρώτῳ, κεφαλalaίῳ δεκάτῳ ἐνδόμῳ. καὶ
 Νεαφῶν ἱεσινιανῶν ἐκκατῇ εἰκοστῇ τρίτῃ, κεφαλalaίῳ
 εἰκοσῷ δευτέρῳ. Εἰτινες δὲ ὁσίωντα Ἐπίσκοποι τῆς
 αὐτῆς Συνόδου ἐμφισβήτησιν τινὰ ὡς ἄλλως ἔχουσιν,
 20 εἴτε ὑπερῆμας ἐκκλησιαστικῆς δικῆς, εἴτε ὑπερῆμας ἄλλων τινῶν
 πρᾶγμάτων, σφίτερον ὁ Μητροπολίτης αὐτῶν μετ' ἑ-
 25 τέρων δύο καὶ τῆς ἰδίας Συνόδου Ἐπισκόπων τὸ
 πρᾶγμα κρινεῖται, καὶ αἱ μὴ ἐμμένῃ ἑκάτερον μέ-
 30 ρος τοῖς κεκαρμένοις, τῆν κατὰ τὸ μακαριώτατον
 Πατριάρχης ἐκείνης τῆς Διοκονιστῶν μεταξὺ αὐτῶν
 ἐκκατῇ, Βασιλικῶν βιβλίων τρίτῳ, Τίτλῳ πρώτῳ,
 κεφαλalaίῳ τριακοσῷ ἐνδόμῳ. σημειῶσαι ὅν τῶν, ὅτι
 35 μὴτε τὰ βασιλικά, μὴτε ὁ ἱεσινιανὸς ἐμνήσθησαν ἰδι-
 κῶς ἢ τῆς ῥώμης, ἢ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς εἶπον αὐ-
 τὰς ἡ πρώτης, ἢ ἡ ἑκτῆς κριταῖς, ἢ ἔχον τὴν Ἐκκλησίαν
 τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν, τὴν μὴ ὑποκαρμένην αὐτοῖς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι τὰ πατριάρχικα κριτήρια Ἐκκλησίᾳ ἐκκατῇ καὶ ὅθεν τὰς αἰτίας καὶ ἄλλων κρινόμενος Ἐπίσκο-
 10 πος δὲ Ἀρχιεπίσκοπος κρινεῖται, ὡς αἱ Νεαφαὶ τῶν Βασιλικῶν συμφωνοῦν τοῖς ἐκκλησιαστικαῖς Κανόνοις ὡς φησὶν.

Ρητῆς δὲ ἀγορεύουσι καὶ τὰ βασιλικά, καὶ ὁ
ἰσπανιανὸς, καὶ Λέων ὁ σοφὸς, ὅτι τὰ Πατριαρχικά
κριτήρια Ἐκκλησίᾳ ἔχ' ὑπόκεινται. λέγει γὰρ ὁ ἰσπανι-
ανὸς, Ἐπισκοποὶ τινες καὶ ἄλλων κινῶντες αἰ-
τίας, πρὸς τῷ ἰδίῳ δικαζέσθωσαν μητροπολίτῃ,
συμβασιμῶν δὲ ὁ Ἐπισκόπων τῇ Συνοδῷ, θα-
τέρει δὲ μὴ σοιχῶντες τῇ τῶν κρίσει, ὁ ἀρμόδιος
Πατριάρχης ἐξετάσει πῶς ψῆφον, μὴ διδῶς Ἐκ-
κλησίαν. ταῦτα συμβασιμῶν Ἐκκλησιαστικῇ ἐκ τῶν
Νεαρῶν, βιβλίᾳ τρίτῃ, κεφαλῇ δούτῃ. καὶ
Λέων καὶ Κωνσταντῖνος αὐτοκράτορες. φασί, πα-
σῶν τῶν Μητροπόλεων καὶ Ἐπισκοπείων, μοναστηρί-
ων τε καὶ Ἐκκλησιῶν ἡ περὶ αὐτῶν καὶ φροντίς, ἔστι δὲ
καὶ κρίσις, καὶ κατάκρισις, καὶ ἀδύναμις τῶν οὐκ ἐν
Πατριάρχῃ ἀνάκειται. πρὸς τούτοις ἀσυμβάσιμους
Ἐπισκόπους τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας ἀμφισβητήσιν
τινα ἔχον ἐν αὐτοῖς, ἢ περὶ Ἐκκλησιαστικῆς δικῆς,
ἢ περὶ ἄλλης τινὸς ὑποθέσεως, πρῶτον ὁ Μητρο-
πολίτης μετὰ δύο Ἐπισκόπων τῆς αὐτῆς Συνο-
δῆς, ἢ Ἐπαρχίας ἀνακρινέτω τὸ πρᾶγμα, καὶ εἰ μὴ
ἐφισυχάσει ἐκάτερον μέρος τῇ ταυτῇ κρίσει,
τηνικαῦτα ὁ μακαριώτατος Πατριάρχης τῆς Διοι-
κήσεως ἐκείνης μετὰ τῶν ἀκροάσθω, καὶ κεί-
να ὀρίζετω, ἅτινα τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς Κανόσι καὶ
τοῖς Νόμοις συμβάδει, ἄδουδὸς μέρος καὶ τῆς ψήφου
αὐτῆς ἀντιλέγειν δυνάμενος. ταῦτα συμβάδει τῷ
ἰσπανιανῷ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω Νεαρῶν ἐκατοστῇ ἐν-
κοστῇ τρίτῃ, κεφαλῇ εἰκοστῇ δούτῃ, Βασιλικῶν
βιβλίᾳ τρίτῃ. τίτλῳ πρώτῳ, κεφαλῇ τριαντα-
ὄγδω. καὶ γὰρ ἐκ ὀκκαλῆται αἱ τῶν Πατριαρχῶν
ψῆφοι. καὶ ὁ φῶτις. φησὶν ἐν τῇ Νομοκάνονι, ὅτι
ἡ ἐκκοστὴ ὁράτη Διόταξις τῶν τετάρτων τίτλων ὅ-
πρωτα βιβλίᾳ φησὶν, εἴτε μόνῃ Μητροπολίτης,
εἴτε μετὰ τῆς Συνοδῆς αὐτῆς δικασαὶ Ἐπισκόπων, ἢ
Κληρικῶν, καὶ μὴ ἑρεχθῇ τὰ τυτυπωμένα, ὅτις Διοι-
κήσεως Πατριάρχης σκοπεῖ, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς κεκλημένοις
ἐμμεύσιν, ὡσανεὶ αὐτοὶ ἐξ ἀρχῆς ἐδίκασαν, ἔτε γὰρ
ὀκκαλῶνται αἱ τῶν Πατριαρχῶν ψῆφοι. οὕτως
ὁ Σχολιαστὴς Βαλσαμῶν φησὶν, ἀνάγνωθι καὶ
τὸ πασσαρκοσὸν πέμπτον κεφάλαιον τῆς πρώτης
τίτλων τῆς τρίτης βιβλίᾳ τῶν Βασιλικῶν, μέρος
ὅν τῆς ἐκκοστῆς ἐκκοστῆς τρίτης ἰσπανιανῆς Νεα-
ρῶς, καὶ λέγον ταῦτα, οἵτινες δὲ ὁσιώτατοι Ἐ-
πίσκοποι τῆς αὐτῆς Συνοδῆς ἀμφισβητήσιν τινα
πρὸς ἀλλήλους ἔχουσιν, εἴτε ὑπὲρ Ἐκκλησιαστικῆς δι-
κῆς, εἴτε ὑπὲρ ἄλλων τινῶν πραγμάτων, αὐτο-
τερον ὁ Μητροπολίτης αὐτῶν μετ' ἐτέρων δύο ἐκ
τῶν τῆς αὐτῆς Συνοδῆς Ἐπισκόπων τὸ πρᾶγμα κρι-
νέτω, καὶ εἰ μὴ ἐμμεύσιν ἐκάτερον μέρος τοῖς κεκλη-
μένοις, τηνικαῦτα ὁ μακαριώτατος Πατριάρχης τῆς
Διοικήσεως ἐκείνης μετὰ τῶν ἀκροάσθω, κα-
κείνα ὀρίζετω, ἅτινα τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς Κανόσι
καὶ τοῖς Νόμοις συμβάδει, ἄδουδὸς μέρος καὶ τῆς
ψήφου αὐτῆς ἀντιλέγειν δυνάμενος. καὶ συμβασιμῶν
Διαταγῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἐκ τῆς πρώτης βιβλίᾳ

τῆς κωδικῆς, τίτλῳ τετάρτῳ, ἀριθμῷ ἐκκοστῇ
ἐκκοστῇ, μηδὲς ἐκ πρώτης ἀντιλέγειν Κληρικῶν
πρὸς τῷ Πατριάρχῃ, ἀλλὰ πρὸς τῷ Ἐπισκόπῳ αὐ-
τῆς, εἰ δὲ πρὸς αὐτὸν ὑποπίως ἔχει, πρὸς τῷ Μητρο-
πολίτῃ, εἰ δὲ καὶ κείνος ὑποπίως ἐστὶ, δὲ συμβασιμῶν
αὐτῶν ἐκ πρῶτης τῆς ὅλης Συνοδῆς τρεῖς τῶν καὶ
πῶς τῶν τῆς χειρῶν πρῶτοντας, καὶ εἰ μὴ
ἑρεχθῇ τὰ κεκλημένα, ὅν τῆς Διοικήσεως Πατρι-
άρχῃ ὑπὸ κληρῶν, καὶ τοῖς παρ' αὐτῆς κληρικῶν
ἐμμεύσιν, ὡσανεὶ ἐξ ἀρχῆς αὐτοὶ ἐδίκασαν, ἔτε γὰρ ἐκ-
καλῶνται αἱ τῶν Πατριαρχῶν ψῆφοι. ταῦτα ἐκεί. ἐν
δὲ βιβλίῳ πρώτῳ, τίτλῳ τετάρτῳ, κεφαλῇ εἰκοστῇ
ἐκκοστῇ τῆς κωδικῆς πλατύτερον φησὶν ὁ αὐτός, Θεοφι-
λοῦ μηδὲς τῶν ὀλαβεσάντων Κληρικῶν, εἴτε πα-
ρα τινος Συγκλητικῆς, εἴτε πρὸς τῶν κληρικῶν λαῶν
κῶν ἡνὸς, αὐτοὺς καὶ ἐκ πρώτης ἐν αἰνάσει γινέσθω
πρὸς τοῖς μακαριώτατοις Πατριαρχαῖς Διοικήσεως
ἐκείνης, ἀλλὰ πρῶτον κατὰ τὰς ἱεράς Θεσμῆς
πρὸς τῷ τῆς πόλεως Ἐπισκόπῳ, καὶ ἢ ὁ Κληρικὸς
Διόταξις, εἰ δὲ ὑποπίως ἔχει αὐτοὶ ἐκείνοι, πρὸς τῷ
τῆς Μητροπόλεως Ἐπισκόπῳ τῶν πρᾶτον, εἰ δὲ,
ὡς ἐκός, ἔτε τὰ καὶ ἐκείνοι αὐτῶν ἀρεσκα, τηνικαῦ-
τα πρὸς τῷ ὀλαγῇ Συνοδῶν τῆς Ἐπαρχίας, καὶ ὁ
Μητροπολίτης, καὶ τῶν Ἐπισκόπων, εἰ δὲ καὶ παρ'
αὐτῆς οἰσθήη βιβλαφόρῃ, τηνικαῦτα ὑπὸ κληρῶν
αὐτῆς τὸν μακαριώτατον Πατριάρχῃ τῆς Διοικήσεως
ἐκείνης, καὶ τοῖς παρ' αὐτῆς κληρικῶν πάντως ἐμ-
μεύσιν, ὡσανεὶ ἔτυχον ἐξ ἀρχῆς αὐτοὶ ἑρεχθῶν
δικασθῆς, κατὰ γὰρ δὴ τῶν τοιούτων Ἐπισκόπων
ὑποθέσεων, ἐκ εἶναι χόρειν Ἐκκλησίᾳ τοῖς πρὸ
ἡμῶν νενομοθέτηται, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ σημείωσαι
ὅτι ἐκ ὁ ἰσπανιανὸς πρῶτος οἰνομοθέτησε μὴ ὑποκα-
ταί τὰ κριτήρια τῶν Πατριαρχῶν Ἐκκλησίᾳ, ἀλ-
λά τοῖς πρὸ αὐτῆς ἔτιως ὀλισσάμενος κατὰ κληρῶν
αὐτῆς τὰ δωδεκάτη Κανόνῳ τῆς οὐ Ἀντιστοχῆς
λέγοντες, ὅν ὑπὸ τῆς ἰδῆς Ἐπισκόπου καθαιρεθῶ-
νται, δέον ὑπὸ μείζονα Ἐπισκόπων Συνοδῶν τρεῖς
οὐκαὶ, καὶ ὁ νομίζεσθαι δίκαια ἔχον, πρῶτον ἀφῆραν
πλάσιον Ἐπισκόποις, καὶ πῶς παρ' αὐτῶν ἐξετάσιν π
καὶ ὑπὸ κληρῶν ἐκδοχῶνται. ὁ Βαλσαμῶν ἐρη-
νόων τῶν, φησὶν, ἐμοὶ δοκεῖ, ὅν Κανόνα ἐκφα-
νησθῆναι ἀπὸ τῶν ὑποθέσεων τῶν ἄλλων Ἐπισκό-
πων, καὶ τῶν Μητροπολιτῶν, ἐμμεύσιν καὶ τῶν Πατρι-
αρχῶν, αἱ ψῆφοι γὰρ τῶν Ἐκκλησίᾳ ἔχ' ὑπό-
κεινται. καὶ δὴ καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Ἰσαάκ ἔλεγε με-
κατὰ τῷ πρῶτῳ τῶν Παλαιολόγων, ὅτι ὁ Κωνσταν-
τινουπόλεως οὐκ ἐκάνει πῶς ἐξέσταν αὐτῆς ὑπὸ τῷ
Πατριάρχῃ τῆς Ἀνατολῆς. καὶ ἰδὲ τῶν ἡμῶν τὸν
Παχυμέρον βιβλίῳ ἑκτῷ, κεφαλῇ οὐδεκάτῳ.
εἰ δὲ ὁ Ἀριστοῦς λέγει ἐν τῇ ἐρημικῇ τῆς παρ' ἐν-
τος οὐκ ἐκ Κανόνῳ Ἐξάρχῃ τῶν Διοικήσεων τὰς
Πατριαρχίας, ἀλλὰ ὅτι πρῶτον, ὅτι παραλογι-
ζεται, μακάριον τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς Κανόσι, καὶ
γὰρ αὐτοὶ ἐστὶν ὁ αὐτοῦ αὐτῶν τῶν ἀρχαίων Πα-
τριαρχῆς τῆς ὀλίας πόλεως Νικηφόρου, καὶ ἐν τῷ
τρίκοντῳ

τριακοστῇ οὕτω Κανόνι τῆς ἐν Τρεβῇ Συνοδῇ
γελοῖως ἀπεφθάνει εἰπών, ὥστε μὴ κατὰ τὴν ἡμῶν
δόξαν τὰς ῥώμης τάξεις τὴν Κωνσταντινουπό-
λιν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑτέρας, καὶ τὴν ΜΕΤΑ, ὡς
5 θείαν τὴν ἑτέραν εἶναι διωτικὴν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἡμῶν
τί δὲ εἶναι αὐτὴν εἰπών, ἰδὲ ἀνωτέρω κεφαλαίᾳ τρί-
τῃ Παράγραφον δεύτερον. δεύτερον, ὅτι ὡς εἴπα-
μεν ἀνωτέρω βιβλίῳ δούτερον, κεφαλαίᾳ πέμπτῃ,
Παράγραφῳ δευτέρῳ, τοῖς ἐρμηνευταῖς περὶ τῆς

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

ὅτι τὸ μὴ ὑποκείσθαι Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ ἀναψηλαφᾶσθαι τὰ τῶν Πατριαρχῶν κριτήρια, τὰς τῆς
Κανόνας τάξιν Νόμων ἐπέχαν, τὸν τε Κωνσταντινουπόλεως μὴ ἔχον Ἐκκλησίαν πρὸς τὰς λοιπὰς Πατρι-
15 αρχάς, τὰς τε παρόντας Κανόνας μὴ ἀναγορεύειν περὶ Ἐκκλησίας, ἐκ τῶν ἐνταῦθα νομίμων, καὶ Νικα-
εῶν τῶν Βασιλέων δεικνύων.

Καὶ λέων ὁ σοφὸς ἐν τῇ πρώτῃ τίτλῳ τῆς νο-
μικῆς αὐτῆς ἐπιτομῆς λέγει, πὸ τὰ Πατριαρχε-
20 κριτήριον Ἐκκλησίᾳ ἐκ ὑποκείται, ἐδὲ ἀναψη-
λαφᾶται ὑφ' ἐτέρας, ὡς ἀρχὴ καὶ αὐτὴ τῶν ἐκκλησια-
στικῶν κριτηρίων, ἐξ αὐτῆς γὰρ πάντα τὰ ἐκκλη-
σιαστικά κριτήρια, καὶ αἱ αὐτὴ ἀναλύει καὶ ἀνα-
γρίφεται, αὐτὸ δὲ ἔπειτα οὕτως, ἔπειτα πρὸς ἑπτα-
25 τοῖς γὰρ ἡ ἀρχὴ. ἐπανακρίνεται δὲ καὶ αὐτὴ
πυγματικῶς ὑφ' αὐτῆς, καθὰ καὶ τὸ βασιλικόν,
ὡς γὰρ θεοφίης Μωϋσῆς τὸ ἀνακρίναν τὰς κρίσεις αἰς
Νόμον ἔθετο. ἐν ταῖς συστάσεσιν περὶ τῶν, ὅτι ἔπει-
τὰ βασιλικά καλῶμεν νόμιμα, ἔπειτα ἄλλοις τίς
30 τῶν Αὐτοκρατόρων, ἔπειτα οἱ ἐκκλησιαστικοὶ Κανόνες,
ἔπειτα οἱ ἐγκριτοὶ ἐξηγηταὶ αὐτῶν εἶπον τὸν ῥώμης, ἡ
τὴν Κωνσταντινουπόλεως πρῶτον, ἡ ἔχοντες, ἡ ἀνα-
κρίνεται κριτὴν. δεύτερον, ὅτι πάντες εἶπον, ὅτι
τῶν Πατριαρχῶν τὰ κριτήρια ἐκ ἀναψηλαφῶνται,
35 ἔπειτα Ἐκκλησίαν φοβέονται, ἔπειτα Ἐκκλησίᾳ ὑποκει-
ται. εἰ δὲ εἶχον οἱ παρόντες Κανόνες σκοπὸν Ἐκ-
κλησίας τῶν Πατριαρχῶν πρὸς τὴν Κωνσταντινουπόλεως,
ἐκ αὐτῶν ὅτι τῶν Κανόνων ἐθέσπιζον, ἐγνωσκον
γὰρ, ὅτι καθὼς ἡ οὐ καλῶμεν Συνοδὸς μετὰ τῶν

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἐρμηνείας τῶν παρόντων Κανόνων ὑπὸ τῶν κατὰ τῆς ἀσκητικῆς τῆς ῥώμης φερουσῶν καὶ
ὁρθῶς νέων Ἀιρετικῶν, κριτὴν δὲ τὴν Κωνσταντινουπόλεως τῆς ῥώμης καὶ τῶν Πατριαρχῶν ψαύδως
45 λεγόντων. καὶ περὶ ἐτέρων τινῶν, μάρτυρας τῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καθόλου Ἐκκλησίας τῶν
Ἀλεξιάδα, τὸν Κωνσταντινουπόλεως Γερεμίαν, Νικόλαον Μεθώνης, καὶ Μακάριον Ἀγκύρας περὶ
Φιρίτων, καὶ τῆς ἐκτέλει ἐπισταγωγῆς τῶν Λατίνων ὑπὲρ τῆς ἐπὶ πάντων Ἐκκλησίας τῆς ῥώμης.

Οἱ νέοι Αἰρετικοὶ ὅτι φέρονται κατὰ τῆς ἀσ-
50 κητικῆς τῆς Πάπας τῆς ῥώμης λέγουσι, τῆς
ἐκτὸς Ἐπισκόπου δέδωκεν ὁ Θεός, ἀλλ' ἐδὲ αἱ Συ-
νοδοί, ἐπειδὴ ἐδεμίαν Συνοδὸν Οἰκουμενικὴν διώκα-
ται τὸ ἀξίωμα αὐτῆς δεῖναι ἀνθρώπῳ τινί. ὅτε δὲ
ἐρμηνεύει τὰς παρόντας Κανόνας, λέγουσι, πάν-
των καὶ Πατριαρχῶν καὶ αὐτῶν τῶν Πάπας κριτῆς

τάληθ' ἡ λέγειν καὶ ἰσορεῖν, καὶ οὐκ ἰδίαν γνώμην
εἰσάγειν, ὅσον τῆς Ἀλεξάνδρου τὰ ὑπὸ τῆς κοιτίδος
αὐτῆς ὑποβάλλομεν, ἀλλ' ἐλέγει ἡ ἀληθὴς, ὡς περὶ
μετὰ. λέγει δὲ ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῶν οὕτως Κανό-
νων τῆς πρώτης ἐν Νικαίᾳ, Ἐκαστος τῶν Πατριαρχῶν
τοῖς ἰδίοις περὶ νόμοις ἀρκεῖσθαι ὀφείλει, καὶ μὴ τινὰ
τῶν Ἐπαρχῶν ἐτέρων, ἐκ δεῦρον αὐτοῦ καὶ ἐξ
ἀρχῆς ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἡμεῶν, ὑπογράφειν, τῆς
γὰρ τύφῃ ἐπὶ κοσμικῆς ἐξουσίας.

Ἀρχόντων καὶ τῶν Αὐτοκρατόρων Μαρκιανῶν ἐθέσπι-
σαν, πρὸς τετάρτη, τὰς πραγματικὰς τύπας, ἦσαν
τὰς πολιτικὰς Νόμους καὶ τὰ βασιλικά θεασίσματα
καὶ μὴ ἀρχαί, καὶ μόνως τὰς Κανόνας ἔχον τὸ
κῦρος. καὶ ἡ ἐν Ἐφῶν Οἰκουμενικὴ Κανὼν ὁ γότος
Φησί, εἰδὲς μαχόμενον τύπον τοῖς νῦν ὁρμισθεῖς
περὶ νόμοις, ἀκέρως τῶν αἰνῶν ἐδόξε πάσῃ τῇ
ἀγίᾳ καὶ Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ. εἶπε Γεσινιανὸς ἐστὶν ὁ
θεσπίζων ἔχον τὰς Κανόνας καὶ πάντα τὸ κῦρος,
Φησί γὰρ ἐν τῇ ἐκατοστῇ τριακοστῇ πρώτῃ Νικαίᾳ,
θεσπίζομεν τάξιν Νόμων ἐπέχον τὰς ἀρχὰς καὶ ἐκ-
κλησιαστικὰς Κανόνας, τὰς ὑπὸ τῶν ἀγίων τεσσά-
ρων Συνοδῶν ὁρμισθέντας, ἡ βεβαιωθέντας, καὶ τὰς
ὁρμῶν αὐτῶν δεχόμεναι ὡς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.
καὶ λέων ὁ σοφὸς ἐστὶν ὁ λέγων Βασιλικῶν βιβλίων
πέμπτῃ, τίτλῳ τρίτῳ, κεφαλαίᾳ πρώτῃ, ὅτι δι-
έχεται τὰς ἀρχὰς ἐπὶ τὴν Οἰκουμενικὴν Συνοδὸν ὡς
τὸ ἄκρον Εὐαγγέλιον. λέγουμεν ἔτι πάλιν, ὅτι οἱ
οἰπαρόντες Κανόνες εἶχον σκοπὸν Ἐκκλησίας, ἐκ
αὐτῶν ὅτι τῶν κατὰ ἀμέμερον οἱ Αὐτοκρα-
τορες καὶ οἱ λοιποὶ πάντων τῶν ἀγίων Συνοδῶν Κα-
νόνας ἐθέσπισαν.

φανταῖσιν, ἐπειδὴ μήτε ἡ οὐ Κωνσταντινὴ πόλις ἔκκλησίαν τοιαύτην γνώμην ἔχον, ἢ ἔχει, μήτε ἡμεῖς περὶ αὐτῆς τοιαύτον τι ἔχομεν, ἢ ἔχομεν, ἐμὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλοι τινὲς φερόμενοι κατὰ τῆς μοναρχίας τῆς Ῥώμης, τοιαύτον τι βάλονται τὰς παρ' ἡμῶν Κανόνας διίσχυρίζονται, καὶ συστάσεις ποσὶν βράδυνται, πρῶτον τὴν Ἀλεξιάδα, ἐν τῇ πρώτῃ βιβλίῳ τῆς ἰσορίας αὐτῆς λέγουσαν, τὴν οὐ Χαλκηδόνι Συνοδὸν δεδοκέναι τῇ Κωνσταντινὴ πόλει καθόλου Ἐκκλησίᾳ. δεύτερον τὴν Κωνσταντινὴ πόλιν ἰερουργίαν, λέγοντα ὁπισθολῇ πρὸς Λατίνους, ἐπεὶ τοιούτῳ ἢ κατ' ἡμᾶς Ἐκκλησίᾳ πατέρες τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἡγεμονίᾳ ἐν τῇ γνώσει, καὶ τῷ ἀσπίλον αὐτῇ ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀποστο-

λικῶν καὶ πατρικῶν Διαταγμάτων, καὶ ἡδὲ ἡνείκα τὰ πρεσβεία τῆς ὀρθοδοξίας ἔληφε, καὶ εἰς κεφαλὴν τέτακται. τρίτον, ὅτι Νικόλαος ὁ Μεθώνης καὶ Μακάριος ὁ Ἀγκύρας λέγουσιν Ἐξάρχον Διοικήσεως εἶναι εἶχον Πατριάρχην, τὸν δὲ Κωνσταντινὴ πόλιν τὰς πάντας ἀνακρίνοντα. σπαστάς δὲ βεβαιώσαι τὸ πλεονέκτημα αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἡ παρεξηγήσεων, ὡς ἐρεῖται, καὶ μάλιστα τὰ τοιαῦτα ἐπιστάγασιν οἱ Ῥωμαῖοι, ἵν' ἔχουσι λέγειν, τοιαῦτα λέγουσιν οἱ Ἀνατολικοὶ τὴν Κωνσταντινὴ πόλιν, καὶ ὅμως τοιαῦτα μόνον ἐστὶν ὁ Ῥώμης, καὶ ὅτι ἀληθῆς ἐστὶ τὰ ἀρετὰ περὶ τῆς Κωνσταντινὴ πόλεως, καὶ ὅσον ἐστὶ κριτικῆς πρώτης, ὁ Ῥώμης ὅμως ἐστὶ κριτικῆς ἔχουσιν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

15

Ἀπάντησις εἰς τὴν μαρτυρίαν τῆς Ἀλεξιάδος, καὶ τῆς ἐπισανγωγῆς τῶν Λατίνων. καὶ ὅτι μέχρι τῶν ὁμοιωτικῶν μόνον πράττειν, ἀπλῶς δὲ ἐδέχεται ἡμᾶς τὰς ἰσορίας.

Ἀλλὰ ῥητόν πρὸς μὴ τὴν Ἀλεξιάδα πρῶτον, ὅπερ ἔπουν ἐν τῇ ἐβδόμῃ συνελεύσει τῶν Φλωρεντινῶν συλόγος οἱ πατέρες ἡμῶν τοῖς Λατίνοις, πρὸς οὐσιαστικοῖς εἰς μαρτυρίαν τὴν Σωζόμενον μαρτυρεῖται, ἀπεκρίθησαν γὰρ αἱ τῆς Βασιλείας καὶ ἔπουν, εἰ πρὸς ἡμῶν ἐστὶν ἐν πράγμασι συνοδικαῖς ἰσορικῆς ἀναγνωστέαι. καὶ λεόντιος ὁ σχολαστικὸς λέγει ἐν τῇ τρίτῃ πράξει τῆς ἰσορίας αὐτῆς, μέχρι τῶν πράξεων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων κεκανόνισαι ἡμῖν δέχεσθαι τὰς ἰσορίας ἀπλῶς, τὰς δὲ μετέπειτα ἀπλῶς ἐκκαταδεχόμεθα. δεύτερον, ὅτι ἰδὲ καὶ οὐταῦτα τὰ παπισμῶν τὸ ἰδίωμα, ὅς ἐστιν αὐτῶν τὰς ἡγεμονίας αὐτῆς, ποσὶν βράδυνται γυναικας ποσὶν

τιδὲ εἰς μαρτυρίαν δι' ὁμοιωτικῶν, ταῦτον εἰπεῖν αἱ φασμάτων καὶ δι' ἄλλων τοιαύτων, ἔτω καὶ ἔτοι καταφλυαροῦσιν, ὑφαινοντες ἀρετῆς ἰσόν. εἴπα ἡ Ἀλεξιάς ἐπαρέχει τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν τῇ Κωνσταντινὴ πόλει, καταγέλαστος ἐστὶ, πρῶτον, ὅτι ἐκείνη, ὅπερ ἔδωκε τὴν πρὸ αὐτῆς ἔπουν ἔπειτα, ἐμὸν αἶμα, ἀλλ' ἔδωκε ἰσορικῶς δεκτὴς τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἔπουν αὐτῇ. τὸ δὲ, ὅτι ἀντίκειται τοῖς Κανόσι τῆς αὐτῆς ἀρετῆς πᾶσιν, οὐκ ἔστιν ῥητὴς λέγουσιν εἶναι τὴν Κωνσταντινὴ πόλιν μετὰ τὴν Ῥώμην, αὐτὴ δὲ ὁπισθίστη τὴν Κωνσταντινὴ πόλιν καὶ τῇ Ῥώμῃ, ἔδωκε δὲ ἀντιλέγων ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς εἰσακκεῖται, εἰδὲ γυναικας ὁμοιωτικῶς.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

35

Ἀπάντησις εἰς τὰ τῆς Ἀγκύρας Μακαρίου, καὶ τῶν λοιπῶν, ὅτι τὸ λέγεσθαι τὰς Πατριάρχας Ἐξάρχους Διοικήσεως, καὶ εἶναι τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν τὴν Κωνσταντινὴ πόλιν ὑπὸ τῶν συνοδικῶν κανόνων, καὶ βασιλικῶν διαταγῶν, ψευδῶς δέκνυται ἐν ταῦτα ἡγεῖσθαι. καὶ περὶ τῆς ποσὶν βράδυνται λέγεται Ἐξάρχος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

40

Πρὸς δὲ τὴν Ἀγκύρας καὶ τὰς περὶ αὐτὸν λέγουσιν, ὅτι ἀληθῶς καὶ ὀρθοδόξως περὶ τῶν λοιπῶν ἔγραψεν ἡ πανιερότης αὐτῆς, περὶ δὲ τῆς παρόντος κεφαλῆς, ὅσον μὴ πρὸς τὴν Ἑπαρχίαν, καλῶς εἶπε, τὴν μὴ τοὶ Διοίκησιν κολοῦναι, περὶ τῆς παρ' ἡμῶν γὰρ αὐτῶν ὅτι μόνον τὴν Πατριάρχην ὁμοίαν, ὅπερ ἔχει ἔγωγε ἔχει, καὶ ὅτι ἡ Διοίκησις ἐστὶ τῶν ποσὶν βράδυνται, ὡς ἐρεῖται βιβλίῳ δεκάτῃ, μέγας τρίτος, κεφαλῆς ἐν αὐτῇ. εἴπα ψευδῶς λέγει, ὅτι ὁ Πατριάρχης λέγεται Ἐξάρχος. Ἐξάρχος μὴ γὰρ λέγεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ οὐκ ἔστιν, πρῶτον, ὅτι ἔχον πρεσβείαν τιμῆς ἢ ὑπὸ τῆς ἰδίας θρόνου, ἢ ὑπὸ τῆς ἀρετῆς, ἢ καὶ ὑπὸ τῆς θρόνου καὶ τῆς ἀρετῆς, ὡς ἦσαν ἐν ταῖς

Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς οἱ τὰδε καὶ τὰδε Ἐπίσκοποι Ἐξάρχοι, καὶ ὡς γράφει τὸ συνοδικόν, καὶ φώτισται καὶ Γερμανὸς οἱ Κωνσταντινὴ πόλιν Πατριάρχαι, καὶ Νεῖλος ὁ Ῥόδος, καὶ τινες ἀνώνυμοι, καὶ ἄλλοι ἔγκριτοι ἰσορικοί. δεύτερον, ὅτι ἔχον αὐθιγίαν ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς, ὡς ἐλέγοντο ὁ μέγας Κύριλλος καὶ μέγαν ὁ Ἐφῆσος ἐν τῇ τρίτῃ Οἰκουμενικῇ, καὶ ὁ Πάπας Λέων καὶ ὁ Κωνσταντινὴ πόλιν Ἀνατόλιος ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω τὰς τόπους. τρίτον, ὁ αἴτιος, ἡ ὑπερμαχία Αἰρέσεως τινος, ὡς ἐλέγοντο ὁ Νεστόριος καὶ ἄλλοι αἰρεσιάρχαι, καὶ οἱ ἐκδικοί τῶν Αἰρέσεων αὐτῶν ὡς τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ ἄλλων Συνοδῶν καὶ πατέρων. τέτατον, ὁ συστήματός τινος ὁμοιωτικῶν, ὅτι τισιν αἰτίαις ἡγε-

ἡγε-

ἡγούμενον, ὡς ἐλέγετο ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης πρὸς τῆς
 τρίτης Οἰκουμενικῆς, καθίστατο γὰρ τῷ ὑποκατάκ
 στωθεὶς. πέμπτον, ὁ Μητροπολίτης τῆς Ἐπαρ
 χίας κατὰ τὸν οἶκτον Κανόνα τῆς ἐν Σαρδικῇ Συ
 νόδου. οἶκτον, ὁ Μητροπολίτης, ἥτοι ὁ πρῶτος τῇ τάξει
 τῶν Μητροπολιτῶν ἐκείνης Διοικήσεως, ὡς ἐλέγετο
 ὁ ἕκτος Κανὼν τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς. ἔβδομον,
 οἱ ὑπάρχοντες τῶν Πατριαρχῶν, πεμπόμφοι εἰς ἐξέτα
 σιν καὶ διόρθωσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων
 10 ἐν ταῖς ἰδίαις ἐνορίαις. ὄγδον, οἱ ὑπάρχοντες πάν
 των τῶν Ἐπισκόπων, πεμπόμφοι εἰς τὴν συνάγειν τὰ
 διανοήματα αὐτῶν ἐκ τῶν ὑποκατάκτων αὐτοῖς λαῶν.
 ὅτι τῶν ἄν καὶ μόνον ἐρρέθη τὸ ὄνομα Ἐξαρ
 χῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὅτι δὲ τῶν Πατριαρχῶν, ὅτι
 15 εἰσὶν Ἐξάρχοι τῶν Διοικήσεων, εἰδέποτε. ὅτι τῶ
 ν δὲ τῶν δύο Κανόνων ἐρρέθη τὸ Ἐξάρχος κατὰ τὸν
 ἕκτον τρόπον, εἶπε γὰρ Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως
 ἢ ἐν Χαλκηδόνι συμφώνως τῷ ἕκτῳ Κανόνι τῆς δευ
 20 τέρας Συνόδου, ἥτις εἶπε πᾶσι Συνόδον τῆς Διοι
 κήσεως μέγιστα τῆς Συνόδου τῆς Ἐπαρχίας, εἶπε δὲ
 ὁ λόγος εἰς καὶ ὁ αὐτὸς, ἡμῶν γὰρ δευτέρου Συνόδου
 εἶπε Συνόδον Διοικήσεως, ἀφῆκε δὲ ἐνοεῖσθαι τῆς
 τριακτῆς Συνόδου τὸν πρωτεύοντα, τὸν πρῶτον δηλο
 25 νόμῳ Μητροπολίτην τῆς Διοικήσεως. ἡ δὲ ἐν Χαλκη
 δόνι εἶπον Ἐξάρχον Διοικήσεως, ἀφῆκε δὲ ἐνοεῖ
 σθαι τὸν πρῶτον κειτὴν τῆς Διοικήσεως Μητροπολί
 τιν, τὸν κείμενον μετὰ τῶν Ἐπισκόπων τῆς τῶν Ἐ
 παρχῶν Διοικήσεως, ὡς εἰς καὶ ὁ αὐτὸς τῶν Συ
 νόδων λόγος καὶ σκοπὸς ἐστίν. καὶ γὰρ εἰ τῆς ἐν Χαλ
 30 κηδόνι Συνόδου Κανόνες τῷ ἕκτῳ τῆς δευτέρας Οἰ
 κυμενικῆς Κανόνι ἠκολούθησαν καὶ ἐβεβαίωσαν. ὁ δὲ
 αὐτὸς Κανὼν τῆς δευτέρας, ἀπὸ καθόλου ἐστίν, ὅμως
 ὑποβλέπει καὶ εἰς τὰς Ἐξάρχους ἐκείνας τῶν Διοι
 κήσεων, αἵτινες οὐκ ἦσαν ὑποκατάκτοι Πατριαρχῇ
 35 τινί. ὅθεν καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι δεῦσα τῇ Κωνσταν
 τινεπόλει ἐκείνων τῶν Μητροπολιτῶν τὰς χειρουργίας,
 αἵτινες εἴη ἦσαν μεγάλων καὶ ἐδόξων καὶ γατριω
 σῶν πόλεων τῇ βασιλεύσει πόλει, ἔδωκεν αὐτῇ
 καὶ πᾶσι κείνων, ὡς εἴρηται, φυλάττειν τὰ
 40 διωρησμένα ἐν Νικαίᾳ, ἵνα δηλαδὴ ἡ τῆς Ἐπαρχίας
 Συνόδος τῇ τῆς Ἐπαρχίας θεωρῇ. φυλάττειν δὲ
 καὶ πᾶσι ὑποφασιν τῆς δευτέρας, εἰς ἵνα τὰ τῆς
 Ἐπαρχίας ἀναθεωρῇ, ταῦτα γὰρ ἀδιάλυτα πα
 45 τῶσιν εἶναι βέβαια, ὅτε πέμπτος τῆς πρώτης
 Συνόδου Κανὼν, καὶ ὁ δευτέρος τῆς δευτέρας, ἀπὸ
 ἐκτενέως ἀδυνατῇσαι τὰς Ἐπαρχιώτας πρὸς διόρ
 θωσιν τῶν ὑποφασμένων ἐγκλημάτων τῷ Ἐπισκόπῳ,
 ὅτε αὐτὰς πρὸς τὴν μέγιστην Συνόδον τῶν τῆς Διοι
 κήσεως Ἐπισκόπων ἐκείνης, ὑπὲρ τῆς αἰτίας ταύτης
 50 συγκαλεσάμενος. ἐπειδὴ δὲ ἔδωκε τῇ Κωνσταντινουπόλει
 τὰς χειρουργίας τῶν Μητροπολιτῶν, ἀπῆκε, εἰ
 δὲ πρὸς τὸν τῆς Ἐπαρχίας Μητροπολίτην Ἐπισκο
 πόν, ἢ κληρικὸς ἀμφισβητοῖ, καταλαμβανέτω ἢ
 τὸν Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως, καὶ ἐπ' αὐτῷ δικα
 ζέσθω, προσέθηκεν, ἢ τὸν τῆς βασιλεύσεως πό

λεως θρόνον, καὶ ἐπ' αὐτῷ δικαζέσθω. παλινλο
 γητόν. ἡ πρώτη Οἰκουμενικὴ εἶπον ἐν τῇ πέμπτῃ
 Κανόνι, τῶν ἀποικονήτων ὑποκατάκτων τῶν κατὰ
 ἐκείνην Ἐπαρχίαν Ἐπισκόπων, κρατεῖται ἡ γνώμη
 κατὰ τὸν Κανόνα τὸν Διαγορεύοντα, τὸς ὑφ' ἐ
 τέρων ἀπβληθούτας, ὑφ' ἐτέρων μὴ προσέειδαι. ἡ
 δευτέρα Οἰκουμενικὴ εἶπον ἐν τῇ δευτέρῳ Κανόνι,
 τὰ κατὰ ἐκείνην Ἐπαρχίαν ἢ τῆς Ἐπαρχίας Συνο
 10 δὲ διοικήσει κατὰ τὰ ἐν Νικαίᾳ ὑποκείμενα. ἡ πε
 τάρτη εἶπον ἐν τῇ ἐνάτῃ Κανόνι, εἰ κληρικὸς ἔχει
 πρᾶγμα πρὸς τὸν ἴδιον Ἐπίσκοπον, ἢ πρὸς ἕτερον,
 πρὸς τῆς Συνόδου τῆς Ἐπαρχίας διωζέσθω. ἡ δευ
 15 τέρα Οἰκουμενικὴ προσέειπον ἐν τῇ ἕκτῃ Κανόνι,
 ἀδυνατῇσαι ἡ τῆς Ἐπαρχίας Συνόδου, ἡμέρων
 Συνόδου, ἥτοι ἡ τῆς Διοικήσεως τὰς ζητήματα δια
 λύσει. ἡ τετάρτη δὲ τὸ ἐν τῇ οἴκτῳ Κανόνι τῆς δευ
 20 τέρας ἀπβληθόν, περὶ μένων τῶν ἐχόντων δικαιολογίαν
 ἵνα μετὰ τῇ Μητροπολίτῃ αὐτῶν ἐξέλθωσιν, ὁρίσασθαι
 ἵνα ταύτῃ ἢ ὁ Ἐξάρχος, ἥτοι ἡ Συνόδος τῆς Διοι
 κήσεως, ἢ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης διαλύσῃ.
 καὶ ἔδωκε δὲ ἕτε τῇ Συνόδῳ τῆς Διοικήσεως ἵνα ἀνα
 κρινῇ τὰ τῆς Συνόδου τῆς Ἐπαρχίας, ἢ τῇ Κωνσταν
 25 τινεπόλει ἵνα ἀνακρινῇ τὰ τῆς Συνόδου τῆς Διοι
 κήσεως, ἀλλὰ φυλάττειν πᾶσι τῇ Συνόδῳ τῆς
 Διοικήσεως, ἀφῆκεν εἰς τὸν ἔχοντα πᾶσι κείσιν μετὰ
 τῇ Μητροπολίτῃ, ἵνα, εἰ μὴ βεληθῇ κεισθῆναι
 εἰς τὴν Συνόδον τῆς Διοικήσεως, κεισθῇ εἰς τὸν
 Πατριαρχῆν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῷ, ἐν τοῖς
 30 ὑποκατάκτοις αὐτῷ Ἐπισκόποις, ἀπὸ εἰς καὶ πᾶσι
 δηλα, ἀπὸ ἀριθμοτέρου γίνεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν
 ἐν τῇ παρόντι κεφαλῇ ἀριθμῶν. καὶ ἔρα ἀλη
 θῶς ὁ Ἀγκύρας, τὰς Πατριαρχίας Ἐξάρχους λέγων
 τῶν Διοικήσεων, καὶ πᾶσι Ἐκκλησίαν ἢ τῶν ὑπ' αὐτοῖς
 Ἐπισκόπων καὶ Μητροπολιτῶν, ἡ αὐτῶν τῶν Πα
 35 τριαρχῶν ἔχον τὸν Κωνσταντινουπόλεως, ἀντικείμενον
 γάρ εἰς τὰ τῇ τε θεᾷ γραφῇ καὶ τοῖς Κανόσι,
 καὶ ταῖς βασιλικαῖς Διατάξεσι, καὶ τῇ ὑποφάσει
 καὶ πρὸς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. δευτέ
 40 ρον, ψεύδεται ὁ Ἀγκύρας, συνοφαστῶν τὸν μέ
 γαν Ἰσταντόν, ὁ γὰρ Ἰσταντὸς τὰς ἐνορίας τῶν
 Πατριαρχῶν Διοικήσεις εἶπον, ἐμὴν εἶπε καὶ τὰς
 Πατριαρχίας Ἐξάρχους τῶν Διοικήσεων. τρίτον, οὐ
 45 τὸς λέγων ἅπασι τὸ βασιλεύειν πᾶσι πόλιν ἐδόθη τῇ
 Κωνσταντινουπόλει ἢ Ἐκκλησίᾳ, τετρατεύεται ἐν
 κον δύο τινῶν, ὧν τὸ μὲν ἐστίν, ὅτι ὁ τρίτος Κανὼν
 τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς ἔδωκε τῇ Κωνσταντινουπό
 50 λεως πρεσβείαν τιμῆς, Πατριαρχικὸν ἀξίωμα δη
 λουσί, καὶ καὶ Ἐκκλησίαν, ἐπειδὴ πᾶσι Ἐκκλησίαν
 τῶν Ἐπισκόπων τῶν ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ καὶ τῇ Μη
 τροπόλει συμβαινόντων ἔδωκε τῇ Συνόδῳ τῆς Διοι
 κήσεως, καὶ κριτήριον ἕτερον καὶ εἶπε, εἰ μὴ ἡ μόνον
 πᾶσι Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, ἐπὶ γὰρ γὰρ ἐν τῇ οἴκτῳ
 Κανόνι, εἰ δὲ τις μεταφρονήσας τῶν κατὰ τὰ προει
 55 λεσθῶντα δεδογμένων παλμίσσει, ἢ βασιλικῶς ἐνο
 χλεῖν ἀλλοῦς, ἢ κοσμικῶν Ἀρχόντων δικασθῆται, ἢ

Οἰκυ

οἰκουμενικῶν Συώδων ταράσαν, πάντας ἀτιμά-
σας τὰς τῆς Διοικήσεως Ἐπισκόπους, τὸν τοιαῦτον τὸ
ᾧ ῥάπαν εἰς κατηγορίαν μὴ εἶναι δοκτὸν, ὡς καθυ-
βρίσαντα τὰς Κανόνας, καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν
λυμηνάδιον ὑπαξίαν, ἔδδ' ἄρα ἡ ἐν Χαλκηδόνι
εἶδε μέζονα Συώδων τῆς Συωδῆς τῆς Διοικήσεως
ἐν τῇ καθόλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἡ μόνον τὴν οἰκω-
μικὴν. τὸ δὲ ἔπειτα, τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτῆσαι. ἐν-
ταῦθα σημειώσαι, ὅτι καὶ ἐκ τῆς δόκτου αἰών-
τι ἐρήτης ἔκαστον τῶν Πατριάρχων μὴ λέγεσθαι
Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως, λέγει γὰρ ὁ αὐτὸς κατὰ
τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς, πάντας ἀτιμάσας τὰς
τῆς Διοικήσεως Ἐπισκόπους, ὅπερ ταῦτον ἐστὶ τῇ αἰώ-
τέρῃ ἐρημίᾳ, ὅτι Συώδῃ Διοικήσεως καὶ Ἐξάρ-
χος Διοικήσεως ἐτέραν τάξιν ἔχει, παρ' ὧν ἔχει
ἕκαστος τῶν Πατριάρχων μετὰ τῶν ὑποκαρμιῶν αὐ-
τῶν Ἐπισκόπων. τέτατον, ἡ ἐν Χαλκηδόνι εἰρησα
ἐν τῇ εἰκοστῇ ὁγδόῃ Κανόνι περὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως
πολλὰ καὶ μεγάλα, ἐμετρησεν αὐτὰ τοῖς πρεσβείοις τῶν
Ῥώμης, πλὴν τῆς τάξεως, ὅσα ἔχει δὲ ὁ Ῥώμης ἐν
τῇ Ἐκκλησίᾳ καθόλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἄρα ἔδδ' ὁ Κων-
σταντινουπόλεως ἔχει. ἔτα ὁσαυτὴν ἡ αὐτὴ ἐν
τῇ αὐτῇ Κανόνι, ὅτι ὅσα ἔδωκεν αὐτῇ τῇ Κωνσταντι-
νουπόλεως, ἦσαν ἐκείνη καὶ μόνα, ἅπερ ἔδωκεν αὐτῇ
ἡ Οἰκουμενικὴ δευτέρα, ὅθεν καὶ ἐν τῇ Κανόνι καὶ ἐν
τῇ αὐτῇ Ῥώμης ὑπερβολὴ εἶπον, ὅτι ἀνένευσεν τὸν
τρίτον Κανόνα τῆς δευτέρας, καὶ ἔδδ' πλέον. ὡς
ἔδδ' τῇ Κωνσταντινουπόλεως καμὸν ἔδωκεν ἡ ἐν Χαλ-
κηδόνι, ἀλλ' ἅπερ ἔδωκεν αὐτῇ ἡ δευτέρα, αὐτὴ
ἀνέπιψε καὶ ἐβεβαίωσε, ἐδδ' καὶ ἔδωκεν αὐτῇ καὶ
καμὸν, ἀλλὰ τὰ μόνον ἐστὶν αἱ χαρτοῖαι τῶν ἐκ-
τεροπολιτῶν, καὶ ἔδδ' ἔπειτα, ἔπειτα δὲ τὰ τῇ
Κωνσταντινουπόλεως δώσαντες Ἐκκλησίᾳ ἐν ἀποτέλει
ἐνορίᾳ. πέμπτον, ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἐβεβαίωσε τὰ
πρεσβεία τῶν Κωνσταντινουπόλεως, ἅπερ ἔδωκεν αὐτῇ ἡ
δευτέρα, ἀλλ' ἡ δευτέρα δόσα τῇ Κωνσταντινουπόλεως
πρεσβεία, ὥρισε μὴ ὑπερβαίνειν τὰ Ἐπισκοπον
ταῖς ἀποτέλει Διοικήσεσιν, ἔπειτα περὶ χαρτοῖν,
ἔπειτα περὶ οἰκονομῶν, ἀλλὰ τὰ τῆς Ἐπαρχίας ἡ
Συώδῃ τῆς Ἐπαρχίας θεωρήσῃ κατὰ τὰ ἐν Νι-
κηῇ ὥρισε, καὶ ἰδὲ αὐτῶν κεφάλαιον τρίτον.
ἔπειτα, ἡ δευτέρα οἰκουμενικὴ καὶ ἔδωκεν τῇ Συωδῇ
τῆς Διοικήσεως Ἐκκλησίᾳ καὶ ἀνέκρινεν τὴν ἀποφάσεως,
ὡς παύσει ἡ Συώδῃ τῆς Ἐπαρχίας, ἀλλ' εἶπον ὅτι,
ἐδδ' μὴ δυνάθῃ ἡ τῆς Ἐπαρχίας Συώδῃ ἀπα-
κρίναι, ἡ Συώδῃ τῆς Διοικήσεως ἀπακρίναι,
ὡς ἔσα μέζον τῆς Ἐπαρχιακῆς Συωδῆς. καὶ ὁ
ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι ὅσα εἶπε τὸν Κωνσταντινου-
πόλεως ἔχον τὴν Ἐκκλησίαν τῆς ἀποφάσεως, ἣν ποι-
ήσει ἡ Συώδῃ τῆς Διοικήσεως, ἀλλ' εἶπον ὅτι
ὁ κελεύμενος μετὰ τῇ Μητροπολίτι, καταλαμβάνετω
ἡ τὸν Ἐξάρχον, ἡ τὸν τὴν Συώδων τῆς Διοικήσεως,
ἡ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχην, καὶ ἐπ' αὐτῇ
δικαζέτω. τὸ δ' ἐπ' αὐτῇ δικαζέτω, κοινόν ἐστι
καὶ τῇ Ἐξάρχῃ τῆς Διοικήσεως, καὶ τῇ Κωνσταντι-

νουπόλεως Πατριάρχῃ. ἔβδομον, ὁ Ἀγκύρας ἐπὶ
παρρηγοῦται τὸ μέρος τῇ Κανόνι, τὸ, καταλαμ-
βαίετω, καὶ λέγει, καταλαμβάνετω, τῇ τῇ μὴ
τὸν Ῥώμης, μὴ τὸν Πατριάρχην δυνάσθαι κα-
λῶν τὰς δὲ τῆς Ἐπαρχίας αὐτῶν ἀπερχομένων
ὡς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησίᾳ χάριν. ἄλ-
λά ῥητέον, ὅτι τὸ καταλαμβάνετω, κοινόν ἐστὶ τῇ
Ἐξάρχῃ τῆς Διοικήσεως καὶ τῇ Κωνσταντινουπόλεως Πα-
τριάρχῃ, ὡς καὶ τὸ, ἐπ' αὐτῇ δικαζέτω. ἔτα ἔδδ' ἐποπ-
τεῖται ἡ ἐν Συωδῇ, ἡ ἐν αὐτῇ ἐκκλησιαστικῇ ὑπο-
θέσει ὁ Κωνσταντινουπόλεως πρεσβείων τῇ Ῥώμης, καὶ
ἰδὲ τῶν Οἰκουμενικῶν Συωδῶν τὰς πράξεις, καὶ πᾶσαν
ἐκκλησιαστικὴν καὶ βασιλικὴν καὶ ἐνορικὴν συγγενεῖαν.
καὶ ὑπὲρ ἐκείνη τῇ ὁρατὸς ἡ βασιλῆα ὁ Κωνσταντινου-
πόλεως Ἐπισκόπος ἀποκαθίσταται τῇ Πάπᾳ ἰσά-
ναι, ἀλλ' ἐκ τῇ αὐτῇ, καὶ ἰδὲ κατωτέρῃ βιβλίῳ
πέμπτον. ἐδδ' καὶ ὁ Βιγίλιος ἐπετιμήθη ὑπὲρ τῇ με-
γάλῃ Ἐσυναντῇ, καὶ ἐπετίμησεν ὅμως αὐτῇ ὁ Κων-
σταντινουπόλεως, ἀλλ' ἡ Οἰκουμενικὴ Συώδῃ, ἡ με-
τὰ τῇ ἐπακρίλῳ δὲ τῇ ἐξορίᾳ, καὶ συγκατάθε-
σιν ἐν τοῖς τριῶν κεφαλαίοις, ἡ Συώδῃ ἐφύλαξε τὰ
πρωτὰ τῆς τάξεως διότι ἀνέβηλα. καὶ ἐν ταῖς
ἀποφάσεσι Σιμплиκίᾳ καὶ Φίλῳ μετὰ Ἀνακρί-
α καὶ Βυθιμῇ καὶ Μακεδονίᾳ, καὶ μετὰ τὰ ὅσα
ταῖς μάχαις Γρηγορίου τῇ ἀποφάσεως καὶ ἰσάμην τῇ
ἐκείνῃ, καὶ καθεστῇ, ἔδδ' ἐποπτεῖται ἔδδ' Χριστιανὸς ἔ-
πειτα τὸν Κωνσταντινουπόλεως μέζονα τῇ Ῥώμης, ἡ
ἔχον, εἰπέτε, τὸν Κωνσταντινουπόλεως τὴν Ἐκκλησίαν
τῇ Ῥώμης, ἔπειτα αὐτῇ αἱ Κωνσταντινουπόλεως Πατρι-
άρχαι, ἀποφασίζοντες πολλὰ μετὰ τῇ Παπῇ, καὶ
εἶπον τὸ τοιαῦτον, ἀλλὰ μόνον τὰ ἰσα πρεσβεία.
ἔπειτα τὸ μόνον τῇ ἐφαντάσῃ, Νικόλαος μετὰ
νης, Μακάριος Ἀγκύρας, καὶ ἡ Ἀλεξιάς (οἷς ἡ-
κολαθήσαν καὶ οἱ νέοι Αἰρετικοὶ) ἀγωνιστοὶ καὶ
τῆς ἀναφύσεως ἐν ἐσχάτοις καὶ τοῖς τυραννίδος τῇ
Ῥώμης, δέον ὅμως τῇ αὐτῇ ἀποφάσεως πᾶσης ἀλ-
λῃς ἐκείνης καὶ ἀρεσιολογίας. ἐν δὲ ἀποφάσεως, ὅτι
ἐν πάσαις ταῖς ἀποφάσεως ταῖς συμβεβηκυῖαι ἀ-
ναμετρεῖ τῇ δύο ὁρατὸν Ῥώμης καὶ Κωνσταντινου-
πόλεως, καὶ πρὸ βάλει ὁ Κωνσταντινουπόλεως τῇ τῇ
Κανόνι, ἵνα δέξῃ ὅτι πρωτὰ τῇ Ῥώμης, ὡς
καὶ ὁ Ῥώμης καὶ πρὸ τῇ τῇ ἀποφάσεως τῇ μετὰ Κων-
σταντίνῃ, ἵνα δέξῃ ὅτι πρωτὰ ἐκκλησιαστικῇ τῇ Κων-
σταντινουπόλεως. καὶ ἰδὲ αὐτῶν βιβλίῳ πρώτῃ κε-
φάλαιον ἕκαστον πρώτῃ. ὁ αὐτὸς Ἀγκύρας
παρρηγοῦται τὸν αὐτὸν Κανόνα τῆς δευτέρας, λέ-
γων Ἐξάρχῃ Διοικήσεως τῆς Πατριάρχας, καθότι
ἐκείνη εἶπε Συώδων Ἐπαρχίας καὶ Διοικήσεως, καὶ
Οἰκουμενικῇ, καὶ τῇ τῇ Πατριάρχας ἐνόησεν
Ἐξάρχῃ τῆς Διοικήσεως, ἐπειδὴ τότε ὅσα ἔχον
πάντες οἱ Πατριάρχαι ἔχοντες, ὡς ἔχοντες νῦν ἐν τῇ
Ἐπαρχίας, ὅθεν μὴ ἔχοντες ἐνόησεν ἀπλῶς τὰς
Μητροπολίτας, ἀλλ' ἔλαβον αὐτῇ τῇ ἐκείνῃ
ἐκείνῃ ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συωδῇ. ἔτα καὶ
ἐαυτῇ λαλεῖ ὁ Ἀγκύρας, ἡ γὰρ δευτέρα Οἰκουμενικὴ
ἔδδ' ἐποπτεῖται

ὡρισθῶν ἵνα κρήνη τελέως ἡ Συνοδὸς τῆς Διο-
 οικήσεως, ὅπερ εἰς ἀπὸ τοῦ κτ' ἔχον Ἀγκύρας, ὅτι
 εἰς τὴν Πατριαρχίαν, ἐκ ἀφ' ἧς ἡ Συνοδὸς ἔ-
 ρχεται κρητὶς ἔργον ἀνακρινέντα πλὴν κρήσιν τῆς ἑξέρ-
 5 χης τῆς Διοικήσεως, ἀλλ' ἡ μόνον πλὴν Οἰκουμενικῆς
 Συνοδὸν, καὶ ἰδὲ τὸν Κανόνα. εἰπὼν, ψευδομένη
 ἔτι περὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸς, μαχομένης γὰρ τῆς τρι-
 κώτης ὑπὸ πλάσας Ἐκκλησίας τοῖς ἀνωτέρω πολεμικῶς
 σημειωθῶσιν ὁποσοδικῶς καὶ συνοδικῶς Κανόνι, καὶ
 10 ταῖς βασιλικαῖς Νεαρχαῖς, λέγων, ὅτι ἐκ ἑμπο-
 διζουσιν οἱ Κανόνες, εἰς τὴν Οἰκουμενικῆς Συνοδὸν,
 κρητὶς ἐν αὐτῇ ὁ βελομένη, ἀλλ' ἵνα, μὴ ὕψους Οἰ-
 κυμηνικῆς, κρήνη ὁ Κωνσταντινουπόλεως, ἥτις ἐν ὡρα-
 νάγκῃ, ἀλλὰ περὶ τῆς διέληψαι ἀνωτέρω κε-
 15 φαλαῖς πρώτῃ Πατριαρχίᾳ δεκάτῃ οὐκ ἔχον, ὅτι
 ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιος ζητήσας τὸ πα-
 ρὸν τῆς Συνοδῆς, καὶ πρὸς ἀγωνιστάμενος, καὶ πε-
 ρὶ αὐτῶν, ἐδὲ καὶ λόγῳ ἡξιώθη παρ' αὐτῆς.
 τῶν γὰρ ἐρημίων Κανόνων σκοποῦσιν, ἵνα, μὴ
 20 ὕψους Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, κρήνη ἡ Ἐπαρχία, καὶ
 ἡ Διοίκησις, καὶ ἐπαρῇ, ὡς εἴρηται, ἡ τεταρτη ἔδωκε
 τῇ Κωνσταντινουπόλεως τὰς χαρτοπολίας τῶν Μητρο-
 πολιτῶν, γέγονε μέγαν ἡ Πατριαρχικὴ Σύ-
 νοδος τῆς Συνοδῆς τῆς Διοικήσεως, ἐκ αὐτῆς ἰδι-
 25 τῇ πλὴν Συνοδῶν τῆς Διοικήσεως, ἀλλὰ μόνον ἔδω-
 κε χάριν τῇ βελομένη, καὶ μὴ βελητὴ κρητὶς
 εἰς τὸν Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως, κρητὶς εἰς τὸν
 Πατριαρχὴν Κωνσταντινουπόλεως. δεκάτην, ψευδο-
 30 μεν ὁ αὐτὸς, λέγων, ὅτι τὰς Κανόνας τῆς, ἥτοι
 τὸν ἑνῶν καὶ δεκάτην ἑξομοῖον τῆς ἐν Σαλυνδῶν
 ἕως ὀνομαζόμενης, ἐδέξατο ὁ Πάπας Ρώμης, καὶ ἡ ἐν
 Ρώμῃ Ἐκκλησία, καὶ ὅτι ἡ ἐν Ρώμῃ Ἐκκλησία
 (ἡ καὶ ὡς ἀλόγως) ἐβόλετο ἔχειν τὴν Κωνσταντι-
 35 νουπόλεως τὸν πέμπτον τόπον, καὶ μὴ τὸν δέυτερον.
 καὶ πᾶς ἐδέχθη, ἵνα ἔχῃ ὁ Κωνσταντινουπόλεως πλὴν
 καθόλου Ἐκκλησίαν, μὴ ἐδότων μάλιστα παντελῶς
 μήτε τῇ Πάπᾳ Λέοντι, μήτε τῇ ἐν Ρώμῃ Ἐκ-
 κλησίᾳ, μήτε ἄλλῃ, μήτε αὐτῇ τῇ ἐν Κωνσταντι-
 40 νουπόλει τῇ τοιαύτῃ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἀσπίδος.
 καὶ πρῶτον καὶ ὄνομα. εἰδέκατον, ἔτι ψευ-
 δομένη ὁ αὐτὸς, λέγων, ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως, εἰς
 τὴν τάξιν ἐλάττων ἐστὶ τῇ Πάπᾳ, ἔχει ὁμοῦ πλὴν
 καθόλου Ἐκκλησίαν, ὁ δὲ λόγος ἔπος τὸ πλὴν ἐλάτ-
 45 ττον ὄντα βαθμῷ διωκόμενος μείζονα ἔχον ἀξίαν,
 καὶ πιστικῶς ἐστὶν ὑπὲρ τῶν Καρδινάλιων, καὶ ἰδὲ
 κατωτέρω βιβλίῳ δοκᾷ μέγας ὅτι κεφαλαιὸν
 πρώτον. δεκάτην, ὁ αὐτὸς περὶ αὐτῆς ὡς ἡγε-
 50 ματα ὑπὸ τῶν Νεαρχῶν καὶ Κανόνων, ὅπερ ἡμῶς
 τεθείκαμεν ἀνωτέρω ἐν τῇ παρῶντι κεφαλαιῷ με-
 τὰ τῆς ὁρμηνίας αὐτῶν, καὶ γὰρ ἀπὸ ἐξ αὐτῶν λαμ-
 πρῶς, ὅτι ἕκαστος Πατριαρχὴς κρητὶς καὶ οἰκονόμος
 ἐστὶ τῶν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ αὐτῇ συμβαινόντων, ὅτι ὁ
 Κωνσταντινουπόλεως ἡ πέμπτη Σταυροπήνῃ ἐν ταῖς ὁρι-
 στικαῖς τῶν ἄλλων Πατριαρχῶν, ἀλλ' ἐν ταῖς Ἐπαρ-
 χίαις τῶν ὑπ' αὐτῇ Μητροπολιτῶν, ὅτι μόνον τῶν

ὑπ' αὐτῇ τὰς ἀμφισβητήσεις ὑπερδιδοῦν, καὶ μό-
 νοις αὐτοῖς τῶν συμβαινόντων καθίσταται διακριτῶς
 καὶ οἰκονόμος. ἀλλὰ καὶ τὸ ῥητόν, ὅτι καὶ ἐν
 τῇ ἑξηνταῇ περὶ αὐτοῦ ἡ Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλη-
 σία ἐλέγχετο κεφαλὴ πάντων τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ
 ὅτι τῶν ἄλλων πλὴν περὶ αὐτὴν ἔχει, ἀλλ' ὀνομαζο-
 οῖ λόγοι περὶ μόνων τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ, καὶ
 ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ πέμπτῃ κεφαλαιῶν δεκάτην
 ἑνῶν. δεκάτην τρίτην, ὁ αὐτὸς ἀπαρῶντι λαλῶν,
 περὶ αὐτῶν γὰρ τῇ ἑξηνταῇ, ὅτι τὰς ἀμφισβητήσεις
 κατονικῶς ἀμφισβητήσεις ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ ἐδὲ
 τέμενος αὐτῇ γνώμην τῇ Κωνσταντινουπόλεως καὶ
 τῆς αὐτῇ Συνοδῆς, ὅτι ἔχει τὰς ἀπονομίας τῆς ἀρ-
 χίας Ρώμης, καὶ βόλεται καὶ ὁ αὐτὸς τὴν Κων-
 σταντινουπόλεως μείζονα εἶναι τῇ Ρώμῃ, καὶ πλὴν
 Ἐκκλησίαν ἔχειν τῶν Πατριαρχῶν. ἀλλὰ ῥητόν
 πρώτον, ὅτι αὐτῇ εἶπεν, ὅτι ἔχοντες τῇ Κων-
 σταντινουπόλεως πλὴν Ἐκκλησίαν καὶ τῶν ὑποκειμένων
 τῇ Ρώμῃ, καὶ ὁ Ρώμης ὑπερῆκε, ὡς εἴρηται ἐξ
 ἀρχῆς. καὶ δὲ λέγει, ὅτι ἡ Κωνσταντινουπόλις ἔχει
 τὰς ἀπονομίας τῆς ἀρχαίας Ρώμης, ὅπερ εἰς ὀνομα-
 ζομένη, ὅτι ὅσα ἔχει ὁ Ρώμης, ἔχει καὶ ὁ Κωνσταντι-
 νουπόλεως κατὰ τὴν ἰδικὴν ἀξίαν, περὶ αὐτῆς ὁ
 παπισμὸς βεβαιώμενος, καὶ εἶχε ὁ Ρώμης, μό-
 νος ἔχει, καὶ μὴ καὶ δέυτερος, ἀλλὰ πάλιν βε-
 60 βαιώται ὁ παπισμὸς, καὶ γὰρ ἔχει ὁ Ρώμης,
 πλὴν τῆς τάξεως, ὅπερ ἐκ ἔχει καὶ ὁ Κωνσταν-
 τινουπόλεως, καὶ οἱ λοιποὶ Πατριαρχῶν. εἰ δὲ ὅτι ὁ
 Ρώμης εἶχε περὶ αὐτῆς Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ ταῦτα λα-
 βὼν ἔχει ὁ Κωνσταντινουπόλεως, ἀπάτωσαν οἱ περὶ
 τὸν Ἀγκύρας, πότι ἔλαβε, καὶ ὡς τὴν τὴν ἑλα-
 65 βε, καὶ ὅτι μὴ γὰρ τῇ Πάπᾳ ὁποσάτωσαν, μέ-
 νος ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ ἰδίᾳ τάξιν, ἐπὶ πρώτῃς
 τῶν Πατριαρχῶν καὶ αὐτῶν καὶ μόνων πλὴν τῆς
 δήλον, καὶ μὴ δὲ καὶ ἑλαβεῖται τρίτῃ τοιαύτῃ, ὡς
 τυραννίαν πλὴν Ἐκκλησίαν ὡς ὁ Πάπας, εἰ δὲ
 φρενὴ τῶν Πάπων τὰς νεωτερισμοῦ, καὶ ἐλθόντων εἰς
 πλὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα τῆς ὀνομασίας, μὴ διω-
 70 αῖται εἶναι ἐκεῖνον πρώτον, καὶ δέυτερον τὸν Κων-
 σταντινουπόλεως; τῇ γὰρ γελοῖον, καὶ ἐδὲ καὶ χει-
 ριστῶ φρενῶν. δέυτερον, ὅτι ὁ σκοπὸς τῇ ἑξηνταῇ
 εἶπεν, ὅτι ἐπειδὴ ἡ Ὀικουμενικὴ ὑποκαμένη ἔσται τῇ
 θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως, εἶχε ὁ ὑπ' αὐτῇ ὡς
 πᾶσαν πλὴν ἐνείαν, ἢ ἔδωκεν ὁ ἑξηνταῇ τῇ Ἀρ-
 χιεπισκόπῳ Ἀλεξάνδρῳ, ὡς εἶπεν, ἵνα, ἐπειδὴ ὁ Ἀλεξ-
 75 ἄνδρος ἀπὸ τῆς μέγας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔ-
 χῃ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐνείᾳ λύαν
 τὰς περὶ αὐτῆς ἀμφισβητήσεις, καὶ μὴ ὅτι ἐκ τῆς
 τῇ ἑλαβον Ἐκκλησίαν ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ
 καθόλου Ἐκκλησίᾳ. πᾶσι τοῖς εἰπὼν ὁ Ἀγκύρας Συ-
 80 μῶν τῇ περὶ τὸν Ρώμης, καὶ παρῶν πλὴν καθό-
 λου Ἐκκλησίαν τῇ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐδωκῆθη
 καὶ ἐν τῇ καὶ μόνον ὡς εἶπεν, ἀλλ' ἡ μόνον
 ὅτι ὁ Ἀρχιεπισκόπος τῆς Ἰερουσαλὴμ ἐκείνῃ κελεύσει
 85 Βασιλείας, καὶ γνώμην καὶ τοποτηρηταῖς τῇ Κωνσταν-
 τινου-

Ἰνυπόλεως ὑπὸ ὧ Παπα. Ἀλλὰ ρητέον, ὅτι τῆς ἐδιδωλν Ἐκκλησιᾳ τῷ Ῥώμῃ, ἢ τῷ Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ παρέχῃ τὴν διώκῃ τῆς κρίσεως τῇ Σιωδῶ, ὅπερ ἐστὶ Νόμος φυσικὸς καὶ θεῖος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα ἡ καθόλου κοινότης, ἀναμάρτητος ἔσται, κείνη, ἀνακρίνη, καὶ ἀνακρίνη Πάπας καὶ Πατριάρχας καὶ πάντα Ἐπίσκοπον καὶ πάντα Χερσιανόν. ὁ δὲ Ῥώμῃ καὶ Κωνσταντινουπόλεως πολλὰς ἡμέρας ἐμόνον ἡθικῶς, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἀσεβεστάταις Αἰρέσεσιν, Ἀρειανῶν δηλονότι, Πινόμαρμαχῶν, Νεστοριανῶν

μονοφυσιτῶν, μομοθελιτῶν καὶ εἰκονομάχων, καὶ ἐκρίθησαν καὶ κατεκρίθησαν καὶ ἔτι ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Σιωδῶν, ὡς καὶ πᾶς ἄλλος τοιοῦτος χρηματίζας Αἰρετικὸς. μεματῶνται ἄρα μετὰ τῶν ἑπὶ τῶν ἀρχιεπισκοπῶν τῶν περὶ τῆς Ἀγκύρας καὶ οἱ πεισματικοὶ λόγοι τῶν Νέων Αἰρετικῶν περὶ τῆς ἐπὶ πάντων Ἐκκλησίᾳ τῇ Κωνσταντινουπόλεως. τίνα δὲ τιμῶν ἔχει ἰδικῶς ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τῶν Πατριαρχῶν, ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῃ, μέγας δούτερος, κεφάλαιον σῆτον. 10

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Περὶ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τίς ἐστιν Ἐκκλησία, καὶ πῶς δέχεται αὐτῇ ἡ Ἐκκλησία, καὶ πῶς ἐνοεῖται τὸ μὴ ὑποκείσθαι Ἐκκλησίᾳ ἐκάστῃ τῶν Πατριαρχῶν τὸ κριτήριον, καὶ τίνα ἀναλογίᾳ ἡ Οἰκουμενικὴ Σιωδός. 20

Εἰς τὴν πρώτην τὴν τῶν Βασιλικῶν λέγεται, τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἀπειρίαν τῶν δικασάντων ἐπανορθεῖται ἡ Ἐκκλησία. Ἐκκλησία δὲ ἐστὶν αἰτίασις καὶ μέμψις λοπφάσεως. ἄλλως. Ἐκκλησία ἐστὶν ἡ ἀπὸ δικαιοσύνης οὐδεὶς ποτε ἐφ' ἑτέρου μᾶλλον δικαστήριον ἀγωγή. βιβλίῳ ἐνάτῳ, τίτλῳ πρώτῳ. ὁ σκεῖδας δὲ ὑπογράφει αὐτῇ λέγων, Ἐκκλησία ἐστὶν ἡ ἐπὶ Σιωδῶν παραίτησις. σωθῆναι δὲ τὰ βασιλικά μετὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐκκλησίᾳ, ἐν τῇ αὐτῇ γὰρ κεφαλῇ ἐρέθη τῷ τῶν Βασιλέων, ὁ δὲ ἔχων ἀγωγὴν Κληρικὸς, καὶ ὑπόπῳς ἔχει αὐτὸν τὸν Ἐπίσκοπον, τὰς δὲ ἀπὸ πᾶσι, τὸ ἔχει ὁ Ἐπίσκοπος κατ' αὐτῆς, ἢ δὲ ἀπειρίαν τῶν Κανόνων, ἵνα ἀπερχήται αὐτὸς τὸν Μητροπολίτῳ τῆς Ἐπαρχίας καὶ τῇ Σιωδῶν αὐτῇ, εἰδὲ καὶ παρ' αὐτῆς, ἢ τοι τῆς Σιωδῆς τῆς Ἐπαρχίας οἰθηθῇ βεβλάφθαι, ἵνα, ἀπὸ τῶν αὐτῶν αἰνῶν τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ἀπειρίας, ἐπικαλεῖται τὸν Πατριάρχῃ τῆς Διοικήσεως, αὐτὸς διόρθωσιν δηλονότι τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ἀπειρίας, εἰκρίθη. τῆς αὐτῆς δέ ἐστι διωκόμενος καὶ ὁ ἑπὶ ὅς ἐστι ὁ λέγων, ἀγωγή ἀπὸ δικαιοσύνης ἐφ' ἑτέρου μᾶλλον δικαστήριον, ὅπερ ταῦτόν ἐστι τῇ, ἢ ἐπὶ Σιωδῶν παραίτησις, τὰς δὲ ἐπὶ τῆς ἐλάττω ἐπὶ τῇ μείζονα. ἐπειδὴ δὲ ἐν τοῖς πολιτικαῖς ἢ τῇ Ἐπαρχίᾳ λοπφασίς Ἐκκλησίᾳ οὐκ ἐπιδέχεται, ἔτις ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικαῖς ἢ τῇ Πατριάρχῃ λοπφασίς Ἐκκλησίᾳ ἔχει ὑποκείται, ἔδὲ ἀναψηλαφᾷται ὑπ' ἄλλῃ κινός. ἀλλὰ ἐπειδὴ πολλὰς συμβαίνεισιν ἀμφιβολίας τινὲς τῶν δίκῳ ἔχοντων, αὐτὸς περὶ ἐδιδώται ὁ Ἐπαρχῷ, θεωρεῖ ταύτας καὶ λοπφίνεται αὐτὸς ὁ ἰδὲ Βασιλεὺς. ἔτι καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συμβαίνεισιν ἀμφιβολίας, αὐτὸς

ἐδιδώται περὶ ἔτι ὁ Πατριάρχῃς, ἔπειτες τῶν Πατριαρχῶν, εἰδὲ καὶ τῶν τῶν, ἀλλ' ἐπὶ σφαλῶς, ἢ ἀπὸ τῶν, ἔτις πεισύνσι μόνοις αὐτοῖς οἱ λαοί, λῦα δὲ ταύτας, καὶ βεβαίῳ τὰς τῶν πεισῶν σωσιδῆσες ἡ Οἰκουμενικὴ Σιωδός, ἢ τις εἰ καὶ τῶν Πατριαρχῶν τινὲς κενερίται, ἢ ἀδικίαν, ἢ ἀπειρίαν ὑποσημαίνον, ἐξετάζει, ἀναψηλαφᾷ, καὶ διορθοῖ, αἴτια καὶ ἐποδέχεται πᾶς ὁρθόδοξος, πλὴν τῶν λοπβεβλητῶν, οἵτινες ἀντιτίθεντες αἰ τῇ Πνεύματι τῇ αἰνῇ, καὶ αὐτῇ τῇ αἰνῇ γράφῃ ἀντίκτανται. ἔτις ἐκρίναν αἱ Σιωδοὶ τὰ τῶν Αἰρετικῶν προβλήματα, ἔτις τῇ αἰνῇ γράφῃ ἡμῶν, ἔτις τῇ ὁρθόδοξον πεισὶν ἐβεβαίωσαν, ἔτις ἐξήτισαν τὰς ἐπὶ σφαλῶς τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῶν Παπῶν, Κελεσίνα, Λέοντες, Ἀράθων, Ἀδριανῶν, Κυρίλλῳ, Σωφρονίῳ, Σεργίῳ, Ὀνωρίῳ, Κύριλλῳ, καὶ Θεοδώρῳ Ἱεροσολύμων, καὶ τὰς μὴ βουσεῖς ἐδέξωτο, τὰς δὲ κριβδῆλως κατέκρινον, καὶ γὰρ εἰ καὶ ἐκάστῃ τῶν Πατριαρχῶν τὸ κριτήριον Ἐκκλησίᾳ ἔχει ὑποκείται, ἀλλὰ τὰ ἐνοεῖται περὶ τῆς μὴ διωκόμενῃ τῶν Πατριαρχῶν κριτῇ γενέσθαι ἐπὶ τῇ τῇ ἐτέρῃ Πατριάρχῃ λοπφασί, καὶ περὶ τῆς Οἰκουμενικῆς Σιωδῆς, ἢ τις ἀνακρίνει τὰ κενερίδια πάντα ὑπὸ πάντων τῶν Πατριαρχῶν, ὡσεὶ μὴ ὅλως ἐκρίθησαν. εἰδὲ ἐν τοῖς περὶ πεισῶς καὶ ὁ ἐλάττω Ἐπίσκοπος καὶ μερικὴ Σιωδός μέμφεται, ἔπειτες Πατριάρχῃς ἐφρόνισον, ἢ ἐκρίνε κανὼς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν Οἰκουμενικῇ Σιωδῇ ἀναθεωρεῖται καὶ ἀνακρίνεται, ὡσεὶ ἀνατίρησεν ἐπὶ τῇ εἰρημῶν, ἢ τοι τὸ, ὅντινα λόγον ἔχει ὁ Αὐτοκράτωρ ἐν τῇ πολιτείᾳ, τὸν αὐτὸν ἔχει ἡ Οἰκουμενικὴ Σιωδός ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. 40 45 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν τίς μόνον καὶ πρῶτος τοῖς ἀπὸν καθηγουμένοι βιβλίον Ἐκκλησίᾳ ἀπαμειψάμενοι, μῆζον ἐπεκαλέσασθαι κλητήριον, ὁμοίως καὶ ἄλλοι μετ' αὐτὸν, καὶ πᾶς ἡ τοιαύτη Ἐκκλησία ὀνοεῖται, καὶ πᾶς ὁκαλεῖται οἰκαθαιρεθῆναι, καὶ ὅτι ἐσυμφωνῇ ἡ Ἐκκλησία αὐτῇ τοῖς πολιτικοῖς Νόμοις.

Ὁ Σωκράτης ἰσορθεῖ βιβλίῳ δούτρω κεφαλαίῳ πασσαρεσῶν, λέγων, ἴσθον ὅτι Κύριλλος οἰσολύουσι ὑστέρῃ κατηγόρητο, καὶ ἀπὸ μὲν, ἐκ
10 ἔχον φράσαι, καθήρεθαι δὲ, ὅτι ἐπὶ τὸ κλητῆριον καλῶν ἐφείχης δύο ἐνιαυτῶν διέφυγε, τὰς κατηγορίας ἀλαβέμενοι, καθαιρεθῆναι δ' ὅμως, Ἐκκλησίᾳ βιβλίον τοῖς καθελεῖσι ἀπαμειψάμενοι, μῆζον ἐπεκαλέσασθαι δικαστήριον, καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὁ Βασιλεὺς
15 Κωνσταντῖνος ἐγγράφῳ σύμφηκε. τὸ μὲν ἔν μόνος καὶ πρῶτος πρὸς τὸ σωτήριον ὁκαλησιαστικῶν Κανόνων Κύριλλος ἐπέστη, Ἐκκλησίᾳ ὡς ὀδημασίᾳ δικαστηρίου χρησαμένη, ὅτε δὲ ἐν τῇ Σελούκῃ παρὲν κλητῆριον. ταῦτα ὁ Σωκράτης. τὸ δὲ τῶν Κυρίλλου,
20 ὡς οἶμαι, ἔτις ἐννοητέον, ὅτι οἰκαθαιρεθῆναι ὅπως δὴ ποτε Ἐπίσκοποι, ἔμενον ἐν τῇ κρίσει τῆς καθαιρεθῆναι αὐτὰς Συνόδου, ἐξήταν δὲ μείζονα Συνόδον ὁκαλογηθῆναι πρὸς ἀνάκρισιν καὶ δικήσασιν, ὡς σαφῶς διακρίνεται ὁ δώδεκατος Κανὼν τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου. ὁ δὲ Κύριλλος καθαιρεθῆναι, κατεφύνησε τῆς καθαιρεθῆναι, καὶ μῆζον ἐπεκαλέσασθαι δικαστήριον, χωρὶς τῶν μῆναι ἐν τῇ κατεκρίσει, ὡς
25 πεποιήκασι αὐτῶν οἰκαθιράντες αὐτὸν, ὅπερ ἀντίκειται πρὸς ὁκαλησιαστικῶν Κανόνων καὶ τῇ ὁκαλησιαστικῇ πρὸς ἀπόδοσιν, τὸ δὲ βιβλαῖον ὁ τέταρτος Κανὼν τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου. ἐμέμφθη τὸν Κανὼνα ὁ Χρυσόστομος καὶ ὁ Ῥώμης Ἰννοκέντιος, ὡς μαρτυροῦσι Σωκράτης καὶ Σωζόμενος, ἀλλ' ἐδὲν ἐδωκῆναι
30 σαι, ἐπειδὴ ἐβίβλας αὐτὸν ἡ ἀρχαία συνήθεια.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐρημίων αὐτῶν περὶ Ἐκκλησίᾳ, δέκνυται ἐν ταῦτα πᾶν πατριαρχικῶν ὁπφασιν μὴ δέχεται Ἐκκλησίᾳ ἐπ' ἄλλον Πατριάρχῳ, ἀλλ' ἡ ἐπὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων. καὶ περὶ ἐρμηνείας διεφθαρ-
40 μῶν τῶν ἐν αὐτῇ καὶ θεκάς ἐβδόμῃ Κανόνος τῆς παρὰ τῆς Συνόδου ὑπὸ τῶν σοφῶν παπῶν, καὶ περὶ Ἐκκλησίᾳ ὁπφαινέσθαι τὰς Κανόνας λεγόντων, κατὰ τὸν Μεθώνης, ἀλλὰ κατὰ Βιοσαρίων περὶ τῶν πρώτων κλητῆριον, ὅς ἐστι τὸ ἔχον τὴν κοινὴν πατρὸς καὶ διδασκάλου, δηλαδὴ τὸ Ῥώμης. καὶ περὶ τῆς ὁρθῆς ἐρμηνείας τῶν ἐν αὐτῇ Κανόνων, δι' ἧς ἡ ἀνάστασις τῆς ἐθελοθρησκείας τῶν Μεθώνης Νικολάου.

Ὅτι διωρισμένης τῆς Ἐκκλησίᾳ δι' οὐκ ἀποδείκναι λόγων ἐν ταῦτα, φανερὸν ἐστίν, ὅτι ἡ Πατριαρχικὴ ἀπόφασιν ἐδέχεται Ἐκκλησίᾳ ἐπ' ἄλλον Πατριάρχῳ, ἀλλ' ἡ οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ τὰ περὶ τῶν αὐτῶν ὧν ἀποδοῦν αὐτῶν. οἱ δὲ πα-
50 πιστὰ ζητῶντες συστήσαι τὸ μοναρχικὸν ἐπὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀξίωμα, καὶ ὑποθέμενοι καὶ καὶ ἀσφάτου Ἐκκλησίᾳ, καὶ λέγουσιν αὐτῶν πᾶν Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ ἀσφάτου ὀνόμασι προσαγορεύουσι, καὶ δὴ καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως ποτὲ μὲν πέμπτον ἡτέρας, ποτὲ δὲ πρῶτον λέγουσι, καὶ πᾶν ποτὲ σοφίζονται πρὸς

ὅσον καὶ ἐν τῇ τεταρτῇ πράξει τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου ἀναγνώσθαι καὶ ἐβεβαιώσθαι. ὅτι δὲ αὐτικῶν ἐν αὐτῇ ὁκαλησιαστικῶν Κανόνων τὸ κλητῆριον ὑπὸ Συνόδου, καὶ χωρὶς ὁκαλογίας πρὸς ἑτέραν Συνόδον ἐνεργῶν τὰ ὁκαλησιαστικά, μαρτυροῦν ὁμῶς Ἀθανάσιος, λέγων ἐν τῇ δούτρω ὁκαλογίᾳ, Πέτρος παρ' ἡμῶν, πρὸς μὲν τὴν διωγμῶν γέγονεν Ἐπίσκοπος, ἐν δὲ τῇ διωγμῶν καὶ ἐμαρτύρησεν, ἔτι Μελέτιον ὁπὸ τῆς Αἰγύπτου, λεγομένου Ἐπίσκοπον, ἐπὶ πολλοῖς ἐλεγχθῆναι πρὸς ἀνομίας καὶ θυσίας, ἐν κοινῇ Συνόδῳ τῶν Ἐπισκόπων καθέσθαι. ἀλλὰ Μελέτιος ἐπρὸς ἑτέραν Συνόδον κατέφυγον, ἐδὲ ἑσπείδασον ὁκαλογηθῆναι τοῖς μεταταῦτα, χίσμα δὲ πεποίηκε. καὶ κατωτέρω, δούτρω δὲ τῆς Ἐπισκόπων λαιοδρεῖν ἤρξατο, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ ἐπὶ μέντοι, ὅτι Μελέτιος μὴ ὑπαίτιος τῇ καθαιρεθῆναι, κατεκρίθη, τὰ ὅμως τοῖς πολιτικοῖς Νόμοις ἐσυμφωνῇ, ἐν γὰρ τοῖς πολιτικοῖς Νόμοις γενόμενης ὁκαφάσεως τῆς δικασθῆναι, ὁ μὴ δούτρω, ἡ μετὰ πσάυτας διωρισμένης ἡμέρας ἀπαγορεύσας αὐτῶν, ἀλλὰ σιωπήσας, ἐδωκῆναι τῶν λοιπῶν ἐφ' ἑτέρῃ δικαστήριον ὁκαλέσασθαι πᾶν δίκλιν. ἐν δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμῶς ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς Συνόδου, δωκῆναι ἐφ' ἑτέρῃ δικαστήριον πᾶν ἀγωγῶν ὁκαλέσασθαι καὶ πολλὰς ἀσφαλείας χροῖς. ἐδὲ παραιτήσεται πᾶν κατ' αὐτῇ τῆς Συνόδου ὁπφασιν, ὑστέρηται πάσης ἀπολογίας, ἐπειδὴ ἐδύναται ἐφ' ἑτέραν Συνόδον ἀγαγεῖν πᾶν δίκλιν αὐτῇ.

Ἐρῶν.

Θρόνον, καὶ ἐπ' αὐτῷ δικαζέσθω. συναγείν ἔνδοκεῖ
ἐκ τῆς ὁ Νικόλαος, ὅτι καὶ ὁλὸς Ἐκκλητικὸς ἐδόθη
ὑπὸ τῆς ἐν Καλλιθέῳ Συνοδῶς τῷ Κωνσταντινιανό-
λεως. Ὑπεκρίνοντο πρὸς τὸ τοιοῦτον παπικαὶ ὥστε καὶ
εἰς τὰ τῷ Ἀγκύραι, διακρίνοντες πονηρίαν καὶ σο-
φιστείαν, καὶ χρώμενοι λέξεσιν ἀσωτήθεις, καὶ εὐφεί-
ροντες ἀξιώματα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἑδαμῶς παρ' αὐτῆς
ἡ ὁμολογία, ἡ μνησκόμνη, καὶ δὴ παροδίσκας καὶ
ἀφαιρέσεις ποιοῦντες ἐν τοῖς συνοδικαῖς Κανόσι, μὴ
ἀδικοῦμενοι τὸ πρῶτον, καὶ λοιπὸν λέγουσιν, ὅτι
ἐπεὶ Ἐκκλητικὸς ὑποφαινόμενος οἱ Κανόνες, ἀλλὰ περὶ
τῶν πρώτων κριτηρίων, καὶ ὡς σημειῶν Βησσαρίων ὑπερ-
λῆ πρώτη πρὸς Φιλαρθρωπινὸν λέγων, ὁ δὲ τῆς
ἐν Καλλιθέῳ Συνοδῶς Κανὼν ὁ ἕνατος ἐπεὶ τῆς
Ἐκκλητικῆς ἐστίν, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐν ἀρχῇ θείκης,
αὕτη μὴ τῶν ἑξ ἑκάστου πρὸς τὴν Συνο-
δῶς, ἡ δὲ Ἐκκλητικὸς οὐκ ἔστιν ἡμῖν παροδίσκας,
πρῶτη μὴ πρὸς τῆς Συνοδῶς, ἡ Ἐξάρχης, ὁ-
ύτερα δὲ πρὸς Πατριάρχης τῆς βασιλεύσεως, ἀλλὰ
ἡ ἑκάστη πρὸς τῆς Ῥώμης κοινῆς πατρὸς τε καὶ
κρίτης καὶ διδασκάλου. ὑπελέγχετο δ' ἐν τούτοις οἱ
αὐτοὶ, ὅτι ὥστε ὁ Κληρικὸς δικαζόμενος μετὰ τῷ
Ἐπισκόπῳ, πρὸς τὸ πρῶτον κριτήριον δυνάται ἀ-
πελθεῖν, ὁπότερον ἡ Συνοδὸς τῆς Ἐπαρχίας, καὶ
ὁ μετὰ τῷ ἰδίῳ Μητροπολίτῃ κρινόμενος Ἐπίσκοπος

πρὸς τὸν Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως, ἢ τὸν πρῶτον,
δηλαδὴ τὸν Πατριάρχην ἔχει κριτὴν, ὥστε ὁ δι-
καζόμενος μετὰ τῷ πρώτῳ, ἦτοι τῷ Πατριάρχῃ,
πρὸς τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως ὡς εἰς πρῶ-
τον κριτὴν δύναιται ἀπελθεῖν, αὐτὸς γὰρ εἰς τὸ
πρῶτον ὅτι τὰς λοιπὰς ταῦτα οἱ Λατῖνοι. Ἀλλὰ
ἐπὶ αὐτῇ, πρὸς μὴ τῷ Νικόλῳ, ὅτι ἐπὶ
εἴρηται αὐτῶν ἰκανῶς τὸ ἀνέκοντα πρὸς αὐτῶν
τῆς ἐθελοθρησκείας αὐτῶν, καὶ ἡ δὴ ἐπὶ τὸν, ὅτι ὁ
Κανὼν λέγει, εἰδὲ πρὸς τὸν τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας
Μητροπολίτῃ Ἐπίσκοπῳ, ἢ Κληρικὸς ἀμφισβη-
τοῖν, καταλαμβανέτω ἢ τὸν Ἐξάρχον τῆς Διοική-
σεως, ἢ τὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, ὅπερ ταῦ-
τόν ἐστιν, ὅτι οἱ ὑποκείμενοι Κληρικοὶ καὶ Μητροπο-
λίται τῷ Θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως ἢ εἰς τὸν Ἐξ-
άρχον τῆς Διοικήσεως, ἐν ἡ πόρῃ, κριτὴν ἔχουσιν,
ἢ εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως ὡς εἰς ἰδίον Πατριάρ-
χην. λέγει δὲ, ὅτι εἰς ἀμφισβητοῖν Κληρικὸς,
πρὸς ἀλλοτρίαν ἐνορίαν Μητροπολίτῃ, ἢ Μητρο-
πολίτῃ ἀμφισβητοῖν, πρὸς ἄλλον Μητροπολίτην
ὅποιανδήποτε ἐνορίαν ἵνα κρινόμενος πρὸς τὸν
Κωνσταντινουπόλεως. ὥστε ὁ σκοπὸς τῷ Κανόνι ἐ-
στίν, ἵνα ὁ Κωνσταντινουπόλεως τῆς ἰδίας ἐνορίας
ἔχη τὴν κρίσιν, καὶ ἐδεμῖα ἀλλοτρίαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἀναιρέσεως τῶν αὐτῶν μωρολογιῶν τῷ Βησσαρίῳ εἰς σύστασιν τῶν παπισμῶν, καὶ ὑποδείξεως ἐκ τῶν αὐτῶν
ἐν αὐτῷ Κανόνι, ὅτι ἀμείνεται ὁ Κανὼν, πλὴν τῶν τελῶν κριτῶν, ἀλλὰ κριτὴ ἑκάστη καὶ κοι-
νὴ, ὥστε Ἐξάρχου τῆς Διοικήσεως τὸν Κωνσταντινουπόλεως, ἢ κριτῶν τῶν Πατριαρχῶν, πλὴν τῶν ὑπ'
αὐτῷ Μητροπολίτῃ, λέγει. καὶ ὅτι ἐκρίναι τῆς Πατριαρχίας ὁ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὰς Λα-
τίνους, τῷ Κανόνι ἐξάγει μὴ ποιῶντος, κρινεῖ ἄρα καὶ τὸν Ῥώμης.

Πρὸς δὲ τὸν Βησσαρίωνα ἐπὶ τὸν πρῶτον, ὅτι Ἐκ-
κλητικὸς καὶ κριτὴς ἑκάστη καὶ κοινὴ ταῦτόν ἐστιν.
ἔως δὲ διήρκεε πραγματικῶς τὰ πολυώνυμα μὴ,
μὴ διακρίνεται δὲ κατὰ πρῶτον, καὶ τῶν πρὸς ἀ-
πάτην τῶν ἀπλυστέρων, ἢ ἵνα δείξῃ ὅτι σοφός ἐ-
στιν ὁ μωρολόγος καὶ σοφιστής. δεύτερον, ὅτι ὁ
Κανὼν τρεῖς μόνους εἰσάγει κριτὰς, τὴν Συνοδὸν
τῆς Ἐπαρχίας, τὸν Ἐξάρχον, ἦτοι τὴν Συνοδὸν
τῆς Διοικήσεως, καὶ τὸν Θρόνον, ἦτοι τὴν Συνοδὸν
Κωνσταντινουπόλεως, ἔχουσιν δὲ καὶ κοινὸν κρι-
τὴν ὥστε εἶπον, ὥστε ὑποκρίνατο. ὁ δὲ οὕτως Κα-
νὼν τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς, μετὰ τὴν τῆς Διοικήσεως
Συνοδὸν, Οἰκουμενικῆς ἐμνήσθη, καὶ ἐκ ἑτέρων τινῶν
ἢ ἑκάστη, ἢ κοινῆς κριτῆς. τρίτον, ὥστε ὁ Κλη-
ρικὸς μετὰ τῷ Ἐπισκόπῳ δικαζέται πρὸς τὴν Συ-
νοδὸν τῆς Ἐπαρχίας, ὥστε ὁ μετὰ τῷ Μητροπολί-
τῃ ἀμφισβητοῖν, ἢ πρὸς τὸν Ἐξάρχον τῆς Διοική-
σεως, ἢ πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον δικα-
ζεται. τὸ δὲ τὸν Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως εἶναι
τὸν Πατριάρχην, καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως κρι-
νειν τὰς ἀλλοτρίας Μητροπολίτας καὶ τὰς λοιπὰς

Πατριαρχίας, παπιστικῆς παροδίσκας, καὶ Φλυαρία
ἐν τοῖς Κανόσι, καὶ ἐκ τούτων ἔμαθον οἱ περὶ τὸν
Μεθώνης καὶ τὸν Ἀγκύρας συμφλυαρεῖν καὶ συμ-
παροδίσκας. ὑποτιθέασιν δὲ ταῦτα οἱ Λατῖνοι, ἵνα
δῶν συμάξωσιν ὅπερ εἶπον αὐτῶν, δηλαδὴ
ὡς κρινεῖ ὁ Κωνσταντινουπόλεως τὰς λοιπὰς Πατρι-
άρχας, κρινεῖ καὶ ὁ Πάπας τὸν Κωνσταντινουπόλεως,
ὁπότερ ἐστὶ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, καὶ ἀσβεβείας ἀγ-
χίστους. ὅτι μὴ γὰρ ὁ κρινόμενος Κληρικὸς
μετὰ τῷ Ἐπισκόπῳ πρὸς τὸ πρῶτον κριτήριον, ὁ-
πότερ ἐστὶ ἡ Συνοδὸς τῆς Ἐπαρχίας, δυνάται ἀπελ-
θεῖν, διορίζει αὐτὸ ὁ Κανὼν, ὁ δὲ μετὰ τῷ Μητρο-
πολίτῃ ἀμφισβητοῖν, ἐκ ἑκείνου ἀναγκαστὴν κριτὴν
πρῶτον, ἢ μόνον τὸν Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ ἢ τὸν
Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως, ἢ τὸν Κωνσταντινουπόλε-
ως, λέγει δὲ εἰδικασθῆναι πρὸς τὸν Ἐξάρχον τῆς
Διοικήσεως, ἵνα ἀνακριθῇ ὑπὸ τῷ Κωνσταντινουπό-
λεως, ἀλλὰ καταλαμβανέτω ἢ τὸν Ἐξάρχον τῆς
Διοικήσεως, καὶ ἐπ' αὐτῷ δικαζέσθω, ἢ τὸν Κωνσαν-
τινουπόλεως Πατριάρχην, καὶ ἐπ' αὐτῷ δικαζέσθω.
καὶ γὰρ κοινόν ἐστι καὶ τῷ Ἐξάρχῳ τῆς Διοικήσεως
καὶ

καὶ τῇ Κωνσταντινουπόλει Πατριάρχῃ τὸ καταλαμ-
βαίνεω, καὶ τὸ ἐπ' αὐτῇ δικάζεσθαι, ἐν οὗτοι γὰρ
αὐτὴν κρατῆρα οὐκ ἔστιν ὅτι γένωνται δικαστοὶ, πλεί-
ως δικάζονται, καὶ ὑπὸ τῶν ἐτέρων ἀνακρίνονται,
5 αἱ μὲν ὑπὸ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὡς εἴρηται ἀνω-
τέρῳ ἐν πολλοῖς. ἔτι, ἐν τῷ Κωνσταντινουπόλει
διίσχυρίζονται οἱ Λατῖνοι κρίνειν τὰς Πατριάρχας,
καὶ ἀνακρίνειν τὰς κρίσεις αὐτῶν, ἐπειδὴ ἡ ποιὴ ἐ-
ξαίρεσιν ὁ Κανὼν, καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ ἀνακρίνει ὁ αὐτὸς
10 καὶ τὸν Ρώμης, καὶ ὥτως ἔσται ὁ Κωνσταντινουπόλει
καὶ πρώτος καὶ ἕχων καὶ κανὼς κρατὴς ὡσαύ-
τως πάντων τῶν ἐπισκόπων, καὶ αὐτὴ τῶν ὑπο-
τάτων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

15

ὅτι οἱ παπισταὶ Διάκονοι λέγοντες, μὴ λέγεσθαι τὸν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῇ ἐνάτῃ τῆς ἐν
Χαλκηδὼν Συνόδου κανόνι ἔχοντι κρατὴν, τὸν δὲ Ρώμης, Διάκονοις Θεοδώρῳ. περὶ τῶν γραμ-
ματίων, οἱ Γεζυβίται ἔχοντι κρατὴν λέγοντες, αὐτοὺς καὶ ἀναιδέητοι ἐταῦθα δέκνυνται. μαρ-
τυροῦντες δὲ καὶ τῶν Βησσαρίων τῶν Ἐκκλησιῶν τῇ Ρώμης ἐξ ἑθνεῶν, οἵ γε αὐτὸν ὁ παπισμός.

20

Εἰ παραλαμβάνοντες τὸ τῶν Βησσαρίων ῥήμα τὸ, ὅ-
τι οὐκ ἔστιν ἐν κανόνι λέγεται ὁ Κων-
σταντινουπόλει ἔχωντι κρατὴς, ἐρωτήσωμεν τὸς πα-
πιστὰς, εἰ ὁ Κωνσταντινουπόλει ἔχωντι κρα-
25 τὴς, καὶ τῶν ἀληθῶν ἐσιν, ἐπάτωσαν αὐτοί,
ποιῶν ἐπὶ ὁμοῦ κρατὴς. καὶ εἰ μὴ ἔστω τὸ οἰ-
κουμένην ἀποδοῦναι, καλῶς λέγουσιν, εἰ δὲ φαί-
νον τὸν Πάπα τῆς Ρώμης, πάλιν ἐρωτήσωμεν αὐ-
τοὺς, ἐκ ποίας Συνόδου, ἢ ἐκ τίνων ἀγίων ἢ διδασ-
30 ζῶν, καὶ διδομένων οἱ Γεζυβίται ἐρεῖσι, ὡς
Θεοδῶρος τῶν περὶ τῶν, λέγοντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν
Κανόνων τῆς ἐν Σερδικῇ Συνόδου, πάντες καὶ ἐν πα-
σὶν τῇ ἐκκλησίᾳ κατεκρίθησαν ἔχειν τὸν Ρώμης τῆς προ-
σβυτέρου ἐπιταγῆς, καὶ οὐκ ἐξουσίας κρατῆρα
35 πάλιν ὡς αὐτὸς, ὅτι τὸν ἀποστόλων αὐτῶν. ἀλλ' ἐρωτέ-
σωμεν πάλιν αὐτοὺς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ περὶ τῶν,
ἀπόστολός ἐστιν, ἢ ἀγίος ἐστὶν; καὶ πάντως ἐρεῖσι ὅτι
γραμμάτιον παπιστῆς ἐστὶν. ἀλλ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
40 τοῦ Θεοκτομοῦτος Χρίστου τῶν ἐκκλησιῶν πατέρων
ἀπὸ τῆς Ρώμης περὶ τῶν δύο θελημάτων τῶν σω-
τηρίας ἡμῶν οὐκ ὁπόθεν τῶν Λατίνων τῶν μακαρίων
Πάπα Λατίνων, καὶ τῶν Λατίνων τῆς ἐν Ρώμῃ
ἀγίας Συνόδου, ἢ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ συγκελεύουσα
μετὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τῇ Πατριαρχίᾳ προ-

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

ὅτι μαρτυροῦντες τῶν Βησσαρίων τῶν Ἐκκλησιῶν τῇ Ρώμης ἐξ ἑθνεῶν δειδόμενοι ἀποδοῦναι, δέκνυνται
τῶν ἐν αὐτοῖς παπιστῶν.

50

Αὐτὸς ἐκ τῶν Βησσαρίων. ἢ δὲ
Ἐκκλησίας ἐκ τῶν ἑθνεῶν ἡμῶν ὡς αὐτοὶ, καὶ
οἱ περὶ τῶν Βησσαρίων, τῶν ἑθνεῶν ἐσιν, ὅ-
τι περὶ τῶν οὐκ ἐστὶν, ἀλλ' εἴρηται περὶ τῶν
ἐν τῇ δευτέρῃ βιβλίᾳ, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐσιν Ἐκκλησίαι

τάς Πάπας. ὥτως ἀλλίσκονται καὶ κρατῆρα ἔχον-
ται οἱ παπισταὶ ὑπὸ τῶν ἐθνεῶν ἐπιποῶν, ἢ δὲ ἀ-
λήθεια ἀληθεύουσιν μὴ μεθ' ἡμῶν, ἀμωμῶς,
ἀπαιτῶς καὶ ἀκρίβητος. ὅτι μὴ γὰρ πᾶσι τῆς
Συνόδου τῆς Διοικήσεως μῆτε ἐνεργήσεως, μῆτε ἡ-
συχίας, ὁ Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ κρατὴς πρώτος καὶ μό-
νος καὶ ἕχων τῶν ὑποαὐτῇ Μητροπολιτῶν, καὶ ἡ
χαρὸν, ἀληθῶς ἐσιν, ὅτι δὲ ἐν αὐτοῖς ἔχει ἡ
τῶν λοιπῶν Πατριάρχων πρώτος κρατὴς, ἢ καὶ
ὅλας κρατὸς, ὅτι ἐν αὐτοῖς, ὥς γινώσκεται, ὥς
τετάρτον τι θεασίμετον, ἢ καὶ ὅλας διδόναι οἱ Κανόνες,

ποτύπων βιβλίων τῶν ἀγίων ἐδέχθη, καὶ περὶ τῶν
Ἀντιοχείας Λιασασίαν ἐγίνετο λόγος. ἐν τῇ ἐκτῇ
Συνόδῳ, εἰς τὴν ἀγίαν, καὶ ὥτως ἐδέχθη ἡ μαρ-
τυρία περὶ αὐτῶν, πᾶς ἡμῶν ἀφόντες τῶν ἀγίων
Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων,
καὶ τῶν ἀγίων, ὅτι τῶν μαρτυρίων αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύ-
νοδοι συμφέροντες τῶν διφάσεων αὐτῶν, πρὸς
σωμὲν Θεοδώρῳ τῇ περὶ τῶν τῶν ψεύδους;
δεχθῶμεν μαρτυρίαν παπιστῆς εἰς ἐκκλησίαν Ἐκ-
κλησίαν τῶν Ρώμης; πᾶς δεχθῶμεν μαρτυρίαν, ἢ
ἢ Συνόδῳ ἔπεσον, ἔπε ἐβεβαίωσε; καὶ γὰρ ἔτι
ταῦτα Ἐκκλησίαν Διάκονοι Συνόδῳ, ἐκ τῶν
Διαβόλων ἐσιν. ἀλλ' ὅσοι πάντες τῶν ἑθνεῶν, ἐν αὐ-
τοῖς πάντες οἱ κατοικοῦντες τῶν Οἰκουμενικῶν τῶν πα-
πιστῶν τῶν αὐαῖαν, τῶν αὐαῖαν καὶ τῶν ἀ-
πόνοισιν, ἀλλ' ὅσοι τὸν ποῖς θεμελίαν καὶ ἀρχὴν
καὶ μαρτυρίαν κρέμαται ἢ Ἐκκλησίας τῶν Πάπα,
ὡς Θεοδώρῳ τῶν περὶ τῶν. ἔχοντι ὅμως κα-
ρὴν τῇ καὶ Βησσαρίων, ἐπειδὴ λέγει ὅτι Ἐκκλη-
σίας τῶν Ρώμης ἐκ τῶν ἑθνεῶν ἐπὶ, βεβαίως γὰρ ὅτι
ἐν αὐτοῖς διδάσκουσιν Ἐκκλησίας ἔχει ὁ Ρώμης ἀπὸ
τῶν Χριστῶν, ἢ τῶν Πέτρων, ἢ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνο-
δων. καὶ οἵ γε αὐτοὶ ἀρδῶν τὸ, ὅτι ὁ Πάπας ἔχει
ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν καὶ ὅλας Ἐκκλησίας.

παιδάρχαι, τὰ πρεσβεία καὶ τὰς κανόνας, ἀληθεῖς
εἰσιν, ὅτι δὲ ἐκ τῆς ἑθνεῖς Ἐκκλησίας ἡμῖν ὡς ἀδίδοται
τῆς Ρώμης, πῶς γὰρ, ἢ ποῦ ὡς ἡ ποῖα Συνοδὸς εἴποι
ἢ ἐβεβαίωσε τὰς ὁμολογίας, ὅτι ὁ Πάπας ἐρροδοξῶν, ὡς
Πατριάρχης ἐστὶ πρῶτος τῇ τάξει, ἔχοντα δὲ κρείττερον ἐν τῇ Ἐκκλη-

σίᾳ ἐστὶν ἡ Οἰκουμενικὴ Συνοδὸς, ἔχοντα πολλαχῶς
ἀνώτερον. ὅτι δὲ καθόλου Ἐκκλησιᾶν ἔχει ὁ Πάπας,
μόνοι ἡμεῖς εἰπαπίζομεν ἐγερνήσαστε αὐτὸν, πῶς ἀλλό-
γως ὁπότε αὐτὸν Βιοσαρῶν, ἀλλ' ἐδέχοντο ἐκείνη ὁ-
ποδοῖαν ὡς ἐκ κληρονομίας.

5

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Ο Ν Ζ'.

Περὶ ὧν ἀριθμοὶ ἐξ ἑθνεῖς Ἐκκλησιῶν ὁ Βιοσαρῶν, καὶ περὶ πρῶτης καὶ ἑσχάτης Ἐκκλησίας τῶν ἐν ὁμολογίᾳ, ἵνα
ὡς αἱς ἡ τῆς Ρώμης κατὰ Βιοσαρῶν Ἐκκλησίας ἀσύνστατος τε καὶ ὡς ὁμοῦλος.

Παλινογοιτέον. λέγει ὁ Βιοσαρῶν, ἡ δὲ Ἐκκλη-
σία ἐκ τῆς ἑθνεῖς ἡμῖν ὡς ἀδίδοται, πρῶτη μὲν
ὡς τῆς Συνοδὸς, ἡ ἑσχάτη, ἀνώτερος δὲ ὡς τῆς
Πατριάρχης τῆς βασιλεύσεως, ἀλλ' ἡ ἑσχάτη ὡς
τῆς Ρώμης κοινῇ πατρὸς τε καὶ κρείττε καὶ Διδα-
σκάλης. ἀλλὰ λέγουσιν οἱ ὅσοι ἐστὶν, ἡ Ἐκκλησία
ἐκ τῆς ἑθνεῖς ἐστὶν, ὅτι ἡμεῖς ἔχοντες τοῖς παπῶν
ταῦτα εἰπόμεν, ἀναγκαζόμενοι γὰρ ὑπὸ τῆς ἀληθεί-
ας, ὁμολογῶμεν ὅτι τὸ πρῶτον τῆς Ρώμης ὅσον ὅσο
τῆς Χρυσῆς, ἡ ὅσο τῆς Πέτρης ἐστὶν, ἀλλ' ὅσο τῆς ἑ-
θνεῖς, καὶ οἱ ὅσοι ἀρδύν, τὰ δύο ἀσύνστατα ἐξ ὧν
μαται, ὅτι ὁ Πέτρος δηλαδὴ Ποιμὴν τῶν Ἀποστόλων,
καὶ ὅτι ὁ Ρώμης κατὰ τὴν ἰδίαν ἀξίωσιν. Ἀλλὰ οὐκ
τῆς Πέτρης. ὅσον δὲ ἐστὶν, πρῶτη Ἐκκλησία ὡς
Συνοδὸς, ἡ ἑσχάτη, ἀνώτερος ὡς Πατριάρχης τῆς
βασιλεύσεως, λέγουσιν, ὅτι πρῶτη Ἐκκλησία ἐστὶ ἡ
κληρικὴ ἐν τῇ Συνοδῷ τῆς ἑπαρχίας, τὰ δὲ μη-
τροπολίτες, καὶ αὐτῆς, κρείττε μίαν, ἡ ἐστὶν ἡ
ἐσχάτη τῆς Διοικήσεως, ἡ ἐστὶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως
Θρόνον περὶ μόνων τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ μητρο-
πολίτων. εἰ δὲ καὶ ἐπὶ ὡς ἔχοντα κρείττε καὶ ἡμεῖς

ἄλλον ὡς τῇ Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ, λέγουσιν ὅ-
κατον Πατριάρχων ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐνορίᾳ ἔχοντα κρεί-
ττε, καὶ ὅτι ἐστὶ καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ ἰ-
δίᾳ ἐνορίᾳ, καὶ ὁ Ρώμης ὅμοιός ἐστι τῇ ἰδίᾳ, ὅ-
σον ἐστὶν ὅτι, ἀλλ' ἡ ἑσχάτη ὡς τῆς Ρώμης κρεί-
ττε πατρὸς καὶ κρείττε καὶ Διδασκάλης, λέγουσιν,
ἀσύνστατα ὡς τῆς γραφῆς, ἔγνωσαν τοῖς
πατράσι, ἀσύνστατα ὑπὸ τῶν Συνοδῶν, ἀσυνήθη ἐν
τῇ πρῶτῃ τῆς Ἐκκλησίας, ἔγνωσαν τῇ παραδόσει, ἀν-
τιτάτῃ γὰρ τῇς Ἀποστόλοις καὶ τῇ ἑσχάτῃ Ἐκκλησίᾳ, ὡς
τῇ γὰρ τῇς καὶ τοῖς κανόσιν ἐπὶ ταῦτα τὰ ῥήματα
τῆς ἀπορίας. ἀλλ' ἡ ἑσχάτη ὡς τῆς Ρώμης ὡς κρείττε καὶ
πατὴρ καὶ Διδασκάλης. ἀλλ' ὁ σοφιστὴς, πατὴρ ὁ Ρώμης ἐστὶ
ἐρροδοξῶν, ἀλλ' ὁ μόνος. καὶ διδάσκαλος, ἀλλ' οἱ ἑ-
πικρεταὶ πατέρες Διδασκαλοὶ καὶ τῆς Ρώμης. καὶ
κρείττε, ἀλλ' ὁ μόνος τῶν ἐπισκοπῶν ἐν τῇ ἐνορίᾳ
αὐτῇ. ἐδέχθη ἄρα ὅτι ὁ Πάπας ἐδεμίαν ἔχει
Ἐκκλησίαν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, καὶ τὰ ῥήμα-
τα, ὅτι ἔχει ὑπερτάτην ἐξουσίαν, ὅτι μέγιστος ἐ-
στὶ πάντων, καὶ ὅτι ἔχει ἐξουσίαν ἐπὶ πάντων, ὡς
φανήσιν ἐν ῥήματι ἀπορίας.

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Ο Ν Η'.

35

Περὶ ὧν περὶ φέρουσιν οἱ παπῶν εἰς σύστασιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, καὶ περὶ τῆς ἐκ τῶν αὐτῶν ἀλη-
θείας ὡς ἀδίδοται, ὅτι ὁ Ρώμης, πῶς τὸ μὴ δύνανται τῶν κατὰ καθόλου ἐκείνων διηγεῖσθαι, ἢ ὑπὲρ αὐτῶν ὅσοι
τινὰ κελύουσιν, καὶ ὡς ἐδιδόσαντο κατεκρίθησαν, καὶ πολλοὶ ἄγιοι καὶ Συνοδοὶ αὐτῇ σφαιδρῶς ἐκτίθησαν.

Οἱ αὐτοὶ εἰς σύστασιν τῆς πεπλοσμένης ταύτης
Ἐκκλησίας λέγουσιν, δεῖξάτωσαν οἱ ἀνατολικοὶ
καὶ ὅσα τινὰ διηγεῖσθαι μὴ ὡς τῆς Ρώμης ἐ-
πισκόπος, ὡς τῶν μεταταῦτα δὲ ὡς ἐρροδοξῶν
μὴ ὡς ἀδεχθόντων. ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἐδύνατο ἐκρί-
ναι, ἡ ἐδιδόσαντο ὁ Ρώμης, ὡς ἡμεῖς ἔχοντες εἰπὼν
καὶ τοῖσιν ὡς ἀδίδοται, ὡς δὲ κελύουσιν ἐδιδό-
σαντο οἱ Πάπαι, ὡς κατεκρίθησαν, καὶ ὡς
ἔδει. τὸν Ἀπώλειον ἐδιδόσαντο οἱ Πάπαι, ἀλλὰ
κατέκριναν αὐτὸν οἱ ἄγιοι. ἐδιδόσαντο ὁ Ἰβηρὸς Μάρ-
κελλον τὸν Γαλάτιον, ἀλλὰ μεταταῦτα κατέκριναν
αὐτὸν ὁ μέγας Βασίλειος καὶ πᾶσα ἡ Ἐκκλησία,
μάλιστα ὁ μέγας Βασίλειος μέμφεται τὸν Ἰβηρὸν
διηγεῖσθαι τὸν Ἀπώλειον, εἰ δὲ καὶ ἐδιδόσαντο αὐτὸν
καὶ ἡ ὡς Σαρδικὴ Συνοδὸς, ἀλλ' ἰδὲ ἀνώτερος τὸν

τόπον αὐτῆς. ἐδικαίωσαν ὁ Λέων τὸν Θεοδοσίον,
ἀλλὰ κατέκριναν αὐτὸν ἡ ὡς Χαλκηδόνι Συνοδὸς.
ἐδιδόσαντο τὸν Ἀντιοχείας Παυλίνον καὶ τὸν Θού-
μιον, καὶ ὅμως ἰδὲ περὶ τῶν ἐν τῇ τῇ βί-
βλῳ τὸν Βασίλειον καὶ Γρηγόριον. ἐδικαίωσαν τὸν 45
Θυνώριον, ἀλλ' ἰδὲ ἐν τῇ αὐτῇ βίβλῳ πόροι κα-
τέκριναν αὐτόν. ἐδικαίωσαν τὸν Ἀλεξανδρείας Ἰω-
άννην, ἀλλ' ἔδεν ἔχουσιν, καὶ ἰδὲ κατώτερος τὸν τό-
πον. λέγουσιν ὅτι ἐδιδόσαντο τὸν Χρυσόστομον καὶ τὸν
Θλασίαν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ὅτι ψεύδονται, ἰδὲ 50
ἀνώτερος τῆς ῥήματος. ἀλλὰ φανερὸν ἔστι, εἰ ἂν ἡ
ἀπορίας καὶ φήμης ἀγαθῆς ἀξίας καὶ διδασκαλίας
ἀνεπιλήπτης, τὸν νομῶν ἀδιδόσαντο τῆς Πέτρης κα-
λύουσιν καὶ ὡς φανερὸν ἐτόλμησαν αὐτῶν.
ταῦτα οἱ παπῶν. Σὺ δὲ ἐρροδοξῶς ἰδὲ ἐν ποσὶ
ἀνώτερος

40

Οὐκ ἀδυνατῶν ἀλλὰ Σιωπῶνς ἔμεινεν αὐταπεινῶν, ἀλλὰ
καὶ ὑπερτιμῆσαντας τοῖς Πάπαις σφοδρῶς, θειάζων
κρῖναι ἐν οἷς οὐκ ἔχον αὐτοῖς τόποις καὶ παρσύναις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς παρεξηγήσεως τῶ ἐν λόγῳ Κανόνου, τῆς παρὰ τὴν Σινώδα ὑπὸ τοῦ Πάπα Νικολάου, ἣν ἔπομψεν
Μιχαὴλ τῷ Αὐτοκράτει. Διὰ τὸ κηρυχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Φωτίου, ἐν ᾗ καὶ Ἐξάρχον Διοικήσεως ὁ-
Ιστέον τὸν Κανόνα λέγει πρὸ βικέριον αὐτὸν μόνον τὸ Πίτερ, ἀλλὰ καὶ πρὸς Βυσσαρίωνα, Βήνιον, καὶ βελ-
λουσάινον ἀποαδόνως περὶ τὰς παρεξηγήσεις αὐτῶν ἔχει. καὶ περὶ ἀποδέξεως ἐκ τῆς σαφηνείας τοῦ
Κανόνου, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς παρεξηγήσεως, ὅτι Ἐκκλησιᾷ ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἡ πρώτη αὐτῶν ὁ Ῥώμη
ἔκ ἔχει, καὶ αἱ Σινώδοι καὶ αἱ Κανόνες οὗτοι τῷ Ῥώμῃ, καὶ ἐν τῇ ἀνάπαλιν.

ζοφίμων, ἵνα ἡ δίκη Θεωροσῇ ἡ ἐξουσία τῆς Εὐαρχίας τῆς
 Διοικήσεως, ἥ ἐστὶν τῆς Ἐξουσίας Κωνσταντινουπόλεως,
 καὶ κεκυρωμένων ἐσὶν, ἵνα αἱ ἐκ τῶν αὐτῶν Θεωροσ
 ταυῶνται ἀπαρταί δίκαια ἐνταυθὰ, ἥ ἕκαστος ἀκκωνται
 καὶ διοικῶνται. ἔτι, ὁ αὐτὸς Νικόλαος ἐξουσίαν
 μετὰ τὰς θεωρητικὰς ἐρήματα (εἰ καὶ λίαν ἀναδιδῶς)
 φησὶν, Εὐαρχον τῆς Διοικήσεως ἐν τῷ τῷ Κανόνι
 ἐνοητέον ὑπόστασιν ἑκόν, ἡ μόνον τὸν Παπᾶν τῆς
 Ρώμης, καὶ γὰρ ποῖον ἄλλον Θερόνον Εὐαρχον τῆς
 Διοικήσεως ἔπαιον ἡμέτερον Συμβολῶν, ἡ μόνον τὸν βι-
 κάριον τῶ πρώτῳ Ἀποστόλῃ, ἐν πῶς γὰρ ἐκείνῳ ὑποῖς
 ἔπαιον ἐνοηταί, ἐκείνους γὰρ ἐπὶν Εὐαρχος, ὅς τις
 καὶ πρώτος καὶ ἀκρὸς καὶ ἐπὶ καὶ νομίζεται. τῷ
 ὅμως τὸ ὑποχρέωμα ἐκαστοῦ ἐκ τῆς ὁμοιότητος
 τῶν φωνῶν, καὶ αὐτὸς ὁ Νικόλαος ὑπέλαβεν ὅτι ἐπὶν
 αἰχρῶν, διότι ἡ Συμβολὴ ἐκ ἀπλῶς ἔπαιον πρώτῳ
 ἐκᾶ πρώτῳ τῆς Διοικήσεως, ὅθεν ἐγνωσθῇ τε-
 λείως καταστρέψαι ταύτῃ τῷ φωνῶν, καὶ ἰδοὺ
 τὰ ἐρήματα αὐτῶν, ἵνα θὲ μή τις τινὰ εὐχρηστικῶν
 λάβῃ, ἔτι ἐν αἰνῶνι ἐριθμῶ ἐρηται Διοικήσεις,
 δέον γινώσκων, ὅτι ταυτῶν δυνάμιν ἔχα τὸ
 πρῶτον τῆς Διοικήσεως, ὡς ἀπλοῦς πρῶτον τῶν
 Διοικήσεων, γέμεσι γὰρ αἰεταί γραφαὶ τῶν ταύ-
 των φράσεων, δηλαδὴ ὡς ἐν τῇ δόλῳ τῆς Γαί-
 σιως λέγεται, πηγὴ ἀνέβαινον ἐκ τῆς γῆς,
 ἐκτὰ πολλὰς παγὰς ἐνοηταί, ἔτι-ως ἐνταυθὰ αἱ
 πατέρες ἐριθμῶ ἐν αἰνῶνι Διοικήσεως αὐτὶ πληθυν-
 τικῶς Διοικήσεων ἐχρήσαντο. ταύτῃ ὁ Νικόλαος,
 ἐν οἷς σημεῖον ἐν τῇσιν ἀγῶσι καὶ κρημνοῖς ὁ
 πορταῖς ἐκωτὲς αἱ πᾶσι ἀρχαῖς τῶ Πάπᾳ τοῖς
 Κανόνι, βελόμῃ συμφωνῆσαι, καὶ γὰρ ἀναγ-
 γάζονται καὶ αὐτὰ, καὶ ἄλλας ἀναγκάζουσι μετα-
 βαλεῖν καὶ καταφύγειν τὰς Νόμους καὶ τὰς Κα-
 νόνας, ὡς πασιδολοῖεν, ἐν τῷ γὰρ τῷ Κανόνι
 οἱ πατέρες τῆς ἐκκλησίας Συμβολῶς ἐθέσπισαν,
 ὅπως αἱ τῶν μητροπολιτῶν δίκαια ἐκτὸς τῆς Εὐαρχίας
 τῆς Διοικήσεως δικάζονται, αἵτις ἐρήματα ἵνα
 ἐκλύτῃσι πρὸς τὸν ἐκείνων μεταστροφή, ὁμοῦ Βί-
 νιος, αὐτὶ τὰς Εὐαρχίας τῆς Διοικήσεως, αὐτὶ ἐθηκε
 πρώτῳ τῆς Χριστιανικῆς Διοικήσεως, ὁ Τυραννὸς δὲ,
 πρῶτον τῆς καθόλου Διοικήσεως, καὶ ὁ Νικόλαος,
 πρώτῳ

πρώτων τῶν Διοικήσεων, καὶ ἀνωτέρω ὁ μὲν Βη-
σαρίων, Βίνι, καὶ Βεβαρμίν, τὸν Κωνσταντινα-
πόλεως ἔλεγον ἐπὶ πάντων κελύω πρώτων, ἐν-
ταῦτα δὲ ὁ Νικόλαος περιγράφει αὐτῶ πῶ ἐξ-
σίαν ἕως ἐγγύς τῶν ταχῶν τῆς Κωνσταντιναπόλεως,
μιμνήσκον τὸν Πάπαν Λέοντα, ποτέ μὲν δεχόμενον τὸν
τρίτον Κανὼνα τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς, καὶ ὁπο-
δεχόμενον τὸν Κωνσταντιναπόλεως εἶναι δόξαν Πα-
τριάρχην, ποτέ δὲ σπαράζοντα ὁποκαταστήσαι αὐτὸν
πέμψον. ἔτι ὁ Νικόλαος Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως
νομίζει εἶναι τὸν πρώτον, ταῖσι τὸν Ρώμης, ἀλλ' ἀ-
νωτέρω ὁ Βησαρίων, Βίνι, καὶ Βεβαρμίν, πρώ-
τον εἶπον τὸν Κωνσταντιναπόλεως. ἔτι, πόθεν ἔλα-
βον ὁ Νικόλαος εἶπαι τὸν Πάπαν Βικάριον τῶ πρώτου
Ἀποστόλου καὶ ἄλλων, ὃν ἀνωτέρω εἶπον οἱ συνομίται
ἔχοντες, οὕτως πολυχιδέες τὸ ψεύδος καὶ ὁδὸν,
τοῖσιν δὲ ὃν ὁ παπισμὸς, πολυχιδέες εἰς, ὅθεν
καὶ ἀσύμφωνοι καὶ οἱ Πάπαι, καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς
συνοφισαί, καὶ ἡ αὐτομωφία γονεῖ παρ' αὐτοῖς τὰς
παραδόχους καὶ ἀφαιρέσεις καὶ τὰς παραδοχάς,
διὸ καὶ παῖδες μετὰ τῶν Κανόνων τῶν ἁγίων Οἰ-
κουμενικῶν Συνοδῶν, καὶ ἀφαιρέσει πᾶσαν πῶ
αὐτονομίαν αὐτῶν, καὶ ἕκαστος ἐρμηνεύει πῶ φυ-
σικῶ καὶ γνησίαν αὐτῶν συμφωνίαν κατὰ πῶ
ἰδίαν αὐτῶ ἀρίστην. ῥητέον ὅμως, ὅρα εἶναι καὶ οἱ

τῶν λόγων τῶν τῶ Νικόλαος, ὅτι δηλαδὴ πρῶτος τῆς
Διοικήσεως ὀνομάται ὁ Ρώμης, ἔπειτα δοθῆναι τῶ
Ρώμης, τὸ καθόλου πρῶτον; ἔδαμῶς, μάλιστα
δε τὸ ἐναντίον, καὶ γὰρ ἐσυναχρῆσαι, ὅτι ἡ δι-
δομένη ἐξουσία τῶ πρώτῳ τῆς Διοικήσεως, αὕτη
ἐστὶν ἡ διδομένη τῶ Ρώμης, αὕτη ὡς ἐν δίδοται καὶ
βεβαιῶται καὶ τῶ Κωνσταντιναπόλεως, καὶ γὰρ φησὶν,
αἷτις κατὰ τῶ Μητροπολίτη ἔχει δίκην. ἡ αἵρεσις
ἐστὶν ἐλευθέρα. Δὲ τῶ παρόντος Κανόνος, ἵνα
ἐκλέξη ὄντινα κελύω βεληθεῖ, δηλαδὴ ἡ τὸν Ρώ-
μης, ἡ τὸν Κωνσταντιναπόλεως, ὡς ἐστὶν καὶ ὁμοία ἐ-
ξουσία παρὰ τὸ κρίνειν τῶν Μητροπολιτῶν τὰς δίκας
ἐν ἐκατέρῳ ἐνταῦθα κυρεῖται, καὶ ἔτω ταῦτα τὰ ῥη-
ματα καὶ ἔτως ἐσφαλμένως ὑποτιθέμενα, καὶ
οἱ Κανόνες ἔτω παρεξηγῶνται, ἔδαμῶς βοήθει τῶ
παπισμῶ, ἀλλὰ μάλλον καταφείδεται αὐτῶν, καὶ
εἰς τὸ ἐδὲν ὡς ἀπέμψαν. ῥητέον καὶ τῶ, ὅτι Νί-
κόλαος φέρει εἰς βεβαιώσιν τῶν λόγων αὐτῶ πῶ
αὐτονομίαν τῶν Κανόνων, καὶ μάλιστα ἐκ τῆς ἀνά-
γκης ὡς ἀτετραμμένως, συναγεται πρώτον, ὅτι
ἐγνωσκον ἀπὸ κανονικῆς μαρτυρίας εἶναι τὰς λό-
γους αὐτῶ ἀναχύρας. δευτέρως, ὅτι αἱ Συνοδοὶ καὶ
οἱ Κανόνες αὐτῶν εἴη τῶ Πάπα, καὶ εἴ τὸ ἀνάπαλι,
ὡς κομπάζουσιν οἱ Γιεζβίται.

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Ο Ν Δ'.

Ἀνθυποφύλαξ Πατίων, πῶ ἐν Σαρδικῇ Συνοδῶν δεδοκόμῃ τῶ Ρώμης πῶ ἐπὶ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν Ἐκκλησιῶν
λεγομένων, καὶ λύσει αὐτῆς Δὲ πολλῶν ὑπεδείχσαν, ἐν μόνῃ γὰρ τῇ αὐτῇ ἐνείκα ὁ Ρώμης, ὡς καὶ οἱ
λοιποὶ Πατριάρχαι, πῶ Ἐκκλησίαν ἔχει.

Ἀνθυποφύλαξ ἐμνημονεύει παπισταί, ὅτι
ἡ ἐν Σαρδικῇ Συνοδὸς ὡρίσε τὸν Πάπαν ἔχειν
πῶ Ἐκκλησίαν πᾶσιν τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἀλλὰ ῥη-
τέον παρὰ τῶ, ὅτι εἴρηται ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ ἐκ τῶ
τοῖς κεφαλαῖς τῶ δευτέρου βιβλίου περὶ τῶ, καὶ
ἡδη ῥητέον συντόμως, πρῶτον, ὅτι ἐκείνους ὁ
διορισμὸς ἦν βέβαιος ἐς τὸν Πάπαν νέος, παρὰ κα-
τάλυσι τῆς ἐξουσίας τῶν Εὐσεβιανῶν, ὅμως ἀ-
δέμιτος ὢν, ὅθεν μετὰ τῶ γραφῆναι διελύθη
εἰς τὸ μηδὲν, καὶ οὐκ ἔλαβον ὑπόστασιν τινα, ἔπε-
κᾶν ἐν σιγῇ. δευτέρως, διατίθηται Δὲ πῶ αὐτῶ
γνην τῶ καὶ ἐπειδὴ ἔχουσιν οἱ Διόρετικοί, ἔχον-
τες Βασιλεῖς ὡς ἀτετραμμένως. εἰρήνης δ' ἀναφα-
νείσης ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἡ δευτέρα Οἰ-
κουμενικὴ Συνοδος ἀνέτειρε τῶ δευτέρῳ Κανόνι τὰ
γεγονότα ὑπερβίως ἐν τῇ καὶ τῆς ἀνάγκης,
ἐπειδὴ ὡς μαρτυρεῖ ὁ σωκράτης ἐκκλησιολογικῆς ἐ-
σολίας βιβλίου πέμπτῳ, κεφαλαῖον ὀγδόον, τῶ
τὸ ὑπερβίως ἐνεργῆναι, πῶτερον Δὲ τὰς διωγμὰς
ἐγίνετο ἀδελφώως, ὡρίσε δὲ ἡ δευτέρα Οἰκουμενι-
κή, ἵνα τὰ καθ' ἑκάστην Ἐπαρχίαν ἡ τῆς Ἐπαρ-
χίας Συνοδὸς διοικήσῃ κατὰ τὰ ἐν Νικαίᾳ διορισ-
μένα, καὶ εἰδὲ ἀνωτέρω βιβλίου τρίτῳ κεφαλαίον

τέταρτον. ὅθεν τῶ περὶ τῶ Πάπα τῆς μερικῆς
Συνόδου ἀνέτειρε μάλᾳ γοναίως ἡ οἰκουμενικὴ, καὶ
ἰδὲ τὸν Ἀνυγῶν κατώτερον βιβλίου δεκάτῃ, μέ-
ρος τρίτῳ, κεφαλαῖον δεκάτῃ, Περιγράφει ἐβ-
δόμῳ, ὅθεν δέκνυται ὅτι αἱ οἰκουμενικαὶ διορθῶσι
τὰς μερικὰς. τρίτον, εἰδὲ καὶ ὁ Βαλσαμὸν ἀφο-
ρῶν εἰς μόνον τὸ κείμενον τῶ ἐν Σαρδικῇ τῶν
Κανόνων, ἔτω τῶ θέλειν πείθοντες, λέγει, ὅτι
ἐδόθη τῶ Πάπα ἰδικὸν παρόμιον, καὶ σὺ αὐτῶ
ἐδόθη τὸ αὐτὸ καὶ τῶ Κωνσταντιναπόλεως, ὡς ἔχοντες
τὰ ἴσα τῆς ἐξουσίας τῶ Πάπα. ἀλλὰ ῥητέον,
ὅτι ὁ Βαλσαμὸν ἐν τοῖς αὐτοῖς Κανόσι βιαζόμενος
ὑπὸ τῆς ἀληθείας, ἀπλήρει ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῶ
τῶ Κανόνος, ὅτι τὰ διορίζοντα περὶ τῶ Πάπα,
ἐνταῦθα κρατῶν ὀφέλει, ὅθεν ἐξεφωνήθη, ἡτοι
ἐν μόνῃ τῇ ἐνείκα αὐτῶ. περὶ δὲ τῶ Κωνσταντινα-
πόλεως λέγει ὁ Ζωναράς ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῶ πέμ-
πτῳ Κανόνος, ἐπάσας τὰς Ἐκκλησίας τῶν Ἐπι-
σκοπῶν ἀνατίθησιν αὐτῶ (τῶ Ρώμης ὁ Κανὼν) ἀλλὰ
τῶν ὑποκαθῶν αὐτῶ, ἐξ ὧν τινὲς ὕστερον τῶ Κων-
σταντιναπόλεως ὑπετέθησαν, ὡς ἐκείνῳ λοιπὸν καὶ
τὰς Ἐκκλησίας αὐτῶν ἀνήκει, ἡτοι μόνον τῶν
ὑποκαθῶν τῶ Ρώμης ἔχει ὁ Ρώμης τὰς Ἐκκλησίας,
καὶ

καὶ μόνων τῶν ὑποκειμένων τῷ Κωνσταντινπόλει
ἔχει ὁ Κωνσταντινπόλεως τὰς Ἐκκλησίας, τέταρτον,
ἐν ὁλοῇ λέγεται ταῦτα, σκόπη, ὡς οἱ Κανόνες
μικρὰ ἑξήμπαυτες ταύτης τῆς Σωδοῦ μερικῶς, καὶ
5 ἑκατολικάς καμονίζουσι περὶ τῆς, καὶ μόνως ἐκεί-
νας, αὐτῇ ἐν ὁλοῇ τῇ Ρώμῃ καὶ ἀνήκει τῷ θρόνῳ.
ὥς ἂν τις ἐθέλει σῶζεσθαι καὶ τιμᾶσθαι τῆς
ἐκ αὐτῆς εἰς ἑκατολικάς ἐκείνου ἁγίου, καὶ
δὲ γὰρ αὐτὰ τὰ περὶ τῆς ἐκείνου, ἀλλ' ἐξ ὧν περὶ
10 τῇ Ρώμῃ ἔτοι διόριζεν, διώκεται καὶ ἕκαστος τῶν
λοιπῶν τεσσάρων Πατριαρχῶν ὑπὲρ τῶν εἰς πᾶν ἰδίαν
τῆς Πατριαρχίας ἐν ὁλοῇ περὶ τῶν ἁγίων αὐ-

τοῖς, καὶ γὰρ ὑπὸ τὴν ῥωμαϊκὴν θρόνον ἀπῆλθε
ἀναφέρει τὰς Διοικήσεις, τῇ γὰρ ἀδυνατοῦν καὶ
ἔσται τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐξ ὧν τὰ τῇ ῥωμαϊκῇ
ἐν ὁλοῇ διοικήσει, εἰς πᾶν τῇ Ρώμῃ περὶ τῆς ἀνα-
φέρεισι γνώμῃ, ἐκ τῶν αὐτῶν ἐπὶ ἐν ὁλοῇ, ὅτι καὶ
ταῖς ἐν ἑκάστω τῶν ἁγίων Πατριαρχῶν Διοικήσεις
εἰς πᾶν τῇ οἰκίᾳ Πατριαρχῆς ἀναγεῖται διδῶσι κέρει,
ἔγω γὰρ καὶ ἡ ἐν Βενεταλίᾳ Σωδοῦ τὴν Καίονα τέκν
ἐόντων. ἰδὲ περὶ καθόλου κερτὶς ἀνωτέρω βιβλίου
δοῦναι, κεφαλῶν ἕκτε, περὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σωδοῦ.
ταῦτα καὶ περὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σωδοῦ.

15

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

Περὶ Προτέρου Ἀλεξανδρείας, καὶ εἰσεως τῆς δόξης, καὶ ὧν σωβήσαν κακῶν, ἀλλ' ὅτι τινὰς μὲν τὸν
20 Προτέρου, τινὰς δὲ τὸν Διόσκορον ἐθέλουν, καὶ τῆς κατὰ τὴν εἰσεως τῆς Βασιλείας Μαρι-
κίαν, τιμᾶν καὶ καταχύνει. καὶ περὶ τῆς Μονοφυσίτης Θεοδοσίας, τῆς ἐν Ἰβηρίᾳ ἀλλ' τῇ
μοναδικῇ τῆς Παλαιστίνης βιάσαντος ἀναθεματίσαι πᾶν ἐν Χαλκηδόνι Σωδοῦ, καὶ εἰς φυγὴν τρέψαντες,
καὶ περὶ τῆς αὐτῆς ἱεροσολύμων. καὶ διὰ τῆς εἰσεως τῆς Ἰβηρίας εἰς τὸν θρόνον, καὶ ἀπαγωγῆς
τῆς Θεοδοσίας, κελεύει τῇ Βασιλείᾳ, εἰς Βυζάντιον.

25

Ἐπειδὴ ὁ Διόσκορος εἰς Γάγγραν, ἐν δὲ τῇ
Ἀλεξανδρείᾳ ἔγραψεν ὁ Μαρκιανὸς πρὸς Ἀντα-
γαστρίῳ Θεοδώρῳ, ἵνα γράψῃ τοῖς ἁγίοις ἡ πρέσβευς,
καὶ πηριδῇ κοινῶς καὶ καμονικῶς Πατριαρχῆς ἀν-
30 θρωπῶ αὐτῶν. καὶ δὴ τῇ τοιαύτῃ τῷ πρὸς ἐψη-
φίθη ὁ Προτέρου, οἱ καὶ ὁ Διόσκορος ἐπί τρεσπον
κατὰ πρότερον ἔχει καὶ Ἀρχιεπισβύτερον. καὶ δὴ
ἐν ἑσθρινάδῃ ἐν ἔτει τετρακοσίου πονηκοσῷ δο-
τέρῳ, παρόντων καὶ ἐκείνων τῶν Ἐπισκόπων καὶ
35 Κληρικῶν, οἱ ἦσαν εἰς πᾶν Σωδοῦ, ὡς ὁ Λιμπε-
ρτῶ κεφαλῶν δεκάτῃ τετάρτῳ. ὁ δὲ Εὐά-
γγελος βιβλίου πρῶτον, κεφαλῶν τετάρτῳ καὶ πέμ-
πῳ λέγει, ὅτι Προτέρου πᾶν Ἐπισκοπῶν ψήφῳ
κοινῇ τῆς Σωδοῦ πᾶν Ἀλεξανδρείαν κληροῦται, ὅς
40 ἐπειδὴ τὸν οἰκίαν καταλήφει θρόνον, μέγιστον καὶ
ἀνύποιον τὰρχον τῇ δόμῳ ἀνέστη, Διόσκορον
διελόντων τινῶν. ἐγένοντο λοιπὸν πολλὰ συγχύ-
σεις, καθότι τινὲς ἐζήκον πάλιν τὸν Διόσκορον,
ἄλλοι δὲ ἤθελον τὸν Προτέρου. ὁ δὲ Προτέρου ἔχου
45 ἐξωτερικὴν φύλαξιν ἀλλ' τὰς ἐπαναστάσεις, κα-
θότι ἐκείνος ὁπονηρὸς δῆμος, ὁπολλὰς ποιήτας
εἰσεως, εἰσετάσας καὶ ἀλλ' τὸν ἐν θρονοισμὸν τῆς Προ-
τέρου, καὶ λιθοβολαῖ τῆς Ἀρχοντας, καὶ ἄλλα γί-
νονται παύσαν. καὶ δὴ καὶ εἰς πᾶν Παλαιστίνῃ
50 ὑπὸ τῆς οἰκονομικῆς Σωδοῦ φυγῶν Θεοδοσίας ἦν,
ἀπῆλθον ἀγγελιαφόροι, ὅς περὶ τῆς ὑπὸ
τῇ μέγισ τῶν Μονοφυσιτῶν ἐναντιῶται, καὶ ἀνα-
σύει, καὶ βλασφημῇ πᾶν ἁγίαν Σωδοῦ, ἔτα διε-

γέρει τὸ μοναδικὸν κατὰ τῆς ὁμοδοξίας, ἔπειτα
φύλασται εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν Ἰβηρίαν, ἐ-
βιάζει αὐτὸν ὅ,τε Θεοδοσίας καὶ οἱ ὁμοφρονεῖς αὐ-
τῷ, ἵνα ἀναθεματίσῃ αὐτὸν πᾶν ἐν Χαλκηδόνι
Σωδοῦ, ὁ δὲ ἔφυγε, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν Μαρι-
κιανὸν εἰς Κωνσταντινῶν. ὅθεν χειροτονῶσιν οἱ
Μονοφυσῖται τὸν Θεοδοσίον Ἱερουσολύμων Ἐπίσκο-
πον, ἀνθρωπον, ὅς καὶ εἰς πᾶν Ἀλεξανδρείαν πε-
τερν ἔπαθε πολλὰς κατασχύναι, καθὼς τὸ μο-
ναδικὸν τῆς Παλαιστίνης ἔγραψεν ὑστερον πρὸς Ἀλ-
κίσωνα, καὶ ἀρχηγὸς Αἰγύπτου καὶ τῆς
τῆς Δαμασκῆς, ἐξ αὐτῆς γὰρ οἱ Θεοδοσιανοὶ, κα-
θὼς ὑπὸ τῆς Ἰακώβου ὑστερον οἱ αὐτοὶ ἐκλήθησαν
Ἰακώβιται (ἡ Θεοδοσιανοὶ ὑπὸ Θεοδοσίας Ἀλεξαν-
δρείας τῇ ἑσθρινάδῃ) ὁ δὲ Μαρκιανὸς εἰς μὲν
πᾶν Ἀλεξανδρείαν ἔταλε στρατιώταις, καὶ ἐφύλασσαν
ὑπὸ τῆς Βυζαντίας εἰς ἑξ ἡμέρας, καὶ ἐποίησαν
πολλὰς παυδάσεις καὶ κατασχύναι τοῖς Ἀλεξανδρε-
νοῖς, ὥς ὅτι Φλωδὸς ὁ Ἡγεμὼν, διεθείσιν αὐτῶν,
σωμαχῶνται αὐτοῖς. εἰς δὲ πᾶν Παλαιστίνῃν πέμ-
πει τὸν Ἰβηρίαν πάλιν, καὶ γράφει εἰς τῶν ἐ-
ξωτερικῶν τῆς Παλαιστίνης, ἵνα τῶν Ἐπισκόπων τῶν
χειροτονηθέντων ὑπὸ τῆς Θεοδοσίας διώξωσι, ἐξ
ὧν καὶ πρὸς Ἱερὴν, χειροτονηθείς Μαρκῶν, τὸν
δὲ Θεοδοσίον πέμψωσιν εἰς πᾶν Κωνσταντινῶν,
ὅς τις εἴη καὶ ἔφυγε εἰς τὸ Σίναϊον ὄρεον, ἀλλὰ πᾶ-
σαντες ἔπεμψαν αὐτὸν εἰς Κωνσταντινῶν, ὡς
εἰς γεγενημένον καὶ εἰς τὸν μὲν Δαμιῆλ τῆς φυλῆς.

Περὶ τῶν φόνων καὶ τιμωριῶν πρὸς τὰς Ἀρχιερεῖς, καὶ τὰς λοιπὰς τὰς ἱερῶν καταλόγων τὰς ἐν Παλαιστίνῃ ὑπὸ τῆς Μονοφυσίτης Θεοδοσίης, τῇ Βασιλείᾳ Εὐδοκίᾳ φίλῃ ὄντι, καὶ ταῖς αὐτῆς στρατιώταις περιε-
σειχισμέναις. καὶ ὅπως ἐπέμψθη τῇ πρὸς Δωρὺθεον Ἡγεμόνῃ Παλαιστίνης παρὰ τῆς Βασιλείας ὁ Φο-
νὸς ἔκ τῆς Θεοδοσίης εἰς Βυζάντιον. καὶ πόθεν ἡ μεταβολὴ τῆς Βασιλείας Εὐδοκίας πρὸς τὴν ὁρδοδόξιν.
καὶ περὶ τῆς πανρικῆς ἀλώσεως τῆς Βασιλείας Ῥώμης Ὀλυμβρίου, γαμβροῦ τῆς Εὐδοκίας.

Καὶ λοιπὸν τότε ἐκοσμινίσθησαν, ἵνα εἴπω θαυ-
γαλικάς, ποῖοι ἦσαν οἱ ἀρχαῖοι, καὶ ποῖοι οἱ καιροί,
ποῖοι οἱ ἀρπαγεῖς Λύκοι, καὶ ποῖοι οἱ ἀληθινοὶ λατρεύοντες
τὰς Ἀρχιερεῖς ἰστοῦ. πλὴν γὰρ ὁ Θεοδοσίος ὡς τῆς
Εὐδοκίας τῇ Βασιλείᾳ φίλος κατὰ τὸν Νικηφόρον
δύο ἐπονομαζόμενος τῶς εἰς τὰς ἱερὰς πόλεις, καθότι κατὰ
τὸν Θεοφάνη ἡ Εὐδοκία ἐξ ὅτῃς χρόνους ἐμίσηται τὸν
Φλαυιανόν, ὡς εἴρηται εἰς τὸ πρὸς τὴν βιβλίον,
ἡ γὰρ παρὰ τὸν Διόσκορον πάθει τῇ πρὸς τὸν Φλαυιανόν,
ὅθεν ὁ Θεοδοσίος ἔχων καὶ ἐκείνης τὸ πᾶν ἔργον,
ἐγχεῖτο θρηνογνώμων, καὶ δὴ καὶ Σεβηριανὸν σκυ-
τοπόλεως ἐπίσκοπον, ἀλλὰ τὸ μὴ συγκοινωνεῖν αὐτῷ
ἐφόνόησεν, ὅς καὶ ὡς ἱερουργεῖς ἐορτάζεται ὑπὸ
τῆς Ἐκκλησίας. ἀλλὰ καὶ ὡς τύραννος τινῶν μὴ
ἐλάμβανε τὰ ὑπαρχόντα, ἀλλὰ δὲ ἐνέχετο, ἀλλὰ
ἡ χαλκὴν ἔχουσα, καὶ ἄλλας κατεβασάνειεν. ὅθεν εἰς
Ἀθανάσιον ἱεροδιδάσκον τῆς ἀγίας Ἀναστάσεως εἰς
τὸ μέσον τῆς Ἐκκλησίας ἐξέφωκσε μετὰ πλείους
ἐλάττωσιν, παύσαντες τὴν πολεμὴν ῥοσὶν τὸν Χρῆ-
στον, καὶ τὸ πᾶν αὐτῶν, καὶ διώκειν αὐτὸν ὡς
περὶ Ἀλέξανδρον ὅθεν τῆς θείας αὐτῶν μαρτυρίας, δι-
ξὸν καὶ εἰς τὸ ὑπερῶν σοφίαν καὶ ἀντιπῶν πρὸς τὸν ἀ-
ληθινὸν Ποιμενάρχην ἡμῶν. ταῦτα λέγων καὶ τὰ
τοιαῦτα, ἡρώδη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τῆς Θεοδοσίης,
καὶ τυπνίσθη, καὶ φυλακισθῆναι, καὶ μετὰ
βασανισθῆναι, πρὸς Κύριον ἀπεδήμησε, τὸ δὲ ἄ-
γιον αὐτῶν σκῆνον παρῆναι ἐρίφηναι εἰς κύνας
ἵνα φάγωσιν αὐτὸ, ἐορτάζεται δὲ καὶ τὰς ἡμέ-
ρας εἰς τὸ Μαρτυρολόγιον. μαθὼν δὲ ταῦτα πάντα
τῆς Παλαιστίνης ὁ Ἡγεμὼν ὁ Δωρὺθεος, ἀφ' ἧς ἐ-
λυτρώθη ὑπὸ τῶν ἐν Μωαβίτιδι βαρβάρων, κατα-
νικήσας αὐτὰς, ἐπορεύθη καὶ εὐθεῖαν εἰς τὰς ἱε-
ροπόλεις μετὰ τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν, ἀλλὰ τῆς Θε-
οδοσίης μετὰ τῆς στρατιωτικῆς διωκτικῆς τῆς Εὐδο-
κίας ὄντος περιεσειχισμένης, οὐκ ἠδυνήθη ὁ Δωρὺ-
θεος ποιῆσαι, μάλιστα καὶ ἠναγκάσθη, ἵνα συμ-
φωνήσῃ τῇ πλῆθει τῶν μοναχῶν, καὶ εἰσέλθῃ ἐν-
δοξοῦν εἰς τὸ περιτεταχισμένον κάστρον τῆς ἱερῆς πόλεως.
ἀκούσας οὖν ὁ Μωαβιτὴς τὰ γινόμενα (ὅτι καὶ ὁ
Δωρὺθεος παρῆναι ταῦτα τῇ Βασιλεῖ) ἐπεμ-
ψεν ὁρμηδόν, ἵνα πιάσῃ τὸν Θεοδοσίον, ἀλλὰ αὐ-

τὸς σεμαθῶν τὴν ἀπόφασιν, ἔφυγον εἰς τὸ Σίναι-
ον ὅπως κατὰ τὸν Νικηφόρον καὶ Θεοφάνη. ὁ δὲ Εὐα-
γελὸς λέγει, ὅτι ἐσάλθη σιδηροδέσμιος εἰς τὴν
Κωνσταντινέαν πόλιν, ἴσως ὅμως μετὰ τῆς εἰς τὸ Σί-
ναιον φυγῆς. εἰς δὲ τὴν Εὐδοκίαν τὴν παπα-
τηθεῖσαν ὑπὸ τῆς ψεύδους ἐπισκοπῆς, μετὰ τῆς ἐπα-
νέλευσιν τῆς ἱερῆς πόλεως εἰς ἱερὴν πόλιν, ἔγραψεν ὁ
ἀδελφὸς αὐτῆς Οὐαλέριος, καὶ ὁ πᾶν τῇ θυ-
γατρὶ αὐτῆς Πλακιδίᾳ γαμβρὸς αὐτῆς Ὀλύμ-
βριος, ὃν ἐποίησεν ὁ Λέων Βασιλεὺς τῆς Ῥώμης,
ἵνα φέρῃ τὰ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, εἴτα μαθῆσα
καὶ τὸν γαμβρὸν ἀποκταίνοντα, καὶ τὴν θυγατέρα
καὶ τὰ τέκνα ἀπαχθέντα εἰς Καρθαγονίαν ὑπὸ τῆς
Γιζερίχης, εἶπον, ἡ παρθένος αὐτῇ μετὰ δίδαξαν,
καὶ ὡς ἐπὶ τὴν πρὸς τὸν Χωρεπίσκοπον Ἀλεξάνδρον εἰς
Συμεῶν τὸν ἐπὶ τῇ πόλει, ἐρωτῶσα πᾶν ἐπὶ τὸ ὁρδοδόξον
φρόνημα. ἐκείνῳ δὲ ἐμήνυσεν αὐτῇ, ὅτι αὐτῇ ἔχας
τὸν μέγαν Εὐθύμιον, καὶ ἐμὲ τί ἐρωτᾷς; ὅθεν
ἐκατήχησεν αὐτὴν ὁ ἅγιος Εὐθύμιος, καὶ διώρωντος
αὐτῆς, ὡς μαρτυρεῖ ὁ μαθητὴς τῆς Εὐθυμίου ὁ Κύριλλος,
ὅστις περιγράφει τὰς κακώσεις πάσας τὰς μισροῦ
τῆς Θεοδοσίης, καὶ ὅλως τὴν ἀσέβειαν καὶ βδελύ-
ξιν αὐτῆς πολιτείαν, καὶ ὅτι ἔσσυτο κατὰ τὴν αὐτῇ
μερικῆς μοναχῆς τὰς κακοδόξους αὐτῆς, ὁλίγοι
ὅμως ἔμειναν μετὰ τῆς μεγάλης Εὐθυμίου, ὅστις
ἀλλὰ τὸ ὑπερκαταίχετο ὡς ὁρδοδόξος τῶν δογμα-
τικῶν τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου, ὡς μεμισσημένος,
καὶ χεῖρον εἶπεν ὡς ἀποσιωπῶντος. ἀλλὰ τὸ μὴ συγ-
κοινωνεῖν τῇ κακοθεοδοσίᾳ, ὅστις καὶ τὸν Ἐλπίδιον
καὶ τὸν Γερμαντιὸν ἔβαλεν ὡς ἀποκλειστικῶν αὐτῶν,
ἵνα καταπείσῃ τὸν ἅγιον συμκομιλῆσαι μετ' αὐ-
τῆς, ἀλλὰ παντάπασιν, εἶπον ὁ Εὐθύμιος, ὁ συγ-
κοινωνῶν ἀνθρώπων Ἀίρετικῶν καὶ φονεῖ, καὶ ὁ
μολογῶν τὴν συνουσίαν, ἡγοῦμαι φονεὺν τῶν δύο
φύσεων εἰς τὸν Θεανθρώπον ἰσοῦν, καὶ ταῦτα εἶ-
πὼν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἔρημον, μιμνήσκον τὸν
παρῆναι Ἡλίαν, τὸν ἀλλὰ τὴν ἀσέβειαν τῆς ἱε-
ράς πόλεως καὶ τῆς Ἀρχιερεῶν ἀπομακρύναντα ἀπ' αὐτῶν, καὶ
παρῆναι ἀλλὰ πολλὰς Ἀσκητὰς ὁρδοδόξους εἰς τὴν ἔρη-
μον, ἵνα μὴ ἀπατηθῶσι καὶ ἀπολεθῶσι τῇ Θεοδοσίᾳ,
κράζοντες Νεστοριανὰς τὰς ὁρδοδόξους ἀπὸ τῆς ἱε-
ρατικῆς αὐτῆς ἐμμελῆς σεβασμῶν τῆς Συνόδου δόγμασι.

Περὶ τῆς ἐξουσίας εἰς τὸ τῆς δυσεβείας Θεοδοσίης τῆς Μονοφυσίτης δόγμα Γερασίου τῆς θαυματουργῆς, τῆς
ἐν Ἱορδάνῃ, καὶ τῆς διορθώσεως αὐτῆς καὶ ἄλλων πολλῶν ὑπὸ τῆς μεγάλης Εὐθυμίου.
Εὐελ-

Εὐρίσκειτο δὲ ἐς τὰ μέρη τῆς Γορδάνου ὁ μέγας ἀνάχωρησις Γερουσιμῶν, ὃς ὠχυρῶς ἐλθὼν ὑπὸ τῆς Λυκίας καὶ Θυμασιπιδῶν, ἐλάττει ὑπὸ Θεοδοσίᾳ πλανηθείς, ἀκύν ὅμως τὴν φήμην τῆς Εὐθυμίας, ἐπαύσατο ἀπελθεῖν καὶ συνουσιᾶται μετ' αὐτῆς ἐς τὸν ῥήπον Εὐβαν, ἐν ᾧ ὁ ἄγιος εὐρύχαιος, καὶ ἀναμεταξύ τῶν πολλῶν ὡς συνελήθησαν λόγων, ἔλθιν καὶ εἰς τὰ ἄρθεα τῆς πίστεως, καὶ ἐφαίνῃ ὁ γηραιὸς Γερουσιμὸς ὀλίγον ὤψισσεσθαι τοῖς, καὶ ὑπερβαλὼς διδιδυμίζους ὑπὸ τῶν ἀκολούθων

καὶ Θεοδοσίᾳ, ἀλλὰ διωροδόγη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν διωρρότων λογίων τῶν ἀνδρῶν, τῶ καὶ ψυχῇ καὶ σώματι χαρρπεινῶν, καὶ ὡς καὶ Πέτρος, καὶ ἑμάρκους ἰσχυρῶν, καὶ Σιλβανὸς εἰσάχωρηται, οἱ περὶ αὐτοὺς μὴ καὶ συνουσιᾶσάντες πρὸ Θεοδοσίᾳ, διδασκαλοῦντες δὲ ὑπὸ τῆς αἰγῆς, μετεβλήθησαν, ψάλλοντες τὴν παλινωδίαν. ἔτις ἐσιν ὁ Γερουσιμὸς ὁ χρηστόμωτος αὐτῇ ὡς περὶ αὐτοῦ αὐτῆς ὄντος ὑπὸ τῆς Λέοντος αὐτῶν τὸν Λέοντα, εἰς ὃν καὶ φορτίᾳ ἐπετίθει, καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλαν ὑπερσίασεν αὐτῶ μετεχειρίζετο αὐτοῖς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν πανόρων γραμμάτων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ Εὐτυχιανῶν πρὸς τὴν βασιλίαν Εὐδοκίαν, ἵνα ἔξελκύσῃ αὐτῶν, καὶ δι' αὐτῆς τὴν Πυλχειάν καὶ τὴν Βασιλέα Μαρκανὸν πρὸς τὴν Αἰρεσιν αὐτῶν, καὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀπαλλῆς τῆς Βασιλείας καὶ τῆς Πυλχειᾶς.

Εὐχρίσαντο εἰς Εὐτυχιανῶν, ἑμόνον ἐλκύσαι τὴν Εὐδοκίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τὴν Πυλχειάν εἰς τὴν γνῶμην αὐτῶν, ἐλπίζοντες τρέψαι τοιαύτην πενήσαν ὅλον τὸ βασίλειον αἰρετικῶν, καὶ μετατρέψαν καὶ τὸν Μαρκανὸν Βασιλέα εἰς τὴν κακοδόξίαν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπαρξάμενος ὁ τῶν ὁλων Θεὸς γινώσκων πτωχῶν πτωχισμῶν, ἡ γὰρ Λυγία τὰ πρὸς τὴν Αἰρετικὴν αὐτῇ πεμφθεῖσα γράμματα ἔδειξε πρὸς αὐτὴν αὐτῆς πρὸς Βασιλῆ, ποιήσας ὡς ἀπλησίως τῇ Σαμαρείτιδι, τῇ ἀκυστῇ πρὸς τῆς Χερσῆς, φωνησόντων τὸν ἄνδρα, καὶ κατὰ τὴν νεκρότην τῆς Αποστόλου, γραφόντος εἰς τὴν πρῶτῃ πρὸς Κορινθίους, αἱ γυναικες ὑμῶν ἔστωσαν ὡς ἐλπίσιν, ὡς οἱ κτλ. ἰδίως ἄνδρες ἐπερωτάτωσαν. τοιγαρὶν ὁ Μαρκανὸς κατηγόρας τὴν ἀναρχωμένην τῶν Παλαιστίνων Αἰρετικῶν, ἐθυρώθη λίαν, ὅτι ἐσκέπαζεν τὴν περὶ αὐτῶν ἀπὸ ποιήσαν. πανεργῶν, καὶ αὐτῇ τῆς ζητῆν μαρτυρίαν, ἐτόλμων φαίνεσθαι διδασκῶν, καταλιπόντες τὰ μοναστήρια αὐτῶν καὶ τὰς σιήτας αὐτῶν, καὶ ὁρυσάμενοι εἰς τὴν μέσλῃ τῆς ἱερουσαλήμ, ἐμπλεήματα τοῖς τῆς βίης πραγματείαις, ἀ-

νοίγοντες καὶ κλείοντες τὰς πόρτας τῆς πόλεως ὡς περὶ βασιλικῇ στρατιᾷ, καταρχωμένους τὸ ἅγιον ἄγνους, καὶ ὡς ἀναίοντες τὰς διεσμὰς τῆς ἑκκλησίας, πρὸς ἃς ἔγραψεν ὁ Βασιλεὺς μετὰ τὸ πρῶτον, ὅτι ἱερωσύνη τῶ ἀγνώστῳ ἀνδρὶ καὶ τῶν συὶν αὐτοῦ ἱερωσύνην ἰδιψάτω. πῶς ὡς αἰρετοὶ αὐτῶν ἀνδρῶν αἶμα αὐτῶν, καὶ τὸν Θεοδοσίον τὸν Ἀπολιναριανὸν καὶ Εὐτυχιανὸν ἐδιεποιοῖτε, τὸν οὐκ ἐβλάστημον εἰς τὴν καθολικὴν ἑκκλησίαν καὶ καθαιρέτω τῆς αἰρέτης ὡς Ἀρχιλησὺν καὶ δευτέρην Βαρθελαμῶν, καὶ λοιπὸν ἐλπίζοντες ὅτι μετανοήσετε καθὼς ὑπέσχετο ἡμῖν ὁ ἀγνώστῳ ἱερωσύνης, ἐτὴν δέησας ταῦτα πρὸς ὑμᾶς ἐσχεδίασμεν, καὶ λοιπὸν εἰς τὰ μοναστήρια ὑμῶν καθέζεσθε καὶ ἡσυχάζετε καθὼς ἀρμόζει ὑμῖν, ἵνα μὴ πέσῃτε εἰς ἄλλας ἀνάγκας. ἔγραψεν αὐτοῖς καὶ ἡ Λυγία Πυλχειᾶ, πλὴν εἰς ἣν ὁ Θεοδοσίος εἰς τὰ μέρη τῆς Παλαιστίνης ἐδεμίᾳ ἦν καλοκράθια. ἔμεινον δὲ ὁ τύραννος Θεοδοσίος κατὰ τὸν Κόλλαιον Νικηφόρον εἰς τὸν θρόνον ἀγῆρας ἑικοσι.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ διωροδόσεως τῶν ἐν Παλαιστίνῃ εἰς τὴν Εὐτυχιᾶς δόγματα πρὸς ἀρεσκῶν, καὶ τελευτῆς Πυλχειᾶς, ἐπανακάμψινος τε ἱερωσύνης. εἰς ἱεροσόλυμα ὑπὸ Βιζαντίου, καὶ ὑπεροχῆς αὐτῶ πρὸς Λέοντα Εὐμῆς μετὰ τιμῆς ἐύλης, καὶ Λέοντος πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀθροίσματος Σωόδα ὑπὸ ἱερωσύνης ἐν ἱερουσαλήμ εἰς σύ- 45 ναν παρὰ τὸ δόγματι οὐκ ἠσκησεν, καὶ τῆς ἐν Σαλαμίνος Σωόδα, καὶ εἰς κατακρίσιν πάσης Αἰρέσεως.

Εὐρίσκειτο καὶ διωροδόπος συὶν Θεῶ καὶ εἰς τὰς τινὰς μοναχῶν, καὶ ἄλλας τῆς Παλαιστίνης, οἵτινες ἱερέτην τῆς Εὐτυχιᾶς τὰ δόγματα, καὶ ὑπὸ τῆς Θεοδοσίᾳ ἐχώρει τελευτῶν καὶ βίασα ἡ ἱερωσύνη, καὶ οἱ λοιποὶ, ὡς φαίνεται ὑπὸ τῆς ὑπεροχῆς, ἦν ἔγραψεν ἡ βασιλίσσα Πυλχειᾶ, ἡ τις καὶ σφοδρῶς ζήσασα, εἰς τὸ πέταρτον ἔπος τῆς βασιλείας τῆς Μαρκανῆς Θεαρέως ἐκομήθη. καὶ ὁ ἀξιοτίμητος ἱερωσύνης ἐπανήλθε πάλιν εἰς ἱεροσόλυμα κατὰ τὴν χρο-

νὴν ἱστορίαν. ἔπειτα δὲ ὁ ἱερωσύνης εἰς τὸν Λέοντα Εὐμῆς φιλικῶς ὑπεροχῆς ἀπὸ τῆς περὶ Βιζαντίου Ἀνδρέας καὶ ἱερωσύνης Πέτρος, καὶ μέγας τιμῆς ἐύλης, ὅπερ πανδύλαβος ἰδέχθη ὁ σῶτατος Λέων, καὶ ἀπὸ γράψας καὶ αὐτὸς, καὶ σπασί εἰς τὸ τέλος τῆς ὑπεροχῆς, ὅτι ἐκ τῆς μὴδου Ἀρχιερεῖς περὶ καὶ μὴ εἰδὼς οὐκ ἔγνω, ὅπερ ἐπαγγέλλεται διδασκῶν, καθότι ὁ ἀγνώστῳ ἀγνοεῖσθαι. ἀναπολόγητος ὅμως εἰς πᾶς Χρυστιανὸς ὁ κατηνῶν τὴν

τῶν ἱερουσαλήμ καὶ φαίνεται ἀμαθὴς, ἵνα γὰρ γινώ-
σκῃ τὴν διδασκαλίαν τῆς εὐαγγελίας, ἡ δὲ αὐτοῦ βιβλία το-
σούτων, ὅσον τῆς ἰσορίας καὶ ποποθεσίας, καὶ λοι-
πὸν ἐρχόμενον εἰς ἱερουσαλήμ, οἱ ἑβραῖοι, ἡ-
θροισαὶ τῶν Συνοδῶν τῆς ἑπαρχίας, καὶ ὡς ὑπο-
βολικὸς ἀνθρώπος συνείησε παρ' ὁνόματι ἑκκλη-
σιαστικῶν, καὶ ἐβεβαίωσε τὴν ἐν Χαλκηδόνι Οἰκουμε-

νικὴν Σύνοδον, καὶ πᾶσαν Αἵρεσιν κατήλεγξε,
καὶ μάλιστα τὴν τῆς Νεστορίας καὶ Εὐτυχῆς καὶ Διο-
σκόρου, καὶ ἐγχοίτω εἰρήνη τῇ χάριτι τῆς Θεᾶς εἰς
ἐκείνην τὴν μητίρα τῶν ἑκκλησιῶν, κατεστραφέντων
τῶν ζιζανίων, τῶν ἐπηρεαζόντων τὴν ἀπόρρον τὴν ἡτοι-
μασμένην εἰς τὴν ὁποιοῦν τῆς Χρυσῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'

Περὶ τῆς κοιμήσεως Μαρκιανῆς, καὶ βασιλείας Λέοντος τῆς μεγάλης, καὶ περὶ τῆς Τιμοθέου Αἰλέως, τῆς
Φονεύσαντος τὸν Προτέριον, καὶ πατριαρχεύσαντος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τῶν ἀσεβειῶν αὐτῆς, καὶ τῶν
κατ' αὐτὴν καὶ ὑπὲρ αὐτῆς παρὰ τὸν Βασιλεῖα ἀναφορῶν.

Εἰς τὴν κοιμήσιν καὶ ὁ Μαρκιανὸς ὁν' ἔτι τετρακοσιοστῷ
πεντηκοστῷ ἐβδόμῳ μετὰ τὸν Κωνσταντῖνον, σω-
φρονῶς καὶ δικαίως καὶ ἀσπιβδῶς ζήσας εἰς τὴν Βα-
σιλείαν, ἀνθρώπου ἑμόνου ἀσεβείας, ἀλλὰ
καὶ ὑλαβείας, περὶ γὰρ ἐλιτανύου ἐν τῇ πε-
δίῳ, ὅθεν ἠναγκαζέτω καὶ ὁ Ἀνατόλιος ὅσον ἐν
Φορείῳ, ἀλλὰ περὶς λιτανεύειν κατὰ τὴν Θεοφάνην.
Οἱ Ἀλεξανδρεῖς λοιπὸν, ὅσους Διονυσίους τῆς
στρατηλατῆς, χειρὸν ἐστὶν Ἀλεξανδρείας τινὰ Τι-
μόθεον Αἰλέων, ὅστις μεταχειρισθῆς χημά μέ-
λων, περιεπάτα κατὰ νύκτα περὶ τὸ κεφάλαιον τῶν
μοναχῶν, καὶ κλέων ἑκάστον ὀνομαστὴν, ἔλεγον
αὐτοῖς, ὅτι ἐστὶν Ἀγγελοῦ ἀπεσταλμένος πρὸς Θεοῦ,
ἐπεὶ αὐτοῖς ἀπέχεσθαι ὁπότε τῆς κοινωνίας τῆς
Προτέριος, καὶ ἔχον Ἐπίσκοπον τὸν Αἰλέων. τῆ
δὲ Διονυσίου ἐλθόντος ταχέως ὤρεον τῆς σιέ-
σαι τὴν εἰσὶν, ὁ Αἰλέος κατασκευάζει εἰς
τὸ πρῶτον ἔτος τῆς Λέοντος, καὶ σφάζει τὸν Προ-
τέριον εἰς τὴν κολυμβήθραν τῆς βαπτίσματος, φυ-
γόντα ὅκα ἐν ἰνῇ Διαισθητῇ, ὡσανπε εἴφορ εἰς τὸ
σπλάγχνα αὐτῆς οἱ μονοφυσῖται, οἵτινες ὡς θῆρες
ἔφαγον καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτῆς, συγκατασφά-
γησι δὲ ἐκεῖ οἱ αὐτοὶ καὶ ἐτέρους ἐξ, καὶ εἶτα σύ-
ραντες αὐτὸν χοινοῖς κατὰ πάσης τῆς πόλεως,
τὸ μὲν οἷον σῶματος αὐτῆς μέρες ἔδωκαν τοῖς κυσὶ,
τὸ δὲ κατέκαυσαν κατὰ τὴν μεγάλῃ ἐβδόμῃ, καὶ

ἔτι τετρακοσιοστῷ πεντηκοστῷ ἐβδόμῳ. ὡς δὲ ἐν τῇ-
τοῖς τοῖς πλημῆμασιν ἀρχηγὸς ὁ Αἰλέος, ὁ Διαι-
κονος ὡς ποτε, καὶ ὡς λέγουσιν, καὶ ἀδελφίδες
τῆς Διοσκόρου. γράφει δὲ ὁ Θεοφάνης, ὅτι ὁ Αἰλέος
ἐχρηστέον, μὴ ὡς Ἐπίσκοπος, καὶ ἐβάπτιζε, μὴ
ὡς Πρεσβύτερος, ὅσον καὶ ἀποδερμῶν αὐτὸν τῆς
ἀντιχείας καλῆς. γράφει λοιπὸν οἱ Αἰγύπτιοι
Ἐπίσκοποι πάντες, καὶ ὁ κληρὸς Ἀλεξανδρείας εἰς
τὸν μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσαντα Λέοντα, ὅτι αὐτοῦ
παρουσίας τῶν Ἐπισκόπων τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὅτι
Διὰ ποτε ἀχρεῶν Ἐπισκόπων, ἔτι ζῶντες τῆς ἀ-
μωτῆς Ἀρχιεπισκόπου Προτέριος, ὁ Αἰλέος χειρ-
πνέται, καὶ χωρὶς εὐλαβείας ἐστρεφὲν ὁπότε τῆς βα-
πτίστηρος τὸν Προτέριον, καὶ ἐφόνευσαν αὐτὸν οἱ μο-
νοφυσῖται, καὶ κατεκόντησαν τὸ νεκρὸν αὐτῆς, καὶ
καύσαντες αὐτὸ, ἐρρίψαν τὴν κόπιν αὐτῆς εἰς τὴν
αἰρά. καὶ δὴ καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον ἀνα-
θεματίζει ὁ Αἰλέος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ
τὰ βιβλία τῆς ἀγίας Κυρίως ἐνόθευσεν ἐν πολλοῖς
ὁ Αἰλέος, ὡς ἰσχυρῶς περὶ πρεσβύτερος Ἀλεξαν-
δρείας. ὁ δὲ Αἰλέος καὶ αὐτὸς ἐπεμψεν εἰς τὸν
Λυτοκρίτορα γράμματα, διωκτὴν ἑαυτὸν, καὶ ὁ
δῆμος Ἀλεξανδρείας καὶ οἱ αἰσιωματικοὶ καὶ πολιτευό-
μενοι, καὶ οἱ Ναύκληροι ἐπεμψαν ἀναφορὰν εἰς τὸν Βασι-
λεῖα, ζητῶντες τὸν Αἰλέων βεβαιωθῆναι Ἀλεξανδρείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2'.

Περὶ ἀναφορᾶς τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Συνοδῆς πρὸς Λέοντα τὸν μέγαν κατὰ τῆς ἀσεβείας τῆς Αἰλέως, καὶ ἐρωτήσεως
τῆς Βασιλείας πρὸς πάντας τὰς ἐκκλησίας τῶν ἑκκλησιῶν, ὅφ' ὧν διδάχθαι τὸ δίκαιον, κατέγνω τῆς Φονείας Αἰλέως.

Οἱ τὸν Βασιλεῖα ἀνέστειλαι πάλιν Οἰκουμενικὴν Σύ-
νοδον, καὶ ἐνόμιζε συμφέρον, ἀλλὰ τὰς μὴ ἀ-
ποκρίναντας τὸν ἅγιον Προτέριον, ἀπέσειλε καὶ ἐ-
γλωσσόμηνσε, περὶ δὲ τῆς πίστεως ἐπεμψε τὰς

ἴσας τῶν ἀπ' Ἀλεξανδρείας ἀναφορῶν εἰς τὸν Κων-
σταντινουπόλεως Ἀνατόλιον, καὶ εἰς ἄλλους τὰς Πατριαρ-
χας, καὶ τὰς κατὰ τὰς ἑπαρχίας Μητροπολίτας,
καὶ εἰς Συμεὼν τὸν συλίτῃν, καὶ εἰς τὸν μοναχὸν
Βαρ-

Βαρδάνην καὶ εἰς τὸν θαυματουργὸν Ἰάκωβον, ζητῶν
μαθεῖν ὑπὸ κοινῆς γνώμης τὰ δίκαια. ἔγραψεν δὲ
ἕτως, Εἰπαγε τὸ δεκάτην περὶ τῆς παρηγορίας Τι-
μοθέου, καὶ τῆς ἐν Καλλικηδόνι Συνοδῆς, αὐτὸς τοῖς
5 ἀνθροπίνε φέβε, καὶ δίκαια χάριτες καὶ ἀπεχ-
θείας, μόνον τὴν τῆς Παντοκράτορος Θεοῦ φρόνιν πρὸς
ὁφθαλμῶν τιθέμενοι, ἐπειδὴ ἴσμεν ὡς περὶ τῆς
γραμμάτης τάδε τῇ ἀρχαιῇ Θεότητι λόγῳ δώ-
σιτε, ἵνα ὡς παύται δι' ὑμετέρων γραμμάτων
10 τελῶν διδασκόντες, τὴν ἀρμοζόντα τύπον δέξαι
δυσηθῶμεν. ταῦτα ὁ Βασιλεὺς. Εὐάγγελος βιβλίῳ
δευτέρῳ. ὡνομάθησαν δὲ τὰ τοιαῦτα εἰς τὰς ἑπι-
στολάς γραμμάτια ἐγκύκλια. Ἀπεκρίθησαν δὲ
τῇ Βασιλεῖ ἐπίσκοποι ἀπὸ Ἀναπλῆς καὶ Λύσεως,
15 ἀσπαζόμενοι τὴν ἐν Καλλικηδόνι Συνοδὸν, καὶ κατα-
κρίνοντας τὴν Αἰλήρεν, μόνον δὲ ὁσίδης Ἀμφι-
λέχῃ καταθεῖν τῇ Αἰλήρεν, ἀλλὰ μέμψεται
τὴν ἐν Καλλικηδόνι Συνοδὸν, καὶ ἄλλος ἕως. ἔπει-
κα ὁ συλῆτης Συμεὼν γράφει εἰς τὴν Ἀντιοχείας Βα-
20 σίλειον, ὁσώτατον καὶ ἀγιώτατον ὑπεργραφόμενος
αὐτὸν, καὶ δεχόμενον τὴν ἐν Καλλικηδόνι Συνοδὸν,
λέγει αὐτῇ, ἵνα ἰσχύη καὶ ἀνδρίζηται ὡς τὴν ἰσχύ-
ν τῆς Νωῆ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ χαριεῖται
τὸν λαόν. λέγει δὲ ὁ Εὐάγγελος, ὅτι ὁ Ῥώμης Λέων
25 πρῶτος ἔγραψεν ὑποσολῶν εἰς τὴν Λέοντα κατὰ
τῆς παρανομίας τῆς Αἰλήρεν, ὡς ἐπεμψεν ὁ Βα-
σιλεὺς τῇ Αἰλήρεν, ὁ δὲ ἀντέγραψε πρὸς τὴν Βα-
σιλέα, μαμφομένῃ καὶ τὴν ὑποσολῶν καὶ τὴν ἐν
Καλλικηδόνι Συνοδὸν, ὅθεν ὁ Βασιλεὺς ἐπεμψεν

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ἀσέθεν τῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν τὰς πρὸς τὴν Βασιλέα Λέοντα ὑποκρί-
σας κατὰ τῆς Αἰλήρεν πεμφθέντων, ἐξ ὧν ἐκκύεται κατὰ τρεῖς τρόπους, καὶ κατὰ ὡς εἴηται μὴ
35 εἶναι τὴν Ῥώμης κοινὸν πατέρα, ὅτε ἰδικῶς τρώῃ κοινὸν διδάσκαλον, ὅτε γνησιῶς τρώῃ πρῶτον,
ὅτε ἀσφαμένον, ἀλλ' ἔνα Πατριάρχῳ πρῶτον μόνῃ τῇ τάξει.

Τὰ γραμμάτια, ὅπερ ἔγραψεν εἰς τὴν Ἀντιοχεί-
αν Λέοντα, ὑποκρινόμενοι εἰς τὰ ἐγκύκλια,
40 ὅσα ἐρίσκονται, αὐτὰ ταῦτα, πρῶτον, ὅτι καθε-
λικόν, ἐν ᾧ ἦσαν Λέων ὁ Ῥώμης, Βασίλειος Ἀν-
τιοχείας, Ἰεροσολύμων, καὶ ἐπερὶ ἑ-
πίσκοποι, ὅλοι δύο πρὸς τοῖς ἐξήκοντα. δεύτερον,
τὴν Αἰγυπτίαν, ἐν ᾧ ἦσαν ἐπίσκοποι πέντε καὶ
45 δεκά, Πρεσβύτεροι τρεῖς, καὶ διάκονοι εἰς. τρί-
τον, Εὐρώπης, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι πέντε καὶ τέ-
ταρτον, Μυσίας δευτέρας, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι ἐξ-
κίμην, τῆς πρώτης Συρίας, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι ἐν-
νέα. ὀκτὼ, δευτέρας Συρίας, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι
50 πέντε. ἑξέδομον, Μεσοποταμίας, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι
ἐννέα. ὅγδοον, Φοινίκης, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι ἐπὶ ἑ-
νάτην, τῆς δευτέρας Φοινίκης, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι
ὀκτώ. δέκατον, Ἰσωνίας, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι δεκά-
επτά. ἐνδέκατον, πρώτης Κιλικίας, ἐν ᾧ ἐπί-
σκοποι ἐπὶ ἑνὰ. δωδέκατον, Πισιδίας, ἐν ᾧ ἐπίσκο-
ποι πέντε καὶ δεκά.

ποὶ πέντε καὶ δεκά. δέκατον τρίτον, Σαρδηνίαν Ἀν-
τίας, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι ἑκοσι. δέκατον τέταρτον,
Παμφυλίας, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι πέντε καὶ δεκά. δέκα-
τον πέμπτον, Μυρίων, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι ἐπὶ ἑκατὸν
Πρεσβύτεροι πέντε καὶ δεκά, διάκονοι εἰς. δέκατον ὀκ-
τὼ, Κυζίκης, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι ὀκτώ καὶ δεκά. δέκα-
τον ἑξέδομον, Ἀρμενίας πρώτης, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι
ἐξ. δέκατον ὅγδοον, Ἀρμενίας δευτέρας, ἐν ᾧ
ἐπίσκοποι τρεῖς. δέκατον ὅγδοον, Καππαδοκίας
πρώτης, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι δύο. ἑκοστὸν, Καπ-
παδοκίας δευτέρας, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι ὀκτώ. ἑ-
κοστὸν πρῶτον, Πόντου, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι τέσσαρες.
ἑκοστὸν δεύτερον, Παφλαγονίας, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι
πέντε. ἑκοστὸν τρίτον, Σαρδηνίας, ἐν ᾧ ἐπίσκο-
ποι τρεῖς. ἑκοστὸν τέταρτον, Κορίνθου, ἐν ᾧ ἐ-
πίσκοποι ἑκοσι καὶ ἑξ. ἑκοστὸν πέμπτον, Γαλα-
τίας πρώτης, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι ἐπὶ ἑνὰ. ἑκοστὸν ὀκ-
τὼ, Παλαιῆς Ἠπείρου, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι ἐννέα.
ἑκοστὸν

ἐκασὸν ἐβδόμῳ, νέας ἡπάρας, οὓς ὁ Ἐπίσκοπος
ἐπὶ τὰς ἐκαστὸν ὁδοὺν, Κρήτης, οὓς ὁ Ἐπίσκοπος
οὐκῶς. ἔγραψαν δὲ καὶ ἔτι χωρὶς, Ἐπίκτιτος
Διοκλήταν πόλεως, Βαλουτίνου Φιλιππῶν πόλεως,
Θεόφρουτος Σκυθίας, Γελαῖος Κώας, Λεκιανὸς
Βιζύης, Σεβηριανὸς καὶ Ἀγαπητὸς (ὧν καὶ ἔχο-
μυ τὰς Ἐπαρχίας) λέγουσι δὲ τὸν Βασιλέα χρῆσθαι
αὐτοῖς. γράφον δὲ εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τις
Βαρσούτας μοναχὸς, λέγει αὐτὸν τῆς γῆς καὶ τῆς
βασιλείας καὶ πασῶν τῶν γαμῶν κύριον. Σὺ δὲ
καὶ ταῦτα σημαίνει πρῶτον, ὅτι οἱ Αἰγυπτῖοι τό-
σον οἱ πτωχοὶ ὅσον καὶ οἱ ἀποστάται γράφοντες τὰ πε-
ρὶ τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, καὶ δευτέρως ποιῶσι
μνήμην τῷ Πάπᾳ Ῥώμης. δευτέρως, ὅτι ὁ Ἀνα-
τόλιος λέγεται τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκο-
πος,

καὶ ἡ λαμπρὰ ἐκ τούτου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀ-
ξίωμα, ὡς καὶ ὁ Ῥώμης ἔτι λεγόμενος, ἡ λαμ-
πρὰ τοῦτον. τρίτον, ὁ Βασιλεὺς ἐζητεῖ τὸ μόνον
τῷ Ῥώμης πᾶσι ἀλλήθως, μήτε τὸ μόνον τῶν
Πατριαρχῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτῶν, καὶ τὸ πᾶν με-
τροπολιτῶν συνοδικῶς, ἀλλὰ τὸ ἔγραψε τῷ Ἀνα-
τολίῳ ἵνα σωῇ τὰς ἐκκλησιαστικὰς εἰς Κωνσταν-
τινουπόλιν ὁρθοδόξους Ἐπισκόπους, καὶ τὰς ὁμο-
βέτους κληρικούς, καὶ ἐξέτασεν τὸ γράμμα πᾶν
Αἰγυπτίων, καὶ μετὰ τὴν δοκιμὴν αὐτῶν τῶν γρα-
μμάτων θῆναι τὸ πρῶτον αὐτῷ. ὧν ἕως ἐχόν-
των, καὶ ὁ Ῥώμης ὁρθοδόξων, ἕτε κοινὸς ἐστὶ πα-
τήρ, ἕτε κοινὸς ἰδικῶς τῷ πατρὶ Διδάσκαλος, ἕτε
κοινῶς τῷ πατρὶ πρῶτος, ἕτε ἀναμαρτυροῦν, ἀλλ' εἰς
ἐπὶ Πατριάρχης πρῶτος μόνῃ τῇ τάξει, καὶ ἕτερον. 15

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς κοιμήσεως, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας τῷ Γεβινάλει Ἱεροσολύμων, καὶ ὧν ἔγραψεν
περὶ τῆς κοιμήσεως καὶ μεταστάσεως τῆς Θεοτόκης. καὶ ὅτι ἔχ' ὁ τάφος τῆς Θεοτόκης, ἀλλ' αἱ περὶ
τὸν τάφον αὐτῆς λίθοι ἡχθῆσαν εἰς βυζαντινόν.

Ἀνεπαύθη καὶ ὁ Γεβινάλειος ὡς ἔτι τετρακοσιοστῷ
πονητικῷ ἐβδόμῳ, πατριαρχήσας χρόνους
ἐκαστοῦ, ὡς φαίνεται εἰς τὸν βίον τῆς ἀγίας Σάβ-
βας, ἡ καὶ ἀλλὰ λέγεται ζῆσαι χρόνους τέσσα-
ρας πρὸς τοὺς τεσσαράκοντα εἰς τὸ Πατριαρχεῖον,
ὡς φαίνεται καὶ εἰς τὸν βίον τῆς ἀγίας Εὐθυμίας, καὶ
ἰδὲ τὰ περὶ τούτου πλατύτερον ἐν τῷ δευτέρῳ βί-
βλῳ Εὐαγγελία, καὶ λιμπερέτω ἐν τῷ Πρεβια-
ρίῳ, κεφαλαιῷ δεκάτῳ τρίτῳ. ἔτι ἐπὶ ὁ γρά-

ψας περὶ τῆς κοιμήσεως τῆς Παναγίας καὶ τῆς με-
τὰ τρεῖς ἡμέρας μεταστάσεως τῇ Θεοδόχῃ αὐτῆς σκή-
νας εἰς τὸν Οὐρανόν. ἐκείνο δὲ ὅπερ σημαίνει ὁ Γεβ-
ινάλειος, ὅτι ἐκομίσθη τὸ μνήμα τῆς Παναγίας εἰς
Κωνσταντινουπόλιν, ἐνοήθη ἀπὸ τὰς ἑξῶς πέτρας, καὶ
ἐπειδὴ ὁ τάφος τῆς Θεοτόκης ἀπὸ λαόνων ἐστὶ πετρῶ-
ν παλέων. ἔμεινεν δὲ μερικὸν καὶ τὸν ὁ θρόνος χω-
ρὶς Πατριάρχης, καὶ τότε καὶ ὁ ἀγιὸς Σάββας ἤλ-
θε νέος εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς τὸν μέγαν Εὐθύμιον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀρχιερατείας Ἀναστασίας, καὶ τῆς καθ' ἑαυτὴν μετὰ σημάτων τῇ μεγάλῃ
Εὐθυμίᾳ περὶ τῆς Πατριαρχίας τῇ αὐτῇ.

Διεδέξατο τὸν θρόνον μετὰ οὐα χρόνον τὸ πρῶτον τῆς
τελευτῆς τῇ Γεβινάλει, ἐν ἔτι τετρακοσιοστῷ
πονητικῷ ὁ γδ' ὁ Ἀναστάσιος Πρεσβύτερος, οὗ καὶ
ἐν αὐτῷ περὶ τῆς καθεστηκυμένης, τὸ ἀξίωμα Σκόου-
φύλαξ τῆς ἀγίας τάφου καὶ Χωρεπίσκοπος. ἔτος συχναίως
ἐβάδιζεν εἰς τὸν μέγαν Εὐθύμιον, τὸν παροπτόντα αὐτῷ
καὶ πᾶσι χαρυνίαν αὐτῷ, ὡς κατὰ πλάτος τῆς
διηγεῖται ὁ αὐτοῦ Κύριλλος, ὅς τις ἴστωρ, ὅτι ἦν
καὶ ὁ Φῶδρος τῆς Ἰόππης Ἐπίσκοπος καὶ ὁ Κοσμάς
Σταυροφύλαξ, καὶ Κικονέμος τῆς Λαύρας ὁ Χρύσιππος,
ὅς τις ἀγίας τὸ πρῶτον τῇ ἀγίᾳ Εὐθυμίᾳ, ὅτι ἦλθεν
εἰς τὸ μοναστήριον ὁ Πατριάρχης, ἔκυσεν εἰς τὸ
ὡτίον τῇ Εὐθυμίᾳ καὶ εἶπεν, οὐταῦτα ἔχ' ὁρῶ

ἵνα Πατριάρχης, ἀλλὰ μόνον τὸν Σκόουφύλακα
Ἀναστάσιον, καὶ ὁ ἄγιος ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν, καὶ
θεωρῶν τὰ λαμπρὰ αὐτῷ εὐφροσύνη καὶ σπληνὰ καὶ
ἀγαλῶνα, ἀπερ' ἐδύναται ἄλλος τις φορεῖσαι, ἀλλ'
ἢ ὁ Ἱεροσολύμων Πατριάρχης; σημαίνει ὁ Φίλα-
ρχος, ὅτι οἱ Πατριάρχαι τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ
μίμησιν τῇ πρώτῃ Ἱεράρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων
Ἰακώβῳ τῷ ἀδελφοθίᾳ, ὅστις ἐφόρει πᾶσι συνδόνει
πᾶσι λαύκῳ, ὅλοι ἐλασκοφόρον, καὶ λαύκῳ μεταξὺ
ἐφόρον, καὶ τὸ πρῶτον ἱματισμῷ τῷ λαμπρῷ παρῶν
ὁ ἄγιος ὅτι μέλλει ὁ Ἀναστάσιος πατριαρχεῖν, καὶ ὅτι
σωθείη καὶ ἀλλήθως καὶ ἐπατριαρχήσει.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ τελευτῆς τῆς Βασιλείας Εὐδοκίας, τῆς συζύγου τῆς νέας Θεοδοσίας, καὶ τῶν θανάτων οἰκδομιῶν, ὧν ἐκὰς ἐποίησεν.

5

Εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἀπέθανε καὶ ἡ βασίλισσα Εὐδοκία, ἡ γυνὴ τῆς νέας Θεοδοσίας, ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, μετὰ τὸ οἰκδομηῆσαι τὸν περίφημον Ναὸν τῆς Ἀρχιερατικῆς Στεφάνου, ἐν ᾧ τόπω ἐκτιθεμένη, καθὼς
10 ἰσορεῖ ὁ Κέλδικος Νικηφόρος εἰς τὸ δέκατον τέταρτον τῆς ἰστορίας αὐτῆς. ἐστὶ δὲ ὁ Ναὸς ἐγγυὲς τῇ τάφῳ τῆς Παναγίας κατὰ τὸ μέγεθος τῆς Ἱερουσαλῆμ, νυνὶ δὲ μήτε ἔχοντι ἔμεινον. οὐδὸν οὐδέ τι τῶν παλαιῶν ἐτάφη αὐτὴ ἡ βασίλισσα. περὶ τῆς ἐπιγραφῆς
15 Κύριαν καὶ τὸν βίον τῆς ἀγίας Εὐθυμίας, ὅτι ἔκτισε καὶ πολλὰ Γερουσιαστικὰ εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα ἢ Εὐδοκία, καὶ μίαν Ἐκκλησίαν τῆς ἀγίας Πέτρας ἀντικρὺ τῆς Λαύρας τῆς ἀγίας Εὐθυμίας μετὰ μιᾶς μεγάλης δεξαμενῆς, ἀπέχουσης σχεδὸν ἑκατοστὰς
20 τῶν κελλίων τῶν μοναχῶν, ὥστε βλέψασα ἡ Αὐτοκράτειρα, ἐξεφώνησεν ἐκείνη τῇ Βασιλίσσῃ, ὡς καλοῖσθε

οἱ οἶκοι Ἰακώβ, καὶ ἀποκαύσας Ἰσραὴλ, καὶ πληροφρονηθεῖσα, ἐδέχθη ἐλθεῖν εἰς συνομιλίαν μετὰ τῇ μεγάλῃ Εὐθυμίᾳ περὶ ἱκανῶν εἰσοδημάτων τῶν πατέρων, ὅπερ παρὰ τὸν ὡς παρὰ τὸν ἑαυτῆς, ἀποκαλύψαι αὐτῇ τὴν βαλὴν αὐτῆς, καὶ θαυμάσασα ἡ βασίλισσα, ἡμίλυπος ἀπῆλθε, καὶ ἐκονολόγησε τὰ ἐνδόμυχα Δαβυλῶν τῇ Πατριάρχῃ Ἀναστασίῳ Διάκονῳ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ὑπόθετον, καὶ συνεβόλουν αὐτῇ προκίσει τὰς
Ναὺς καὶ τὰς ξενοδοχεῖας, ὥστε ἀπέστησεν εἰς ἴδιαν αὐτῆς ψυχωφείαν καὶ τιμὴν, καὶ ἡ τῇ συμ-
βελῶν ἐπέσπον ἡ βασίλισσα, ἡ νέα Εὐδοκία, ὡς κτίτωρ εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, ἥτις τελειώσασα ταῦτα πάντα, ὑπὸ ψυχικῆς δόξης αὐτῆς ἔλεγε, δι' ἐμὲ ἔπεν ὁ Δαβὶδ, ἀγαθὸν Κύριε ἐν τῇ Εὐδοκίᾳ σὺ τῷ Σιῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

25 Περὶ τῆς θυγατρὸς τῆς Εὐδοκίας Βασιλείας, τῆς Εὐδοκίας, τῆς τῇ Οὐνείῃ συζυγίας, καὶ τῆς τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ ὑποδημίας αὐτῆς, ἐν ᾗ καὶ ἐτελεύτησε. καὶ περὶ τῆς Κυριακῆς τῆς ἀναχωρητικῆς, καὶ Δανιὴλ τῆς συλῆς, καὶ τῆς λαψάνης τῆς περὶ τῆς Ἑλισαίας.

30

Ἡ τῆς Θεοδοσίας καὶ τῆς Εὐδοκίας θυγάτηρ Εὐδοκία, ἡ γυνὴ τῆς Οὐλεντίας καὶ Οὐλυβίας, ἦλθεν ὑπὸ Ἀφρικῆς εἰς Κωνσταντινῆσιν, ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτῆς Εὐδοκία συζυγία Οὐνείῃ. ἡ δὲ Γου-
σερίνη ἀρχηγὴ Καρχηδόνος, καὶ γενήσασα αὐτῇ ἡν Ἰλδέριον, ἔμεινον εἰς Διβύλιν, ὅπως
35 βλέψασα τὸν ἀνδρα αὐτῆς Ἀρκαδίου, ἐβδελύξατο αὐτὸν, καὶ λάθρα αὐτῇ, καὶ τῇ τῆς αὐτῆς ἀποσκευῇ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀναχώρησε μετὰ οὐκ ἐθέλουσα, καὶ κατὰ μίμησιν τῆς μάμης αὐτῆς ἀπῆλθεν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, καὶ ἰσόρησε μετὰ
40 πολλῆς εὐλαβείας τὰς τέρας, ὅπως μέναισα ὀλίγον

καιρὸν, ἀπεπαύθη, καὶ ἐτάφη πλησίον τῆς τάφου τῆς μάμης αὐτῆς τῆς Εὐδοκίας, καὶ ὅσα ἔχον, ἔμειναν ὅλα εἰς τὸν Πατριάρχην, λέγει ὁ Θεοφάνης. εἰς τὸν ἑβδόμον χρόνον τέταρτος τῆς Βασιλείας ἀπῆλθεν εἰς Ἱερουσόλυμα ὁ Κυριακὸς ὁ ἀναχωρητὴς, ὅς ἐζησον ἔτη ἑκατὸν ἐπτά. καὶ εἰς τὸν ὁγδοόν χρόνον τῆς Βασιλείας ἀνέβη εἰς τὸν σύλον Δανιὴλ ὁ συλῆς. καὶ τῇ περὶ τῆς Ἑλισαίας τὸ λαψάνον ἦλθεν εἰς Ἀλεξανδρείαν εἰς τὴν μονὴν Παύλου τῆς λεπτῆς, λεπτὴν γὰρ ἰατρούσε τὸν Νεεμάν, λεπτὴν ἐποίησε τὸν Γιοζή, καὶ εἰς τὴν μονὴν τῆς λεπτῆς κατετέθη.

45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ Πατριαρχῶν Μαξίμου, Βασιλίου, Ἀκακίου, ἐφ' ὃ φρικτὸς ἐν Ἀντιοχείᾳ
50 καὶ τῆς Αἰρέσεως αὐτῆς, καὶ ὅπως ἔλαβε τὸν θρόνον Ἀντιοχείας. καὶ τῆς πρὸς τὸν Μαρτύριον βοη-
θείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως Γεωργίου, καὶ ἑξορίας τῆς Κιναφίως, καὶ παρατήσεως τῆς Μαρτυρίας, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς αὐτῆς, καὶ τῆς Ἰαλίας τῆς μετὰ τὸν Ἀντιοχείας.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἐν Χαλκιδόνι Σиноδῇ Ἀντιοχείας Μαξίμου ἐτάθη εἰς τὸν θρόνον ἔτη τέσσαρα, ὅμιλ'

ἐκείνου δὲ Βασίλειος ἔτη δύο, εἰς ὃν ἔγραψεν ὁ συλῆς Συμεῶν ὑπομνήσιν περὶ τῆς ὀρθοδοξίας,

ὡς

ὡς ὁ Εὐάγγελος βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ, εἶτα Ἀκάκιος ἐπὶ τὸν ἐφ' ᾧ τῷ δούτέρῳ εἶτα τῆς βασιλείας Λέοντος ἐγχεῖται ὁ φοβερός σεισμός εἰς Ἀντιόχειαν, εἶτα Μαρτυρίῳ. ἰστέον δὲ ὅτι εἰς τὸ μοναστήριον τῶν Ἀκοιμήτων ἦν τις μοναχός, οἷος ἐστὶν ὁ Ἰσίδωρος ὁμολογῶν τῶν Ἀποστόλων, Κναφὸς τῷ τέχνῳ, ὅς τις ἐμίση λίαν τὸν ὁ Καλλικλῆς συνροδόν, ὅθεν οἱ μοναχοὶ ὡς Αἰρετικὸν ἐδίωξαν αὐτὸν ἐκ τῆς Μονῆς αὐτῶν. ὁ δὲ ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινέπολιν, κατέλυτο εἰς τὴν Χάλληδονα εἰς τὸν Νάον Βάσσης τῆς μάρτυρος, Πρεσβύτερος ὢν. ἀπερχομένη δὲ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τῷ Στρατηλάτῃ τῷ γαμβρῷ τῆς Βασιλέως Ζήνωνος, ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ μιθωσύμην Ἀπολίναρις ἔλαβεν, πλάττει συνηφάντιας κατὰ τὴν Πατριάρχῃ Μαρτυρίῳ, καὶ τέλει πάντων, πέθει καὶ τὸν Ζήνονα διὰ χρυσίς, καὶ γίνεται Πατριάρχῃς Ἀντιόχειας ὁ Κναφὸς, καὶ εἶτα γίνεται Αἰρεσιεὺς ἀρχηγός, ἀναθεωροῦν τὰς μὴ λέγοντας, ὅτι θεὸς ἐσαυρώθη, καὶ πωρομένης εἰς τὸ Τριτάκτον π, ὁ

σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. ὁ δὲ Ἀντιόχειας Μαρτυρίῳ ἀναδραμὼν εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν πρὸς τὸν Βασίλειον, εἶπε τὰ κατὰ τὸν Κναφίαν. ἐβροήθη δὲ τῷ Μαρτυρίῳ ὁ Κωνσταντινέπολιν Γεννάδιος, καὶ λαμβάνει τὸν Θρόνον Ἀντιόχειας, καὶ ἐπαύλησεν 5 μετὰ βασιλικῆς ἐξουσίας καὶ τιμῆς πολλῆς, διερῶν δὲ τὸν λαὸν εἰς εἰρήνην, καὶ χάριμα, παρεστήθη εἰπὼν, Κλήρω αὐτοπάκτω, καὶ λαῷ ἀπειθῶ, καὶ Ἐκκλησίᾳ ἐρευνώμεν ὁποῦτοί ποιοι, φυλάττων ἐμαυτῷ τὸ τῆς Ἱερουσαλῆς ἀξίωμα. αἰετοχώρησεν ὢν, Πατριάρχῃς εἶτη δεκαετία. διερῶν δὲ καὶ τὸν Κναφόν, πηδᾷ πάλιν εἰς τὸν Θρόνον Ἀντιόχειας, καὶ πέθει ὁ Γεννάδιος τὸν Βασίλειον ἐξορίσαι τὸν Κναφίαν, ὅστις σεμαθὼν τὴν ἐξορίαν αὐτοῦ, ἐφυγεν, εἰ καὶ ὁ Κωνσταντινέπολιν 15 ὡς Ἀκάκιος γράφει, ὅτι ἐξώλεθη εἰς τὴν Σάμον, καὶ ὁ Βαρώνιος, ὅτι εἰς τὴν Ὀάσιν. ὁ Κλήρης ὁμοῦς ἐχειροτονήσας Ἰβλιανόντινα Ἐπίσκοπον Ἀντιόχειας καὶ τὸν Εὐάγγελον, ὅστις ἐπατριάρχῃς εἶτη δεκαετία.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς Κωνσταντινέπολιν Γενναδίου, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῇ θαυμάτων, καὶ εἶδε φάσματος δαιμονίου ἐν τῷ θυσαστρίῳ, καὶ ὡς ἐπατριάρχῃς ἐπὶ τὴν, καὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ, καὶ τῆς διὰ τὸν Ἀκάκιον, καὶ τῶν ἐπὶ τῇ τῆς πατριάρχῃς αὐτοῦ. καὶ περὶ τῆς ἐν τῇ Κίριακῇ ἀρχῆς.

Οὗτος ἐστὶν ὁ Γεννάδιος, ὁ εἰπὼν ὡς πρὸς ζῶντι Ἐλπίδι τῷ μάρτυρι περὶ τὴν Κληρικὴν τῆς Νάου αὐτοῦ, ἥ διόρθωσεν αὐτὸν ἵνα μὴ ἀδικῇ, ἢ πᾶταξον, καὶ ἀπέθανον δι' αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τῆς τῆς, ζωγράφου τινός, θέλοντος ζωγραφίσαι τὸν Χριστὸν εἰς τὸ ἄχνημα τῆς Διός, ἐξήρανθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ. καὶ ὁ Μαρκεῖος Οἰκονόμος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, τὰ εἰσοδήματα τῶν ἁλίων Ἐκκλησιῶν, ἀπερ' ἐλάμβανον ἡμεγάλη Ἐκκλησία ἀπ' αὐτοῦ, ἅμα τῷ γονέσθαι Οἰκονόμῳ, ἐτύπωσεν ἵνα λαμβάνωσιν αὐτὰ οἱ Κληρικαὶ ἐκείνης Ἐκκλησίας. Εὐχόμενος δὲ εἰς τὸ θυσαστῆριον ὁ Γεννάδιος, εἶδε φάντασμα δαιμονικόν καὶ ἐφοβήθη, ἐκείνο δὲ εἶπεν αὐτῷ, εἰς τὸν χειρὸς σου ἡσυχάζω, μετὰ δὲ τὸν θάνατόν σου παύσει τὸν Ἐκκλησίαν, καὶ καλῶν λοιπὸν, καὶ εὐχόμενος ὁ Γεννάδιος, μετὰ μικρὸν

ἐπελύτκον. ἐπατριάρχῃς δὲ εἶτη ὅκτω, παρεβίβηθη γὰρ εἰς τὸν Θρόνον ἐν εἶτη τετρακοσίοις πωτηκῶν ὁ γὰρ, τῷ αὐτῷ εἶτι δηλοῦσι τῆς 10 κοιμήσεως τῆς ἱερᾶς Ἀναπλῆς, τῆς χειροτονήσεως, ὡς εἰρημῶν, Κωνσταντινέπολιν ὑπὸ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ληστρικῆς Συνόδου ἐν εἶτη τετρακοσίοις τεσσαρεσποσὶ ὁ αὐτῷ. ἐχειροτονήθη δὲ Κωνσταντινέπολιν μετὰ τὸν Γεννάδιον ὁ Ἀκάκιος Πρεσβύτερος, ὅς ἐπα- 35 τριάρχῃς εἶτη δεκαετία καὶ Μῆνας εἰνέα. ἐπὶ τῇ τῇ τῇ Γενναδίου ὁ Βασίλειος Λέων ἐτύπωσεν εἶναι παντάπασιν ἀπρεκτὸν τὴν Κυριακὴν. ἐπὶ τῇ τῇ ἡμᾶς καὶ Βικτωρίῳ ὑπὸ Ἀκχίταιας, ἀετοῦς Ἀφρονόμου, ὅστις μετὰ Θεόφιλον καὶ Εὐσέ- 40 βιον τὰς Μητροπολίτας Κωνσταντίας τῆς Παλαιστίνης, πολλὰ καὶ ἀξιόλογα σωτέα περὶ τῆς ἀγίας Πάχας.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Γ',

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινέπολιν ἐπὶ Γενναδίου Συνόδου κατὰ σημειωμάτων, καὶ τῆς δι' ὁποσούτος αὐτῆς διερρώσεως τῆς ἐν Ῥώμῃ Συνόδου, ἐξ ἧς δέκνεται μὴ εἶναι ἀναμάρτητον, ἢ μοναρχικὴν τὴν ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίαν.

Ἐπὶ τῇ τῇ τῇ Γενναδίου Συνόδῳ ἡθροίσθη ἐν Κωνσταντινέπολιν ὡς εἶτα τετρακοσίοις πωτηκῶν ἐνάτῃ ὑπὸ ὁδοιπότου καὶ ἐπὶ τῆς Β' επισκόπων κατὰ Σιμωνιακῶν, ἔγραψε δὲ τὴν ὁποῖαν αὐτῆς ἐν ἐπιτολῇ, ἣν ἀπέστειλε πρὸς τὴν ἐν Ῥώμῃ Συνόδον. ἦσαν δὲ οἱ πατέρες καὶ πάντες ὅσοι τῶν ὑποκειμένων

τῷ Θρόνῳ Κωνσταντινέπολιν, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἁλίων 50 θρόνων παρεπιδημῶντες, ὡς καὶ ἐπὶ τῇ ἁλίων κατὰ Εὐτυχῆς ὁπὸ Θεόφωτον Ἐπαρχίαν ἦσαν συνελθόντες. ἐν οἷς σημείωσαι, ὅτι ἡ ἐν Κωνσταντινέπολιν Σύνοδος ἐπὶ τῇ διόρθῳ τῇ ἐν Ῥώμῃ, ὡς οὐκ ἔστιν ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς ἀναμάρτητος, ὡς μοναρχία.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος, ἐγγόνος τῆς μεγάλης Λέοντος, καὶ τῆς μετ' αὐτὸν Ζήνωνος. τὰ πατρὸς αὐ-
τῆς, καὶ τῆς τῆς Βασιλείας, τῆς γαμβρῆς Ζώνωνος, τῆς διωχθείσης τῆς βασιλείας, ἀνακλήσεως πε-
5 Αἰλέως καὶ Κναφείως, καὶ ἐγκυκλίων γραμμάτων κατὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου καὶ τῆς τόμης
Λέοντος ἐπὶ τῆς Βασιλείας, τῆς τῆς Συνόδου ἐχθρῆς, καὶ ἐξώσεως Ἀναστασίας ἱεροσολύμων, καὶ
καὶ ἐκείνης τῆς ἐξουσίας ἐπὶ τῶν μονοφυσιτῶν, καὶ περὶ Διαφορῶν τῶν Εὐτυχιανῶν καὶ μονοφυσιτῶν.

Εὐαγγέλιον Λέων ὁ ἐγγόνος τῆς μεγάλης Λέοντος,
10 ὅστις ὑποθησάμενος, ἐπέψατο τὸν πατέρα αὐτοῦ
Ζήωνα Βασιλέα τῆς ἑτα τετρακοσιοστῆς ἐπονομα-
στῆς τετάρτης, ἀνθρῶπων ἡδοναῖς καὶ ἀκρασίαις ἀπὸ
πυρρῶν, ὅς τις τὸν ἡμέτερον Ἀραβὲς εἰς Κωνσταντίναν ἐ-
κῆκεν τὰ Ἀναπλιὰ μέρη, καὶ οὐνοὶ οἱ πόλεις
15 Μασσαγέται λεγόμενοι Διαβούτες τὸν Δανάβιν, κα-
τὰ τὸν πῶν ὁρῶν, καὶ αὐτοὶ ὁ Ζήνων ἦν τῆς
πρόλοιον τῆς, φερόμενος τῶν βασιλείων Διὰ τῆς μι-
κρῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὅστις ὅτις ἐπὶ τῆς ἀνακλήσεως
διώκεται κατὰ τῆς βασιλείας θρόνου, καὶ φεύγει εἰς
20 πῶν πατρίδα αὐτοῦ τῶν ἱστανῶν, καὶ δὲ τῆς διω-
χθῆναι ἀπολύειν εἰς πῶν ἀνάγκην, ἀπὸ τῆς
εἰς Δαυὶλ τὸν ἐυλίτῳ, ἔχοντα τὸν ἐύλον αὐτοῦ
εἰς πῶν Προποτίδα εἰς τὸν Αἰάπλεον, καὶ ὁ αὐτοῦ
κατεστῆκεν αὐτῶν, ὅτι ἐκπεσῆται τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ
25 ἐξομαλίσσεται, καὶ πενῶσις ἡ καὶ μετὰ τὸ αὐτῶν
βάσανα πάλιν βασιλεύσει, καὶ ὡς ἐπαθε δηλο-
νῶν καὶ ὁ Ναβαχοδόσορ. καὶ λοιπὸν διώκεται,
καὶ βασιλεύει Βασιλεὺς ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, ὅστις ἐχ-
θρὸς τῆς ἐχθρῆς πίστεως, ὅστις μισῶν πῶν ἐν
30 Χαλκηδόνι Συνόδου, ἀνακαλεῖται τὸν Αἰλέων Τιμό-
θεον, ὅστις δεκάσις χρόνους εἰς πῶν ἐξορίας.
ἐξέρχεται καὶ ὁ Κναφείως, ὃν περὶ μὲν εἰς πῶν
Μονίῳ τῶν Ἀκοιμήτων, καὶ ὅσοι ἄλλοι ἦσαν ἐχθροὶ
τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου ἐπαρρησιώθησαν ταῦτα
35 ὁ Ἀναγνώστης Θεόδωρος. ὁ Θεοφάνης ἔμως λέγει,
ὅτι ὁ Ζήνων ἀνέκαλεσε καὶ τὸν Αἰλέων καὶ τὸν Κνα-
φεία. ὅτι δὲ Βασιλεὺς οὐνοφορέως τῆς Αἰλέως με-
τά τινων Αἰγυπτίων εἰς πῶν Κωνσταντινῶν, ἐξήλ-
θον οἱ μονοφυσιταὶ καὶ κατεπύνησαν αὐτῶν μετὰ
40 θριάμβου καὶ πομπῆς, ψάλλοντες αὐτῶν ἐυλο-
γηθῆναι ὁ ἐρχόμενος. κατὰ δὲ τῆς πάλαι τῆς Βασιλείας
ἀπερχόμενος εἰς πῶν ἐκκλησίαν καβαλλάριος ὡς Αἰγύ-
πιος εἰς τὸν ὄντ' αὐτοῦ, μετὰ πλῆθος πολλῶν πτωχῶν Αἰ-
γυπτίων συμπεριεπόμενος, ὡς εἶρηται, ὁ Πατριάρχης
45 ναυρέτης ἦτο, ἔπεσε καὶ σπινέτερισε τὸν πόδα αὐ-
τοῦ. πέσας δὲ τὸν Βασιλέα καὶ ἐγχεύον ἐγ-
κύκλιον γραμματεῖα, καὶ ἀπέβαλε πῶν ἐν Χαλκηδόνι
Συνόδου, καὶ τὸν Τόμον Λέοντος, καὶ ἐπὶ τῆς
αὐτοῦ ὁ Αἰλέων καὶ ὁ Κναφείας. ὁ δὲ Εὐαγγέλιος ἐ-

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς κελεύσεως τῆς Βασιλείας Βασιλέως τῆς ὑπογράφει τὸν Πατριάρχην Ἀνάκλιον κατὰ τῆς
ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου κατὰ ἑφῆς ἐλθόντα γραμματα τῶν Ἀπαρῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἀθροίσσεως τῶν Ἀνακλίων
τῆς δῆμης, καὶ ἀναχωρήσεως κατὰ τῆς πόλεως τῆς Βασιλείας φέρεται εἰσεσεως, καὶ περὶ τῶν ἐυλίτης
Δαυὶλ

Δανιὴλ καὶ ὁ μοναχὸς Οὐλύμπιος εἶπον καὶ ἔπραξαν ὑπὲρ τῆς ὁρθοδόξιας, καὶ τῆς βίας αὐτῶν πρὸς τὸν Βασιλίσκον τῷ ὑπογράψαι εἰς τὰ ὀρθὰ δόγματα, καὶ ἀθετήσεως ὑπὸ τῷ βασιλεὺς τῶν ἐγκυκλίων αὐτῶν γραμμάτων δι' αὐτεγκυκλίων.

Εὐθὺς τῶν ἐπειρηθῶν Ἐπισκόπων, ἐκέλευσεν ὁ Βασιλίσκος τῷ Ἀκακίῳ ὑπογράψαι αὐτὰ, καὶ κηρύξαι. ἀλλ' ὁ Ἀκακίῳ ἔπεισε τὸ μοναδικὸν καὶ τὸν δῆμον Κωνσταντινπόλεως πιστεῦσαι, ὅτι εἰς Αἰρετικὸς ὁ Βασιλίσκος, καὶ ἀθεορίζεται ὅλη ἡ πόλις αὐδρες τε καὶ γυναικες εἰς τὴν μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ ὄντων τὸν Ἀκακίον καὶ τὸν Θρόνον καὶ τὸ θυσιαστήριον. μετὰ ἀμφίων μελάνων (εἰ καὶ ὁ Θεοφάνης λέγει, ὅτι ὁ Ἀκακίος ἐφαίνετο ὁρθόδοξος καθ' ὑπόκρισιν, φοβούμενος τὸν ὁρθόδοξον λαόν) κατέρηθ' ὁ καὶ ὁ Δανιὴλ ὁ συλίτης, καὶ ἦλθε καὶ συνεκκλησιάσθη τῷ Ἀκακίῳ, ὁ δὲ Βασιλεὺς φοβηθεὶς, ἵνα μὴ γινώσκων τὰς ἐξῆλθε τῆς Κωνσταντινπόλεως. λαβὼν δὲ ὁ συλίτης Δανιὴλ τὸ μοναδικόν, καὶ πληθεύς ἐκ τῆς λαῶ, παρεγίνετο ἔξω εἰς τὸν Βασιλέα, ὃν ἠλεγχε ὁ μοναχὸς Οὐλύμπιος. ὁ δὲ συλίτης ἔγραψε τὰ θεῖα δόγματα ἐν λιβέλλῳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τῷ Βασιλεὺς, καὶ ἐβίαζεν αὐτὸν ὑπογράψαι αὐτὰ. ἐν ταῖς οὖν, ὁ Βασιλίσκος μαθὼν, ὅτι ἔρχεται ὁ Ζήνων ἐκ τῆς Ἰσαυρίας μετὰ διωκόμενους,

λαβὼν τὴν γυναικα αὐτῆς, ἦλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἀπελογήσατο τῷ Ἀκακίῳ, καὶ τῷ κλήρῳ, καὶ τῷ λαῷ, καὶ ἔδωκε πάλιν τὰ δέγματα τῷ Θρόνῳ Κωνσταντινπόλεως, ἀπὲρ παραφύρηκε πνευματικῶς τῷ Ἀκακίῳ, καὶ δὴ ἔγραψεν Ἡδίκην, βεβαιῶν τὴν ὁρθόδοξον πίσιν, καὶ ἀθετῶν τὰ ἐγκυκλίαι αὐτῆς, ὡς ἀπομάθησαν δὲ τὰ γράμματα ταῦτα αὐτεγκυκλίαι. Σὺ δὲ σημειώσαι πρῶτον, ὅτι δέγματα τῷ Κωνσταντινπόλεως Θρόνῳ ἔδωκεν ἑτερόν ἐστιν, ἢ μὴ αὐτὸς χειροτονίαι τῶν μητροπολιτῶν, αἱ αὐτῷ δέδωκεν ἢ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος, ὡς λέγει ὁ Εὐάγγελος βιβλίῳ 15 τρίτῳ, κεφαλῇ ἐνδόμῳ. ὁ Βασιλίσκος εἰς τὰ αὐτεγκυκλίαι θίδωσι τὰς χειροτονίας, ὡς καὶ πρῶτον, τῷ Θρόνῳ Κωνσταντινπόλεως, καὶ ἐν ταῖς αὐτεγκυκλίαις ῥητῶς λέγει ἐν τῇ αὐτῇ κεφαλῇ, ὅτι ὁ Θεὸς θῆκεν δὲ τὰς Ἐπαρχίας τῷ ἀλαβεράτῃ καὶ ἀγνωστῷ 10 Πατριάρχῃ καὶ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀκακίῳ, ὃν τὴν χειροτονίαν ἔχει ὁ Θρόνος ταύτης τῆς βασιλίδος καὶ ἐνδόξου πόλεως. καὶ δεύτερον, ὅτι ἡ μόνον ὁ Κωνσταντινπόλεως, ἀλλὰ καὶ μοναχῶι ἐλέγχων τὸς Βασιλεὺς 25 25 τῷ ὁρθόδοξῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

Περὶ τῆς Ζήνωνος ἐπανόδου εἰς τὴν βασιλείαν, καὶ καθαιρέσεως καὶ ἐξορίας τῆς Κιναφίως, καὶ ληθιότητος τῆς Ἐφέσου Παύλου, καὶ τῆς ἧ ἔλαβε πατριαρχικῆς περιουσίας ἀφαιρέσεως, καὶ περὶ τῶν Πατριαρχῶν Ἀντιοχείας Ἰωάννης, Στεφάνος, Ἰωάννης, καὶ Καλαιδίων, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας τῶν μοναχῶν, καὶ διώξεως αὐτῶν, καὶ περὶ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας ὁρθοδόξου, καὶ ὡς συνώβησαν περὶ αὐτῶν.

Εὐπρόσθως ὁ Ζήνων εἰς τὸ βασιλεῖον 25 πρὸς τῆς πρωτοκτίτου Θεότητος, καὶ τὸ πρῶτον ἔργον, ὅπερ ἐποίησεν, ἦν ἡ ληθιότης τῶν Ἐπισκόπων ἐκείνων, ὅσους ὁ Βασιλίσκος ἔβαλεν. ὅθεν διατίθεται ὑπὸ τῆς Ἀντιοχείας ὁ Κιναφίος, ὃς ἐποίησεν ἐκεῖ πολλὰ κακά, καὶ ὅτι ὁ Ζήνων ἀπεστράφη αὐτὸν 25 καὶ πρὸς τὸν Βασιλίσκον μῖσος, ψήφῳ δὲ τῆς ἀνατλικῆς συνόδου πρῶτον καθαιρέσει ὑποβαλὼν αὐτὸν, ὕστερον ἐξώρισεν εἰς Πιτυεῖντα, ἀλλὰ ἀπατήσας τὸς ἀπάγοντας, φεύγει εἰς τὴν Εὐχάϊτα. καὶ ὑπὸ τῆς Ἐφέσου διατίθεται ὁ Παῦλος, ὃν ἐνεθρονίσαν ἐκεῖ ὁ Ἀντιοχίτης, καὶ ἀφαιρεῖται τῆς Ἐφέσου παντὶ πᾶσι τὸ πατριαρχικὸν δέγμα ὡς παράνομον, πατριαρχικὸν δὲ δέγμα ἡμεῖς, ἔχον τὸν τῶν Πατριαρχῶν, ἀλλὰ τὸ μητροπολιτικὸν αὐτοδεδέσποτον καὶ μὴ ὑποκείμενον τῷ Κωνσταντινπόλεως. οἱ δὲ ἀνατολικοὶ Ἀρχιερεῖς, ὡς σημειοὶ εἰς τὸ ἵνα τὸν κεφαλῶν τῶ τρίτῳ βιβλίῳ αὐτῶ ὁ Εὐάγγελος, ὁ μισθῶν τὸν Ἀκακίον, ἔγραψαν αὐτῷ λιβελλῶ μετὰ τῶν (ἀπῆλθε γὰρ εἰς αὐτὸς ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον αὐτῶ) ἵνα συγχωρήσῃ αὐτοῖς, καὶ ὅτι εἰς τὰ ἐγκυκλίαι τῷ Βασιλεὺς ὑπὲρ τῶν ἀπαντες,

καὶ ὡς ἐκείνους, ὅτι καὶ εἰς ἐδίδαξεν ἢ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος πιστεύει. λέγει γὰρ ὁ Εὐάγγελος βιβλίῳ 35 τρίτῳ, κεφαλῇ ἐνδομῷ, οἱ τῆς Ἀσίας Ἐπίσκοποι, ἐπανελθόντες Ζήνωνος, καὶ μεμψόμενοι αὐτὸς Ἀκακίῳ, ὡς συνωμότης τοῖς ἐγκυκλίαι Βασιλίσκου, ἡμετέροι αὐτὸν, ἔγραψαν ὡς ἐκ τῶν πρῶτον, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, γράμμασιν, ἀλλ' ἢ 40 καρδίᾳ συνωμῶντες. ἐγίνετο δὲ Ἀντιοχείας, μετὰ τὴν φυγὴν τῆς Κιναφίως, Ἰωάννης τις, ὅστις μετὰ τὸν τῶν ἐκκλησιῶν, γίνεται Στέφανος, αὐτοκράτορ ἀλαβῆς, ὅστις κατηγορηθεὶς ὑπὸ τῶν ὁμοφροῶν τῷ Πέτρῳ ὡς Νεστοριανός, ὑπὸ τῆς συνόδου 45 νελθούσης τότε ἀνατλικῆς συνόδου εἰς Λαοδικεῖαν πρῶτον τῷ Βασιλεὺς ἀφαιρεῖται, ὃν οἱ περὶ Κιναφίᾳ εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἁγίας Βαρβάρας καλῶν οὕτως ταῖς ὁμοφροῶν, καὶ εἰς Ὀρρόντιον τὸν ποταμὸν ὁμοφροῶν. εἴτα ἐγίνετο Πατριαρχῆς Στέφανος 50 φανῶν ἔπερς ἔπος ἐν, καὶ τῶν θανόντων, ὁ Ζήνων ἐκέλευσεν Ἀκακίῳ, καὶ ἐχειροτόνησεν Ἀντιοχείας τὸν Καλαιδίον. ἐπειδὴ δὲ καὶ εἰς Ἀντιοχείας ἐχειροτόνησαν Ἰωάννην τινὰ, ὁ Καλαιδίον αὐτῷ ἔδωκε τὴν Τύρον, καὶ πρῶτον ἐποίησεν, αὐτὸς δὲ

δὲ μένας εἰς Ἀντιόχειαν, παρεσκευάζον ἀναθήμε-
 τίζεσθαι τὸν Ἀλεξάνδρον, καὶ τὰ Εὐχαρίστια Βασιλέ-
 σκε, ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ὑπερέργησεν αὐτῷ, ἀφ' οὗ ὅπου
 τῷ Ζήνωνος ἀτιμώρητος, ἀλλὰ ἐκψέσεν αὐτὸν ὁ Θεός,
 καὶ περὶ αὐτοῦ οἱ Ἀλεξάνδρου Πατριάρχου ἐ-
 αυτῶν Πέτρον τὸν Μογγὸν, χειροτονήσαντα ὑφ' οὗ
 καὶ μόνον Ἐπισκόπος. ὁ δὲ τρεῖς κοίτας καὶ ἐξ ἡμέ-
 ρας μόνον πατριαρχεύσας, διώκεται ὑπὸ τῶν

Μοναχῶν, ἔτα ὄνοχον θανάτου αὐτὸν κρύναι καὶ
 ὁ Ζήνων, ἔγραψεν Ἀνθεμίου Ἀνυσταλίῳ καὶ ἀπε-
 λαύει αὐτὸν τῷ Θρόνῳ, καὶ περὶ αὐτοῦ τὸν ὁρ-
 θόδοξον Τιμόθεον, ὅς τις, ἀλλὰ τίνα εἶσιν τὰ ὅλη, καὶ
 ὅτις ἐπεχόρε, καθ' ὃν καὶ ἀπὸ τῶν ὁ Ἀλεξάνδρος εἰς
 Ἀλεξανδρείαν, ὑπὸ τῶν Μονοφυσιτῶν, κατὰ κείνους
 τὸ Μοναχέριον τὸ εἰς τὸ Κόροβον, καὶ ἵππευσαν,
 λαμβάνει τὸν Θρόνον αὐτοῦ.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ τῷ Ζήνωνι παρὰ τὸς Κληρικὰς Ἀλεξανδρείας τῷ χειροτονεῖσθαι τὸν Πατριάρ-
 χον αὐτῶν ἀπὸ ἐκδόσεως βασιλικῆς, καὶ τῆς μετὰ Τιμόθεον Πατριαρχίας Ἰωάννη Οἰκονόμου, τῷ δόν-
 τος ὄρκον τῷ Βασιλεῖ ὑπὲρ τὸ μηδέποτε πατριαρχεῖν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τῆς ἐξώσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῶν Θρό-
 νων, καὶ ἀπεσπάσεως τῶν Μογγῶν, καὶ περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τοῦ Ζήνωνι, ὃ καὶ ὁ Ἀκάκιος περὶ αὐτοῦ.

Ἐπαναλαμβάνοντες τὸν Θρόνον τῷ Τιμόθεῳ, ἦλθον
 Κληρικὰ καὶ ἄλλοι ἐκκλησιαστικὸς Ἀλεξανδρείας
 εἰς τὸν Ζήωνα, ἵνα αὐτῷ ἐνχαριστήσωσιν, ὡς ὅτι
 καὶ Ἰωάννης τῆς Οἰκονόμου τῷ ὡς Ἀλεξανδρείᾳ Ναῦ
 τῷ Προδρόμῳ, ὅστις ἐδίδου τῷ Βασιλεῖ εἰσαί-
 τῃ κανονικῶν δίκων εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἵνα χα-
 ριστοῦν ἡμετέρας ἡμετέρας Ἐπαρχίας Συνοδὸς τὸν Ἀ-
 λεξανδρείας χωρὶς τῆς τῷ Βασιλεῖς βαλῆς. ὁ δὲ
 Ζήνων λαβὼν ὄρκον ἀπὸ τῶν Ἰωάννη τῷ Ζητήσαν
 γινώσκοντες αὐτὸν Ἀλεξανδρείας, συγκλητικῶν,
 καὶ Θεοπύλῳ, ἵνα μετὰ τὸν θάνατον τῷ Τιμόθεῳ
 ὁ Κληρὸς καὶ τὸ κοινόν τῆς Ἀλεξανδρείας περὶ αὐ-
 ζωνται Ἀλεξανδρείας μετὰ ὁκλογῆς καὶ ψήφου
 νομίμων. ὡς θάνατον τῷ Τιμόθεῳ, ὁ Ἰωάννης
 ἀλογήσας τῶν ὄρκων, δίδωσι χρημάτων, καὶ
 περὶ αὐτοῦ Ἀλεξανδρείας, γινώσκοντες δὲ, ὅτι
 ἐφροντίζετο πέμψαι τὰ ἐξ ἑαυτοῦ συνοδικὰ εἰς τὸς
 Πατριάρχας, ἐγίνωσκε δὲ τὸν ὄρκον τῷ Ἰωάννῳ καὶ
 ὁ Ἀκάκιος, ἔχε δὲ φίλον ὁ Ἰωάννης εἰς Βυζάντιον
 ἄρχοντά τινα ὀνόματι Ἰάκωβ, καὶ ἔγραψεν αὐτῷ
 τὸν ὡς θάνατον αὐτοῦ, καὶ ἐπέσπευσε αὐτῷ καὶ χρημά-
 τα, ἵνα ἀπανησῇ εἰς τὴν ὡς τῷ Θρόνῳ αὐτοῦ βεβαίωσιν, τῷ
 δὲ Βασιλεῖ τόσον μόνον ἔγραψεν, ὅτι τὰ καὶ αὐτὸν γινώ-
 σκεται ὡς τῷ Ἰάκωβ. ὁ δὲ κομίσας τὰ γράμματα
 ἔχοντες τὸν ἄρχοντα εἰς Βυζάντιον, καὶ ὅτι ἐπε-
 ψεν αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς μετὰ στρατωμάτων κατὰ
 τὸν Διοντίαν ἀποστῆσαι εἰς Ἀντιόχειαν.
 ὁ δὲ ἐκ ἑαυτοῦ ἔχε τὰ τῷ Βασιλεῖ, ἔπε τὰ τῷ
 Πατριάρχῃ γράμματα. ὁ δὲ Ἀκάκιος μὴ λαβὼν
 τὴν συνοδικὴν ἐπιστολήν, ἀνέφερε τῷ Βασιλεῖ τὰ
 κατὰ τὸν Ἰωάννην, καὶ παραινέσας αὐτὸν καὶ ἔ-
 γραψεν εἰς τὸν Ἀνυσταλίῳ Ἀπολλωνίῳ, καὶ εἰς τὸν
 Ἀνθεμίου Περσάμιον, καὶ ἐδίδου τὸν Ἰωάννην τῆς
 Ἀλεξανδρείας ὡς ὁπίσθον. Εὐάγγελος βιβλίῳ τρι-

τῷ. ὁ Θεοφάνης ὅμως λέγει, ὅτι ἀλλὰ τὸ εἶναι
 σοφὸν καὶ ὁρθόδοξον τὸν Ἰωάννην, οἵσασθαι
 τῷ Μογγῷ κατεσκευάσαν καὶ ἀπεβλήθη. περὶ
 σκευάσαντα δὲ ὁ Ζήνων τὸν Μογγὸν ἀπὸ τῶν Εὐχαρί-
 των, καὶ εἶπεν αὐτῷ κοινωνεῖν τῷ Ἀκακίῳ καὶ τῷ
 Ρώμῃ. Συμπληκίῳ, καὶ ἔπειτα, ἐὰν πέμψῃ τὰ
 συνοδικὰ εἰς Ρώμην, καὶ τὸς λοιπὰς Πατριάρχας, εἶναι
 αὐτὸν Ἀλεξανδρείας. ἔγραψε δὲ καὶ ὁ Ἀκάκιος, ἀπελ-
 θόντα τὸν Μογγὸν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἵνα οἱ Ἀλε-
 ξανδρείας ἐδεχθῶσιν. ὁ δὲ Ἰωάννης, καὶ οἱ ἐτόιμως
 ἔχοντες τὰ λατὴ ὡς θάνατον ὑπὲρ αὐτοῦ, ἡσύχως
 ἐξήλθε. συμπλήκισεν δὲ ὁ Ζήνων, ὡς ἴσως λέγουν
 ὑποθήκῃς Ἀκακίῳ, πῶς ἰδοῦν, εἰς τὴν δολίως θε-
 σπίζει, ἵνα τὸ μὴ σύμβολον τῆς πρώτης καὶ δευ-
 τέρης τῶν Συνοδῶν ἔχη τὸ κύριον ἐν τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ, ἄλλο δὲ σύμβολον, ἡ μάθημα, ἡ ὁρθὴ γε-
 νήματα ἀπὸ τοῦ, ἡ ἀπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συ-
 νοδῇ, εἶναι ἀπὸ βλήτου. ἐκάλεσε δὲ τὸ θεώσιμον
 Ἐνωτικόν, καὶ ἐξέλεξε αὐτὸ μετὰ τῷ Ἐπαρχῇ τῆς Αἰ-
 γυπτίας Περσάμιῳ τῷ δεκάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
 ἔπειτα εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, καὶ ὡς ἀγγέλλει, ὅτι ἐὰν
 ὁ Μογγὸς ὑπογράψῃ εἰς αὐτὸ, καὶ δεχθῇ τὰς
 ὄντας ἀπὸ τῆς μοίρας Προτερίῳ καὶ Τιμόθεῳ, εἶ-
 ναι αὐτὸν Ἀλεξανδρείας, ἀπερὶ δεχόμενος ὁ Μογγ-
 γὸς, ἔμεινον εἰς τὸν Θρόνον Ἀλεξανδρείας, καὶ
 εἰς ἡμέραν ἑορτῆς ἀναγνώσκει εἰς τὸν λαὸν τὸ Ἐ-
 νωτικόν. ὁ δὲ Ἀκάκιος, ὅς περὶ αὐτοῦ περὶ τῶν
 θανάτων τῆς ζωῆς ἀλλὰ τὴν ὁρθόδοξίαν, τότε καὶ
 αὐτὸς, ὡς λέγεται, ἐποίησε συγκατάθεσιν εἰς τὸ Ἐνω-
 τικόν. ἦν δὲ ὁ σκοπὸς ὅλῃ τῇ Ἐνωτικῇ, ἵνα ἡ ἐν
 Χαλκηδόνι Σύνοδος ἀθετῇται, ἐμὴν ἵνα ἀναθε-
 ματίζῃται, καὶ τῷ, ἵνα μὴ πλεονάσῃ τὸ σκάν-
 δαλον. ἦν ὅμως ποιεῖν καὶ ὑπολόγους ὡς εἰρηται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς εἰς Ἀντιόχειαν παρὰ Ἰάκωβ τὸν ὡς ἀπὸ τῶν Φυγῆς τῷ Ἰωάννῳ Ἀλεξανδρείας, καὶ γράμμάτων τῷ Ἀν-
 θοχίῳ Καλαυδίῳ καὶ τῷ Μογγῷ παρὰ Ζήωνα καὶ Ἀκακίῳ τὸν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ παρὰ τὸν Ρώμης
 Συμπλη-

Σιμπλίκιον, καὶ ἐξορίας τῶν Καλανδίων, καὶ τῶν Κναφῶν αὐτοῖς εἰς τὸν Θρόνον Ἀντιοχείας ὑποκαταστάσεως, καὶ περὶ τῶν Ἑσραίων, καὶ τῶν Ἀσβεραίων αὐτῶν καὶ τῶν Κναφῶν.

Φυγὼν οὖν ὁ Ἰωάννης Ἀλεξανδρείας, ἦλθεν εἰς Ἀντιόχειαν εἰς ἱλῶν, ὅστις ἱλῶς ὑποκατήσας καὶ αὐτὸς τῶν Βασιλέως, συνενόησε μετὰ τῶν Λιοντίων. ἀφ' ἧς δὲ Συμόδον ἐκτὸς ὁ Καλανδίων, ἔγραψεν εἰς τὸν Ζήνωνα καὶ Ἀκάκιον, ὅτι ὁ Μογγός ἐστὶ μοιχός, πρῶτον, ὅτι χωρὶς γνώμης κοινῆς καὶ ψήφων κοινῶν παρεβίβασθη. δεύτερον, ὅτι ἀνεδράμισε χειροτονηθεὶς πῶς ἐν Χαλκηδόνι Συμόδον. ἀλλὰ ἀπὸ τῆς γυναικὸς τότε ὑποκατήσας τῶν Ζήνωνος καὶ ἱλῶν καὶ Λεοντίου, ἐξορίζεται εἰς πῶς Ὀασκ, καὶ πάλιν πηδᾷ εἰς τὸν Θρόνον Ἀντιοχείας ὁ Κναφός, καὶ υπογράφει εἰς τὸ Ἑνωτικὸν Ζήνωνος, καὶ δέχεται αὐτὸν καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀκάκιος, μετὰ υποχρέσεως ὅμως πρὸς Ζήνωνα καὶ Ἀκάκιον τῶν ἀναθεματίζων πῶς ἐν Χαλκηδόνι Συμόδον, ἵνα μὴ παρεκκλινῇται σκανδαλὰ εἰς τὸν λαόν. ἐμὸν δὲ Καλανδίωνα ἐξώρυσεν ὁ Ζήνων, ἀλλὰ καὶ ἄλλους Ἀρχιερεῖς, ὅτι διήσαν ἐκοινώνησαν τοῖς ἀνταρταῖς, ἡ δὲ αὐτῶν ὁμοῦς ἦν, διότι ἐκοινώνησαν πρὸς Ἑνωτικῶν αὐτῶν. ὁ δὲ Κναφός πάλιν ἀναθεματίζει πῶς ἐν Χαλκηδόνι Συμόδον, καὶ δυσαναρχεῖται ὁ

Ἀκάκιος, καὶ πάλιν ἐπαλίμβολος. Κναφὸς γράφει Ἀκάκιῳ καὶ ἀπολογεῖται, καὶ ὁ Κναφὸς πρὸς Ἀκάκιον, πρὸς πείσαντι αὐτὸν ἀπὸ πολλῶν ὑποκατημάτων, ὅτι ἡ ἐν Χαλκηδόνι Συμόδος τὰ αὐτὰ φρενὲς τῇ ἐν Νικίᾳ Συμόδῳ, καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς τὴν ἐγὼν, καὶ ἔτιως ὑπῆρξε, καὶ ὅτι πῶς ἐν Χαλκηδόνι Συμόδον, ἡ ὑπῆρξε, καὶ ἡ ἐβεβαίωσε, πῶς ἦν διωκτικὸν ἀναθεματίζει; καὶ ὅτι λόγον ἔπεν οἰκονομικῶς ἀπὸ τῶν σκανδαλιζομένων, μηδὲν ὁσολέντα πῶς ἐν Χαλκηδόνι Συμόδον, καὶ ὅτι τινὲς τῶν Μισαχῶν ἐσυκοφάντησαν αὐτὸν, καὶ ὅτι ἵνα πάσῃ τῇ Βασιλείᾳ ἐμποδίσαι δι' ἐρισμῶν τὰς ἐπηρεάζοντας πῶς ἱσχυρῶς ἐκκλησιαστικῶν ἐρήνην. ταῦτα ἔγραψεν ὁ Κναφός, ἀλλοῦ φαινόμενος καὶ τὸ ἴδιον τῶν Αἰρετικῶν, ἡ δὲ τῶν Σατανῶν, ὡς λέγει ὁ Θεοφάνης. ἡ δὲ τῶν Ἑσραίων Πίεσις τὴν γὰρ, καὶ πῶς τύχῃ δέλον, Ἑνάγει βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῶν δεκάτῳ ἐς 20 δόμῳ, βλασφημοῦντα εἰς πῶς δεσποτικῶν εἰκόνα καὶ τῶν ἀγίων, πρὸς τῶν ἱσχυρῶν ὄζοντα πῶς οἰκονομαχίαν, ἀβασίτητον ὄντα, καὶ πλατύνον εἶναι κληρικόν, καὶ ἀπειλῶντα ὑπὸ τῶν Καλανδίων, ὁ Κναφὸς ἱεροπόλεως Ἐπισκοπον χειροτονήσας, ὡς 25 ὁμοῦς φιλόζονον, ὁ Ἑσραῖα, ἡτοι φιλοζῶν φαίνεται ὡς ἀβασίτης, ὁ Κναφὸς ἔπει, ὅτι ἀρκᾷ αὐτῇ ἡ χειροτονία αὐτῇ βασιλείᾳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ γραμμάτων Σιμπλικίου Ρώμῃ πρὸς Ζήνωνα, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν ὑποκρίσεως Ζήνωνος μετὰ τῆς αὐτοῦ, καὶ περὶ Φίληκος Ρώμῃ, καὶ γραμμάτων αὐτῶν πρὸς Ζήνωνα κατὰ Μογγὸν καὶ Ἀκάκιον, καὶ ὑπομνημάτων αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συμόδος, καὶ περὶ τῶν ἐν Ἀφρικῇ Βανδαλῶν.

Ο δὲ Ἰωάννης Φυγὼν ὑπὸ Ἀλεξανδρείας εἰς Ρώμην, ταράττει τὸν Σιμπλίκιον, εἰπὼν ὅτι ἀπὸ πῶς ἐν Χαλκηδόνι Συμόδον καὶ τὸν τόμον τῶν Λέοντος ἐδιώχθη ὑπὸ τῶν Θρόνων, ὃν καὶ ἔλαβον ὁ Μογγός. ὁ δὲ ἔγραψεν ὁ Σιμπλίκιος εἰς τὸν Ζήνωνα ὑπομνημάτων, πρὸς ὃν ἀπεκρίθη ὁ Ζήνων, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐδέπερον, ἀλλὰ διότι ὑπῆρκεσαν, ἀπελάθη τῶν Θρόνων. μετὰ ταῦτα δὲ τῶν Σιμπλικίου εἰς πῶς αὐτῶν ζωῶν, ὁ μὲν ἐκείνον Φίληκον ἠνωχλεῖται ὑπὸ τῶν Ἰωάννων, λέγοντος, ὅτι ὁ Ἀκάκιος κοινῶν αὐτῶν πρὸς Μογγόν, καὶ ὅτι πρὸς αὐτὸν καὶ ἄλλοι παρὰ ὅμα. ἔτα συνείδη καὶ ἄλλοι, τῶν γὰρ Ἀναπλητικῶν γραμματικῶν πρὸς Ἀκάκιον, καὶ μεμφομένων αὐτῷ διότι ἐκοινώνησε πρὸς Μογγόν, ἐκείνῳ ἐμὸν κατεφύγει αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἡνῶν καὶ κοινῶν αὐτῶν καὶ κένε πρὸς Μογγόν, ὁ δὲ ἔγραψεν πρὸς Φίληκον, ὅτι ὁ Ἀκάκιος ἐστὶν αὐτῶν πάντων τῶν κακῶν. ὁ οὖν Φίληκς οὐκ ἔγραψε πρῶτον εἰς τὸν Ἀκάκιον καὶ πῶς ἀρχαίαν συνήθειαν ἀδελφικῶς, ἡ καὶ ὑποκατηρικῶς

πρὸς διόρθωσιν, ἀλλὰ Συμόδον ἀφ' ἧς εἰς τὴν Ναῶν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, καὶ κατὰ τὸν Κεδρητὸν ἐξέλα τὰ συνοδικὰ εἰς τὸν Ζήνωνα μετὰ δύο Ἐπισκόπων Βιταλίου καὶ Μισίνου, ἔγραψε δὲ ὑποκρίσεως καὶ 40 ὑπὸ Καλῶν, ἵνα ὁ Βασιλεὺς δηλαδὴ τὸν Μογγόν ὡς Αἰρετικὸν ὑποδείξῃ τῶν Θρόνων Ἀλεξανδρείας, τὸν δὲ Ἀκάκιον ὑποδείξῃ εἰς Ρώμην. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ὁ Δάμασος πρὸς μετὰ τὸν Θεοδόσιον ἔγραψεν, ἵνα ὑποδείξῃ δηλονότι τὸν Ἀντιοχείας Φλαυιανὸν εἰς πῶς ἰωάννου. ἐν ταῖς, καὶ Κυρίλλος τις Ἡγούμενος τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμητῶν ἔγραψεν ὑποκρίσεως εἰς τὸν Φίληκα, μεμφομένων αὐτῷ, ὅτι ἐχρήνισε ποιῆσαι τὰ περὶ ποντα, παρερωμένης τῆς ὁδοδοξίας. ὁ δὲ γράφει εὐθὺς ὁ Φίληκς τοῖς δυσὶν Ἐπισκόποις μηδὲν ἐπεργῆσαι, 50 πρὸν ἢ συλλαλῆσαι τῷ Κυρίλλῳ, καὶ παρ' αὐτῶν τὸ προκατεῖν μαθεῖν. ἔγραψε δὲ ὁ Φίληκς καὶ ἄλλα ὑπομνήματα εἰς τὸν Ζήνωνα περὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συμόδος, καὶ τὸν διωγμὸν, ὃν ἐπέστησαν οἱ κατάρχοντες τῆς Ἀφρικῆς Βανδαλοὶ κατὰ τῶν εἰς πῶς Ἀφρικῶν ὁδοδόξων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ ἀποκρίσεως Ζήνωνος πρὸς Φίληκα καὶ Ἰωάννη Ἀντιοχείας καὶ ὑπὲρ Μογγῆ, καὶ ὁμωνύμων τῇ τῇ Ζήνωνος ἀποκρίσει γεγραμμάτων πρὸς τὸν Ἡγεμόνιον καὶ Ἀρχιμανδριτῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Αἰγυπτίων Ἐπισκόπων πρὸς τὸν Ρώμης ὑπὲρ Ἰωάννη Ἀντιοχείας καὶ κατὰ Μογγῆ, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἀκολουθῶν ἀνωμαλιῶν.

Ἀντίγραφον δὲ ὁ Ζήνων τῷ Φίληκι, ὅτι ὁ Ἰωάννης Ἀποκρίαν ἐδίωχθη, καὶ ὁ Πέτρος ἐκ ἀβασανίως ἀεὶ ἔχθη, ἀλλὰ γεράσαι οὐδέχεται πῶς ἐν Νικίᾳ Συνοδὸν, ἥτις καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἡνωμένη. καὶ οὐκ ὁ Πέτρος καὶ αἱ ἄλλαι Ἐκκλησίαι δέχονται πῶς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδὸν, ὡς σωτηρητικῶν τῇ πίστεως ἐν Νικίᾳ, ἐλθόντων δὲ Βιτάλιου καὶ Μισίνου τῶν Ἐπισκόπων πρὸς Ζήνων, ὁ Ἀκάκιος παροξύνθη καὶ πῶς πρὸς αὐτὸν λογομαχίαν τῷ Φίληκος, ὅμως ἐδὲ αὐτὸς καταλήλως τῷ διηρώ ἐβιάσεν, ἵνα δηλαδὴ σωανέσῃ αὐτῷ, καὶ καταβάλλῃ τὸν λογόν, ἀλλὰ πεισματικῶς συνίσκει τὸν Μογγόν, καὶ ὅπως ἐποίησε πείθει καὶ Βιτάλιον καὶ Μισίνον τὰς Ἐπισκόπους τῆ Πάπας, καὶ συνεργῶσαν εἰς τὰς περὶ τὸν λόγον, ἐπανελθόντων δὲ τῶν Ἐπισκόπων εἰς Ρώμην, ὁ ῥηθὲς Κύριλλος καὶ ἄλλοι Ἀρχιμανδριτῶν Μοναστηρίων Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Αἰγυπτίαι Ἐπίσκοποι καὶ Κληρικοὶ γεράσαι πρὸς τὸν Φίληκα, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἦν ὁρθόδοξος καὶ κατὰ

νικίαν κεκαρτερημένος, ὁ δὲ Μογγὸς Αἰρετικὸς, καὶ ὑπὸ δύο μόνων Ἐπισκόπων, καὶ αὐτῶν Αἰρετικῶν ἐκαρτερήθη, καὶ ὅτι μετὰ πῶς Φυγίῳ Ἰωάννῃ ἐποίησαν εἰς πῶς Αἰγυπτίον ὁρμήναι καὶ ἄθεσμον, καὶ ὅτι ταῦτα πάντα γνώσκων ὁ Ἀκάκιος, καὶ ἐπίπιστον αὐτῷ, καὶ συνεργῶς αὐτῷ ἐφαίν, καὶ ὅτι ἀφ' ἧλθε Βιτάλιος καὶ Μισίνος, φανερώς εἰς τὰ διήπυχον μνημονεύεται ὁ Μογγὸς, καὶ ὅτι ἐκ ἐξέλιπον, ὅτε Βιτάλιος καὶ Μισίνος συνεμιλῶν ὁρθόδοξον τι, καὶ γεράματα ὁρθόδοξων δέχεσθαι, καὶ ὅτι μηδὲν πρᾶγμα περὶ τῆς ὁρθῆς πίστεως ἠκρόωσαν. ἔλεγχε δὲ αὐτὸς παρρησίᾳ ὁ παραγορεύων εἰς Ρώμην Συμεὼν μοναχὸς μετὰ τῶν γεγραμμένων Κυρίλλου τῶν Ἀκοιμήτων, ὅτι παρόντων αὐτῶν, ἐμνημονεύθη ὁ Μογγὸς ὀνομασίᾳ εἰς τὰ διήπυχον, καὶ ἐβεβαίωσεν τὸν λόγον καὶ Σιλβανὸς ὁ Πρεσβύτερος, ἐλθὼν μετ' αὐτῶν ἀπὸ τῆς Ρώμης εἰς Κωνσταντινῆν πόλιν. Εὐάγγελος βιβλίῳ τριτῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ Φίληκος ἐν Ρώμῃ συνοδῆς καὶ Μογγῆ καὶ Ἀκακίᾳ, καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Ἀνακίᾳ ἐξώσκει τῷ Φίληκος ἀπὸ τῶν διήπυχων, καὶ ὡς ἐποίησαν ὁ Μογγὸς τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Μοναχῷ κηρύττειν, καὶ ἀναθεματισμῶν τῷ τόμῳ Λέοντος καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς, διὰ τῶν γεράφων ἀπειλῆς ὁ Βασιλεὺς, ἐδὲ ἡνυσεν.

Ἀναθεματίζει ἐν πάλλιν Συνοδὸν ἐν Ρώμῃ ὁ Φίληκος καὶ ἀποφάσκει, ὅτι Πέτρος τὸν Μογγόν, ἐν καὶ πῶς τὸν ἡγεμονίαν καθέδρα κατέκλινον, ἀπεικονίζετο καὶ ἀναθεματίζον, ἡ Ἐκκλησία Ρωμαίων ἐδέχεται, ὅστις ἐκ τῆς μὴ ἄλλο ἐγκλημα ἔχον, ἀλλὰ μόνον ὅτι ἐκαρτερήθη ὑπὸ Αἰρετικῶν, ἀρχὴν ὁρθόδοξων ἐδωκεν, καὶ ὁ Ἀκάκιος Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῆς ἀξίᾳ, ὅτι ἔτε εἰς τὸν Συμπλίκιον ἔγραψε πῶς Αἰρεσιν τῶ Μογγῆ, καὶ τῷ Βασιλεὶ ταύτῃ ἐφανέρωσαν. ὁ δὲ ἀπφερῶν πῶς καθάρισεν τῶ Ἀκακίᾳ λατῶν τὰς φυλάσσοντας εἰς πῶς Ἀβυδὸν καὶ τὰ τοιαῦτα, κατὰ λαμβάνει εἰς Κωνσταντινῆν πόλιν πῶς Μονίῳ τῷ Δίῳ, ἡς τινος Μονῆς οἱ Μοναχοὶ ἐδωκεν πῶς καθάρισεν τῷ Ἀκακίῳ, ὅθεν οἱ περὶ Ἀκακίον τινὰς μὲν τῶν Μοναχῶν ἐτραυμάτισαν, τινὰς δὲ καθέριξαν, τινὰς δὲ καὶ ἀπέκτεναν, Ἀκάκιος δὲ ἀναιδέστως ἔχων εἰς πῶς καθάρισεν, ἐξέβαλε καὶ τὸ ὄνομα τῷ Φίληκος ἀπὸ τῶν διήπυχων. Ἐπισκοπεύων δὲ τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τοιαῦτα χρίσμα, ὁ Μογγὸς προσέθηεν καὶ εἰς τὸ κακόν, καὶ πείθει τινὰς Ἐπισκόπους καὶ

Κληρικὸς καὶ συγκοινωνῶσιν αὐτῷ, καὶ ἀναθεματίζει τὸν τόμον Λέοντος, καὶ τὰ ἐν Χαλκηδόνι συνεργῶν, καὶ τὰς μὴ δεχομένους τὰ συγγράμματα τῶ Ἀλέξανδρου καὶ Διοσκύρου, καὶ ὅσας ἐκ ἐδωκεν καταπαῖσαι ἵνα συγκοινωνήσωσιν αὐτῷ, ἐδίωκον αὐτὸς τῶν Μοναστηρίων αὐτῶν, Ἀρχιμανδριτῶν Φημί καὶ ἄλλας τοιαύτας. Μηδ' αὐτοὶ τινες δὲ ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινῆν πόλιν, ἀνήγγελε ταῦτα τῷ Ζήνωνι, ὅθεν μέμφεται ὁ Ζήνων τὸν Μογγόν, ὅτι τῇ τραχύτητι αὐτῷ ἐποίησε χρίσμα εἰς πῶς Ἐκκλησίαν, καὶ πέμπτει τὰ γεράματα καὶ τινὰς ὑπαπανίσκει αὐτῷ Κοσμά μετὰ μυρίων ἀπειλῶν, ἵνα καὶ τὸ χρίσμα ὅπερ ἀνέστησεν ὁ Μογγὸς ποιήσῃ σῶσιν. ἀλλὰ μόνον καταγώγια ἡνὶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀπερ ἡρπασεν ὁ Μογγὸς, ἐδωκεν ἡδὲ καὶ Κοσμάς αὐτοῖς, καὶ ἐδὲν ἔτερον, ἔτα ὑπερβείψον εἰς τὸν Βασιλέα ἀπειλῶν, καὶ τῷ Ἀρσένιον Ἡγεμόνα Αἰγύπτου καὶ τῶν στρατιωτικῶν ταγμάτων κεκαρτερημένον ὁ Βασιλεὺς, πέμπτει εἰς διόρθωσιν τῶ Μογγῆ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐδὲν ἔχουσε.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

410

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ τῆς τελευτῆς τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως Ἀνακίς, καὶ περιβιβασμῶς εἰς τὸν Θρόνον, μετὰ τρεῖς πανόρους καὶ ἀπάτης, Φλαβίτης, ὃν ἡ θεία δίκη ταχὺ ἐξήγαγε τῶ βίβ, καὶ πᾶν διπύχων ὁ Εὐθύμιος. καὶ περὶ τῆς πᾶς ὁ Ἰωάννης Ἀντιοχείας ἐτελεύτησε.

Απέθανον ἐν τῷ τοῖς ὁ Ἀνακίς, ὅστις ἔχαιρεν ὁρᾶν τὰς εἰκόνας αὐτῶ ἐξωγραφημάτων εἰς τὰς Ἐκκλησίας, πρῶτον, ὅπερ ἐδέχοντο ἄλλος Πατριάρχης πεποιήκων, ὡς ἴσους ὁ Σιδῶν, καὶ ἀπ' αὐτῶ ἐγίνετο ὁ Φλαβίτης, ἀνθρώπος πανόρους, καὶ κατὰ τὸν Νικηφόρον πρῶτον Πρωτόν, εἰς γὰρ τὸν χάρτιν, ὃν ἔθουρ οἱ πατέρες ἐν τῇ αἰῷ τεραπέζῃ ἄγραφον, ἵνα μάλιστα ἀπὸ πρῶτον, ποῖον ἐκλέγεται ὁ θεὸς δι' ἀποκαλύψεως τινος Πατριάρχου, ὁ Φλαβίτης ἀπατήσας τὸν Φύλακα τῶ Νεῦ ἀπὸ χερσὶς, γράφει τὸ ὄνομα αὐτῶ, καὶ δεύοντων ἐννοήσας αὐτῶ, ὅτι ἔγραφον αὐτῶ Ἀγγελος. πλὴν εἰς πρῶτον Μηνῶς ἡ θεία δίκη ἐκείνη αὐτῶν, καὶ ἐφωράθη καὶ ἡ πονηρία αὐτῶ, ὅτι οἱ δαυεῖς

ἀπῆλθεν τὸ χρυσίον ὅπερ ἐδάσαν αὐτῶ, δι' ἧ πατήσε τὸν πεωκόρον. ὅθεν καὶ ὁ Ζήνων ἐρόσων, ὁ χρυσὸς καὶ ὁ χρυσὸς τὸν Φλαβίτιν ἐχειροτόνησον Ἐπίσκοπον. ἔπειτα δὲ ὁ Φλαβίτης συνοδικὰ 10 τῶ τε Φίληκι καὶ τῶ Μογγῶ, καὶ τῶ μὲν ἔλεγεν, ὅτι ἐκείνῳ κοινωνεῖ, καὶ τῶ Μογγῶ, τῶ δὲ, ὅτι ἐκείνῳ, καὶ τῶ Φίληκι κοινωνεῖ. ὁ Μογγὸς ὁμῶς ἀπεπέσειλιν αὐτῶ συνοδικὰ βλασφημῶντα πῶ ἐν Χαλκηδόνι Συώδον, ὃν ἐλθόντων εἰς χερσὶς τῶ μετὰ 15 Φλαβίτιν Εὐθυμίου, ἐξέβαλον αὐτῶ ἀπὸ πᾶν διπύχων. περὶ δὲ τῶ Ἰωάννης σημεῖοι ὁ Λιμπέρτης, ὃν ἔλαβον ἀπὸ τῶ Φίληκος καὶ Σιμπλικίου πῶ Νολάβαν Ἐκκλησίαν εἰς πῶ Ἐπαρχίαν τῆς Καμπανίας, καὶ ἐξῆ ἐκεῖ, ὅπε καὶ ἀπέθανε. 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῆς Πατριαρχίας, ἐν μὲν Κωνσταντίνῃ πόλει, τῶ ἱερῶ Εὐθυμίου, ἐν δ' Ἀλεξανδρείᾳ, μετὰ Σάνατον τῶ Μογγῶ, Ἀθανασίου, ἔπειτα Ἰωάννης, καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ, μετὰ Σάνατον τῶ Κναφέως, Παλλαδίου, 25 ἔπειτα Φλαυιανῶ. καὶ περὶ τῆς Θεοργίας τελευτῆς Ζήνωνος.

Αντὶ Φλαβίτης πατριαρχίας Κωνσταντίνῃ πόλει ὁ ἱερὸς Εὐθύμιος, καὶ ἰδὼν τὰς συνοδικὰς ἐπιστολὰς ὡς περὶ ἔσταν ὁ Φλαβίτης εἰς τὸν Μογγόν, καὶ ὁ Μογγὸς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδὼν πῶ ἐπιστολὴν τῶ Μογγῶ, ἐν ἧ ἀνθεματίζε πῶ ἐν Χαλκηδόνι Συώδον, ἐκβάλλει αὐτῶ ἀπὸ πᾶν διπύχων, ὡς εἰρηται, καὶ βάλει εἰς αὐτῶ τὸ ὄνομα τῶ Φίληκος, καὶ βλασφημῶν τῶ Εὐθυμίου ποιῶν Συώδον κατὰ τῶ Μογγῶ, ὁ καὶ ὁ Μογγὸς κατὰ Εὐθυμίου βλασφημῶν, ἀπάγεται εἰς τὰ ἐκεῖσε διημετήρια, καὶ χειροτονεῖται Ἀλεξανδρείας Ἀθανάσιος ὁρθόδοξος. ἤνυσεν καὶ ὁ Κναφὸς, πολλῶν αἰσινῶν αἰτία γυνόμηνος, καὶ Αἰρεσιάρχης τῶ, ὁ σαρματὴς δι' ἡμᾶς χρηματίσας, καὶ χειροτονεῖται Ἀντιοχείας ὁ Παλλάδιος Πρεσβύτερος Ἐκκλησίας τῆς ἐν Σελδονείᾳ αἰῶς θεῆκης, πρὸς ὃν Παλλάδιον συνοδικῶς γράφον ὁ Ἀθανάσιος, βεβαιῶν πῶ ἐν Χαλκηδόνι Συώδον. μεταχωρήσαντος δὲ Ἀθανασίου εἰς πῶ ἀμείνω ζῶν, τὰ αὐτὰ ἐποίησαν, ὁ μετ' αὐτῶ Ἀλεξανδρείας Ἰωάν-

νης. τελευτήσαντος δὲ Παλλαδίου, ὁ μετ' ἐκείνον Φλαυιανὸς συνοδικὰς ἐπιστολὰς ἔλαβεν εἰς τὸν Ἰωάννην μετὰ τῶ Σολομώντος Πρεσβύτερου, βεβαιῶν 30 πῶ ἐν Χαλκηδόνι Συώδον. τὰ ὁμοία ἐποίησε καὶ Ἰωάννης Ἀλεξανδρείας, ὁ μετὰ τὸν πρῶτον Ἰωάννην ἐκείσε Πατριάρχης γυνόμηνος. ταῦτα ἐγένοντο ἕως Ἀναστασίας τῶ Βασιλέως, κυβερνήτης πῶ Ἐκκλησίαν ἄρξας τῶ πανόρφῃ Εὐθυμίου. σημείωσαι 35 ὅτι ὁ Φίληξ τὰ συνοδικὰ ἐδέξατο τῶ Εὐθυμίου ὡς ὁρθόδοξον, ἀλλ' εἰς τὰ διπύχα τῆς ῥώμης ἐκ ἔβαλον αὐτῶν, διότι εἰς πῶ Κωνσταντίνῃ πόλιν ἐν τοῖς διπύχοις ἦν τὸ ὄνομα τῶ Ἀνακίς. μεταταῦτα ἀπέθανε καὶ ὁ Ζήνων, ὅστις, ὡς ὁ Κεδρηνὸς λέγει, ἀπὸ 40 θεϊκῆς ὀργῆς ἀοράτως ἐκαρκαμένη, καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς καὶ ὁ Ζωναρὸς λέγουσιν, ὅτι ἐτάφη ζώσαντος, καὶ ἦσαν οἱ Φύλακες αὐτῶ λέγοντος, ἐλεήσατέ με, ἐλεήσατέ με. πᾶν δὲ Φυλάκων ἐπόντων, ἄλλος βασιλεύει, ἀπεκρίθη, ἀγάγετέ με εἰς Μοναστήριον.

5 Ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἐπὶ Ζήνωνος ἐξηγήματα, ἦσαν τὰ περὶ τῆς καθαιρέσεως Ἀκακίᾳ, τῆς Κναφίως καὶ τῆς Μογγῆς, τῆς ὑπὸ τῶν Ρώμης, ἀλλὰ τῶν οὐκ ἐπισκεψάμενων, βιάζοντων συμπεραίνειν ἐξ αὐτῶν τὴν Ρώμης καθολὴν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας.

καί τις ὁ ῥώμης φίληξ, ὃν συναργάει τὸ ἐρημῶν
ἀκακίᾳ ἡλადερῶθη τῆς ἐξορίας ὁμογενὸς, τῇ
ἐξουσίᾳ τῆ ἀποστολικῆς θρόνῳ ἐκάθηρε καὶ τὸν Ἀ-
κάκιον καὶ τὸν Μογγόν, μετὰ δὲ τρεῖς χρόνους δόντος
τῷ φίλῳ πῖσι τὴ Ζήνωνος, ὃν τιχὸν μετενόησαν
καὶ οἱ δύο, ἔσχατον ὁ φίληξ δύο ἐπισκόπους Βιτά-
λιόν καὶ Μισσίον συγχάροισιν δῶναι τοῖς καθηρη-
μένοις, οἵτινες ἐπίσκοποι ἐλθόντες ἕως Ἡρακλείας,
ἐφθάρεσαν δι' ἀργυρίων, καὶ ἐκ ἐπίπτησαν κατὰ τὴν
προσάγγελον τῷ ῥώμῃ, ὅθεν συνοδικῶς αὐτοὺς ἐκ-
θήρε, καὶ μόνῳ τῷ Μισσίῳ ἐμολογήσαντι τὸ πηψί-
σμα αὐτῷ ἔδωκε καὶ τὸν μετανοίας.

Ἐργον δὲ παπιδῶν, ὅτι τὸ δευθῆναι τὸν ἀνάκτιον συμπλίκει παρὶ τῆς καθήρεως τὴν μορφήν, πλά-
 25 σμα ἐπὶ, εἰδὲ μὴ πλάσμα εἶναι δοκιμαίῳ, καυοιτὸν τὸ ἔργον, ὅπερ καὶ κατὰ τὴν φύσιν ἀπερίσταται τῇ
 φύσει τῶν γενικῶν ἔχουσιν.

Θοδοξῶν, παρεκίνησε καὶ τὸν μακάριον Σιμπλίκιον,
ἵνα κινήθῃ κατὰ τὰς Μογγὰς, ἀποκαταρχοῦντο μν-
είων κακῶν, καυνοῦντο ἔργον ἐποίησεν. ἡ δὲ δωδων
ὅμως τῷ τῇ Ῥώμῃ ἀξίωμα εἶναι πρῶτον τῶν Ἐκ-
κλησιῶν κατὰ τινα ἐξουσίαν μοναρχικῶν, ἐπεδὴ καὶ
ὁ αἱετοῦ Κυρίαρχος ἀγωνιζομένη κατὰ Νεστωρίαν, καὶ
μόνον τῇ Ῥώμῃς ἔγραψεν, ἢ τῇ Ἀντιοχείας καὶ Ἱερου-
σολύμων, ἀλλὰ καὶ Ἀκακίῳ Βεγγρίας, καὶ Δονάτω
Ἡπείρου, καὶ πρὸς Μοναχὸν καὶ Κληρικὸν καὶ Βασιλεῖς
ὡς καὶ Βασίλειον ἔγραψε τῇ ἀγίᾳ Ἀθανασίῳ καὶ τοῖς
Δυτικαῖς, ἵνα συσυδράμωσιν εἰς διόρθωσιν τῶν συμ-
βαύτων εἰς Ἀντιόχειαν ὑπὸ μελιτίου, Οὐΐταλις,
καὶ Παυλίνος, καὶ τῇ Σαμοσάτων Εὐσεβίῳ ἔγρα-
ψεν ἐρωτῶν αὐτὸν, ἀλλὰ οὐκ ἔδωκεν ἐκεῖνα τινὶ
ἀξίωμα ὡς πῶν καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ μήτε ἡ
ὁμοίσις Ἀκακίᾳ πρὸς Σιμπλίκιον, δοθέντα ἀληθῆς
εἶναι, δίδωσι παρονομιόν τι τῇ Ῥώμῃς. τί περὶ τὸ
Κναφίον ὅτι ἐποίησε πῶν παρὰ τὴν εἰς τὸν Τερσά-
μιον ὕμνον, ἔγραψε τῇ Φίληκῃ ὁ Ἀκάκιος πῶν Ἀι-
ρεσιν, καὶ μετὰ τὰς πολλὰς, ὡς περὶ ἔγραψαν ἀμ-
φοτέρω πρὸς τὸν Κναφίαν χάριν διορθώσεως, μέ-
ναι καὶ δὲ ἀδιόρθωτον, ἐκείθεν αὐτὸν ὁ Φίληξ,
ἀλλὰ ἡ μόνος, λέγει γὰρ αὐτῷ, ὑποῖ μὲν, καὶ τῶν διε-
πόντων μετ' ἐμὲ τὸν Ὑποσολικὸν Θρόνον, καὶ Ἀκα-
κίῳ τῷ ποιῶντι Κωνσταντινὸς πόλεως, καὶ τῶν ὑπο-
κειμένων εἰς πῶν ὀνομαζομένων ἐπισκόπων. ὅθεν ὅν
τρέπον ἔγραψεν ὁ Ἀκάκιος τῇ Φίληκῃ διὰ τὸν
Κναφίαν, ἔγραψε καὶ διὰ τὸν Μογγόν, καὶ
ἔγραψεν

ἔγραψον, ἔγραψε δὲ Δὲ πλὴν ἐκκλησιαστικῶ ἐ-
ρήνην καὶ ὁμόνοιαν καὶ συμπάθειαν, ἀγαθοὶ γὰρ
οἱ δύο ὑπὲρ τὸν οὐρανόν, ἔτι λοιπὸν ἔγραψε καὶ Δὲ

τὸν μογγόν. ὁ Πλάτωνας λοιπὸν καὶ οἱ περὶ αὐτὸν
τετραδύονται, ψάδῃ ἰσορρεῖντες.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἐλεγχος δούτερον κατὰ παπιστῶν, ὃν τὸ συνθεῖσθαι τὸν Ἀκακίον πρὸς τὸν Ζήνωνος, καὶ συνεκα-
τακτεμένην Αἰρέσιν κοινωνήσαι, καὶ καθαιρεθῆναι ὑπὸ τῆς Ῥώμης, εἰς ἃς δὲ νομιμῇ ἦναι πλὴν καθαιρέσει αὐτῆς,
ἐδίδωκε πρὸς Ῥώμης γυναικὸν ἀξίωμα, ὡς καὶ ἐν ὡραῖοις πολλῶν ἐκτελεσθῆναι δέκνυνται.

Πρὸς δὲ τὸ δούτερον ῥητόν πρῶτον, ὃν συνθεῖσθαι
ὁ Ἀκακίος πρὸς τὸν Ζήνωνος, καὶ συνεργη-
σαι εἰς πλὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς Μογ-
γῆς, καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς Ἀλεξανδρεῖς κακῶς ὑπὸ τῆς
Πέτρης, ἡ δὲ Ἀντιόχεια ἐσερήθη τῷ Καλαυδιάνῳ,
ἐξέλειπε καὶ ὁ Ἀκακίος, ἡ Ῥώμη δὲ, εἰ καὶ εἶχε τὰς
παρασκήσεις τῶν Ἀρεσίων τῶν τότε, ἀλλ' ὅσοι τῆς Αἰ-
ρέσεως τῶν μονοφυσιτῶν ἠντιπατάσαντες ἐλευθερία,
δοθέν ὁμακαρίως Φίλιππος καὶ ὡς Πατριάρχης, καὶ Πα-
τριάρχης πρῶτος δικαίως, μάλιστα δὲ ἐγκρίτως
ἡγαγάντα κατὰ τῆς Ἀκακίης, ἐμὴν δὲ ἡ ἀγα-
νάκτησις δέδωκεν αὐτῇ παρόμοια μοναρχίας εἰς
πλὴν καθόλου Ἐκκλησίαν. ἀνάγνωθι πόσοι τινὲς
Ἐπίσκοποι ἀπλῶς οἶτες, ἔγραψαν μετὰ ἐλέγ-
χων καὶ ἀναθεματισμῶν καὶ ἀφορισμῶν πρὸς Κιναφί-
αν Πέτρον, πόσοι δὲ μᾶλλον ἔπρεπε γράφειν τὸν Ῥώμης-
δούτερον, ὁ Ῥώμης Ἀδελφὸς ὁ δούτερος εἰς πλὴν ἐν
Ῥώμῃ. Συμβόδιον κατὰ φωτίαν ἔλεγον, ὅτι Δὲ πλὴν
Αἰρέσει δυνάμει κατεξάνισατο οἱ ἐλάττωες τῶν με-
ζόνων, καὶ λοιπὸν πόσοι μᾶλλον δυνάμει κατεξάνισα-
το, θρησκείας Αἰρέσεως, οἱ μείζονες καὶ τῶν ὁμοίων
καὶ τῶν ἐλαττόνων, ἀλλ' ἐλαβάνεσιν ἐκ τῆς ἔργῃ τῆς
ἀξίωμα οἱ μείζονες, ὡς περὶ δὲ οἱ ἐλάττωες. τῶν,
ὅτι ὁ Ἀκακίος ὁρθοδόξων ἐστὶ, φερόμενος κατὰ τῆς
Ἀντιοχείας Πέτρης, ἐκ ἐλαβον εἰς πλὴν καθόλου
Ἐκκλησίαν ἀξίωμα, ὅθεν ἐδὲ ὁ Φίλιππος ἀγωνίζε-
μενος κατὰ τῆς Ἀκακίης ὡρανομήντης, λαβάνει
ἀξίωμα εἰς πλὴν Ἐκκλησίαν δυνάμει. τέταρτον, ὁ
Φίλιππος ἐπειδὴ ἐκ ἔγραψε καὶ πρὸς ἄλλας παρρησίας
Ἀρχιερεῖς κατὰ τὸ ἀρχαῖον κανονικὸν δόγμα, ἵνα
ἀγωνισθῶσι κοινῶς πᾶσι κατὰ τῆς Ἀκακίης καὶ
Μογγῆς, ἀλλὰ μόνος βεληθείς κενεῖν καὶ κατα-
κεῖναι, κατεφρονήθη μὴ εἰσακκεῖν. ταῦτα δὲ ἐ-
μόνον τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα ἀναιρεῖται, ἀλλὰ καὶ
αὐτὰ γεγονόσαν αὐξάνεσθαι πλὴν Αἰρέσει. ἰδὲ καὶ
αὐτῶν, ὅτι ἐσημασίμεν, ὅτι ὁ Φίλιππος καθαιρέων
τὸν Κιναφίαν, λέγει αὐτῷ, ὅτι καθαιρεῖ αὐτὸν ἐ-
κείνος καὶ ἡ Συμβολὴ αὐτῶς μετὰ καὶ Ἀκακίης κω-
στατινῶς καὶ τῶν Ἐπισκόπων τῆς ἐνορίας αὐτῆς,
Διατῆτο λοιπὸν ἔχουσε κατὰ τῆς Κιναφίως. ἡ δὲ δὲ
μοναρχίας καθαιρέων τὸν Ἀκακίον, ὡς ὡς Κανόνας
ποιῶν, εἰς ἃς δὲ λογίζεται. πέμπτον, ὁ φωτίς ἐν
οἷς ἀελθμῇ ὅσα ἐκ ἔχουσιν οἱ Ῥώμαιοι βεληθού-
τες Διὰ πρῶτον, λέγει καὶ τῶν, ὅτι ὅτι Ζή-
νωνος ὁ Φίλιππος πέμψας Ἀκακίῳ καθαιρέσει Δὲ Βιτα-

λίαν καὶ Μισσίναν τῶν Ἐπισκόπων, ἐβεβαίωσεν Δὲ ψάδῃς
Κανόνος τὸν Ῥώμης Ἐπίσκοποι ἐν ἐκείνῃ Συμβόλῃ
τὸ κύριον ἔχον, ὃν ἔλεγον εἶναι τῆς πρώτης Συμβό-
λης. καὶ σημειῶσαι ὃν ἐμόνον ἔδωκεν ἀξίωμα ὁ Ῥώ-
μης λαμβάνει ἀφ' ὧν ἔπρεπε κατὰ Ἀκακίαν, ἀλλὰ ἰς
κατηγοροῦται ὡς παρβαλάνερος Κανόνα δέλιον,
καὶ ἀγωνιστῶν ἐδὲ πλὴν καθαιρέσει τῆς Αἰρέ-
σεως, ἀλλὰ ἐν συστήσει Δὲ πρῶτον, καὶ ἴσως
ἐθαμμάσαντες τῶν, ἐπειδὴ ἡ Ῥώμη εἰσέεισι ἀπατᾶν
Δὲ Φιλαρχίαν, ὡς μαρτυρεῖ τὰ ἐν Κωνσταντίνῳ ὑπὸ 20
Κωνσταντίνου, Βονιφατίου καὶ Κελεσίαν, καὶ τὰ εἰς πλὴν
τελευταίαν πρῶτον τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συμβόλης πε-
πραγμένα ὑπὸ τῶν περὶ Παχασίων, εἰ καὶ ἀπα-
τᾶται, ὅτι ἀπατᾶ. οὐκ ἀπατᾶ. οὐκ ἀπατᾶ, ὅτι καλῶς ἡ
Ἐκκλησία τὸν Ῥώμης, εἰς τὸν δέοντα χρόνον κατὰ 25
πλὴν ἐκκλησιαστικῶν συνήθειαν, καὶ μακαρίζεται
ὡς Πέτρον, ἡ ζῆν ταῖς παρεξηγήσεσιν ὀνομάτων,
πρωτίων, πρεσβύτων, πρῶτων, ἀκρῶν, καὶ ἄλλων τοιῶ-
των, καὶ τὰς ψάδῃς Κανόσι, καὶ παρβαλάνερος τυραν-
νίδι, δι' ἃς ἀποβάλλεται, καὶ καταφρονεῖται, καὶ εἰς 30
ἔδωκεν λογίζεται, ὡς ὅτι ἱερίως, στεφάνῳ, Κερ-
νηλίῳ, Βίκτορος καὶ Λέοντος καὶ ἐτέρων, καὶ ὡς
τὰ ὑπὸ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ καὶ
Χαλκηδόνι, καὶ τὰ παρόντα μαρτυρεῖ. ἐβδόμον,
μόνοι οἱ Γοποτηρεῖται τῆς Ῥώμης λαμβάνοντες ὁδόν, 35
φθάρουσι τὰ τῆς πίστεως, καὶ κοινωνήσιν Αἰρετικοῖς,
ὡς Βιτῶν καὶ Μισσίναν, καὶ εἰ κατὰ φωτίαν ὑπὲρ
ἱγνατίου ἀγωνιστῶν. Ἐλλήνες δὲ λεγᾶτο τοιαύτων
ποτε ὅτι ἔπρεπε, οἱ γὰρ ἐν Φλωρεντίᾳ ὁρθοδόξοι
παρρησιαστικῶς δι' ἀνάγκην, ἐδὲ φιλοχρηματίαν ἐ- 40
γύνοντο παρόδοι τῆς ὁρθοδοξίας, εἰ δὲ ὅσον καὶ
Φιλοχρηματοὶ ἐν Φλωρεντίᾳ, ἀλλ' ἦσαν οἱ παρβα-
νῶς κοινωνήσαντες ταῖς παπισταῖς, καὶ ἐχέοντες ὁρ-
δοξοί, εἰ μετὰ ταῦτα ὁμολογήσαντας πλὴν πλάττω,
ἐδέχθη ἡ Ἐκκλησία, ὡς Φίλιππος τὸν Μισσίναν μετα- 45
νοήσαντα. ὁ γὰρ, ὅτι πλὴν Αἰρέσει πλὴν ἀναφύκσαν,
εἰ ἐκτελεσθῇ, κενεῖν καὶ κατακεῖναι ἡ Οἰκουμενικῇ
Συμβόλῃ, μετὰ δὲ πλὴν κατὰ κενεῖν ὅλοι οἱ Ἐ-
πίσκοποι ἀπλῶς κατακεῖναι. ἡ δὲ Αἰρέσις τῶν
Μονοφυσιτῶν ἐκείνη καὶ κατακεῖναι ὅσοι τῆς ἐν 50
Χαλκηδόνι Συμβόλης, ἡμεῖς κοινωνήσαντες ὁ Ἀκακίος
φανερῶς, ὑπὸ τῆς τυχεύουσας Ἐπισκόπου ἐδίδωκε κα-
τακεῖναι, ὡς μαρτυρεῖται ὅσα γεγονόσαντες εἰς πλὴν
Ἐκκλησίαν κατὰ τῶν Αἰρετικῶν, καὶ κατὰ τῆς πα-
ρέσεως Αἰρέσεως, περὶ ἧς δύο Ἐπίσκοποι ὅτι
Ἀναστα-

Ἀναστασία τῇ βασιλείῳ ἔστασαν, πῶ καὶ αἰρέσειν τῇ
σεβήρῃ Ἀνιοχίας, Ἐπίσκοποι καὶ μόναι δύο κα-
θαίρεσαι ὑποβαλόντες Πατριάρχην· καὶ ὅσοι ἀνε-
θεμάτισαν τὸν Κναφέα οἱ πλάκας ἦσαν ἀπλῶς Ἐ-
πίσκοποι, ὅσον Δὲ τὰς ὄντας τῆς κατακεκριμένης
Αἰρέσεως Ἐπισκόπους σωτήνας ὅπου ἔπαι οὐκ ἔλαρ-
μῖνος εἰς τὸ τέταρτον βιβλίον περὶ τῆς ἀρχῆς τῇ
Πάπῃ, τὸν αἰρετικὸν φανερὸν Πάπῃ, τὸν κελ-

δοῦτα δηλονότι, ἢ πῶ κατακρίθῃσαν Αἰρέσειν πρεσ-
βόοντα, μηκέτι εἶναι μήτε κεφαλῶν, μήτε Πάπῃ,
μήτε Χριστῶν, μήτε μέρεσ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ Δι-
τῆς διώκεται ἡμωρεῖσθαι ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας,
ὅσον καὶ ὁ Ἀκακίος κατακεκριμένης Αἰρέσεως κοι-
νὸν φανερὸν, εἰ κατακρίθῃ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ
διδῶσιν αὐτῷ ἀξίωμα μοναρχίας εἰς πῶ Ἐκκλησίαν.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι τὸ τῆς Πάπῃς βέβαιον λέγειν, ἀλλὰ τῆς πολλὰς λέγειν, καὶ καταφρονεῖσθαι ὑπὸ Ἀκακίῃ, ἢ ὁ αὐτὸν
αὐτῶν κατὰ Ἀκακίῃ, καὶ ἡ Δὲ πῶ Εὐσέβειον.

15 Σημειώτεον δὲ, ὅτι ὁ Τελασίῃς Ῥώμης ἔγραψε κα-
τὰ Ἀκακίῃ εἰς τὰς Ἐπισκόπους Δαρδανίας καὶ Ἰλ-
λυρικῆς, λέγει δὲ εἰς πῶ οὐδεκάτῃ ἐπιστολῇ αὐ-
τῇ, ὅτι καὶ περὶ ἡθῶν καὶ Διφροῦ, ἀλλὰ περὶ αὐτῆς
τῆς εὐσεβείας, ἣν ὁμῶς ὁ αὐτὸς ὁ κατὰ Ἀκακίῃ, καὶ
20 τέσον Δὲ πῶ εὐσεβείαν, ὅσον Δὲ τὸν Ἀκακίον, ὡς
ἐξέθενεν τὰς Πάπῃς, μόνως βελομένης λέγειν,
καὶ τὰς πολλὰς εἶδος λέγειν. καὶ τῇ τῇ φανερὸν αὐ-

τὸ τῆς δεκάτης τρίτης ἐπιστολῆς αὐτῇ τῇ Τελα-
σίῃς καὶ τὰς ἐπιστολὰς, ὅπως κλαυθμυρίζῃ Δὲ πῶ
καταφρονεῖσθαι ἢ ἐπὶ αἰς ὁ Ἀκακίῃ εἰς τὸν θρόνον τῆς
Ῥώμης, καὶ οὐδύρεται, ὅτι οἱ Ἀναρχικοί εἶχον
τριάκοντα καὶ δύο ἔτη πῶ Ἀκακίον εἰς τὰ διήκοντα, ἀλλὰ
ἐνδεὲς πρὸς αὐτῷ. ἰδὲ καὶ βιβλίῳ πέμπτῃ κα-
φαλῶς δεκάτῃ ἐξομῶν περὶ Ἀκακίῃ Πάτρι-
άρχον δωδέκατον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

25

Περὶ ἐπιστολῶν Ἐπισκόπων, Παπῶν, καὶ Πατριάρχων πρὸς Κναφέα, περιθήκῃ ποιήσαντα· ἐν τῇ Τρι-
σάκῃ, καὶ ὡς γράφει Φίληξ πρὸς Ζήνωναν ἐν τῇ τῇ Κναφέῳ καταφρονεῖσθαι, ἐξ ὧν πάντων δέκνυται σα-
φές αὐτὸ ἡ νόσον τῆς φιλαρχίας τῶν Παπῶν, καὶ τὸ ὅτι τῶν Συνοδῶν εἶναι τὸν Ῥώμης ὡς μοναρχὴν ψεῦδος.

30 Ἐγραψε τῇ Κναφῇ Δὲ πῶ εἰς τὸ Τελασίῃον πε-
ρὶ ἐπιστολῶν Ἀντιῶν Ἐπισκόπων Ἀρσινόης, ἐλέγχων
αὐτὸν καὶ γραφικῶς καὶ ὀνειδιστικῶς· καὶ Φαῦς
Ἐπίσκοπος Ἀπολωνιάδῃ, ὅς τις λέγει αὐτῷ καὶ τῇ
το, αἰέχοντο εὐσεβεῖς νύκτες τὰς πρώτας Ἐπι-
35 σκόπους, τὰς δὲ πρώτας ὡς κακοδιδασκαλίας σιω-
παῖ, ὡς ἡ διδασκαλία ἐστὶ κηνοτομία Δὲ κηνο-
δοξία. καὶ σημειῶσαι τῆς κηνοτομίας τὸ αἷτιον
ὅτι εἰς τὴν φιλαρχίαν καὶ κατὰ τὸν χρυσόμορον, καὶ
Πάμφιλῳ Ἐπίσκοπῳ Ἀβύδων πολυκέφαλον αἰ-
40 ρετικὸν τὸν Κναφέα ὑποδέκνυσθαι, καὶ ἔγραψεν
αὐτῷ ὡς κυρίῳ καὶ πατρί, καὶ ἐπειδὴ ἐδιωρθώθη,
λοιπὸν ἐπὶ ἡμῶν αὐτῷ. σημειῶσαι ὅτι ἔπαι αὐτὸν
κύριον καὶ πατέρα, καὶ ὅτι Ἐπίσκοπος Πατρι-
άρχῃ ἐπιτιμῶν. καὶ Ἀσκληπιάδης Ἐπίσκοπος Τρά-
45 λῆων λέγει αὐτῷ, ὅτι καὶ Σαμοσατῆς καὶ Φω-
τανὸς ἐβλασφήμουν πῶ θεότητα τῇ Χριστῷ, ἀλλὰ
οἱ πατέρες ἐδιωρθώσαντο αὐτὰς Δὲ περιθήκῃς, κα-
θὼς αὐτοὶ μετὰ περιθήκῃς ἀντιτείνει τῇ Νεστορίῳ.
καὶ σημειῶσαι ὅτι οἱ Δατῖνοι εἰπόντες εἰς πῶ Φλωρεν-
50 τινὶ συναγωγῇ, Διέτινας Αἰρετικὰς ἐγόνην ἢ
εἰς τὸ σύμβολον περιθήκῃς, κακῶς εἶπον. δεύτε-
ρον, ποῖα ἀναθεματισμὸς κατὰ τῆς περιθήκῃς
καὶ τῇ δόγματι τῶν λεγόντων τὸ, ὁ σωρῶν δὲ
ἡμεῖς. καὶ σημειῶσαι ὅτι Ἐπίσκοπος νομοθετεῖ
καὶ δογματίζει πῶ πίσιν. καὶ Ἰσκηρὸς Ἐπίσκο-

πῶ Σικελίας γράφει αὐτῷ θαυμαστὰ περὶ τῇ Τρι-
σάκῃ, λέγει γὰρ αὐτῷ μετανοῶσα, μήπως ὁ
Ῥώμης Φίληξ ὑποφύνηται, κατὰ σὲ δηλονότι,
ἐπειδὴ ἔγραψέ σοι καὶ ἐκείνῳ καὶ ὁ Κωνσταντινὸς πό-
λεως Ἀκακίῃ, ἵνα διορθωθῇς, καὶ αὐτὸς ὡς ἀκρίβης,
ὑποφαίνεται κατὰ σὲ, ὡς Πατριάρχης καὶ ὁρθόδο-
ξῳ δηλονότι, ἀλλὰ ἐμὸν, ὡς φανήσεται ἐκ τῆς
Φίληξ καὶ τὸν Κναφέα ἐπιστολῆς. καὶ σημειῶσαι
ὅτι καὶ αὐτὸς λέγει αὐτῷ, δέξαι τοίνυν ἀδελφε πα-
τριάρχῃ, καὶ ἰδὲ ὅτι Ἐπίσκοπος παραινῇ Πατρι-
άρχῃ. σημειῶσαι δεύτερον, ὅτι λέγει αὐτῷ, κα-
λὸν τὸ πείθεσθαι τοῖς πατράσι, καὶ μὴ ἐπιπαύεσθαι
κηνοτομίας. καὶ γινώσκει πρῶτον, ὅτι καὶ ὁ Ῥώμης δὲ
ἀπολεσθῇ, ἀλλὰ ἀπλῶς τοῖς πατράσι, καὶ δεύτερον,
ὅτι ἡ κηνοτομία Αἰρεσίς ἐστι. καὶ Κωνσταντῖνος Ἀρχιε-
πῶν Ἐπίσκοπος ἔγραψεν αὐτῷ, ὅτι τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ παραινῇ αὐτὸν
πείθεσθαι, καὶ τῇ Πάπῃ, ἢ Πατριάρχῃ. δεύτερον,
ὅτι ὡς ὁ ἅγιος Κύριλλος μετὰ τῆς Συνοδῆς τῇ Τρι-
ἀλέξανδρῳ ἐπὶ ἐγγράφῳ ἀναθεματισμὸς κατὰ τῆς
Αἰρέσεως Νεστορίῳ, ἔγω καὶ Κωνσταντῖνος μόνῳ καταφρο-
σεῖς καὶ ἀναθεματισμὸς δώδεκα γράφει καὶ τῇ Κνα-
φῇ. τρίτον, ὅτι τὸ Τελασίῃον ὑποκάλυψεν γε-
γνην τῇ Κωνσταντινὸς πόλεως Πέτρῳ Φησί. καὶ
Φίληξ ὁ Ῥώμης παραινῇ αὐτὸν (τὸν Κναφέα) πρὸς
μετανοίαν, ὅτι ὡς σημειῶσαι πρῶτον, ὅτι ἡ ὑποσο-
λικὸς

414

λικὰς αὐθραπος, λέγει γὰρ, ἡμάρτες, μὴ κητέ-
 μάταται· δούτερον, ὅτι γράφει αὐτῷ ἐκ τοῦ
 τριτοῦ, ὡς οἰνῷ Πάπαι, ἀλλὰ συνοδικῶς·
 γράφει αὐτῷ καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀκάκιος· καὶ
 σημειώσαι πρῶτον, ὅτι λέγει τὸν Πρέσβην πατρί-
 ρα αὐτῷ κατὰ τῶν κληρικῶν, ἀπὸ εἰπεῖν· τίς
 τεταρτῶ Συνοδὸν πατέρα τὸν Λέοντα· δούτερον,
 ὅτι αὐτὸ μὴ μετανοήσῃ, ἡ ἀξίη καίται ἐς τὴν ρίζαν
 τῆς δόξης, ἡ τὴν τῆς Ἐκκλησίας κοινῶς δηλο-
 νότι, ἐν τῇ δόξῃ ἡ ἐξουσία· γράφει καὶ αὐτῷ ὁ Φί-
 λης κατὰρσιν, ἐν ᾗ σημειώσαι πρῶτον, ὅτι τίς
 κληρικῶν λέγει βέλβιον καὶ ἀσεβὲς δόγμα· δού-
 τερον, ὅτι ἐπὶ τῇ τῷ Εὐαγγελίῳ οἱ Ἀπόστολοι
 καὶ οἱ πατέρες κοινῶς, ἐκ ὁ Πάπας μόνος ἐπὶ τῇ
 δηλοτύ· σημειώσαι τῶν λόγων· τοπολογικῶς, ἔξω
 λέγει, ἡ κατὰρσιν αὐτῇ ὑπὲρ ἐμῶ, καὶ τῶν
 διεπόντων μετ' ἐμῶ τῶν τοπολογικῶν· θρόνον (ἡ γὰρ
 τῆς ἐν Ρώμῃ Συνοδῶ) καὶ Ἀκάκιος τῆς τῆς Κων-
 σταντινουπόλεως Ἐκκλησίας ποιῶν, καὶ τῶν αὐτῶ
 τιμῶν ὑποκαμῶν ὑπὲρ ἐνορία Ἐπισκόπων· τέταρ-
 τῶν, τῶν ἀνωκαθῶν, τῶν Κναφῶ ἀλλοτρίως ἡ γὰρ
 τῆς ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς καθολικῆς Ἐκ-
 κλησίας, ἐμὴν τῆς Ρωμαϊκῆς· γράφει ὁ Φίλης
 καὶ πρὸς τὸν Ζήνωνα Βασιλέα κατὰρσιν κατὰ

τῇ Κναφείῳ, ὃν ἡ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι λέγει τὸν
Κναφεῖα πρῶτοντον υἱὸν τῆ Ἀντιχείας, καθὼς ἔ-
λεγε καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος δούτερον λόγῳ τῆς
Ἀρείας, ὅτι χειρομαχῶ ἐκλήθη, καὶ παθεσμεῶ
ἐλογήθη τῇ Ἀντιχείας. ἔτι λέγει αὐτῷ, ὅτι
ἐμίανεν ὁ Κναφὸς τὸν θρόνον Ἰγνατίου, ὃς τῇ δι-
ξῆ τῇ Πέτρῳ πῶν χειροτονίαν ἐδέξατο. καὶ τελ-
τον, ὅτι τὸν θρόνον ἐμίανεν τῇ ὁμολογητῇ Εὐσα-
θείῳ, ὃς ἦν παθεσμεν τῶν τελευτησάντων δέκα καὶ ὀκ-
τὼ πατέρων πῶν ἐν Νικίᾳ ἀφροισιόντων. καὶ γινώ-
σι πῶν Ἀντιόχειαν θρόνον τῇ Πέτρῳ. καὶ εἰ ὁ
Εὐσαθείος παθεσμεν τῆς ἐν Νικίᾳ Συνόδου, πῶ
ὀνομα τυφῶ τῇ Ρώμῃ; καὶ τὸ, ὁ Ρώμης πρῶτος
πῶν Συνόδων; καὶ τὸ Σερβαρόνον, ὅτι Κωνσταντῖνος
καὶ Σίλβεστρος μόνοι πῶν πρῶτον ἡθροισαν Συνόδων;
σημείωσαι τέταρτον, ὅτι λέγει, ἐγὼ ἔτιω γινώσκω,
ἀλλὰ ἀποδάκνυσιν ἐκ λόγῳ τῶν Ρωμαίων Ἐπισκόπων
τὰς λόγους, ἀλλὰ κοινῶς ἀπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι
Συνόδου. καὶ πέμπτον, ὅτι ἔσχεσας τῷ Βασι-
λεῖ, ἀλλὰ θέεται καὶ αὐτοβελῆ μετὰ χειρομι-
μήτων λόγων, ἵνα ἐξεραθῇ ὁ Κναφὸς. αὐταὶ αἱ ἡθι-
τολαὶ κείνται ἐν τῷ πέμπτῳ πῶν Συνόδων, ὅσα
γράφεται ἡ ἡθι μνημὸς Συνόδου, καὶ ἰδὲ τὸν ῥῶπον.

25

ΚΕ Φ Α' Λ Α Ι Ο Ν Ι Α'.

Περὶ Μαρτυρίας, Σαλυσίς, καὶ Ἡλίου Ἐπισκοπῶν τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ τῶν ἑτῶν τῆς ἀρχιερατείας
Μαρτυρίας καὶ Σαλυσίς.

Ανεπαύθη ὁ Θεὸς ἔπεσεν μαρτύρεται, κυβε-
 ρήσας σερμποπρεπὰς τὸν ἀποστολικὸν θρόνον
 ἔκεινον ἔτη οὕτως, ἡσυχῇ γὰρ ἔτη διδάσαν αὐτῶν
 ὁ Νικηφόρος καὶ ὁ Κύριλλος. φλυαρεῖται ὁ εὐτυχι-
 αὶος Ζαχαρίας, καὶ μετ' αὐτῶ ὁ Εὐάγγελος, εἰπόντες
 τὸν μαρτύρεον ἡγνῆσαι τὸν Ναὸν τῶ ἁγίῳ Εὐθυ-
 μίῳ, καὶ τὸ κοινὸν μετὰ πλάσης λαμπραδελ-
 φίας καὶ σπουδαίους τῶν μοναχῶν. ἀρχιερατεύσε δὲ
 μετὰ τὸν μαρτύρεον ὁ Σαλαβίος, ὁ χειροτονήσας Γε-
 ρεῖα τὸν ἅγιον Σάββαν, οὐσεβὲς καὶ ὀρθόδοξος καὶ
 ἐγκόμιον μέγιστον, ὅτι κατ' ἔκλεινον τὸν κατὰ τὴν
 Αἵρεσιν ἐθελάμβουσα, καὶ ἔπινον, ὡς λέγεται,
 τὸν ἀκροῦτον, ὃν ταῦς χερσὶν αὐτῆς κατέχευσε χρο-
 στὴν ποτήριον. σημαῖ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἅγιος
 Νικηφόρος εἰς τὸ χειρὶκὸν αὐτῶ, ὅτι ὁ Ῥώμιος ἀπέ-
 χισεν ἑαυτὸν τῶ Σαλαβίῳ, ὡς δὴ θὰν δεξαμένη τὸ
 Ἑνωτικὸν Ζήνωνος, ἀνοῖται ὁμῶς πόθεν ἔλαβεν
 αὐτὸ ὁ Νικηφόρος καὶ εἶπον. αὐτὸ γὰρ ὅτι ἦν ὁ Σα-

ληστος ὁρῶδοξότατος, καὶ ἀδεμιῶ ποτὶ Ἀχέισοι ἐ· 35
 κοινώνησε, μαλίστα δὲ αὐτικέμμεν τοῖς Εἰρετικοῖς,
 ἐστὶ πασιδὴλον. ἐκαμῆθη δὲ, πατεράρχους ἔτη
 ὀκτώ, ὡς γράφει ὁ Κύριλλος, ὅς τις διηγέται, ὅτι ἵνα
 μὴ γόσηται χρίσμα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐκράσθη
 ὅλως τὰς μοναστηριακὰς, καὶ παρήγγαλεν αὐτοῖς 40
 ἔχειν τὸν Θεὸν Σάββα καὶ τὸν Θεοδόσιον καθη-
 γημένους αὐτῶν. μετὰ τὸν Σαλῆστον ἐπατεράρχου-
 σεν ὁ Ἡλίας, εἰς καὶ αὐτὸς ὡν πᾶν ἐπαινεμένων μα-
 θητῶν τὴν ἱερεῖαν Εὐθυμίου. καθεῖπε γὰρ ὁ Εὐθύ-
 μιος, ὃν αὐτὸς καὶ ὁ μαρτυρεῖται λήψονται τὰ ἱα· 45
 κάθω πᾶν ὁππολιτικῶν καθέδραν, αἵτινες καθε-
 νεύθησαν τῷ μοναχικῶν χῆμα καὶ αἰδύο εἰς τὴν
 Ἀιγυπτίον, ἀλλὰ δὲ ταῖς ἐκεῖ συγχύσεσι καὶ παρεχάς
 ἀνέχωρυσαν, ἥ γυν ὑπὸ τῶ ὄρει τῆς Νιτρίας, καὶ
 ἤλθον εἰς τὸν μέγαν Εὐθύμιον. ἦν δὲ ὁ Ἡλ· 50
 ας Ἀραψ τὸ γένος.

ΚΕΦΑΙ-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

5 Περὶ τῆς βασιλείας Ἀναστασίας τῆς Δικέρας, καὶ τῆς ὀκωνσαντινῆς πόλεως ὑπὸ τῆς κωνσαντινῆς πόλεως Εὐθυμίου Συνόδου εἰς κύρωσιν τῆς ἐν Καλκηδόνι Συνοδου, καὶ τῆς ὑπὸ τῆς βασιλείας βιαιᾶς λήψεως τῆς ἰδίᾳ ἐγγράφου τῆς πίστεως, ὃ ἔδωκε τῷ Εὐθυμίῳ, καὶ τῆς φονικῆς ὑπερβλής αὐτῷ κατ' Εὐθυμίου, καὶ τῆς Διᾶ Συνοδου καὶ συκοφαντίας αὐτῷ καὶ θρασύσεως καὶ ἐξορίας τῆς Εὐθυμίου, καὶ παρβιβασμῶς εἰς τὸν θρόνον τῆς σκλάβοφύλακος Μακεδονίας.

10

Αἱ τὰς ἡμετέρας Ἀναστάσιος, ὁρμώμενος ἀπὸ τῆς Δυρέαρχις, ὅστις Διᾶ τὸ ἔχων Μητέρα φρονῶσαν τὰ μανιχαῖα, καὶ ὁσίων Ἀρειανόν, ὑποπτόμενος ἦν τῷ Εὐθυμίῳ, ὅθεν ἀπήτησεν αὐτὸν
15 ὁ Εὐθυμίου ἐγγράφον ὁμολογόν, ἵνα ἐμμένῃ δηλαδῇ εἰς τὴν ὁρθοδοξίαν, καὶ μὴ ἀνοχλήσῃ τὴν ἐν Καλκηδόνι Συνοδόν, ἀλλὰ ἔχῃ εἰς ὅρον πίστεως τὰ δέγματα αὐτῆς, ὃ καὶ δέδωκεν αὐτῷ. οἱ μανιχαῖοι ὅμως ἐκίρουν, Διᾶ τὸ πῶς μὴ Μητέρα τῆς βασιλέως, ὡς ἔρρηται. φρονῶν τὰ πᾶν μανιχαῖαν αὐτῶν, τὸν δὲ ὁσίων αὐτῆς κλέαρχον εἶναι Ἀρειανόν. ὁ Εὐθυμίου μάλιστα καὶ λαβρόμενος ἀπὸ τῆς δόξης, Συνοδὸν τοπικὴν ἀθροίζας εἰς κωνσαντινὴν πόλιν, καὶ βεβαίως τὴν ἐν Καλκηδόνι Συνοδόν. ὁ δὲ Ἀναστάσιος ἐπειθεῖ
25 ἡ δὲ Ἀναβίαστος, πρὶν γὰρ τῆς ἀλεκτηροφώνιας καὶ τὰς νύκτας ἐγερόμενος, ἐβαδίζειν εἰς τὴν ἑκκλησίαν, καὶ ἐστήκει μέχρι τῆς ὑπολύσεως, καὶ ἐκείθεν καὶ δρόμῳ, καὶ πᾶσι ὑπαρχόντων αὐτῷ παρέχων τιμὰς, Διᾶ τὸ εἰς τὸ καθίσταμα τῆς ἐπιποδέρμης
30 ἐβόα οὐφώνως πρὸς αὐτὸν ὁ λαός, ὡς ἔζησας, ἔτω καὶ βασιλεύσον. Δέσποτα, ἀπέστειλαν δὲ καὶ οἱ ἱεροσολυμίται τὸν Γάβριελ Τιμόθεον Διᾶ τέλεσμα τὸ καλὸν χρυσάργυρον, ὃ καὶ ἐχαλίστατο αὐτοῖς ὁ Ἀναστάσιος, ἀφανίσας αὐτὸ παντελῶς, καὶ
35 ἦν Χρηστὸς εἰς τὸ ὑπὸ ἡκούον, ἀλλὰ πᾶν ἡμίον καὶ ἀξιωματικῶν ἀνθρώπων φθορῶς, καὶ τῆς καθολικῆς ἑκκλησίας ἀδυσώπητος ἐχθρὸς, καὶ ὅλος μονοφυσίτης. ὁ Εὐθυμίου ὅμως, ὡς ἔρρηται, ἄμικ τῷ βασιλεύσας τὸν ἀναστάσιον, Συνοδὸν ἀθροίσας τῶν
40 ἐνδημούντων ἐπισκόπων ἐν κωνσαντινῇ πόλει, τὴν ἐν Καλκηδόνι Συνοδὸν ἐκύρωσεν. ὁ δὲ Ἀλεξανδρείας Ἰωάννης ὁ Ταβουνησιώτης, ὅστις ἦν Διᾶ τὸν Ζήνωνα Φυλάκας εἰς Ῥώμην, ἀκράσας ὅτι ἐβασιλεύσεν ὁ Ἀναστάσιος, ὃ ἀνάγκη ἔχοντι ὡφθῇ βοηθός ποτε
45 κατὰ τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἦλθον εἰς Βυζάντιον, ἀ-

γαθὰ ἐλπίζων, μαθὼν δὲ ὅτι ὁ Ἀναστάσιος μέλλει ἐξορίσασθαι αὐτὸν, ἐφυγε πάλιν εἰς Ῥώμην. μετέπειτα ὁ Ἀναστάσιος ἀρχόμενος φανερῶν τὴν Διᾶ ἔρρηται αὐτῷ, τὸ ἐγγράφον τῆς πίστεως, ὃ περὶ ἔδωκε τῷ Εὐθυμίῳ, βίβλιν ἔλαβε. καὶ βλέποντες οἱ ἐχθροὶ τῆς Εὐθυμίου πῶς πρὸς αὐτὸν τῆς βασιλείας Διᾶ ἔρρηται, παρεσπόδισαν αὐτῷ φρονεῖν, καὶ ἐγύμνωσαν σάβαν, καὶ ὡρμησε τυφάσαι τὸν Εὐθυμίου εἰς τὴν κεφαλὴν, ἀλλ' ὁ ἑκδικὸς τῆς ἑκκλησίας Παῦλος μῆκος σώματος ἔχων, ἔλαβε τὴν πληγὴν καὶ ἐκινδύνωσε, τὸν δὲ φρονεῖν ἀπέκτανεν. αὐτῷ φρονεῖν τις ἐκκλησιαστικὸς. ὁ δὲ Ἀναστάσιος Διᾶ τὸ ποιῆσαι τότ' ἐκ τῆς ἰσχυρῆς Δογμῶν καὶ ἀθροισμάτων ἀνταρσίαν, βλέπων τὸ κακὸν παρβύον εἰς αὐτοὺς, εἶπε μυστικῶς τῷ Εὐθυμίῳ, ὅτι βέλτεται ἐρητύσασθαι, καὶ ἀθροῖσθαι αὐτὸν, ἦγαν τὸν Εὐθυμίου ἐπισκόπους, καὶ δευθῆναι αὐτῷ, ἦγαν τῆς βασιλείας μετ' αὐτῶν περὶ ἀρεθῆς, ἵνα φανῇ ἡ ἀρχὴ ἐξ αὐτῶν, καὶ μὴ ἐξ αὐτῶν, ὅπως τῆς βασιλείας. ἦν δὲ ὁ πρὸς τῆς ἀθροισμάτων ἰσχυρῆς Πατριάρχης εἰς τὸ Βυζάντιον, πρὸς οὗ ἔποντο ὁ Εὐθυμίου τὸ μυστικὸν Διᾶ οἰκονομίαν, ἐκείνῳ δὲ πάλιν αὐτὸ εἶπε τῷ Ἀναστάσιῳ, ὅθεν ὁ βασιλεὺς συκοφαντήσας τὸν Εὐθυμίου ὡς κοινοῦν τῷ τῷ τῷ τῷ, ἀθροίζας Συνοδὸν μερικῶν ἐπισκόπων, εἰσίντες τῷ βασιλεὶ χαλκίζοντες, ἐκείθεν αὐτὸν. καὶ χαλκίζοντες μακεδόνιον σκλάβοφύλακα, καὶ εἰ καὶ ὁ λαὸς ἐστασίαζε Διᾶ τὸν Εὐθυμίου, ὅτι ἰσχυρὸν ἡ βασιλείας οὐκ ἔστιν. σὺ δὲ σημάτωσαι, ὅτι καὶ τοπικὴ ὀλιγίστη Συνοδὸς Πατριάρχης καθάρα
50 ἔσται. ἔτω καὶ τὸν Πάπα τῆς Ῥώμης Σίξτον ἐπὶ Θεοδοσίᾳ τῆς μικρῆς κατηγορησάτω ὑπὲρ τῆς βάσεως, τριῶν ἐπισκόπων Συνοδὸς κέρνασα, καὶ τὰ κατ' αὐτὸν κανονικῶς ἐξετάσασα, ἐδικαίωσε. τὸν δὲ βάσαν ἐξώρισεν ὁ Οὐκλουτιανὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς Πλακιδία.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἐποίησιν εὐπορίας ὁ κωνσαντινῆς πόλεως Μακεδόνιος πρὸς τὸν Εὐθυμίου, καὶ ὃ ἐπὶ ἐγγράφον ἔνω-
50 τικῶν, καὶ τῆς ἡθροισῆς Συνοδου εἰς βεβαίωσιν τῆς ἐν Καλκηδόνι Συνοδου, καὶ ὡς σιωπήθησαν ἀταξιδῶν ἐν τῇ μεγάλῃ ἑκκλησίᾳ ὑπὸ τῶν μονοφυσιτῶν, παρόντες τῆς βασιλείας, καὶ τῇ αὐτῇ καλέυστα τυφώ-
τες τῆς Πατριάρχης, καὶ περὶ τῆς ὁρμῆς τῆς λαῶν ὑπὲρ τῆς Πατριάρχης κατὰ τῆς βασιλείας.

Τὸ τοίνυν Εὐθυμίου ἐκβληθέντος, Μακεδόνιος σκλάβοφύλαξ τῆς ἐν κωνσαντινῇ πόλει ἑκκλησίας

παρκαλεῖται Πατριάρχης, ἀσκητικώτατος καὶ λίαν ἁγνός, ἦν γὰρ τρυφίμος καὶ μαθητὴς τῆς ἱερᾶς Γεννα-

Γουναθία, καὶ ἀνέψιδος αὐτῆς, ὡς ἴσως λέγεται. μέλ-
λων δὲ ὁ Εὐθυμίου ἀπίσται εἰς τὰ Εὐχαΐτα ἐξω-
ρισμῷ κατὰ τὴν Ἀναγνωσθὴν Θεοδώρου, ἐζητήσε
βεβαιότητα διὰ τῶ Μακεδονίᾳ, καθεζόμενῳ εἰς
τὸ βασιλικόν, ἵνα ἀπέλθῃ εἰς τὸν ἀρισμῶν
τόπον χωρὶς ἐπιβλήης τινός. ὁ δὲ Μακεδόνιος
δοπισάμενός τὸ ὁμόφρον αὐτῆς, ἐπορεύθη ὡς
ιδιώτης εἰς τὸν Εὐθυμίου, καὶ δανεισθεὶς χρήματα,
ἔδωκε τῷ Εὐθυμίῳ ἐξοριζόμενῳ διὰ κυβερνήτην
αὐτῆς κατὰ τὸν Θεοφάνην, ἁγία τῆς αὐτοῦ αὐ-
ρετῆς ἐργα πράξας. βιωτὸς δὲ ὁ Μακεδόνιος ὑπὸ
τῶ Δικῶρος, ὑπέγραψεν εἰς τὸ Εὐνοϊκὸν Ζήνωνος, οἰ-
κοκυβίου τοῦ κακώτερον Βασιλέως, ἐχρίσθησαν ὅμως
ἀπ' αὐτῶ οἱ Ἀρχιμανδρίται καὶ Ἡγούμενοι, ὡς θείων
ἐκδόσεων ὁ Μακεδόνιος, συνεβέβληκε τῷ Βασιλεῖ Σύ-
νοδον ἀγαθῶν, καὶ τὰ ἐν Χαλκηδόνι βεβαιώσαι, ὅ-
περ καὶ γέγονε δι' ἐγγράφου πράξεως τῷ ὁμόδοξῳ
τῶ Βασιλεῖ, καὶ ἐσπείλαζε καὶ τὸ μοναστήριον πρὸς
ἐκδοσὴν ἀγαθῶν. καθότι τὰς ἐκδομῶντας Ἐπισκο-
πας ἀφ' αὐτοῦ, τὰ ἐν Χαλκηδόνι πεπραγμένα ἐξε-
βίωται, εἰ καὶ οἱ Μοναχοὶ τῆς μονῆς τῶ Διᾶ, καὶ
οἱ τῆς Βασιλείας (ἰδὲ καὶ τὸ Συμβουλίου Ὀκτωβρίου
δεκάτη περὶ Βασιλείας) καὶ οἱ πᾶν Αἰοκμήτων, καὶ οἱ
τῆς Ματρωνῆς, καὶ Ματρῶνα καὶ Σοφία αἰμοναχίαι ἐκ
ἡθέλησαν καινωπύσαι αὐτῶν, μόνον ὅτι ὑπέγραψεν
εἰς τὸ Εὐνοϊκόν. βελομένη δὲ τῶ Δικῶρος κακοποιήσας
αὐτὰς, ἐκάλυψε αὐτὸν ὁ Μακεδόνιος, ἡ δὲ Μα-

τρῶνα πολλὰ παθεῖσα ὑπὸ τῶ Διακόνου Χρυσοορίῃ,
ἐκ ἐνέδωκον, ἀλλ' ὑπέμεινε γυναικίως. ὁ Ἀναστάσιος
ὅμως μεταταῦτα βελομένη βοηθῶν τῇ Αἰρεσει,
καὶ μὴ θυμολογῶν ἔχεν ὁμόφρον αὐτῶ τὸν Μα-
κεδόνιον, τρεῖς ἐποιεῖ κατὰ τῆς ὁρθοδόξου, 5
καὶ δὴ κατεσκέασε, καὶ πολλοὶ Ἐπίσκοποι χαρίζομενοι
αὐτῶ, ἀντέπιπτον τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῶ. ἀλλὰ
καὶ εἰς τὴν μονὴν τῶ Ἀρχαγγέλου πῶ εἰς τὸ παλάτιον
ἐλθόντες οἱ Μονοφυσίται, εὖθις εἰς ψάλλον ἔψαλον
τὸ Τριτάτον, αὐτοὶ ἀνέψαλον μετὰ τῆς παροδήκης 10
τῆς ὁσαυροθείας. τὸ αὐτὸ ἐποίησαν καὶ εἰς τὴν μεγάλην
Ἐκκλησίαν, ἐλθόντες ἐκβόφοροι τῇ ἐρχομῇ
Κυριακῇ. ἀλλ' ὁ λαὸς ζηλώσας, ἐβόα τὸ Τρι-
τάτον χωρὶς παροδήκης. ὑβρίζοντες δὲ, αὐτῶ-
βρίζον, τυπόμενοι, ἀντέτιπτον, καὶ ἡνεται εἰς αὐτοὺς. 15
ἦσαν δὲ ἡγούμενοι πᾶν Αἰρετικῶν Ἰεραῖοις Ἐπί-
σκοποι Αἰκαρνασσῶν, καὶ Ὁσείη, ἔτι μο-
ναχοὶ αὐτοῦ, οἱς καὶ τισιν Ἀρχεσσι περὶ τῶν ὁ Βα-
σιλέως παρὼν τύπαι τὸν Μακεδόνιον. ὁ δὲ λαὸς
τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνδρες καὶ γυναῖκες καὶ τὸ 20
μοναδικὸν συνεδραμῆκασιν ὅλοι, καὶ ἔκρυσαν,
καρὸς Χριστοὶ μαρτυρεῖς, τὸν πατέρα μηδὲς κατα-
λαπῇ. ὑβρίζον δὲ τὸν Βασιλέα, καὶ καὶ αὐτὸν ἀκα-
λῶντες καὶ τῆς βασιλείας ἀνίστην. καὶ δὴ δραπέτευς εἰς τὰ
Βασιλεῖα ὁ Δίκωρος, καὶ κλέβει τὰς πύλας, καὶ πλοῖα 25
ἐτοιμάζει εἰς φυγὴν τῶ ἀποσφῆται τῆς Βασιλείας αὐτῶ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν συνοφωσιῶν, καὶ ποιήσαντων πονηριῶν τῶ Δικῶρος κατὰ τῶ Πατριάρχου Μακεδονίᾳ, καὶ ἐξο-
ρίας αὐτῶ τῶ Μακεδονίᾳ εἰς τὰ Εὐχαΐτα, καὶ περιερισμῶ εἰς Γάγγραν, ἐν ᾗ καὶ ἀπεπαύθη. καὶ περὶ τῆς
Πατριάρχου ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶ παγκλήσε Τιμοθείᾳ. καὶ περὶ Θεοδώρου, τῶ δόντος βιβλίον τῶ Δικῶρος.

Τῶ Δικῶρος μέλλοντος σέφεται Βασιλέως, γνώ-
σκων αὐτῶ τὸ κακώτερον ὁ Εὐθυμίου, ζητή-
σας ἔλαβε παρ' αὐτῶ ἐγγράφως καὶ μετὰ Φε-
κτῶν ὁρκῶν (ὡς εἴρηται ἀνωτέρω) τὸ μὴ καινοποιεῖν
εἰς τὴν ὁρθόδοξον πίσιν, ὅπερ ὁ Μακεδόνιος ὡς
Σκοποφύλαξ ἔχον εἰς φύλαξιν, καὶ εἰς τὰς ἡμέρας
τῆς Πατριάρχου αὐτῶ ὁ Δίκωρος εὐρὼν ἀπεσ-
τὸ τῶν πολέμων καὶ τῶν λοιπῶν, ἐμάνθη καὶ
τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐζητή τὸ ἐγγράφον τῆς πί-
στεως ὑπὸ τῶ Μακεδονίᾳ. ὁ δὲ μιμνήσκων τὸν Σαμο-
σάτων Εὐσέβιον, ὡς ἀπομνη εἰς τὸ δούτερον βιβλίον,
ἐκ ἐθίξε αὐτῶ τὸ ἐγγράφον. ἡγείτο ἐν ὁ Δίκωρος,
εἶπε συνοφωστὴ αὐτὸν, ὡς δὴ τὸν νενοβόνηται τὸ κα-
λῶν τῶ Ἀποστόλου εἰς τὴν πρὸς Τιμοθεον, καὶ παροχόν-
τα τὸ ὡς μετὰ τῶ μεγάλης ἀγῆ τῶ οὐ μικρῶ, ἵνα ἡ ὡς
Θεὸς ἐφανερῶθι ἐν σαρκί, ἐδικημῶθι ἐν Πνεύματι,
καὶ ἵνα δηλοῖ αὐτῶ τῶ ἐφανερῶθι ἐν σαρκί, ὅτι ἐφα-
ερῶθι διὰ σαρκὸς, καὶ ποιήσαντα ὡσαύτως εἰς τὸ
γράμμα, ἵνα μεταφέρῃ καὶ τὸ νόημα. δεύτερον, ἡπάτη-
σαν αὐτὸν διὰ Κέλως Μαγίστρους, καὶ ἐπαίτησαν ὑπομνη-
τικὸν, ἐν ᾧ ἐγραψεν ὅτι δέχεται τὰς δύο Συνοδούς,

τὰς δὲ ἐν Ὁσείᾳ καὶ Χαλκηδόνι εἶασον, ἡγοῖτο γὰρ 35
δέχεται τὸ Εὐνοϊκὸν Ζήνωνος. λοπολογισμῶν δὲ
τῶ Μακεδονίᾳ εἰς τὴν Δαλμότε μονήν, ἐν ᾗ τὰς
Μοναχὰς καὶ κληρικὰς ἡθροισε, καὶ ὁμολογίσαν-
τες ὅτι δέχεται τὴν ἐν Χαλκηδόνι, ὁ Δίκωρος ἐσκευ-
φωτισεν αὐτὸν τρεῖς, καθότι παρεσκεύασε δύο 40
τινάς ἀθλίους καὶ κατηγόρησαν τῶ ἀφ' ὧν τῶ
Θεὸς ὡς παροδραστὴ καὶ Αἰρετικῶν, καὶ ἔδωκεν λι-
βέλλας τῶ Β' παρχῶ καὶ τῶ Μαγίστρῳ. ὁμοίως δὲ
καὶ κατὰ πρεσβυτέρων καὶ ὁρθοδόξων τὴν αὐτῶν
πονηρίαν ἐποίησαν ὁ παμπόνηρος Βασιλεὺς. ὁ δὲ 45
Μακεδόνιος, καὶ τοὶ γι' ἔχων λοπολογιστῶν εἰσάμω-
ς μόνον εἰς πρῶτον, ἀλλὰ καὶ εἰς δεύτερον, πᾶν
εἰσηκῶθη, ἀλλ' ἐξώθη τῶ θρόνῳ. πᾶν ὁ Δίκωρος
διὰ φόβον ἐπαναστάσεως παρελθὼν ὅν ἐποίησαν ὅρκον
μὴ εἶναι ποτὲ τὸν Μακεδόνιον, ἀποσκαλεῖται αὐτὸν 50
εἰς τὸ Παλάτιον μετὰ ὑποκρίσεως, καὶ σχηματί-
ζεται ὅτι συνέται τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τὴν νύκτα
ἐκλήθη ἐξώλεσεν αὐτὸν εἰς τὰ Εὐχαΐτα. τῶ δὲ ἀκο-
σῶ πρῶτῳ ἔειπε τῆς βασιλείας αὐτῶ, τὸ αὐτοῦ τὸν
βιβλίον, ὅπερ ἔχει τὸ ἐν Χαλκηδόνι πεπραγμένα,
ἐζητή

ἐζήτα βίαια ὁ Δίκουρος ἀπὸ τῶ Μακεδονίᾳ, ὁ δὲ
Μακεδόνις ὑποφραγίσας αὐτὸν, καὶ βαλὼν εἰς τὸ
Θυσιαστήριον, ἀπῆλθεν. ὁ Κολοπόδιος ὁμῶς Οἰκο-
νόμος ἔλαβον αὐτὸν, καὶ δέδωκε τῷ Δικώρῳ. ἔφυ-
γον δὲ πολλοὶ κληρικοὶ καὶ Ἀρχιερεῖς εἰς πολλὰς γέ-
πας, ἵνα μὴ συμφωνήσωσι τῷ ἀρχανόμῳ Βασιλεῖ.
αὐτικατέσπειρε δὲ Πατριάρχῳ Τιμόθεον τινὰ χεί-
ρῳα τῶ Διλήξῃ. τούτων δὲ ἔχον εἰς πάθος τὸν
Μακεδόνιον ὁ Δίκουρος, ὥς, τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτι
10 τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τῶν Οὐρανῶν Ἀστρονόμων τὰς Κασπίας
πίδας, καὶ ληΐσασθων πλὴν Ἀσπιν, καὶ ἐλθόντων καὶ
ἕως Εὐχαΐτων, τὸν ἀνθρώπον τῷ Θεῷ Ἀθὰ τὸν κίν-
δυνον ἀπελθόντα εἰς Γάγγραν, κατέεισε περιορί-
σαι, ὅπως καὶ ἐκοιμήθη, πολλὰ θαύματα ποιή-
15 σας. ἀπέστειλε δὲ αὐτῷ τὰς αὐτὰς ζωοτροφίαν Πομ-
πίους ὁ ἀνέμους τῶ Βασιλέως καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ,
οἵτινες, καὶ τοὶ πολλοὶ Ἀθὰ τὸ παθόντες ὡρῶν τῶ
Ἀναστασίᾳ, ὅτε ἔπαυσαν ὁμῶς ποιῶντες τὰς.
ἀλλὰ καὶ ὅτε ἐξέβαλον αὐτὸν τῶ Πατριάρχῃς ὁ Δί-

20

κουρος, ποίησε σύνοδον εἰς Κλαυδιόπολιν, ὄντων τῶν
αὐτῶν καὶ κατηγόρων καὶ μαρτύρων, καὶ ἀνθεματί-
τισεν αὐτὸν. ἐρωτήσαντες δὲ τῶ Μακεδονίᾳ τὸν
ἀποκαμίσαντα αὐτῷ τὸ τῶ ἀνθεματισμῷ γράμμα,
ποιοὶ ἀνθεματίσαντό με; ἔπειν ὁ ἀποκαμιστής, ὅτι ὁ
Κολοπόδιος, καὶ ὅλοι ὅσοι εἰδέχοντο πλὴν ἐν Καλ-
κηδόνι Σύνοδον. τὸ λοιπὸν (ἀπεκρίθη) εἰσὶ Ἀρειανοὶ
καὶ Μακεδόνιοι ἀνθεματίζόν με, ἔψαυέ με τὸ ἀν-
θεμα; ὥτως ἦν ἄρα ὅλος τῆς ἐν Καλκηδόνι Συνόδου
ὁ Μακεδόνις. ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀλεξανδρινὸς Θεόδορος
μοναχὸς πολύσιχον βιβλίον ἔγραψεν ὑπὲρ τῆς ἐν
Καλκηδόνι Συνόδου, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῷ Ἀναστασίῳ
Ἀθὰ μάνας γυναικὸς τῶ ἀδελφεῷ αὐτοῦ, ὁ αὐτὸς ὁμῶς
ἐξώλεσε αὐτὸν εἰς πλὴν Ὀσπιν, ἐξῆθοντάς καὶ πλὴν
ἐπηγεφῶν τῆς βίβλου, ἥτις ἡ τρυγῶν, ἥτοι
20 σφραγίσας τῆς νυκτὸς ἀνταρσίας καὶ τῆς πίστεως, ὡς
λέγουσι ποιῆσαι καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον, γράφον-
τα κατὰ ἰεράων, ὡς ἰσορεῖ ὁ Θεοφάνης.

25

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Περὶ τῶν συνβάντων τῷ Φλαυϊανῷ Ἀντιοχείᾳ Ἀθὰ τῶ Εὐνοΐᾳ καὶ ἐτέρων Ἐπισκόπων, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν
βίαις αὐτὸν δίδων ἡθροισαν ψεύδομενάων, ἵνα ἀνθεματίσῃ πλὴν ἐν Καλκηδόνι Συνόδον, καὶ ἀναίρεσιν
τῶν ψεύδομενάων ὑπὸ τῶ λαῷ, καὶ ἐξουσίας αὐτοῦ τῶ Φλαυϊανῷ ὑπὸ τῶ Δικώρῳ, καὶ ἀνθεματίσας εἰς τὸν θρόνον
30 Ἀντιοχείας Σεβήρῳ τῶ Αἰριτικῷ.

30

Θέλοντες εἰπεῖν τὰ περὶ Φλαυϊανῷ Ἀντιοχείας καὶ
Ἡλίου Ἱερσολύμων, ὃ καὶ τὸν Θεοφάνη λέγομεν,
ἐπειδὴ εἰς σωφροσύνῃ τοῖς συγγράμματα τὰς βίαις τῶν
35 ἀγίων. ἀλλὰ κατ' ἄλλους, καὶ κατ' αὐτὰς τὰς βίαις τῶν
ἀγίων λέγομεν, Σαββα καὶ Θεοδοσίᾳ τῶ Κοινῷ βιβλίῳ,
οἵτινες ἀξιοπιστοὶ περὶ δεκάσι τῶ Θεοφάνῃς, ἀρχο-
μεθα ἐν ᾧ τῶ δεκάτῃ ἐγδὲ ἔτις τῆς ἀνταρ-
χίας αὐτοῦ τῶ Δικώρῳ. ὁ τοίνυν Πέρσης Εὐνοΐας,
40 ὃν ἐχειροτόνησεν ὁ Κναφὸς Ἱεροπόλεως, κατέξαν-
σται τῶ Ἀντιοχείας Φλαυϊανῷ, Παρῶν εἰς τῶ Βα-
σιλείᾳ πλὴν ἀσέβειαν, εἰπὼν αὐτῷ Νεστοριανόν. ἀν-
θεματίσας δὲ τὸν Νεστόριον ὁ Φλαυϊανὸς πρὸς ἀντι-
σιν αὐτοῦ, ἀλλὰ Εὐνοΐας ἔπειν αὐτῷ ἀνθεματίσαι
45 καὶ μάνας ἄλλους, οἵτινες ἀπέθανον εἰς πλὴν κοινῶν τῶ
ἐκκλησίας, ὁ δὲ Φλαυϊανὸς ἀν' ἡτάνων, καὶ βιαζόμενος
πρὸς τὴν ἐπὶ Ἑλίου καὶ Καππαδοκικῇ Ἐπισκόπῃ,
καὶ Νικίᾳ Λαοδικείᾳ, ὃ καὶ οἱ ὅπως ὡς ἀνταρσίας,
ἀνθεματίσας αὐτοῦ. ἔπειν εἰσῆλθον αὐτὸν ἀνθεματίσαι
50 καὶ πλὴν ἐν Καλκηδόνι Συνόδον, αὐτοῦ δὲ ἐποίησαν
ἐκθεσιν πίστεως καὶ ἔλεγον, ὅτι ἡ ἐν Καλκηδόνι Σύ-
νοδος ἐκθεσιν ὃ καὶ ἐποίησε πίστεως, μόνον πλὴν ἀρ-

χάων πίστιν ἐβεβαίωσεν, οἱ δὲ ἐχωρίσθησαν ἀπ'
αὐτοῦ καὶ τῶ Μακεδονίᾳ, καὶ ἐποίησαν σύγγραμμα
κατὰ τῆς ἐν Καλκηδόνι Συνόδου, ἐν ᾧ ἔλεγον, ὅτι καὶ
ὁ Ἱερσολύμων ὑπέγραψε, καὶ περὶ ὁ Ἱερσολύμων
ὑγγράφως ἔλεγον αὐτοῦ ψάδας καὶ συκοφαντίας,
καθὼς καὶ οἱ ἀπολιναριστὰ πολλὰ ψεύδοσυγγράμματα
αὐτῶν ἔπειν ὅτι εἰσὶν Ἀθανασίᾳ, Γρηγορίᾳ καὶ
Ἱερίᾳ. καὶ ἔγραψαν καὶ ἄλλο ὁμοιον τῶ τῶ Φλαυϊα-
νῷ, καὶ ἐσελθὼν αὐτὸ εἰς τὸν Βασιλεῖα. ὁ Εὐνοΐας
καὶ οἱ μονοφυσίται λοιπὸν κατασκοιάζοντες καὶ ἐρ-
χονται ἀπὸ τῶν περιχώρων τῆς Ἀντιοχείας οἱ ψεύδο-
μόναχοι, καὶ ἀνγκάζοντες τὸν Φλαυϊανὸν ἀνθεμα-
τίσαι πλὴν ἐν Καλκηδόνι Συνόδον, τῶ δὲ Φλαυϊανῷ
μὴ θέλοντες, καὶ πλὴν μοναχῶν βιαζόντων, ἐγεί-
ρεται ὁ λαὸς καὶ ἄλλοι μοναχοὶ φίλοι τῆς ἀληθείας,
καὶ βοηθῶντες τῷ Φλαυϊανῷ, φονεύοντες τὰς κακο-
μονάχους. καὶ γίνεται ἡ αἵματος χυσις, καὶ οὐρί-
σκει αὐτίαν ὁ Δίκουρος, καὶ ἐξορίζει τὸν Φλαυϊα-
νὸν εἰς πλὴν Πέτρῳ τῶ Ἀρεβίας, καὶ γίνεται Ἀντι-
οχείας ἡ καρδία τῶ Σαττανῷ ὁ Σεβήρος. ἐξωρίθη
δὲ καὶ ἰωάννης ὁ Ἐπίσκοπος Πλαντῶ.

τὰ συνοδικὰ Τιμόθεον Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἑκα-
 θάρους Μακεδονίης καὶ Φλωτίαν· οὐκ εἰδέχθησαν οὐ
 Παλαιστίνῃ, ἀλλ' ἐπὶ τὰ συνοδικὰ Σεβήρην, μά-
 λιστα ὡς ταῦτα ἀποκαθίστατες, ὑπεριούσης καὶ αἰ-
 1 μαδιώτερος ἔφυγον, κινήσαντων καὶ αὐτῶν τὰ δὴ-
 μα καὶ τῶν μοναχῶν, ῥητῶς γὰρ γράψαι ὁ Κύρι-
 2 ος εἰς τὸν βίον τῆς ἀγίας Σαβίνας, ὅτι ἐπεὶ ἀνενώ-
 διη εἰς πλὴν πρῶτῃ πρᾶξιν τῆς ἐβδόμου Συνο-
 3 δου, τὰ συνοδικὰ ἔσταλτο ὁ Σεβήρης Ἡλίου πρὸς
 10 Ἱερουσόλυμον, ἥτις ἐκείνῃ μὴ δεξιὰ μὲν, ἔστα-
 λτο αὐτῇ δούπερ ὁ Σεβήρης μετὰ διωκτικῶς βα-
 σιλικῆς, ἀλλ' ὁμῆρας Σάββας συνοδικῶς τῇ πλῇθι
 τῶν μοναχῶν, εἰδούσας τὰς κομίσσοντας, αὐτὸς δὲ
 μετὰ τῶν μοναχῶν καὶ τῶν λαῶν ἐσώθησαν, ἔμ-
 15 πεσθεν τῇ ἀγίᾳ Κρανίᾳ ἐβόησαν, κἀνάθεμα Σε-
 βήρην καὶ τοῖς κοινοῦσιν αὐτῇ. τῶν ὑποκειμένων ὁ-
 μως εἰς πλὴν Ἀντιστοχάου Ἰνέος, Φιλοδοξίας χάριν ἐ-
 κοινώησαν τῇ Σεβήρῃ, ἐξ ὧν καὶ μαρτυρῶ ὁ Βη-
 20 ρυτῆς, τινὲς δὲ δι' αἰάκῃς ὑπέγραψαν εἰς τὰ
 συνοδικὰ αὐτῇ, τὰ ἀναθεματίζοντα πλὴν Συνοδὸν, καὶ
 τῆς ἀπόντος δύο φύσεις, ἢ δύο ιδιότητες ὅτι Χρι-
 25 στῶ, οἷτοι καὶ μετεμελήθησαν, ἀλλὰ δὲ ἐκ ἐ-

κινήσαντων ὁλοτελῶς τοῖς περὶ τὸν Σεβήρην, ὡς
 ἐπιφανέσθαι. Τύραν καὶ Πέτρος Δαμασκῆς, οἱ δὲ Ἱερω-
 3 ται καὶ αὐτοὶ τὸν Σεβήρην μετεμελήσαντες ἀναθε-
 ματίκεται, τινὲς δὲ καὶ ἔφυγον, ὡς ὁ Δαμασκῆς Πέ-
 4 τρος καὶ Ἰβελιανὸς ὁ Δόξων, εἰς Παλαιστίνην, τὰ
 δὲ οὐ Παλαιστίνῃ Μοναστήρια καὶ τὰ Ἱερουσόλυμα ὁμο-
 5 νοῦσι περὶ πλὴν πίστεως. ἔσταλτο ὁ Τιμόθεος συνο-
 6 δικὰ καὶ εἰς τὸν Ἀλεξανδρείας Ἰωάννην τὸν Νικηά-
 τιν, ὃς ἔχ' ὑπελκε, ἀλλὰ περὶφανῶς βλασφημοῦντα,
 7 ὁ δὲ λαβὼν, ἐπ' Ἀμβωνῷ ἀνέθεματίσει πλὴν οὐ Χαλ-
 8 κηδόνι Συνοδῶν, ἐκώλυσε δὲ καὶ τὰς Αἰγυπτίους τῆς
 9 εἰς πλὴν Ἱερουσαλὴμ ὁδοπορίας, ἵνα μὴ συγκοινωνῶσιν
 εἰς πλὴν ὑψωσιν τοῖς Ἱερουσολυμίταις, τοῖς διεχομῆ-
 10 ται πλὴν οὐ Χαλκηδόνι, Συνοδῶν. σημείωσαι, ὅτι μετὰ τὸν
 11 θάνατον τῆς Ἰωάννης ἐσθρυνθὶ εἰς ὑπὸ τῶν Ἀρχόν-
 12 των Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ὁ ἀντιπρὸς τῇ Αἰγύ-
 13 πτῳ Διέσκορτος, καὶ αὐτῆσάντων τῶν λαῶν ἵνα χε-
 14 ρυπηθῇ καὶ τὰς Κανόνας τῶν ἀγίων Ἀποστόλων,
 15 ἵνα ἐκστρέψῃ καὶ δούπερ, δυσχεραίνοντων δὲ τῶν
 16 Ἀρχόντων, οἱ λαοὶ ἀπέκτειναν τὸν ἦγον τῶν Ἀντι-
 17 γαλιῶν. Εὐαγγελίῳ βιβλίῳ τρίτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

25 Περὶ τῆς καθαιρέσεως Σεβήρην ὑπὸ τῶν Ἀπαμῆας καὶ τῶν Ἀριθέσης τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τῶν τρέπων
 τῆς δόσεως τῆς καθαιρέσεως εἰς χεῖρας Σεβήρην.

30 Ὁ Ἀπαμῆας Κοσμάς, καὶ Σεβεριανὸς Ἀριθέσης
 περὶ τῶν συνοδικῶν Σεβήρην, καθαι-
 31 ρῶσι τὸν Σεβήρην, καὶ πέμπουσιν αὐτῷ πλὴν καθαι-
 ρεσιν αὐτῇ μετὰ τῶν Ἀντιοχείων Ἀρχιεπισκόπων,
 εἰδὲ φοβηθείς ἅμα τὸ μεγαλεῖον τῆς θύρας τὸν Σε-
 32 βήρην. Ὁ δὲ γυναικῆ ἱμάτια, καὶ δίδωσιν αὐτῇ
 33 πλὴν καθαιρέσιν αὐτῇ, δηθῶν ὡς τις πτωχὴ λίβε-

34 ρον περὶ βοήθειας, ὁ δὲ γυνὴ μὴ, ἀλογήσας δὲ,
 35 περὶ τῶν εἰς τὸν θρόνον. ὁ Ἀναστάσιος δὲ μαθὼν
 ταῦτα, ἐμήνυσεν τῇ Ἀσιατικῇ Ἡγεμονίᾳ Συρίας καὶ
 36 Φοινίκης, ἵνα τὸν Κοσμά καὶ Σεβεριανὸν διώξῃ
 37 ἀπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν, ἀλλ' οἰκονομῶν τῇ Ἡγεμό-
 38 νῃ ὁ Κοσμάς καὶ Σεβεριανὸς οὐκ ἐξωρίσθησαν. Εὐα-
 39 γελίῳ βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλῇ τελευτῶν τετάρτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

40 Περὶ τῶν μετὰ Τιμόθεον πονηρῶν καὶ κακῶν τῶν Δικόρων κατὰ τῶν ὑπερκασιζομένων τῆς οὐ Χαλκη-
 41 δόνι Συνοδῶν, καὶ τῆς κατ' αὐτῇ ἐπαναστάσεως τῶν λαῶν, καὶ τῶν γονομῶν φόρων.

42 Ἐπελαθόμεθα εἰπεῖν καὶ ἄλλῳ μανίαν τῶν Δικό-
 43 ρων, τὰ μετὰ τὸν Τιμόθεον ποῦ καὶ πονηρῶ-
 44 σαιδῆς κατὰ τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς οὐ Χαλ-
 45 κηδόνι Συνοδῶν, καὶ δὴ ὑπακούσας τῇ Σεβήρῃ, τὸν
 46 λογοθέτην καὶ τὸν Ἐπαρχον ἀναβιβάζει εἰς τὸν Ἀμ-
 47 βωνία εἰπεῖν τὸ Τελσάγιον μετὰ τῆς ἐκδοτικῆς τῆς,
 48 ὁσαυθαῖς, ὅθεν ὁ λαὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως
 49 στασιαζαί, καὶ ὑβρίζουσι τὸν Βασιλέα, καὶ ἀνάψαντες
 50 πυρκαϊὰν, ἔκαυσαν ποῦ καὶ ἀξιώλογα κτίρια τῆς
 πόλεως, καὶ ἀγροῖκοι Μοναχὸν ἀνέστησαν περὶ τὸν

51 οἱ καὶ μαρτυρῶν τῶν ὁρῶν, νομίσαντες αὐτὸν εἶναι ὁδηγὸν
 52 τῶν Δικόρων εἰς τὰ τοιαῦτα ὡς ἠρωσὸν καὶ ὁμόφροντα,
 53 ἔκοψαν αὐτῇ πλὴν κεφαλῇ, καὶ ἔβαλον αὐτῇ οὐ
 54 δόξα, καὶ ἐκράζον, ὅτι ἐστὶν ὁ εἰς τὴν τῆς ἀγίας
 55 Τριάδος, καὶ Ἀσκήτρια ἐκκλησία, ἥν ὁ λαὸς ἐπὶ
 56 ὁ Δικόρτος, ἀπέκτειναν, καὶ σύριτες καὶ τῶν δύο
 57 τὰ σώματα, ἔκαυσαν αὐτῇ εἰς πλὴν Μονίᾳ τῶν Στε-
 58 θίων, εἰς ταῦτα τὰ συμβαῖντα ὁ Βασιλεὺς χυμῶς
 59 ἐξέμαρτος ἐκτάσας τὸν λαόν, ἐξήντισεν, καὶ συ-
 60 νεσάλη καὶ αὐτῇ ὀλίγον ἀπὸ τῆς ἀξίσεως.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῶν ὑπὸ χειρὸς τῶν Δικόρων, ἵνα ἀπὸ τῶν τρέπων τῆς πόλεως τὰς πτωχὰς ἐλεημοσύνης ἀργυρίων,

ὡν ὑπέχετο τῷ Κοινοβιάρχῃ Θεοδοσίῳ, ἐκλύσῃ αὐτὸν τὸν Θεοδόσιον εἰς τὴν Αἵρεσιν.

Ἀλλὰ τελευτῶς ἐκ ἑπαυσεον, ἐπειδὴ ἐκινήθη ὁ Πόντιος ἵνα ἐκλύσῃ πρὸς αὐτὸν τὰς φωνήρας τὰς κατὰ ἐκείνους, καὶ ἐν πρώτοις τὸν Κοινοβιάρχην Θεοδοσίον τὸν περιβόητον εἰς ὅλιον τὴν Παλαιστίνην. Ἀλλὰ ἀκεφαλῶς ἦν κατὰ ἀλήθειαν συγκαινωνῶν ὁ Ἀναστάσιος τῇ τῶν ἀκεφάλων Αἵρεσει, καὶ ἐκ ἐγνώσκον ὅτι ἐπεχέρεται ὁ ἀναστάσιος, χρυσίον καὶ ἀργύριον περβάλλει τῷ Θεοδοσίῳ ἐν ὑστέροις, καὶ χρυσίον εἰς τρεῖς κόντα λιτρῶν καλύμματι τῆς δολιότητος, ἵνα ἀμεμίσθως πρὸς τὰς πτωχὰς ὁμέγας Θεοδοσίῳ καὶ εἰς τὰς δόλοισκομύρας εἰς τὴν Γηροκομίαν καὶ Νοσοκομίαν. ἀλλὰ κατονήσων ὁ ἔργον καὶ λόγον πολὺς, ὁ δὲ τὸς ὁ ὑψιπέτης, ὁ πετόμυρος εἰς τὰ νέφη τὰ οὐρα, καὶ ὅτε ἐνόμιζον ὁ βασιλεὺς ὅτι εἶχε δεδεμμένον τὸν Λέοντα, τότε ἦν ὁ Λεὼν διόλως ἐλεύθερος. οἶδα μὲν ὅτι αἰθυσίαν τῶν ἀσεβῶν εἰσὶ βδελυγμὰ εἰς τὸν Κύριον, ὡς μαρτυρεῖ τὰ πρὸς καὶ ὁ Ἡσαΐας εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον λέγων, ἐὰν φέρετε σμιλιδάλιν, μάταιον θυμίαμα, βδελυγμὰ μοι ἐστὶ, λέσσεσθε καὶ καθαροὶ γίνεσθε, μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κλέ-

πον, ῥυσσάθε τὸ ἀδικεῖν, καὶ κλέψατε ὁφειλόμενον, καὶ δικαιοῦσατε χεῖρας. ἀλλὰ καὶ ὁ Δαβὶδ ἐψάλλον, ἔλεον ἀμαρτωλὸς μὴ λιπαρώτω τὴν κεφαλὴν μου. καὶ αὕτη ἡ διδασκαλία εἶχε ἐξάπαντος ἐπεκτείνεσθαι καὶ εἰς ὅλους ὅσοι εἰσὶν Αἱρετικοί, ὅτι καὶ αὐτῶν τὰ δώδεκα ἐδέχεται ἡ Δοπισολικὴ Ἐκκλησία, ὡς ὄντων Δοπισωαγωγῶν, ταῦτέστιν ἀφωρισμένων καὶ ἔξω τῆς Χριστῆς Ἐκκλησίας. λοιπὸν τὸ χρυσίον ὅπερ ἔπεμψεν εἰς τὰ ἱεροσόλυμα ὁ ἀναστάσιος Διὰ ἐλεημοσύνης τρεῖς κόντα λιτρῶν, ὑπέχετο μίαν ἀποτίαν, ἵνα δι' αὐτῆς συγχωρήσῃ αὐτῷ ὁ Θεὸς τὰς ἀμαρτίας αὐτῆς, κατὰ τὴν συμβαλὴν τῇ πεφύγετῃ Δαυὶδ πρὸς τὸν ἀσεβῆ βασιλέα τὸν Ναβεχοδονόσορ, Διὰ τὴν 15 βασιλεὺς ἡ βαλήμει ἀρεσάτω σοι, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου ἐλεημοσύνας λυτρωσαί καὶ τὰς ἀδικίας σου ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων, ἵσως ἔσται μακροδυσμῶν τοῖς ὀφειλόμενοις σὺ ὁ Θεός. καὶ ἔτιως, εἴγε ἐδέξατο ὁ Θεοδόσιος τὴν ἐλεημοσύνην τῷ βασιλεῖ, 20 ἦν πάντως ἵνα φωτίσῃ αὐτὸν ὁ Θεός, καὶ ἀνείξῃ αὐτῇ τὰ ἀπλάγχνα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

25

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Δίκτορον Δοπισίως τῷ Κοινοβιάρχῃ Θεοδοσίῳ, καὶ τῇ κατὰ τὴν μὴ τιμώντων τὰς τέσσαρας Συνοδὸς ἐπ' ἀμβωνῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκφωνηθέντος ἀναθεματισμοῦ. καὶ περὶ ὧν ἱστορεῖ Κύριλλος κατὰ τῶν Νεσορίων, Εὐτυχῆς, Διοσκόρου, καὶ Σεβήρου Αἵρεσεων, τῶν ὑπὸ τῆς ἐν Καλκηδόνι Συνοδῇ ἀναρρεθέντων, τῆς μίαν ὑπόστασιν ἐν δύο φύσει τὸν Χριστὸν δογματισάσης. καὶ περὶ τῆς Δοπισίας τῇ ἁγίᾳ Σάββᾳ εἰς Βυζάντιον πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν ἱεροσολύμων Ἡλίου. καὶ περὶ τῶν ὁμιλησάντων γραμμὰς 30 τῶν Τιμόθεων Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Ἡλίαν ἱεροσολύμων καὶ Φλαυϊανὸν Ἀντιόχειας, τὸ ἐξοδόζον ὑποκεκρυμμένον. καὶ ὅτι τὸν ἱεροσολύμων Ἡλίαν ἀπεβίβισαν τὴν ἐν Καλκηδόνι Συνοδὸν ψαύδος εἶναι.

Ἀντίγραφον ὁ ἁγιος Θεοδόσιος πρὸς τὸν Ἀντιοχέα Ἀναστάσιον, ὅτι ἀπεκρίνετο χιλιάκις ἀποδανῆν, ἢ ἔξω γοηθεῖται τῶν ὄρων τῶν ἁγίων τεσσάρων Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, αἵτινες μετὰ τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν ἔχουσιν τὰ πρεσβεῖα καὶ τὰ ἴσα χεῖρας, ὅθεν ἀφόβως ἀνέβη εἰς τὸν ἀμβωνα καὶ εἶπε ταῦτα μετὰ παρρησίας ἐμπεσόντων τῶν λαῶν, αἵτις ἔνι μὲν τὰς τέσσαρας ἁγίας Συνοδὸς, καὶ ἐνομίζον αὐτὰς ὡς περὶ τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια, ἔχεται τὸ ἀνάθεμα. ταῦτα ἀκούοντες μικροὶ καὶ μεγάλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐξ ἐκείνης ἐπαίησε καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν τεσσάρων ἁγίων Συνοδῶν, ἵνα ὁρίσκωνται πεφυλαγμένα οὐδὲν εἰς τὰ διπύχια. ταῦτα καὶ ἄλλα ἱστορεῖ καὶ πλάττει ὁ Κύριλλος, ὅστις συμπεράνει θεολογικώτατα λόγων, ὅτι ἡ ἐν Καλκηδόνι Συνοδὸς ὁμολογᾷ εἰς τὸν Χριστὸν ἐν ὁμοῦπον, Δοπισίως τὴν ἀσεβῆ γνώμην τῇ Νεσορίᾳ, τῇ τὸν Χριστὸν μερίζοντι εἰς δύο τίτας καὶ ὑποστάσεις. καὶ πάλιν μὴ ἀρνημένη τὰς δύο φύσεις, Δοπισίως τῇ Εὐτυχῇ καὶ Διοσκόρῳ καὶ Σεβήρῳ τὴν Αἵρεσιν, τὴν συγχέονταν εἰς μίαν φύσιν τῇ Χριστῇ τὴν Θεότητα καὶ ἀνθρωπότητα, κα-

ὅτι ἐκάτεροι ἐξέκλιναν τῆς βασιλικωτάτης ὁδοῦ τῆς ἀληθείας, ὅς εἰς διαίρεσιν, καὶ ὁ ἕτερος φύσιν καὶ 35 συγχέων, διὸ καὶ ἠταγκάζετο εἰπεῖν, ὅτι ἐπαθεν ὁ πᾶς Σταυρὸς καὶ ἡ Θεότης, ἐπειδὴ καὶ ἦν συμπεφυρμένη μετὰ τῆς ἀνθρωπότητος, ὁπρὲς ἀκρετάτη βλασφημία. πλὴν ἐπωμὴ τίνι τρέψῃ ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἀναστάσιον ὁ θαύτατος Σάββας ἀποκρισάμενος, 40 ὅς μέγας τῇ Πατριάρχῃ Ἡλίου ἀπεσαλμῆναι, ὡς τότε ἐβδόμητον τῆς ὁμοίας. καὶ λοιπὸν ὅτε εἶδεν ὁ Πατριάρχης Τιμόθεος ὅτι ἐξωρίσθη ὁ μακεδόνιος Διὰ τὴν οὐσίαν, ὑποστήδυσεν ἵνα μὴ παύσῃ καὶ αὐτὸς τὸ αὐτὸ, ὅθεν ἀνέλαβε, καὶ μάλιστα ὁ 45 Τιμόθεος ὑπεκρίνετο εἶναι ὁμοδόξον, καὶ ἔγραψε τόσον τῷ Φλαυϊανῷ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ὅσον καὶ τῷ Ἡλίῳ εἰς τὰ ἱεροσόλυμα, ὅτι ἐδέχετο διηλοῦναι τὴν ἐν Καλκηδόνι, ὅμως ἄλλα ἔγραφε, καὶ ἄλλα ἐποίησεν ὁ ἀλιτῆρς, καὶ ἐκκαυχῶτο ἔχον συγχοινωνίας τὰς δύο Πατριαρχίας, ἀλλ' ὅτε τὰ πρὸς ἔγνω ὁ Ἡλίας, ἐφάνη καὶ ἀλήθειαν Ἡλίας ζηλωτῆς, καὶ ἐποίησε τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως, καὶ ἐπαρρησιώθη σφοδρῶς ὑπερασπιστῆς τῆς ἐν Καλκηδόνι Συνοδῆς, αἵτιον δὲ τῆς παρρησίας αὐτῆς, ὅτι κρυφίως καὶ

καὶ δολίως ἐφάνητο μία ἐπαγγελία τῆς Ἡλίας, ὅπου ἐρίπτεται τὰ πρακτικά τῆς ἐν Χαλκηδόνι, ὡς ἀμαρτάνει τις ἀναφέρειν ὡς γινώσκον αὐτῶν, συκοφαντῶντες τὸν ἄγιον ἀδίκως καὶ πλάνως, πρῶτον συμβαῖνον καθ' ἐκείνῳ εἰς τὰς διημέρας ἀνθρώπων, ἀλλὰ δὴ καὶ εἰς μοναχοὺς τῆς ἐρήμης ἱεροσολύμων καὶ

τὸν Θεοφάνη τέσσαρας Διαμαρτυρίας συντάξαντες, ἐς τὴν τῆς Βασιλείας τὰς δύο, καὶ μίαν τοῖς Ἀρχιερεῖς τῆς Χώρας, καὶ μίαν τῇ Ἐπισκοπῇ ἱεροσολύμων, Διαμαρτυρήσαντες μήτε πῶς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδὸν ἐκινήσαν παρελθεῖν, μήτε τῇ Σεβίρῳ κοινωνεῖν.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Η'.

10 Περὶ τῆς ἐν Σιδῶνι Συνοδῆς τῆς κατὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς Διὰ τῆς κατὰ τὴν Βασιλείαν πλάνης τῆς Καισαρείας Καππαδοκίας Σωτηρίας. καὶ ὡς ἀπονομήθησαν ἐν αὐτῇ Διὰ τῶν τῶν ἱεροσολύμων Ἡλία καὶ τῆς Ἀντιοχείας Φλαυιανῆς γραμμάτων πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ περὶ τῆς μετὰ τὴν Βασιλείαν συνομιλίας τῆς ἐκείνης Σάββα, καὶ περὶ ὧν εἶπε τῇ Βασιλείᾳ, καὶ ὧν ἤκουσε παρ' αὐτῆς κατὰ τῆς ἱεροσολύμων Ἡλίας.

15 Ὅπως ἔτι τῆς Φλαυιανῆς εἰς Ἀντιόχειαν, ἐκτελέσας ὁ Ἀναστάσιος συναχθῆναι Συνοδὸν εἰς τὴν Σιδῶνα τῇ ἐκκοπῇ ἔτι τῆς βασιλείας αὐτῆς, ἵνα ἀναθεματίσῃ πῶς ἐν Χαλκηδόνι ἄγιον Συνοδὸν. παρεγόντο δὲ εἰς Σιδῶνα ὁ Ἀντιοχείας Φλαυιανὸς

20 καὶ ὁ ἱεροσολύμων Ἡλίας, καὶ χρησάμενοι κοινὰ καὶ οἰκονομικὰ γράμματα εἰς τὸν Βασιλέα, διέλυσαν πῶς Συνοδὸν, καὶ ἐπανήλθον εἰς τὰς θύρας αὐτῶν. ἀλλὰ ὁ Σωτήριος τῆς Καισαρείας Καππαδοκίας (ὅστις χειρωνακτικῶς Καισα-

25 ρείας ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας, ὑπέχετο αὐτῷ μετ' ὅρων, ἵνα ἔχῃ πῶς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδὸν εἰς ὅρον πίστεως, μεταταῦτα δὲ ἐσθλαίῃ τῇ Ἡονίᾳ, παρεκίνησε τὸν Βασιλέα ἀφαιρεῖσθαι πῶς ἐν Σιδῶνι Συνοδὸν) καὶ ὁ φιλόξενος τῆς Ἱεραπόλεως ἀπέρριψεν τὰ τῆς ἐν

30 Χαλκηδόνι δόγματα καὶ διδάγματα, καὶ κατὰ τῆς Φλαυιανῆς καὶ Ἡλίας πολλὰ ἐφλυαρήσαν, μὴ εἰδότες ὅτι ὁ ἄγιος Σάββας ἀπῆλθε πρεσβυτέρως εἰς τὸν Βασιλέα. ἔφθασε τοίνυν ὁ Θεὸς Σάββας εἰς τὸν Ἀναστάσιον ταπεινῶς τῷ ῥήματι, φορῶν τὸν τρι-

35 χινον σάκκον, ὅθεν οἱ τὰ μαλακὰ φορῶντες ὁκάλουν αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὰ ἐνδοτέρα τῆς αὐλῆς Διὰ τὰ ἐνδύματα. ἀλλὰ λαβὼν καὶ ἀναγνὼς τὰ γράμματα τὸ Πατριάρχικόν ὁ Ἀναστάσιος. καὶ ὡρῶν ῥητὴς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Σάββα, ἐκέλευσεν εἰσελθεῖν αὐτὸν ἐνδον

40 ἐν τῇ βασιλικῇ αὐτῆς οἴκῳ, καὶ ὡς εἶδε τὸν ἄγιον, εἰδὼς αὐτῷ ὅσον Ἄγγελον κυρίως λαμπροφόρον, ὅθεν ἐξελθὼν τῆς πόλεως ἐκείνης εἰς τιμὴν τῆς ἁγίας, καὶ μετὰ πολλῆς περιποιήσεως ἐδεδίωκεν αὐτὸν, καὶ ἐπέσειν αὐτὸν ἵνα καθίσῃ, καὶ ὅπερ ἦν τὸ ζήτημα αὐτῆς,

45 ἔπειτα, ἵνα μετὰ θάρρους περὶβάλλῃ, ὅτι ὡς πύλας εἶχε τὰς ἀγκυλὰς αὐτῆς ἀνεμυλῶν εἰς ὑποδοχὴν τῶν ῥημάτων αὐτῆς. ἐγὼ (εἶπον ὁ Σάββας) ἔλαβον τὸν τόσον κόπον ἐλθεῖν ἕως ὧδε, ἵνα περὶ σκευήσῃ πῶς μεγάλως βασιλεύω, καὶ πλάνως καλέσω αὐτὴν Διὰ πῶς

50 ἁγίαν τῆς Θεοῦ πόλιν Ἱερουσαλὴμ, καὶ Διὰ τὴν ἐκείνην ἀνελκόμενον περὶ σκευήσῃ, ἵνα μὴ ἦ πτωχὸς ἀνελκόμενος, ἀλλὰ ζῇ καὶ εὐχαρίστῃ ἐν ἁγίῳ, ὅτι τῆς ποιῶν, ἔξω ἵλαων καὶ βαπτιστῶν πῶς Θεὸν, καὶ τὰς νικητρίαν καὶ τῶν ὁρατῶν καὶ ἀόρατων ἐχθρῶν. ἐθαύμασαν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὰ λόγια τῆς ἁγίας, καὶ πῶς οὕτως ἐλάλησε

Διὰ περὶ σκευῆς καὶ Διὰ γῆναι, μόνον Διὰ τὴν κοινὴν καὶ ὠφέλιμον τῆς Ἐκκλησίας. ὅθεν τοῖς μὲν ἁλλοῖς ἔδωκε διατάξιν ὁρκετῶν Διὰ τὴν ὁδοποιεῖαν αὐτῶν, τῇ δὲ ἁγίῳ Σάββας ἐχαρίσατο πάμπαν, ἵνα Διακρίσῃ αὐτὰ εἰς τὰς Μοναχίαν, ὑποχρεῖται πρὸς ἁγίαν ἐκείνην καὶ πῶς πρὸς αὐτὸν εἰσελθεῖν, ὅπως καὶ αὐτὸς εἰσελθεῖν, καὶ συνομιλῆσαι μετ' αὐτῆς τὰ ψυχωφελῆ καὶ σωτηριώδη αἰτήματα. περὶ δὲ τῆς Πατριάρχας ἤρξατο ὁ Βασιλεὺς μὲν τῶν ἡμερῶν λέγειν πρὸς τὸν ἄγιον Σάββαν ταῦτα τὰ λόγια, φαίνεται μοι ὡς σεβασμίου πάτερ, ὅτι ὁ πρὸς ἐμὸν ἐστὶν ὀλίγον ἐλαφροκέφαλος, διότι ἐμὸν ὄντα χειρὶ συστήσει πῶς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδὸν, πῶς σεβώσασθαι πῶς γνώμῃ τῆς Νεστωρίας, ἀλλὰ εἰλικυσε πρὸς εαυτὸν καὶ τὸν Φλαυιανὸν τῆς Ἀντιοχείας, καὶ ἀντίστασεν καὶ εἰς τὴν Συνοδὸν, τῇ τῇ θελήματι με συναχθῆναι εἰς πῶς Σιδῶνα τὸ κότερον, ἀλλὰ ἀρκεῖ εἰς τὸ σκεπτικόν, ἵνα διαχωρῇ, καὶ περὶ σκευῆς ἁγίας ἀντ' αὐτῆς, ἐγὼ ἀρμυρίζω τὰς ἁγίας τὸ πρὸς μιλῖναι αὐτῆς. ποία μείζων μαρτυρία Διὰ πῶς Θεοσεβείαν τῆς Ἡλίας εἶναι, ἀλλὰ ἡ μαρτυρία ἐνὸς Βασιλέως βεβουδισμένη εἰς πῶς Αἰρεσὶν τῶν Θεοπατριῶν τῶν καὶ Ἀκροφάτων, πῶς τόσον ἐγνώσκον ὁ ἄγιος Σάββας κυβερεῖσθαι πῶς γνώμῃ τῆς Βασιλείας, ὥς καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναχαίτισσαι τὸ ῥήθιστον τῆς θυμῆς αὐτῆς, ὡς ποτὲ ὁ Ἱερδάνης ἐσεσφῆ εἰς τὰ ὀπίσω Διὰ τῆς Κιβωτῆς κατὰ τῆς Κυρίας ἐκείνης ἡ ψαλδοσυνάξις τῆς Σιδῶνι κατὰ τῆς Κυρίας καὶ κατὰ τῆς Χρυσῆς αὐτῆς, τῇ βελῇ τῆς Βασιλείας μόνον συνηγμένη, καὶ ὑπὸ τῶν Αἰρετικῶν Ἐπισκόπων συνηθροισμένη, πρὸς τῶν καὶ μόνον ἀφορώσα τὴν σκεπτικόν, ὅπως καταδύσῃ τὰς δύο φωνῆς τὰς μεγάλας Φλαυιανὸν καὶ Ἡλίαν τὰς Πατριάρχας, καὶ ἐκβάλλῃ αὐτὰς ὑπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν, καὶ εἰσάξῃ αὐτὰς τὰς Ἀρχοντας τὰς σκώτας, τὰς μεταμορφωμένους Διαβόλους Διὰ συνδεδεμένης τινὸν ψαλδοσυνάξις. ἔφθασεν ὁ χαμὼν, καὶ πλείον ἐκτελέσθη τὸ πρῶτον τὸ Αἰγυπῶν καὶ Παρθύσιον πέλαγος, ὅθεν ἡναγκάσθη ὁ Θεοφόρος Σάββας πλάνως χαίρειν εἰς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ γὰρ εἰς τὸ πρῶτον τῆς ῥῆσιν, ὅπως συνηθροῖον ἄνδρες καὶ καὶ γυναῖκες,

καὶ

καὶ ὅκ τῶν Ἀρχοντισσῶν τῶν Βαλκοντιανῶν ἡ ἀνεψία ἡ Ἰελαῖνη, καὶ ἡ γυνὴ τῆς Πομπηίας ἡ Ἀναστασία, ἥ τις ἠπικητύσθη εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν μεταταῦτα. ἔλαμψεν ἡ πρωτοκαίριος ὥρα τῶν Ἑσπερίων, ὅταν ἡ γῆ ζωγραφεῖται τοῖς ποικίλοις αὐτοῖς, καὶ ἡ γλῶσσις λαμπρῶνται ταῖς χλόαις καὶ πόαις, καὶ ὁ αἶμιος Σάββας εἶρα πλέων αὐτῶν, ἐφθασεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἰόππης αἰσίως καὶ δεξιῶς, καὶ κοινολογησάμενος πᾶσι πάντα μετὰ τῷ Πατριάρχῃ Ἡλίᾳ, καὶ τῷ μῆνιν

τῷ Βασιλέως πρὸς αὐτὸν, καὶ τὰ ἐξῆς, ἐπορεύθη πρὸς τὸν Λαῶνα αὐτῶν, καὶ ὁρώμενα Μακάρια, ὅς ἦν ὡς εὐδὸς εἰς τὸν ἑλδὸς ἐκ πόλιν, τῇ τῷ Σεβρίῳ Αἰρέσει ὑποκεκλιμένον, ἐχρησάμενος αὐτῶν τοῖς μελετήτοισι λόγοις αὐτῶν εἰς τὸν δευτέρου, καὶ ἄλλας πολλὰς ἐν ὑστέροις. ἔφερον εἰς τὸν ὀρθοδόξον, τῆς τῷ Σεβρίῳ Αἰρέσεως ἀπικηλῶν αὐτῶν μετὰ ἐπιτηδείων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ τῷ Βασιλέως Ἀναστασίῳ Διάκονῳ Σωτηρίῳ καὶ Εὐαρίᾳ ἐξορίας Φλαυίαν Ἀντιοχείας καὶ Ἡλίαν Ἱεροσολύμων, καὶ ὑποκαταστάσεως ἐν Ἀντιοχείᾳ Σεβήρου, καὶ περὶ ἐξορίας ἐν Ἱεροσολύμοις Ἰωάννη, καὶ ὡς συνέβη τοῖς δυὸν ἐξορευμένοι Πατριάρχαις τῇ περὶ αὐτῶν τῷ Βασιλέως.

Ἀλλὰ πάλιν νικῶν ἡ κακία Σωτηρίῳ καὶ Φιλοξένῳ, καὶ πείθεσι τὸν Βασιλέα ὅτι ἡπατήθη ὑπὸ τῶν Πατριάρχων, καὶ λαβόντες ἡν ἡθελον ἐξελθόντες, καὶ δόντες χρυσίον τῷ δήμῳ Ἀντιοχείας, καὶ ὑπὸ ψαυτες, καὶ σχεδὸν λυπομένης τὸν Φλαυίαν, ἵνα αἰσθεματίσῃ, τῷ Συνοδῶν, καὶ μὴ διωχόμενος, ἐδίωξαν αὐτὸν καὶ ἐξώρισαν, καὶ γινέσθαι ὁ Βασιλεὺς, καὶ περὶ αὐτοῦ γινώσκοντες, τὸν Σεβήρου πάλιν εἰς Ἀντιοχείαν ὑποκατέστησαν, ὅς ἐπειλε τὸ συνοδικὸν αὐτῶν εἰς Ἱεροσολήμους πρὸς τὸν Ἡλίαν, τῷ δὲ Ἡλίᾳ μὴ δεξιμένη, ἔστειλεν αὐτῶν μετὰ βασιλικῆς θυμῶν καὶ βίας. ἐμήνυσεν δὲ τῷ Ἡλίᾳ ὁ Βασιλεὺς ἡ κοινωνῆσαι τῷ Σεβήρῳ, ἡ ἀναχωρεῖν τῷ Πατριάρχῃ, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸ δόλουν. μὴ θέλοντες δὲ τῷ Ἡλίᾳ συνκοινωνῆσαι αὐτῷ, καὶ ὑπογεγραμμένον εἰς τὸν ψάδου συνοδικὸν αὐτῶν, ἔστειλεν ἐκκλησίαν εἰς

Ἱεροσολύμους ἵνα καταδικασθῶσιν αὐτῶν, πλὴν ὅμως ἐκ ἀφῆκεν ὁ ἀγιώτατος Σάββας, ὅλας συναγαγὼν τῶν μοναχῶν πρὸς πλῆθος, ἔδραμον εἰς βοήθειαν τῷ Πατριάρχῃ, εἰς ὅσον αὐτῶν θέλω. Φῶ 20 τῆς μεγαλοψυχίας τῶν ἀνδρῶν, τῷ εἰδότες πότε ἔδει ταπεινὴν εἶναι, καὶ πότε πλεμμεν ποιεῖν. ἀλλὰ κατέβη πρὸς πᾶσι τοῖς ἐκκλησίαις τῆς Παλαιστίνης ὁ Στρεπτός καὶ Ὀλύμπιος, καὶ Βασιλικῶς τῷ περὶ αὐτῶν ἐξώρισε τὸν Ἡλίαν, καὶ αὐτῶν αὐτῶν 25 ἐξόρισεν Ἰωάννην πρὸς Σταυροφύλακα, καὶ ὑποχέροντες ποιῆσαι εἶναι θέλει ὁ Δίκτορος καὶ ὁ Σεβήρος, ὅπερ μετὰ τὸν αἶμιον Σάββα, πάλιν λαθὼν μετ' αὐτῶν τῶν Μοναχῶν τὰς φάλαγγας, ὤρμησε πρὸς τὸν νέον Ἱεροσολύμων, καὶ πρῶτον αἶπον αὐτῷ, 30 καὶ πρῶτον κατέπεισεν, ὥστε καὶ ἐδέξατο τὸν ἐν Χαλκηδόνι, καὶ τὸν Σεβήρον ἀντιμεμάτισε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῆς ὑποχέροντος τῷ Δικτῶρι πᾶσι τὸν Ἱεροσολύμων Ἰωάννην κοινωνῆσαι Σεβήρῳ, καὶ ὡς ἐποίησαν ὁ Ἱεροσολύμων Ἰωάννης μετὰ Σάββα, Εὐθυμίου, καὶ τῶν λοιπῶν Μοναχῶν ἐπ' ἐκκλησίας, παρὼν τῷ Ἰωάννῃ τῷ ἀνεψίῳ τῷ Βασιλέως.

Ἀναστάσιος τις Ἐπιθυμῶν γινώσκει Διάκονος Παλαιστίνης, ὑπέχετο τῷ Ἀναστασίῳ Βασιλεῖ καταπεῖσαι τὸν Ἰωάννην, ὥστε κοινωνῆσαι Σεβήρῳ, εἰ δὲ μὴ, διδύμῃ τῷ ταμῆρι τελευτήσας λίτρας χρυσίας. ἐλθὼν ἔν εἰς Ἱεροσολήμους, καὶ μὴ θυμῶν πᾶσι τὸν Ἰωάννην, ἔθετο αὐτὸν ἐν Φυλακῇ. Ζαχαρίας δέ τις Παλαιστίνης συνεβέβηκε τῷ Ἰωάννῃ εἶπαι τῷ Ἀναστασίῳ, ὅλα ταῦτα ποιῆσαι ἐὰν ὑποκαταστή εἰς τὸν θρόνον αὐτῶν. ὑπολυσάμενος δὲ αὐτὸν τῷ Ἀναστασίῳ, καὶ ὑποκαταστήσας αὐτῶν, συναγαγὼν τὰς ἐκ τοῖς Μοναχείοις ὁ Ἰωάννης, καὶ πιάσας τῇ μίᾳ χειρὶ τὸν αἶμιον Σάββα, καὶ τῇ ἑτέρᾳ τὸν αἶμιον Θεοδόσιον, ἦλθεν εἰς τὸν ναὸν τῶν πρωτομάρτυρων Στεφάνου, καὶ μετὰ τῷ συνοδικῷ συνέσκηυσεν, ἀνέβη εἰς τὸν Ἀμβωνά,

καὶ ἐβόησε μεγαλοφώνως αὐτὸς καὶ οἱ κορυφαῖοι καὶ 40 ἡγεμόνες τῶν μοναχῶν Σάββα καὶ Θεοδόσιον αἰτεῖς, ὅς τις ὁμοφώνῃ καὶ συγκοινωνῇ τῷ Νεσερίῳ, τῷ Εὐθυμίου, τῷ Σεβήρῳ καὶ τῷ Σωτηρίῳ τῆς Καισαρείας Καππαδοκίας ἐχέτω τὸ ἀνάθεμα. παρὼν δὲ ἐκ τῆς Ἰπάλου ὁ ἀνεψίος τῷ Βασιλέως, Φίλιππος τῆς ἐκ τῆς Θεοδοσίας, ὅστις ἔδωκε τῷ Πατριάρχῃ Ἰωάννῃ καὶ Θεοδόσιῳ τῷ Ἐξάρχῳ τῶν Μοναχῶν ἑκάστην λίτρας χρυσίας, ἵνα μερίσωσιν αὐτῶν ἐλεησώμενος. αἶνε δὲ ἀνέστη, ὡς ἐκ ἐχρημάτισε ἡ Παῦλος ὁ Ἰωάννης, ὅστις αὐτῶν τῶν πορθεῖν τὸν ἐκκλησίαν 50 ταῖς βλασφημίαις, ἐκήρυξε τὸν Χριστὸν ὀρθοδόξως, ἀναθεματίσας τὰς κακοδόξους.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῆς παρὰ τὸν Βασιλέα Ἀναστάσιον ἐκτικῆς
 5 πείρας, καὶ ἀνείσεως

ἐπιστολῆς τῆς ἁγίας Σάββας ὑπὲρ τῆς ἀληθείας πί-
 τωρ ἐν ἱεροσολύμοις.

5 Ἀλλ' ἵνα μὴ χερσίνως θυμωθῇ ὁ Βασιλεὺς Διὰ τὸν
 νεωτερισμὸν τῶν Ἰωάννη, ἔγραψεν ἐπιστολὴν ὃ
 10 ὅσῃ Σάββας πρὸς τὸν Ἀναστάσιον, λέγων ἔτω,
 γνωστὸν εἴη τοῖς πᾶσιν, ὅτι ἡ ἁγία Ἱερουσαλὴμ ἐστὶ
 καὶ μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς Ἐκ-
 15 κλησίας ᾗρξατο τῆς ἀληθείας πίστεως τὸ μέγα μυ-
 στήριον καὶ ἑφθασον ἕως τῶν περσῶν τῆς Οἰκου-
 μένης, ὅθεν καὶ ἡμεῖς οἱ κατοικοῦντες τὰς τὰς αἰ-
 20 ρητώτας τόπας ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν, ὃ καὶ παρε-
 λείποντες ἕως τῆς σήμερον, τὰς ἀφαιρούμεν. καὶ
 τῇ τῆς Θεοῦ χάριτι ἐσμὲν ἄξιοι ἵνα πάντες ἀφαι-
 25 ρώμεθα ἀπὸ τῆς μηδαιμῆς τοῦ ἐσθραβίου καὶ ἀπὸ τοῦ
 ὁδοῦ κακοτόμων καὶ κακοπίστων, νυνὶ δὲ ἡμεῖς θαν-
 μαζόμεθα, πῶς εἰς τὸν καὶ τῆς μεγάλης τοῦ βασι-
 30 λεως γέγονε ῥασαῦτο σύγχυσις εἰς τὴν μητέρα τῶν
 Ἐκκλησιῶν, ὥστε τὰς ἡσυχάζοντας ἐκ νεαρᾶς αὐτῶν
 ἡλικίας ἐμπαίξονται ὑπὸ τῶν ἱεραίων, καὶ σύρεσθαι
 ὑπὸ τῶν ἀποφύλων, καὶ χλευάζονται ὑπὸ τῶν Αἰρε-
 35 τικῶν, καὶ σκανδαλίζονται πάντας, βλέποντας, ὅτι
 ταῦτα ἐγίνοντο Διὰ ψυχωφείαν, μόνον Διὰ γέ-

λωπα καὶ καταχύναν. Διὰ τοῦτο ἐκλιπαροῦμεν τὴν
 μεγάλην σου γαληνότητα, ἵνα ἔχωμεν εἰς τὸν καὶ τῆς
 αὐτῆς ὀλίγην ἀνείσεω καὶ ἐξομολογίαν, διότι ὁ-
 λων τῶν κακῶν ἡ αἰτία ἐστὶν ὁ ἀρεδρος τῶν ἀντιο-
 χίων Σεβήρος, ὅστις μόνον ἐστὶν ἀφανιστὴς τῆς ψυ-
 χῆς αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας. ἀλλὰ
 πῶς ἐκ ἐπὶ καὶ ἄπο, ἡμεῖς ἡμεῖς τὰς ἱεροσολυμίτας
 ἀρχιερεῖς μανθάνειν τὰ περὶ τῆς πίστεως, οἵτινες ἐσμὲν
 εἰς αὐτὴν ἀναπαυόμενοι, καὶ φαίνονται ὡς ἡμαρτῶν
 καὶ νεοπαγεῖς πρὸς τὴν θεοσέβειαν; ἐχέζομεν τῆς
 μαθησίως αὐτῶν, πλείονα γὰρ φέρει κατασεφῶν
 τῆς ὁρθοδοξίας, ἢ διόρθωσιν, οἵτινες παρεχα-
 40 ρήτισιν τὴν ἀλήθειαν ὡς οἱ τὰ βασιλικὰ νομίσματα
 νοθεύοντες καὶ φθείροντες. καὶ λοιπὸν ἡμεῖς ἐκ
 ἀγαπῶμεν ἔξω τῶν ὁρῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἕτε-
 ροδοξίαν, ἕτερον καὶ ἄλλο, ὅτι καλλίον ἡμῖν ἐστὶν ὁκ-
 χεῖν τὸ αἷμα ἡμῶν, ἢ κακοποιῆσαι ἐν ὧδε. δόξη
 45 κυρίου ὁ Θεὸς τελεωθῆναι τὰς ἐπιτάγας ἡμῶν τῷ
 νόματι τῆς Θεῆς γαληνότητος, ἀμήν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Ὅτι τὸ μὴ δεῖναι ὑπόκεισθαι τὸν Βασιλέα τῷ ἁγίῳ Σάββας, ἦν ἐξ αἰτίας τῶν πολεμίων βαρβάρων, καὶ περὶ τῆς
 30 εἰς τὴν ὁρθοδοξίαν σεβέρου τῶν ἱεροσολύμων Ἰωάννη, καὶ τῆς ἐνστάσεως αὐτῆς κατὰ τῶν Σεβηριανῶν.

Ὅτι ἐδωθήθη τότε δεῖναι ὑπόκεισθαι καθ' ἑαυτὸν ὁ
 Ἀναστάσιος Διὰ τὴν σύγχυσιν τὴν συμβεβηκυῖαν
 35 αὐτῷ ἀπὸ τῶν βαρβάρων, πλείονα τὰ συμβαίνοντα,
 τὰ μεταξὺ τῶν Σάββας, ἡλία καὶ Ἀναστασίας μισο-
 λαβήσαντα ἰσορεῖ κατὰ πλάτος ὁ Νικηφόρος εἰς τὸ
 δέκατον ἔκτον τῆς ἰσορίας αὐτῆς, γράφει γὰρ ἔτι
 ἐν σωτόμῳ, εἰ καὶ ὁ Βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἐναντίον
 40 τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν ἱεροσολύμων, ἐπαγγελλομένη τὴν
 ἀσέβειαν, σέβει κατεσκάδασεν, ὅμως ὅλα ἦσαν
 ἀκυρὰ καὶ μάταια, καὶ τὸ θανατωτέρον, ὅτι καὶ
 τὸν Ἰωάννην, ὃν ἔβαλεν ὡς συμμύστην τῆς εὐσεβείας

αὐτῆς, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ὁρθοδοξίαν, ὅς καὶ σεβέρους
 ἀθλητῆς ἵστατο κατὰ τῶν Σεβηριανῶν. οὕτως θανατω-
 45 τὰς τὰς ἐργα τῆς Θεοῦ, τὰ καὶ τὴν γαυρομένην θάλασσαν
 παρῆνεν καὶ ξηραίνοντες, καὶ τὰς ἀγόνους πέτρας
 εἰς πηγὰς ὑδάτων μετατρέφοντες. ἰδὲ δὴ κατὰ τῆς
 ἀκροτάτης πέτρας τῆς Αἰρέσεως ἐξηλθον κρενοὶ κα-
 50 μάτων ὁρθοδοξίας καὶ ἀληθείας. ἀλλὰ καὶ εἰς ξηραν
 μετεποίησε τὴν εὐσεβειαν παλάμην καὶ ὑπερή-
 φανον, ἵνα μηδὲς καυχῆσθαι ἐμμεσθῇ τῇ ὑ-
 ψίστῃ, ὅτι ἔχει διωγμὸν ἵνα, ὅντος μοναχῆς τῆς
 κυρίας τῶν διωγμῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

45 Περὶ τῆς δούτερας δόξης τῆς ἁγίας Σάββας εἰς βυζάντιον πρὸς τὸν Βασιλέα Διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς χρυσαργ-
 γύρας, καὶ τῆς παρὰ τὸν Βασιλέως ἀντιλογίας τῆς Αἰρετικῆς Μαριῆς, καὶ ὧν ἀρεφὴ γέγονε καὶ αὐτῇ ὁ ἁγιος.

50 Καὶ λοιπὸν Διὰ τὸν πολὺν λιμὸν, καὶ τὴν πολλὴν
 ἀνάγκην, καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς χρυσαργγύρας ἡ-
 ναγκάσθη ἀπέναι καὶ δούτερον εἰς τὴν βασιλίδαν
 τῶν πόλεων, καὶ λαλῆσαι τῷ Βασιλεῖ ὁ ἁγιος Σάββας,
 ὃν ἰδὼν ὁ Ἀναστάσιος, καὶ ἀνέσας παρ' αὐτῆς τὴν
 πτωχείαν τῶν οἰκητόρων τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὅτι
 ὅτι ἐδωκότες δεῖναι τόσον τέλῳ, ἥτοι χρυσάριον,

κατὰ τῆς αἰδοῦς αὐτῆς καὶ κατὰ τῆς οὐλαβείας τῆς
 55 πρὸς τὸν ὅσον ἐνέσεν εἰς τὴν αἴτησιν αὐτῆς. ἀνέβη
 δὲ τότε παρὼν Αἰρετικὸς τις Μαριῆς τὸ ὄνομα,
 ὅστις εἶχε πολλὴν παρρησίαν πρὸς τὸν Βασιλέα,
 καὶ εἶπε εἰς τὸ μέσον, εἶπον, ἐπείπερ αὐτοῖς ὁ ἁγί-
 60 ος κρῆτωρ ἡτορᾶται δωρεὰ, ὅτι οἱ ἀνθρώποι τῆς Ἱε-
 ρουσαλὴμ ὅλως διόλου ἐστὶν Νεσεριανοί. ἐκ ἐσιώπης δὲ ὁ
 Σάββας

Σάββας ὁ παρθενόφυτος, ἀλλ' ἤκου αὐτῶ, εὐφήμεν, καὶ μὴ συγχέας τὸν Βασιλέα, καὶ μετανοήσον καὶ σὺ, ἵνα μὴ Δαβὶ τὸ ὄνομά σου μετ' ἡμεῶν. καὶ δὴ λαβὼν πέλιν ἐλεημοσύνην καὶ βασιλικὰς ἐπιστάσεις,

ἐξέρχεται εἰς τὴν Παλαιστίνην κατὰ τὸν κύριον, ὅς τις ἴσῃ καὶ Δαβὶ τὸν κακόδομον Μαρτὶνον, ὅτι ἐδυσέχευε κατὰ τὴν παύσιν τῶν ἀγίων.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῶν ἐνεργηθέντων κατὰ τὴν Βασιλείαν Ἀναστασίας ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Δάναβιν Δεκὸς Βιταλιανῶν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ μέλει τῇ Γαλατῇ μετὰ θυμώμεως ἐλθόντος, καὶ τῆς ὀρθοδόξου αὐτῶν ὑποχέσεως μεθ' ὅρων τῆς Βασιλείας, καὶ αὐτῆς ἀσπιδήσεως αὐτῆς.

Ὑπῆρχον εἰς τὰ περιδανάβια μέρη Δεξ Βιταλιανόστις ὀρθόδοξος, ὃς Δαβὶ τὴν ὀρθοδοξίαν ἀντήρουν Ἀναστασίῳ, ὥς καὶ ὑπάτιον ἀνέψιδον τῆς Βασιλείας, ἀπελθόντι κατ' αὐτῶν, χερσὶ ἀμφοτέρωθεν εἶχε ζῶντα, τὸν δὲ μετ' αὐτῶν ἐστὶν τὸν ἐξηκουταπέντε χιλιάδας ὄντων, ἀνέκτων ὑπερβύτων δὲ παροσλαβῶν πλῆθος ὕμνων καὶ Βαλγάρων, ἐλθὼν ἐστὶν ἀπελθόντων εἰς Σαλαμίνην, καὶ τὸν Εὐάγγελιον εἰς Συκὰς, ἥτοι ἀντικρὺ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οὗτα εἰν ὄντι Γαλατῶν. Ἀναστάσιος δὲ ὁπποῦντος, ἐστὶν ἐπισκόπος περὶ εἰρήνης, ὥμοσε δὲ μετὰ τῆς Συγκλήτης, ἵνα ἐπανακαλέσῃ τὰς ἐξορίστας ἐπισκόπους, καὶ ἀφ' αὐτῶν Σωμόδος εἰς τὴν Ἡράκλειαν τῆς Θράκης. περὶ δὲ οὐ Βιταλιανός, συνομόσαι τὰς παροσλαβῶν τῶν ἁγίων, περὶ δὲ ἀνακληθῆναι καὶ Φλαυιανὸν καὶ Ἡλίαν καὶ Μακεδόνιον τὰς Πατριαρχίας, καὶ ἐλθῶν καὶ τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης, καὶ τὰς ἀπανταχῆς ἐπισκόπους ἵνα συγκροτηθῇ Σωμόδος εἰς τὴν Ἡράκλειαν, καὶ δοκιμαθῇ τὰ συμβαίνοντα κατὰ τὴν ὀρθοδοξίαν. καὶ ἐπειδὴ ὑπέρχοντο ταῦτα πάντα, καὶ ἔδωκε καὶ Σάκερος ὁ Ἀναστάσιος ἐλθῶν τὸν Ρώμης, ἀνέχωρσεν ὁ Βιταλιανός, ἀφ' αὐτῶν καὶ τὸν ὑπάτιον ὡς ὀρθόδοξον.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῶν χειρισμῶν τῶν τῶν Σαρακενῶν ἀρχηγῶν Ἀλαμενδάρου, καὶ τῆς ἀσπίδος ἐλέγχσεως αὐτῶν πρὸς τὰς τῶν Σεβήρων ἐπισκόπους.

Εἰ χειρισμῶν ὁ Ἀλαμενδάρου ὁ πρῶτος τῶν Σαρακενῶν, ὡς ἔρηται, καὶ τὸ βαπτισμὰ ἐδέξατο ὑπὸ ὀρθοδόξων ἐπισκόπων. ὁ δὲ Σεβήρ ἑαυτοῦ εἰσέεισε. ἐλκύνει αὐτὸν πρὸς τὴν Αἰρεσὶν αὐτῶν, καὶ εἰσέεισε ἐξ ἐπιτηδῆς δύο ἰδίους αὐτῶν ἐπισκόπους. ὁ δὲ Ἀλαμενδάρου θείων ἐλέγχει αὐτῶν, ἀλλ' οὐκ οἶδατε, εἶπε, ὡς γράμματα ἦλθον πρὸς με, καὶ ἔνδον ἐν αὐτοῖς

φανερῶσι μοι εἰ πέμψαντες, ὅτι ἀπέθανον ὁ ἀρχηγὸς ὁ γέλος Μιχαήλ. ἔπον δὲ αὐτῶν εἰ τῶν Σεβήρων, ὅτι τῶν εἰν αἰδιώτων. καὶ εἰς αὐτῶν δύο φύσεις ὁ Χριστός, ἀπεκρίθη ὁ Ἀλαμενδάρου, πῶς ἐδύνατο παθεῖν καὶ ὁποθάνειν ἐπὶ τῶν Σταυρῶν, εἰ ἡ Θεότης εἰν ἀπαθής, καὶ οὐκ ὁποθνήσκει;

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Περὶ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἀνομβρίας μετὰ τὴν τῶν Ἱεροσολύμων Ἡλία ἐξορίαν.

Ἀφ' ἧς ἐξωρίσθη ὁ νόμιμος Πατριάρχης Ἡλίας, σιωπῇ εἰς ὅλην τὴν Παλαιστίνην μεγάλη ἀνομβρία. καὶ εἰς μὴ τὸν καιρὸν τῶν παροσλαβῶν Ἡλίας τρεῖς καὶ ἡμισυ χρόνους οὐκ ἐβρέξεν, εἰς δὲ τὸν καιρὸν τῆς ἐξο-

ρίας τῶν Πατριάρχων Ἡλίας ποῖτε χρόνους ἐπεκράτει ἡ ἀνομβρία, ὥς νομίζεσθαι τὸν Οὐρανὸν γεγονέναι χάλκεον, Δαβὶ πρεσβυτέρους ὁμῶς τῶν Θεωσιμῶν Σάββα εἰς τὰ μοναστήρια αὐτῶν πρῶτον, ἔπειτα εἰς ὅλην τὴν Ἱερουσα-

ἱερυσσαλήμ ἐγένετο βρεχὴ ἀρκετὴ, ὥστε πάντας ὀρύλλειν τῷ Θεῷ, ἵφθιμοι δὲ τὸν ἥμαρ ἐς ἥμαρ, φρέα-
τα ὀρύττειν καὶ βρύσεις, πλὴν ματαίως.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

5 Περὶ τῶ ὧν Περσία τῇ τῷ Περσάρχῃ προσκλήσει γεγονότος θαύματος ὑπὸ πῶν Χριστιανῶν, οἱ ὁ Περσάρ-
χης παρετίμησε πῶν Ἰουδαίων καὶ Μανιχαίων, πῶν δὲ πῶν Χριστιανῶν προσκληθόντων, καὶ μὴ διωκηθόν-
των διωρεγγῆσαι ἐς ὃ προσεκλήθησαν.

10 Καὶ ἦσαν ἐς τὸν καιρὸν τῷ Ἀνασασίᾳ καὶ Σλί-
ψας, ὅθου ὁ Θεὸς ἐς ἀπίστους βασιλεὺς ἠδούκει
καὶ ἐτιμᾶτο ἡ ὀρθοδόξια, καὶ ὅτι τῷ εἰκοσῷ πέμ-
πῳ ἔτα τῆς βασιλείας αὐτῆς ἐς τὴν μεθόρεα τῆς Περ-
σίας καὶ Ῥωμαίας ἦν κάστρον, ὧν ὃ ἦσαν χυσιόν,
15 ἀργύριον καὶ λίθοι τίμιοι, καὶ μὴ διωκηθεὶς ὁ Περ-
σάρχης Καββάδης λαβεῖν αὐτὰ. Ἀλλὰ τὸς ὑποκείμενους
ὅλες δαίμονας, ἐδεήθη Ἰουδαίων καὶ Μανιχαίων ἵνα δια-

ξωσιν αὐτούς, ἀλλὰ ἐπαθὴ ὁκῆσαι ἐκ ἐδωκῆσαν,
προσκαλῆται τὸν Ἐπίσκοπον πῶν ὀρθοδόξων ἐς τὸ ἐρ-
γον. ὅστις μετὰ συστάσεως ὀρθοδόξων ἱερουργήσας
καὶ μεταλαβὼν, ἀπῆλθε καὶ ἐδίωξε τὸς δαίμονας,
καὶ τὸ κάστρον τῷ Καββάδῃ Περσάρχῃ ἔδωκεν. ὅ-
θου ὁκέλευσεν ὁ Καββάδης προσκλῆσαι τὸς ὀρθο-
δόξους πῶν Ἰουδαίων καὶ Μανιχαίων, οἵτινες πρότερον
παρετίμωντο πῶν ὀρθοδόξων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

10 Περὶ τῶ θαύματι τῷ βασιλεὺς Ἀνασασίᾳ τῷ Δικόρῃ, καὶ πῶν ὁπισσῶν ὧν παρεῖδον περὶ τῆς τελευτῆς
αὐτῶ οἱ ὑπ' αὐτῶ ἐξορισθέντες Πατριάρχαι, καὶ ὁ ἀρχὴ Σάββας.

Ἐπλοσίασε καὶ ὁ Ἀνασασίᾳ ἐς τὸν θαλάσσιον, καὶ
25 ἐς τὰς ὀρθοδόξους αὐλικὰς ἔθεξε μέγαλον θυμὸν,
ἐξαρέτως ἐς τὸν Ἰουδαίων καὶ Ἰουδαίων, οἱ διενεῖτο
ὑποκταῖναι, πλὴν Θεὸς ἠλευθέρωσεν, ἐφάνη
γὰρ πῶν ὑποκτα φερέσθαι αὐτῶν καὶ τὸν βασι-
λεῖα καὶ λέγων αὐτῷ, ἀπῆγε δὲ τῷ κακοποιῶσι
30 τὸν Ἰουδαίων καὶ τὸν Ἰουδαίων, ὅτι καὶ εἰδύο μέλας-
σίμοι ὑπερετήσαν ἐς καιρὸν ἀρμόδιον καὶ ὑπῆλθον.
ὅστις Ἰουδαίᾳ τῷ ὁ Ζωνάριος καὶ ὁ Κεδρόνιος. ἀλλὰ
προμεινὸν διήγημα γράφει ὁ Κύριλλος. Ἀλλὰ τὸν βα-
σιλεῖα Ἀνασασίαν ἐς τὸν βίον τῷ ἀγίῳ Σάββᾳ, ὅτι
35 δηλαδὴ ὁ ὅσιος πατὴρ Σάββας ἀπῆλθε τότε με-
τὰ δύο καθηγητῶν Στεφάνῳ καὶ Ευθαλίᾳ ἰδὼν
τὸν Πατριάρχην Ἡλίαν, ἐς πῶν Ἀγίων ἐξουσιμῶν
ὄντα, οἱ ὡς εἶδον ὁ Πατριάρχης ἀφῆλθεν μυπ-
κῶς, καὶ ἠγαθίασε τὸ πνεῦμα αὐτῶ, καὶ ἐκρά-
40 τωσεν αὐτῶς μερικὰς ἡμέρας ἐς ὁμιλίαν, καὶ μετὰ
ἐσπέρᾳ προσμύοντων πῶν πατέρων ἵνα ἐξέλθῃ ὁ
Πατριάρχης καὶ διαπνήσῃ, φάγετε, εἶπε, πα-
τέρες, ἐγὼ γὰρ ὑπῆλθον, καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀ-
νεστάνε, καὶ ἔχεε θερμὰ δάκρυα, καὶ αὐτῶν ἐ-
45 ρωτώντων πῶν αἰτίας τῶ τόσῃ ὀλοφύρῃ, ἥδη ἐ-

ξέψυξεν, ἀπεκρίθη, ὁ βασιλεὺς Ἀνασασίᾳ, καὶ
ἐπὶ χρεῖα ἀπελθὼν καμὲ μετὰ δέκα ἡμέρας, καὶ
ὑπερσάσθηται τῷ κελτρῷ τῷ Θεῷ μετὰ αὐτῶ. τὰ
αὐτῶ εἶπον ἐς τὰ Εὐχαρίστη δὲ τὸν ἡμαρ καὶ ὁ ἰε-
ρὸς Μακεδόνης. ὁ δὲ Σάββας εἶδον ἄλλῳ ὁπισ-
σίαν, ὅτι κατέβαινον κεραυνοὶ κατὰ τῷ Ἀνασασίᾳ,
καὶ κατέκτανον αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ὁ Πατριάρχης
Φλαυιανὸς, οἱ ἦν καὶ αὐτὸς ἐς πῶν Πέτρῳ ἐξουσιμέ-
10 νος. Ἀλλὰ πῶν ὁ Χαλκηδόνι Σύνοδος, παρεῖδον τὸν θά-
νατον τῷ Ἀνασασίᾳ, ὅθου ἔλεγον, ἀπέλθωμεν καὶ
ἡμεῖς ἵνα κελτῶμεν μετὰ αὐτῶ, καὶ μετὰ δύο ἡμέ-
ρας ἀπέθανον, ὡς διηγῆται τῷ ὁ Πατριάρχης Σω-
φρόνιος, ὅστις διηγῆται τὸ ὑπὸ τῷ Ἀββᾷ Πολυ-
χρονίᾳ βεβαιώμενον περὶ τῷ Πατριάρχῃ Ἡλίᾳ, ὅ-
τι ἐμόνον Μοιχαῖς ὧν, ἀλλὰ καὶ Πατριάρχης γε-
15 νιόμηνος, οἵνοι οὐκ ἐπίποτε, καὶ πάντες πῶν ἱ-
εὶν ἐγκράτεια ἔχε, τοιούτων τέλει ἔδωκαν οἱ
χωρὶς αἵματος ἅγιοι μάρτυρες καὶ σεβασμιώτατοι
Πατριάρχαι. ὁ δὲ Ἀνασασίᾳ καὶ ὁ Ζήνων δὲ
πῶν διπύχων ἐξηλεφθῆσαν, καὶ ἐβεβαιώθη περὶ
αὐτῶν τὸ ψαλμικόν, ἐξελαφθῆσαν ἐκ βίβλου ζών-
20 των, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γεφῆτωσαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Κατὰ παπῶν, μονάρχων τῆς Ἐκκλησίας τὸν Πάπαν λεγόντων, Ἀλλὰ τὸ τὰς Πάπας Γελάσιον καὶ Ἀναστάσιον ἵ-
αφροῦται τὸν Βασιλεῖα Ἀναστάσιον, καὶ περὶ διαρρήξεως τῆς μοναρχίας τῇ Πάπᾳ. Ἀλλὰ πολλὰν τοιαύ-
των, τῶν καὶ ὑπὸ Μοναχῶν γεγενημένων.

Σημαῖσιν οἰνεωπερισαί, ὅτι ὁ Γελάσιος Ἀρχιε-
πίσκοπος Ῥώμης, καὶ ὁ μετ' ἐκείνου Ἀναστά-
σιος ἀφώρισαν τὸν Βασιλεῖα Ἀναστάσιον ὡς βοηθὸν
Ἀκακίᾳ καὶ Πέτρῳ τῶν Αἰρετικῶν, ὅθεν γίνεται
φανερὸν, ὅτι ὁ Πάπας ἔχει ἐξουσίαν ἐπιτιμαῖ
καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ὅταν σφάλλωσιν εἰς τὴν πλάνην,
καὶ νεθετάμηναι ἕκ ἀκώσῃ, καὶ ἐπιταί καὶ ἐκ τῶν
τῶν ἔχον αὐτοὺς καθόλου ἀξίωμα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.
Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι καὶ ὁ Ἀκάκιος ἤλεγξε τὸν Βα-
σιλέα, καὶ ὁ Εὐδύμιος καὶ ὁ Μακεδόνης τὸν
Δίονυσον καὶ ἤλεγξαν, καὶ μετὰ τὴν αἵματος αὐτῶν αὐ-
τοῖς ἀντίστησαν, ὡς καὶ ὁ συλίτης τὸν Βασιλέα
καὶ ὁ μοναχὸς Ὀλύμπιος. καὶ δὴ ὁ Κοινοβιαρχὸς
Θεοδόσιος, καὶ ὁ ἱγίος Σάββας πολυεὶς κατή-
λεγγεν τὸν αὐτὸν Ἀναστάσιον, καὶ τὴν μοναχῶν ὄντες, εἰς
ὃν καὶ τὸ καινὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐβλασφήμη-
σαν, ὡς καὶ Μοναχοὶ τῆς Πρεσβυτέρου τὸν μικρὸν
Θεοδόσιον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας ἐκώλυσε,
καὶ ἰδὲ τὸν τελευτῶν ἐβδόμον κεφάλαιον τῶν πέμ-
πτης βιβλίου Θεοδώρου, καὶ ὁ ἁγιος Ἀμβρόσιος
τὸν μέγαν Θεοδόσιον τῆς Ἐκκλησίας ἐξέβαλε, καὶ
ὁ Μοναχὸς Ἰσαάκιος τὸν Οὐάλλοντα καὶ ἀνέστησεν ἡ-
λέγξε, καὶ καὶ τὸν Κεδρηνὸν, Ἐπίσκοπόν τινα τῶν Οὐ-
ναίων λεγομένων ἀπέσας ὁ Ἀναστάσιος ὡς αὐτοῦ
ἀπελέγετο, ἐδείξθη αὐτῷ γινέσθαι τῆς μοίρας αὐ-
τοῦ, καὶ θέναι αὐτῷ ὅ, τι βέλτεται, ὁ δὲ Ἐπίσκο-
πος

πῶς ἔπειν αὐτῷ, γινέσθαι σὺ τῆς ἐμῆς μοίρας, καὶ
μὴ ἀπολυθῆς Εὐτυχῇ, Διοσκώρῳ καὶ Σεβέρῳ, ἵ-
να μὴ κληρονομήσῃς τὸ αἰώνιον πῦρ, καὶ θεκνύων
αὐτῷ τὴν πορφύραν, ἔπει, τὰς σὺν σοὶ καταβαίνει
εἰς τὸν ἄδην, ἀλλὰ μόνῃ ἡ Θεοσέβεια καὶ ἀρετῶν ἡ
κτῆσις, ἀμαρτίας εἰ καὶ ἀσυλλόγιστος, καὶ ἕως τῶν
τῆς Ἐκκλησίας δογμάτων οἶδας, μένον. πλάναις
καὶ βορβορολογίαις ἐκφοβῆς τῆς ἀνθρώπου. ἀρκῆ Βα-
σιλεῦ ἀρκῆ, ἀρκῆ καὶ τῇ ἀξιοματίσει, καὶ τῆς
πρεσβυτείας τῆς Ἐκκλησίας μὴ ἐνόχλει. καὶ κα-
τηχησθῇ εἰς τὰ τοιαῦτα ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἔμειναν αὐ-
τῷ. ὁ δὲ Ἐπίσκοπος πενέσας αὐν, ἔδωκε
λαβε πρὸς τὸν Βασιλέα, περιποιεμένη μόνῳ τῷ
ὀρθοδόξῳ. καὶ ὁ μικρὸς Θεοδόσιος δελεασθεὶς, ἀ-
φῆκεν ἰεράρις τὰς πρεσβυτέρων συζητάς, ἤλεγξε δ'
αὐτὸν Συμεῶν τις, ὅδε ἀρεῖ αὐτοὺς, καὶ τὸν Ἱπάρχον
αὐτοῖς οὕτως μετακινῆ τῆς ἀρχῆς. καὶ ὁ Θεοδόσιος
ὁ μέγας ἐλέγχεται περὶ Ναὺ ἰεράρις ἐν τοῖς Χαλ-
κυπρατοῖς ὑπὸ Ἀμβροσίᾳ, καὶ καταδέχεται ὡς
φῆσιν ὁ Ζωναρῆς. ὡς ἐν οἱ εἰρημῶν καὶ Πατριάρχαι
καὶ Ἐπίσκοποι καὶ Πρεσβύτεροι καὶ Μοναχοὶ ἀφωρί-
σαντες καὶ ἐλέγχοντες τὸν Βασιλέα, ἀξίωμα εἰς
τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν ἕκ ἑλαβον, ἔτω καὶ Γε-
λάσιος καὶ Ἀναστάσιος οἱ Πάπαι τοιαῦτόν τι ἕκ
ἑλαβον καὶ ἀπὸ τῶν παρόντων κεφαλῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Πάπαν Ἀναστάσιον ἀκοινωνησίας τῶν Κλήρων τῆς Ῥώμης, Ἀλλὰ τὸ καινωπύσαι αὐτὸν
Ἀκακίῳ καὶ Φωτεινῷ τοῖς Αἰρετικῶς, καὶ τῶν κατὰ Ἄρειον θανάτων αὐτῶν ἐπὶ μαρτυρίᾳ ἐπὶ μαρτύ-
ρων, καὶ ἐτέρων πολλῶν, ἐξ ὧν δέκνυται κεκαθαρμένον τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα τῶν Παπῶν.

Οὗτο αὐτῶν εἰρημῶν Ἀναστάσιος Ῥώμης πλυν-
θεὶς ποτὶ ὑπὸ τῶν Αἰρετικῶν Ἀκακίᾳ, ἐσώθη
ἀφωρίσας αὐτὸν τὸν Ἀκάκιον κρυφίως, ὅθεν ἐμι-
σῆτο ὑπὸ τῶν Κλήρων Ῥώμης, καὶ ἐσωμακωνώσθη.
ἔτι ὁ αὐτὸς χωρὶς τῆς γνώμης τῶν ὀρθοδόξων συ-
νεκοινωνῆσε καὶ τῷ Φωτεινῷ Διακόνῳ Θεοπαλαμῆκῃ
καὶ συμμύσῃ Ἀκακίᾳ, ὅθεν λέγουσιν ὅτι πληγῆς ἐκ
Θεοῦ, ἀπέθανον αὐφινιδίῳ θανάτῳ. ἄλλοι λέγουσιν
ὅτι καθόλου ἐβδόσαν τὰς συνέργας αὐτῶν καὶ θνήσκοντες
τῶν χρεῶν αὐτῶν. σὺ δὲ σημειώσαι, ὅτι ἐφανῆ καὶ ὁ
λαὸς Ῥώμης Ἐπίσκοπος πεπληρωμένος. δούτερον,
ὅτι Αἰρετικὸς μονοφυσίτης. τρίτον, ὅτι χωρὶς κοινῆς
γνώμης ὁ Ῥώμης ἐυεργῶν, πρῶτον, ὅτι ἐπὶ
πέταρον, ὅτι κληνεται ὑπὸ τῶν Κλήρων καὶ ὑπερέστη

τῆς κοινωνίας. πέμπτον, ὅτι μετὰ Ἄρειον καὶ Νεστό-
ριον ἰδὲ καὶ τρίτος ἐχαρίσατο τὴν Ἀπολάγχην τῇ
καταχρήσει, ὅτινα ἀσφάτως καὶ ἀσφάτως τὸ μοναχι-
κὸν ἀξίωμα τῶν Ῥώμης, πρὸς τοῖς μὴ ἐλατῶς μελῶν
Χολῶσι δηλονότι. ὅτι δὲ τοιούτους ὁ παρὼν Ἀναστά-
σιος μαρτυρεῖ ἐπὶ, πρῶτος, Ἀναστάσιος ὁ Βι-
βλιοφύλαξ, ὅτι λέγει, πολλοὶ καὶ Κληρικῶν καὶ Πρε-
σβυτέρων ἐξυμῶσαν Ἀλλὰ τὸ μὴ συγκατανοεῖν Ἀνα-
στάσιον, δεξιὰν Φωτεινῶν. Διότι τῶν Θεοπαλαμῆκῃ
καὶ καινῶν Ἀκακίᾳ. δούτερος, Μαριανὸς Σκῆπος,
ὅς φησιν, ὅτι ὁ Ἀναστάσιος ἡθελε κρυφίως ἀνακα-
λέσασθαι τὸν ὑποβεβλημένον Ἀκάκιον, ὅθεν ἐβέβη-
σε. τρίτος, Συγχεβέρτος Γεμπελακός, τὸ Ἀνα-
στάσιον Πάπα, λέγει, τὸν Ἀκάκιον ἀνακαλέσαντες,
πολλοὶ

πολλοὶ τῶν Ῥωμαίων ἐκκοινωνήσαν αὐτῷ . τέ-
ταρτος, Πλάτυνας λέγει, ὁ Ἀναστάσιος, πλανηθεὶς
ὑπὸ Ἀκακίῃ, ἐπαύδων ἀθρόως αὐτὸν κρυφίως,
ὁ θὺν πολλὰ ἐμίσησεν αὐτὸν ὁ Κλήρης τῆς Ῥώμης,
καὶ ἐκ ἧθελε παντελῶς συκοινωνῆσαι αὐτῷ, δηλω-
θὲν τῇ Πάπῃ, ὅστις προσέειπε χάρις γνώμῃς τῶν ὁρ-
δοδόξων συκοινωνήσαι φωτιστῶν καὶ διακόνων τῆς Θεοσα-
λονίκης καὶ ἀπολύθῃ Ἀκακίῃ τὰ Αἰρετικῆ, περὶ ἧς
Πάπᾳ λέγουσιν, ὅτι πληγὴς ἐκ Θεοῦ, ἀπέθανεν αἰ-
10 φιδίῳ θανάτῳ, ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι γε ἐξ ἑρ-
σάν τὰ στήθεα αὐτῆς καὶ θνήσκῃ εἰς χρεῖαν - πέμ-
πτῃ, ὁ Σαβέλικος λέγει εἰς τὴν ὁρθόην ὡνεῖσθαι,
βιβλίῳ δολιτέρῳ, ὁ Ἀναστάσιος ἡπατήθη ὑπὸ τῆς Ἀ-
κακίῃς καὶ φωτιστῆς, καὶ ἐγένετο ἀκοινωνήτης, καὶ ἐρ-
15 ρόσεν . οὕτως, Γρατιανὸς φησὶν, ὅτι ὁ Ἀναστάσιος
ἐξώθη τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐτρώθη ὑπὸ Θεοδωρί-
κῃ, πολλοὶ γὰρ ἐπ' αὐτῇ γεγονόσιν ἀκοινωνήται

Ἐπίσκοποι καὶ κληρικοί καὶ πρεσβύτεροι, ὅτι χω-
ρὶς Συνοδῶν ἐδίχετο Ἀκακίον, καὶ τῶς ὅτι ἔπεισαν
εἰς τὴν Αἵρεσιν καὶ φωτιστῆς, ὅθεν ἐμονώθη καὶ ὁ-
θραύθη . ἔσθμος, Γαλιέρμος ὡκὼν βιβλίῳ πέμ-
πτῳ τῶν Αἰρέσεων φησὶν, ὅτι ὁ Ἀναστάσιος ὁμοί-
ζετο Αἰρετικὸς, κοινωνήσας Ἀκακίῳ καὶ φωτιστῇ,
καὶ ἄλλοι πολλοὶ λέγουσιν τὰ αὐτὰ, εἰδὲ καὶ τέταρτον
τοιούτων ζητῶν, ἰδὲ τὸν Θεοφάνη εἰς τὸ εἰκοστὸν σὺν-
τον ἔτος τῆς Διόρυς, καὶ τὸν Δαμασκηνὸν εἰς τὸν
τρίτον λόγον περὶ Εἰκότων, ὅτι Οὐλύμπιός τις Ἀρε-
τιανὸς δεινῶς βλασφημήσας, τέθνηκεν ἐν τῇ νεκροφό-
ρῳ, ἦτοι τὰ ἔγκαιρα αὐτῆς ἐξεχύθησαν, ὥπερ ἡ-
μις ἔγραψαν εἰς Εἰκόνα καὶ ἀρχιεπίσκοπον τῶν Ἀρετι-
ανῶν, ἀλλ' οἱ Ἀρειανοὶ ἔδωκαν δῶρα Εὐτυχίανῳ ἡγί-
10 νοτάριῳ καὶ καθεστῆε τῶν Εἰκότων, ὅθεν θάψας ἀγα-
νακτήσας ὁ Εὐτυχιανὸς ἐτάκην εὐθύς, καὶ τέθνη-
κεν ἐλευθέρως .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

20

Περὶ ἀποχαρίσεως αὐθιμερῶν δύο Παπῶν Ῥώμης, Λαυρεντίου καὶ Συμμαχῆς, καὶ τῆς δι' αὐτὰν γου-
νήτης συγκλήσεως καὶ φόνων, καὶ τῆς καὶ Γοτικῆς Συνόδου κυρώσεως τῶν ἐνὸς καὶ ἐξουσίας, καὶ ἑτέρων, ἐξ ὧν
δέκνυται παρὰ Πάπας Ῥώμης ὑπὸ τὰς Συνοδούς .

25 Τῷ οὐατῷ ἔτα τῆς ἀνταρχίας τῆς Διόρυς Φησὶς
Συγκλητικὸς Ῥώμης ἐλθὼν εἰς Βυζάντιον, ἐζητή-
σε γίνεσθαι λαμπροτέρων τῶν ἐορτῶν τῶν πρωτοκο-
ρυφίων καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινῆ πόλιν, ὃ καὶ γέγο-
νεν . ἐπαναστρέφων δὲ εἰς τὸ ἴδιον, ὑπεσχέθη τῇ
30 Διόρῳ καταπεῖσαι τὸν Πάπαν Ἀναστάσιον ὑπογε-
ψάμενον τὸ ἑνωτικὸν Ζήτημα . ὁρῶν δὲ τεθνηκότα τὸν
Ἀναστάσιον, πέψαι πολλὰς πλῆθαι χρημάτων, καὶ
ψηφίζοντα Πάπαν Λαυρεντίον τινὰ οὐ τῇ βασιλικῇ
τῆς Θεοῦ, ἐψηφίσαντα δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ τῷ
35 ἔτερον μέρος τῶν Ῥωμαίων Πάπαν τὸν Σύμμαχον εἰς
τὸν Νεὸν τῆς ἁγίας Κωνσταντίνης . γουνομένης δὲ συγ-
κλήσεως καὶ διαρέσεως τῶν κλήρων καὶ τῶν λαῶν,
κοινῇ γνώμῃ ἀθροίζεται καὶ τὸν Ζωνάριον καὶ ἄλλους
40 Συνοδοὺ εἰς τὴν Ῥαββουναν σπυριγῶ Θεοδωρίκῃς ἀρ-
χηγῶ Ἰταλίας, καὶ τοὺς Ἀρειανῶν οὐκ, καὶ ἐξετασθεί-
σης καλῶς τῆς ὑποθέσεως, παρὲντος καὶ Θεοδωρί-
κῃς, λησκατέστη εἰς τὸν θρόνον ὁ Σύμμαχος, ὁ δὲ
πρῶτος ἐχαρτονήθη, καὶ διότι ὑπὸ πλειονῶν ἐψηφί-

φιστο, καὶ δὲ Λαυρεντίῳ ἔδωκαν τὴν Ἐπισκοπὴν Νε-
κέρων . μετὰ τέσσαρα ὅμως ἔτη κληρικός τις Φη-
σαν καὶ Προβίον Ἀρχοντα Χρυσόμῳ, μετακαλεῖ-
ται τὸν Λαυρεντίον εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν Ῥώμης, ἀλλὰ
Θεοδωρίκῃς θυμωθεὶς, ἔσπελον εἰς Ῥώμην Ἐπίσκο-
πόν τινα Ἀλτίνον λεγόμενον διώξας ἀμφοτέρους, τὸν
δὲ Ἀλτίνον αὐτὸν κρατῶν τῷ θρόνῳ ἀπαρτιστικῶς .
ὁ Σύμμαχος μὴ τοὶ ἀθροίσας ἐκατόντασιν Ἐπισκό-
πων Συνοδοὺς, ἡθροώθη . ὅθεν καὶ κοινῇ γνώμῃ κελί-
νεται ἐξοριθῆναι τὸν Λαυρεντίον . ἀλλὰ γουνομένων
τάτων, ἡκολούθησε συγκλήσις, ὥστε καὶ πολλὰς ἀ-
ναρεστῆσαι, καὶ ἰδὲ περὶ τῶν τὸν Βιβλιοθηκά-
ριον Ἀναστάσιον . σὺ δὲ σημειώσαι πρῶτον, ὅτι Πα-
πας καὶ ἀντίπαπας εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ ἑλθὲς καὶ
μάχαι καὶ φόνου, καὶ πᾶς τὸ ἀκαμάτητον τῆς Ῥώ-
μης; δεύτερον, ὅτι ἰδὲ καὶ ἄλλη τοπικὴ Σύνοδος
κρίνει, ἀνακρίνει, δικαιῶ καὶ κατακρίνει τὰς Ἐπι-
σκοπὸν τῆς Ῥώμης, καὶ πῶς ἐστὶν ὁ Ῥώμης ὑπὸ τῶν
Οἰκαμνητικῶν Συνοδῶν;

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

45

Ὅτι ἐκ τῶν ἐπειρῶν τὸν Μακεδόνιον Κωνσταντινῆ πόλεως ἀνέδρυν τὸν Ῥώμης Οἰκαμνητικῆς Συνοδῆς, οἱ παπισταὶ
ὅτι τῶν Συνοδῶν αὐτῶν εἶναι λέγοντες, ἐλέγχονται ὡσαύτα ψεῦσαι .

50 Προσφίρεσιν οἱ παπισταὶ τὸν Ἀναγνώστη Θεόδωρον ἐν
τῇ τετάρτῃ βιβλίῳ, καὶ διὰ καὶ τὸν Θεοφάνη λέ-
γουσας, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἐπέκειτο τῇ Κων-
σταντινῆ πόλει Μακεδονίῳ ἀναθεματίσαι τὴν ἐν
Καλλικλόνι Σύνοδον, καὶ αὐτὸς ὁ Μακεδόνιος χω-
ρὶς Οἰκαμνητικῆς Συνοδῆς, ἐχέσσης ἀνέδρυν τὸν τῆς

μεγάλῃς Ῥώμης Ἐπισκόπον ἐδὸν ποιῶν ἔλεγεν, ἐξ
ἐδάνυται, ὅτι ἐπειδὴ ἀνέδρυν ἐν ταῖς Οἰκαμνητικῇς
Συνοδαῖς ὁ Ῥώμης, μέζων ἐπὶ τῶν Συνοδῶν καὶ ἐπ'
αὐτῶν ἐστὶν . ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι ὁ μόνον ὁ Ῥώ-
μης ἀνέδρυν ἐστὶν ἐν ταῖς Οἰκαμνητικῇς Συνοδαῖς, καί
καὶ ἑτέροι, καὶ ἰδὲ αὐωτέρων τῶν προαφῶν
Συνοδῶν

Συνόδων τὰς τόπας. δούτερον, ὅτι τῷ Ἀναστασίῳ
βιαζομένῳ τὸν Ἀντιόχειας καὶ Ἱεροσολύμων καὶ τῷ
τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἀναθεματίσαι πῶς ἐν
Χαλκηδόνι Σύνοδον, τὸν δὲ Ῥώμης μὴ διωκόμεν
βιάσαι, ἀλλὰ τὸ εἶναι ἐκεῖ ἐτέρων πολιτικῶν ἀρχῶν,
ἥτοι πῶς τὸν Ἰσθμίου, ὁ Μακεδόνιος μόνος ἐμνήσθη
τῷ Ῥώμης, καὶ ἑδενος ἐτέρου. τρίτον, ἰδὲ περὶ τῷ
πρώτῳ καὶ σιωπῶντος κατωτέρω βιβλίου πέμπτου,

κεφαλაίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ, Παράγραφον ἕκτον, καὶ
βιβλίου δεκάτῳ, μέρῳ τρίτῳ, κεφαλαιὸν δέκατον
τέταρτον, καὶ βιβλίου ἑκτῷ, κεφαλαιὸν ἐβδόμῳ, Πα-
ράγραφον ἕκτον, καὶ αὐτῷ κεφαλαιὸν δεκάτῳ,
Παράγραφον ἕκτον, ὅθεν ὁ Ἀντιόχειας Εὐστάθιος
ἐκλήθη ὑπὸ τῷ Ῥώμης πρῶτος τῆς πρώτης
Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

10

Ὅτι καὶ ἐξ ὧν λέγουσιν οἱ παπισταὶ γραμμάτων τῷ Πάπᾳ Ὁρμίσδῳ πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννην τὸν
Καππαδόκα νεοετητικῶν, καὶ τοὶ δὲ κληρικοί ψευδεπίπλαστα ὑπὸ τῆς ἀσυμφωνίας τῶ χρόνῳ, ἀναιρεῖ-
ται τὸ μοναρχικὸν τῷ Ῥώμης, εἰς γὰρ ὧν ὁ Ῥώμης, ἔκ ἐστὶν Σύνοδος, ἀλλὰ ὑπὸ πῶς Συνόδου.

Ἀλλὰ καὶ ὁ μετὰ Σύμμαχον Πάπας Ὁρμίσδης,
πλατυμενῆς τῆς Αἰρέσεως τῶν μονοφυσικῶν, ἀ-
φροῖζει Σύνοδον εἰς πῶς Ἰταλίαν γινώμῃ Θεοδώρῳ,
καὶ ἀνακηρύττει πῶς κατάκρυσιν αὐτῆς, καθὼς ἐπὶ
Κωνσταντίῃ καὶ Ἰσθμίου ἀλλὰ κατάκρυσιν τῶν Ἀρεαίων
καὶ Ἀνομοίων. ἡθροίσθησαν Σύνοδοι Τοπιεῖς εἰς πῶς
Ἀλεξανδρείαν ἐπὶ Ἀθανασίῳ, καὶ εἰς Σαρδικίῳ ἐπὶ
Ἰσθμίου, καὶ εἰς Ἀντιόχειαν ἐπὶ Δελετίῳ. λέγουσι καὶ
τῷ, ὅτι ὁ μετὰ Τιμόθεον Ἰωάννης ὁ Καππαδόξ, καί-
τοι ἐπὶ Ἰσθμίου φανὲς μέγας ὁρμόδοξος καὶ μέ-
γας διώκτης τῶν Εὐτυχιανῶν, ὅμως ἐπὶ Ἀναστα-
σίῳ ἡ χαριζομένη, ἡ μὴ διωκόμενη, ἀντιτέθεν Ἀ-
ναστασίῳ, εἰσὶν αὐτῷ Ἰσθμίου, ὡς καὶ περὶ τῷ
Μακεδόνι ἐποικῶν ὅτι ὑπεγράψαν εἰς τὸ Ἐνωτικὸν
Σχῆμα, καὶ τοὶ ὁρμόδοξοι αὐτοῦ ὧν ὁ Πάπας ὅμως
Ὁρμίσδης ἐλθεῖ γραμμάτια καὶ πρέσβεις εἰς τὸν
Ἰωάννην, ν. θεῶν αὐτῶν, ἵνα καταφρονῇ τῆς μονοφυσί-
ας, πῶς Ἀναστασίῳ καταφρονήσας τῶν πρέσβειων αὐτῶν
πῶς σιωπῶντος, ἐβόλῃ αὐτῶς εἰς τὸν παλαιὸν πλοῖον,
πρὸς γὰρ τοῖς ῥῶς Νάυταις μὴ ἐκλιμνίσαν εἰς ἑ-
δενά ἀγαλὸν ἄλλοι, ἀλλὰ εἰς πῶς Ἰταλίαν, τοῖς
δὲ πρέσβεισιν, εἰπὼν πῶς Πάπα, ὅτι ἰδιόνοισι πῶς
Βασιλεῖς πρὸς Ἀπῆν, Πάπας ὅμως, ἡ ἀλλὰ τοῖς
Βασιλεῖς πρὸς Ἀπῆν, συ δὲ σημειῶσαι πρῶτον, ὅτι
ὁ Θεοφάνης λέγει γενέσθαι τὸν Καππαδόκα Ἰωάννην
Πατριάρχην τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τῷ Πάπα, καὶ φορέσαι πῶς
δοξολογικῶς πολλῶν τῶν ἐκ τῷ ἐβδόμῳ ἔτει Ἀναστασίῳ,
καὶ τὸν λαὸν εἰσὶν πεποινησὶν πάλιν, βιάζοντα τὸν
Πατριάρχην ἀναθεματίσαι τὸν Σεβήρον, τῷ δ' αὐτῷ

ἔτει ὑποθανεῖν καὶ τὸν Ἀναστάσιον μηδὲς Ἀπῆν
αὐτῇ, καὶ πότε ἡμέρη ἡ χαριστική τῷ Ἰωάννῃ
Καππαδόκῳ εἰς πῶς Ῥώμην; πότε ἦλθεν οἱ πρέσ-
βεις εἰς τὸ Βυζάντιον; δούτερον, ὑποθεμένης τῆς
ἰστορίας ἀλλοθῆς, ἐνδεχέσθαι γὰρ ἐσφαλθῆαι εἰς
πῶς χρονολογίᾳ τὸν Θεοφάνη, σημειῶσαι, πρῶτον,
ὅτι πρὸς τῶν ἦσαν Εὐδοκίῳ ὁ Τυμνίς, καὶ τῶν
ὁ Κατίνας, Βενέτικῳ Πρεσβύτερος καὶ Βιτάλιος
Διάκονος, δούτερον, ὅτι ὁ Ὁρμίσδης μόνος ἐπὶ
τιμῇσαι βυζαντινῶν τῷ Ἀναστασίῳ, ἡ ἐξουσιαστικῶς
φειδύμενος κατὰ τῷ Ἰωάννῃ, εἰσὶν ἐκ τῶν ἐλογισθῆ,
ἀλλὰ ἀπεκρίσθη, ὡς καὶ εἰρήνῃ, ὅστις ἔως ἔστω
Ἀκακίῳ ἐφέρετο κατὰ τῷ Κναφέως, ἰσχυροῦ, ὅτε
δὲ, καὶ ἄλλων ὄντων ὁρμόδοξων Ἐπισκόπων καὶ Πα-
τριαρχῶν, αὐτῶς μόνος ἐφέρετο κατὰ τῷ Ἀκακίῳ,
καπερνεῖτο, καὶ τῷ δικαίως, ἐπαθῆ ὁ Πάπας ἔκ-
ἔστιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρῶτος ὡς μοναχῶς, τῷ γὰρ
καὶ βλάσφημόν ἐστι καὶ ἀδυνάτου, ἀλλὰ ὡς πρῶτος τῷ
χρῶ κατὰ μόνον τάξιν, ἔγὰρ μόνον τῷ Πάπα,
ἀλλὰ συλλήβδην πᾶσι τῷ σύμπαρ καλονίζαν τὸ παμ-
μελές ἀπογενέμεται, ἔγὰρ ὁ Πάπας τῆς κοίτης Συ-
νόδος εἰς ὑπερέτερος. μάλλον τὸ αὐτῷ μετὰ τῶν πλαισίων
ἰσχύει, αὐτῷ γὰρ τῶν Πατριαρχῶν ἔχεται Οἰκουμενικῇ
Συνόδῳ, καὶ κατὰ πῶς ἐβδόμῳ Συνόδου. Σύνοδος
γὰρ ἐξ ἀνάγκης καλονίζει, ὁ δὲ Πάπας εἰς ὧν, ἔκ-
ἔστιν Σύνοδος, ὅθεν ἔδὲ καλονίζα, ἀλλὰ πάλιν
καλονίζεται, ὡς ὁσπερὶ ὁ Ἀμυράτζης πρῶτερον, καὶ
μεταταῦτα ἡ ἐν τῇ αἰγῇ Σοφίᾳ Σύνοδος ἀπεφίνατο.

15

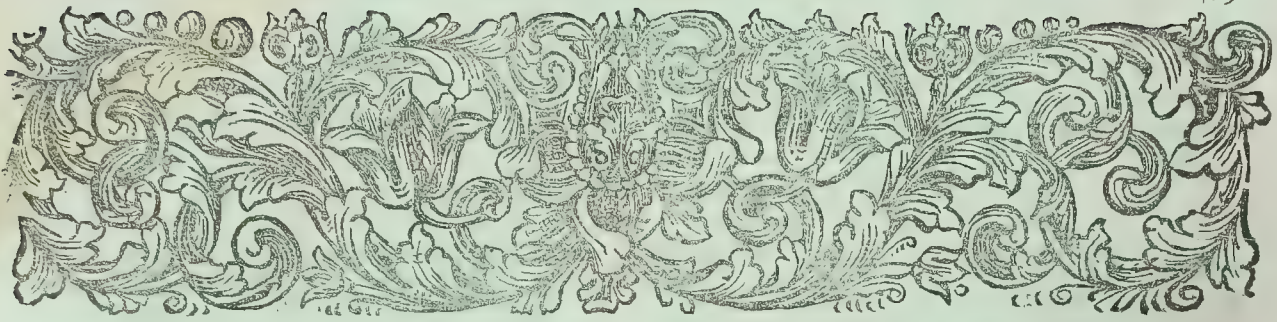
20

25

30

35

40

ΔΟΣΙΘΕΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Ε΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ ὡφθαλμάτων τῆς παρ' ἡμᾶς τῆς Θεῆς κρίσεως καὶ φιλανθρωπίας, καὶ περὶ τῆς βασιλείας
ἱερῆς τῆς Θεοῦ.

Εἴποτε ἐν τοῖς μεγάλοις δυσ-
χήμασιν, ἅπερ ἡ δικαιοσύνη κρίσε
τῆς Θεῆς συγχωρεῖ γίνεσθαι εἰς
τὸν λαὸν αὐτῆς, δίδωσι κατόπιν
ἡ ἀπειρὸς αὐτῆς ὠφθαλμολογία
καὶ τὴν πᾶσαν παρηγορίαν, καὶ
ἔχουσιν αἱ τῶν μυρίων ὡφθαλμ-
μάτων, ἐγγύτερα δὲ, ὅτι μετὰ τὰ συμβαίνοντα εἰς
τὴν Χριστῶς Ἐκκλησίαν περὶ τὰς τετρακόντας ἔτη
ἀπὸ τῆς ἀσθενείας καὶ Αἰρετικῶν, ἦλθε φῶς τοῖς ἐν
σκότεινῇ ὑγεμονίᾳ τῆς ἱσαποστόλης Κωνσταντίνου. εἴτα
μετὰ τὸν χαρμόνα τῆς Κωνσταντίνου, καὶ τὴν ζάλην

Ἰουλιανῆς καὶ Οὐαλόντιος, ἐπεδήμησε τὸ ἔαρ τῆς με-
γάλης Θεοδοσίας ἡ αὐτοαρχία. ἔπαυται μετὰ τὴν λύσιν
τῆς τετρακόντος ὁφθαλμολογίας, Ζήνωνος καὶ Ἀναστα-
σίας, ἔφθασεν ἡ ὠφθαλμολογία τῆς Ἰουλιανῆς, ἐφ' ἧς ἐβε-
βαῖντο αἱ τέσσαρες Οἰκουμενικαὶ Συνόδοι, ὡς καὶ τὰ
πᾶσα Ἐυαγγέλια τιμώμεθα, ἐπειδὴ ἦσαν καρποὶ
τῶν Ἐυαγγελίων σωτηριωδέστατοι, ἡλδοφρεῖντο οἱ
ἐξωρισμένοι Ἐπίσκοποι, ἐφυγαδύνοντο οἱ Αἰρετικοί,
ἦντο ἡ Ἐκκλησία Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ὥστε περὶ
ἐκείνης τῆς ἡμέρας εἶπεν ὁ Θεὸς Δαβὶδ, μὴ ὑψηλ-
σεται ὁ Θεὸς τῆς οἰκτιρήσεως, αὐτὴ ἡ ἀλάστορος τῆς
δοξῆς τῆς ὑψίστης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς λιβέλλης τῶν μοναχῶν καὶ κληρικῶν τῆς ὁποσολικῆς Θρόνου τῆς Ἀντιοχείας παρὸς τὴν ἐν Κων-
σταντινῇ πόλει ὑπὸ Ἰωάννη τῆς Καππάδοκος Συνόδου κατὰ Σεβήρου, καὶ ὧν περιέχει ὁ λιβέλλος.

Βασίλειος τοῖσι τῆς τῆς Ἰουλιανῆς, καὶ πα-
45 τερὰρχοις ἐν Κωνσταντινῇ πόλει Ἰωάννης τῆς
Καππάδοκος, ἤρξατο ἡ δούξια βεβαιῶσαι, καὶ
καταρτῆσαι ἡ Αἰρεσις τῶν Μοινοφυσιτῶν, ὅθεν καὶ
οἱ Μοναχοὶ καὶ κληρικοὶ τῆς ὁποσολικῆς Θρόνου Ἀν-
τιοχείας μὴ διωκόμενοι πλέον ὑποφέρουσιν τὰ κατὰ
50 τῆς Σεβήρου, σέβονται πορείαν αὐτοῖσι, καὶ ἔρχονται
εἰς Κωνσταντινῆ πόλιν, ἀνέστησαν τεταραμένους τὴν
ὁρθόδοξον. καὶ δὴ γράφουσιν εἰς τὸν Κωνσταντινῆ πόλιν
Ἰωάννη λιβέλλον, τὰ ὁσιωτάτω καὶ μακαριωτάτω Ἀρ-
χιεπισκόπῳ καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Ἰωάννῃ, καὶ
τῇ ὀδημῶσιν ὁμῶς Συνόδῳ ἀξίωσις ὡς καὶ κληρι-

κῶν καὶ μοναχῶν τῆς ὁποσολικῆς Θρόνου Ἀντιοχείας.
περιέχει δὲ ὁ λιβέλλος ταῦτα, ὅτι ὁ Σεβήρος ὁ δει-
μιῶς ὁκοινώνησεν ὁρθόδοξον καὶ καθολικὴν Ἐκκλησίαν,
ὅτι συνοφαντήσας ἐξέβαλε τὸν Φλαυϊανὸν ὁπὸ τῆς
Θρόνου Ἀντιοχείας, ὅτι βλασφημῶντας Συνόδους, τὴν
ἐν Καλλιδόνι καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτῆς, ὅτι φόνους Μο-
ναχῶν ἔπραξε διὰ ἰβδαϊκῶν χειρῶν ὑπὲρ τὰς τετρα-
κόντας, καὶ περὶ μοναχῶν ἔφαγον τὰ πέτανα καὶ τὰ
θηρία, ὅτι εἰς τὴν Δαφνίαν ἐποίησαν ὀπληκλήσεις δαι-
μόνων, ὅπερ τυχόνιδιον Ἐιδωλολατρῶν καὶ μάγων.
ὅτι τὰς Χρυσῆς Περιστερῆς, αἵνες ἦσαν ἐπάνω τῆς κε-
λυμμένης εἰς τύπον τῆς ἀγίας Πνεύματος, κατέσπασαν
εἰς οὐκ

εἰκονομαχῶν, ὃν εἰς δαίεια ἔβαλε τὴν Ἐκκλησίαν. λοιπὸν δέομεθα, ἵνα εὐχόμεθα ὁ Βασιλεὺς ἀνθρώπων, δι' ἃ γινώσκται βεβαίως ὅτι ταῦτα ἀληθῆ ἴσται, καὶ φυλάξῃ

ὅσα ἔμειναν, ἵνα μὴ φθέρῃ καὶ ταῦτα ὁ Σεβήρης, καὶ ἔτι ἵνα ἀνακληθῶσιν οἱ Ἐπίσκοποι καὶ Μοναχοὶ καὶ Κληρικοί οἱ ὄντες ἐξ ὅριτοι, καὶ λάβωσι τὰς τόπας αὐτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἀναφοράς τῆς Συνοδῆς πρὸς τὸν Πατριάρχην, καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὸν Βασιλέα, ὃν ἦν τὰ θεωρηθείη ὑπὸ αὐτῆς ζητήματα τῶν Ἀντιοχείων, καὶ τὰ ἐγκλήματα τῶν Σεβήρων καὶ ὁ κατ' αὐτῆς ἀναθεματισμός. καὶ περὶ τῶν ἀρτίμων τῶν τῆς Συνοδῆς πατέρων.

Ταῦτα λαβὼσα ἡ ἐκδημῶσα Σύνοδος ἐν Κωνσταντινπόλει, καὶ ὅτι ὁ λαὸς Κωνσταντινπόλεως ἔδωκεν καὶ εἰς αὐτὴν λίβελλον, γράφει εἰς τὸν Πατριάρχην Ἰωάννην, μετὰ τὸν Γαβριήλ τὸν ἐκ τῆς ἡμετέρας καὶ μακαριωτάτου πατρὸς πατέρων Ἀρχιεπισκόπου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωάννου Τίτλον, ὅτι ὁ λαὸς ὁμοφώνως ἐπαυγάντεσθε Διὰ τὴν ἀσέβειάν σας, ἐζήτησαν ἵνα ἀνακληθῶσιν εἰς τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν τὰ λείψανα Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου. καὶ ἔτι οἱ Ἀρχιεπίσκοποι καὶ Μοναχοὶ διαφόρων κωνσταντινῶν ἔδωκεν λίβελλον εἰς τὴν Σύνοδον ἡμῶν, ζητῶντες ἵνα δοκιμασώμεν τὰ ζητήματα αὐτῶν, καὶ δώσωμεν καὶ πέραν, ὅπερ ἐπεὶ ἐποίησαν, φανερώμεν αὐτάσιν, καὶ Διὰ σὲ τῷ Βασιλεῖ, εἰσι δὲ ταῦτα, πρῶτον, ἵνα ἀνακληθῶσι τὰ λείψανα Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου, καὶ πεθῶσι καὶ εἰς τὰ Διήκονα, καὶ ὡς ἐγγύς τ' ἐστὶ καὶ σφύρον, τυχὸν εἰς τὰ τῶν Παύλου, Χρυσόστομου καὶ Θελαίου τῶν Ἐπισκόπων Κωνσταντινπόλεως.

Διὰ περὶ, ἵνα εἰς ὅριτοι καὶ φυλακιστέοι Διὰ αὐτὴν Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου ἀνακληθῶσι, καὶ λάβωσι τὰς τόπας αὐτῶν. τρίτον, ἵνα αἱ τέσσαρες Οἰκουμένης Συνοδοὶ τεθῶσιν εἰς τὰ Διήκονα. τέταρτον, ἐπεὶ ἡ τέταρτη Σύνοδος ἐμνήσθη ἰδίως Κυριακῆ καὶ Λέοντος εἰς τὴν ὁρθόδοξον, πρὸς ἑαυτοὺς αὐτῶν, καὶ ὁ Κύριος μνημονεύεται εἰς τὰ Διήκονα, μνημονεύει καὶ λοιπὸν καὶ ὁ Λέων. πέμπτον, ἐπεὶ ὁ Σεβήρης ἀναθεμάτισεν τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον, ὡς βλάσφημον ἀναθεματιστήν, καὶ ἐξή- 20 τισαν ἵνα τὰ ἐγκλήματα αὐτῆς ἀναγνωθῶσιν ἐπὶ τῇ Συνοδῇ, καὶ εἰς ταῦτα (ὅπερ εἶπε δηλονότι ὁ λίβελλον τῶν κληρικῶν καὶ Μοναχῶν Ἀντιοχείας) καὶ ὡς ὅλογοι ἐδεξάμεθα ταῦτα, καὶ τὸν Σεβήρη ἀναθεματίσωμεν, ὅπερ καὶ ἀναφύρονται καὶ Διὰ σὲ τῷ 25 Βασιλεῖ. ἦσαν Ἀρχιερεῖς τεσσαράκοντα καὶ εἰς, καὶ οἱ Ἀρχιεπίσκοποι Κωνσταντινπόλεως πενήτηκοντα καὶ εἰς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν κρυφῶν τῶν λαῶν καὶ Σεβήρων, καὶ περὶ τῆς φήμης τῆς Πατριάρχης καὶ τῶν Βασιλέων, καὶ ἀναθεματισμῶν ἐπὶ Ἐκκλησίας τῶν Σεβήρων, καὶ περὶ τῶν ὄντων Διήκονα τεθῶσιν ὀνομάτων. Λέοντος Ρώμης, Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου Κωνσταντινπόλεως, καὶ τῶν τεσσάρων Συνοδῶν.

Οἱ λαοὶ δὲ, οἱ δόντες τὰς λίβελλας εἰς τὴν Ἰωάννην καὶ τὴν Σύνοδον ἐβόων, καὶ ἦσαν αἱ βοαὶ αὐτῶν, ποῦ τὰ ἐπὶ τῇ Πατριάρχῃ, Ἰωάννης Βασιλεὺς, τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον κήρυξον ἄλλοι τῶν θρόνων Πατριάρχας, ἡ αἰὶμα Μαρία Θεοτόκος ἐστίν, Ἰωάννης Βασιλεὺς, τὸν Σεβήρη τὸν νέον ἰδὼν τὸν Μαρτυρῶν τὸν ὁμιλῶν τῆς Τριᾶδος ἐξωβάλλει. ἀδελφοὶ μία ψυχή. τὸν Σεβήρη ἀναθεματίσιν. τὰ νέας Κωνσταντίνης ποῦ τὰ ἐπὶ. τῆς νέας Ἑλένης ποῦ τὰ ἐπὶ. ἐν ταῖς οἱ Ἰωάννης ἐπῆνεσε τὴν πρὸς Εὐθυμίου τῶν λαῶν, καὶ εἶπε τῷ λαῷ ἵν' ἔχῃ ὑπομονὴν, ὅπως αὐτὸ γένοιτο καὶ μετὰ γνώμης τῶν Βασιλέως ὁ τῶν Σεβήρων ἀναθεματισμός, καὶ τῶν τεσσάρων Συνοδῶν ἡ κήρυξις. ὁ λαὸς ἐβόησεν, εἰ, ἀλλὰ νῦν. ὁ

Ἰωάννης ἀπεκρίθη, ποιῶν τὰ τῇ ἐρχομένῃ Κυριακῇ ἰερίᾳ δεκάτῃ ἑκτῇ. ὁ λαὸς, ὅς ἀπερχόμεθα, τὸν Σεβήρη ἀναθεματίσιν. καὶ ἔγω, παρῶν καὶ τινῶν Ἀρχιερέων, ἐπὶ Ἐκκλησίας ἀναθεματίσωμεν αὐτὸν, καὶ εἰς τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν ἐβόησεν ὁ λαὸς τὰ αὐτά, καὶ ὅτι τὸν Λέοντα, καὶ τὰς τέσσαρας Συνοδοὺς τοῖς Διήκονα, καὶ μετὰ τὰ ποῦ ἐλάλησεν ὁ Πατριάρχης, Λέοντα, Εὐθυμίου, καὶ Μακεδονίου, καὶ τὰς τέσσαρας Οἰκουμένης Συνοδοὺς ἐβάλλομεν εἰς τὰ Διήκονα, καὶ ἐν 45 νετὶ ἡ Λατρεία, καὶ εἰς τὸν κρυφόν, καὶ ὃν μνημονεύονται οἱ τῶν Διήκονα, ἔδωκεν ὁ λαὸς περὶ τῶν θυσιῶν, καὶ ὡς ἤκουσαν αὐτῶν μνημονεύοντες ἔπαινον κοινῶς, δόξα σοι ὁ Θεός.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ὑποβολῆς τῶν Κωνσταντινπόλεως Ἰωάννης πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων Ἰωάννην μετὰ τῶν ὑπὸ τῆς Συνοδῆς πεπερασμένων, καὶ πρὸς τὸν Ἐπιφάνιον Τύρῃ, καὶ ἀντιγραφῆς τῶν αὐτῶν πρὸς τὸν αὐτὸν, καὶ περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ Τύρῃ ἀναθεματισμῶν καὶ Εὐτυχῆς, Νεφορίῃς, Μαρκίῃς, Σεβήρῃς, καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν. Γράφει

Γράφει ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης τῷ Ἱερουσολύμων Ἰωάννῃ τὰ γονόμια ἐν Κωνσταντινουπόλει (ἦν γὰρ ὁ μὲν Πατριάρχης Ἱερουσολύμων αἰγὶ καὶ μέγας ἀνθρῶπις, ἡ δὲ Ἱερουσαλήμ καὶ θὰ τῶν Αἰγύπτου) καὶ πέμψει αὐτῷ καὶ τὰ πεπραγμένα, καὶ αἰτιῶν ἵνα ὁπισθοφράγῃ αὐτὰ τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας. γράφει καὶ τῷ Τύρῳ Ἐπιφανίῳ, περὶ ἑξαπομῶν ὅτι φανερὰ ἀντίστασιν τῷ Σεβήρῳ Διὸς ζήλον ὀρθοδοξίας, καὶ πέμψει καὶ αὐτῷ τὰ πεπραγμένα, λέγει δὲ αὐτῷ, ἵνα ὡς ἐμόψυχος ὢν, ποιήσῃ μαθεῖν ταῦτα καὶ τὰς περὶ Ἐπισκόπους καὶ Κληρικούς, καθὼς τυχὸν ἔγραφον ὁ μακάριος Παῦλος πρὸς Κολοσσαίς ἵνα προήσωσιν ἀναγνωστῆναι τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἐν Λαοδικαίᾳ. ὁ δὲ Ἱερουσολύμων Ἰωάννης ἀποκριθεὶς, γράφει τῷ Ἰωάννῃ, τῷ δεσπότημῃ τῷ Θεοφιλεστάτῳ καὶ ὁσιωτάτῳ συλλειτουργῷ Ἰωάννῃ, καὶ τῇ ἐκδημέσῃ Συνοδῷ Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Ἱερουσολύμων, καὶ τὴν ἐκδημέσαν ἐν Ἱερου-

σολύμοις Συνοδῷ. καὶ ἔπαινε αὐτὸν αἰς τὸ ἔργον, δέχεται τὰ γονόμια, ἀναθεματίζει Εὐτυχῆ, Νεσόριον, Μανέοντα καὶ Σεβήρην καὶ πᾶσι συγγράμματα αὐτῶν, δέχεται τὰς τέσσαρας Οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ τὰς Θεοφράστους ἐπιστολὰς τῶν Ρώμης Ἀρχιεπισκόπων καὶ Πατριάρχων Λέοντος, ὑπέγραψαν τὴν ἐπιστολὴν Ἐπίσκοποι τριακοντατρεῖς. αἰτῶν καὶ ὁ Τύρῳ Ἐπιφανίῳ γράφει μετὰ τῶν Ἐπισκόπων αὐτῶν πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνοδόν, καὶ δέχεται τὰ πεπραγμένα, καὶ ζητεῖ ἵνα καὶ ὁ Ἀντιοχείας Φλαυιανὸς ἀνακομιδῇ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ τεθῇ καὶ αἰς τὰ δέπνυχα. γίνονται δὲ καὶ εἰς τὴν Τύρῳ βραὶ τὰ λαεὶ πλείονες χεῖρὲς τῶν γεγονυμένων εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, καὶ ὀφημένται εἰς αὐτὰς ὁ Βασιλεὺς, ἡ Αυγύστα, ἡ Σύγκλητος, οἱ Ἐπαρχοί, ὁ Ἰωάννης Κόμης, Βιταλιανὸς Πατριάρχης, ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης καὶ ὁ Ἐπιφανίῳ Τύρῳ, καὶ Ἀρχιεπίσκοπον λέγουσι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ΄.

Περὶ τῆς φυγῆς Σεβήρου, καὶ παρκαρίσεως αἰς τὸν Θρόνον Ἀντιοχείας Παύλου, ἐξορίας τε ξυναίτα καὶ Πέτρου Ἀπαμείας, καὶ ἐλευθερίας τῶν ἐξορίστων, Εὐφρασίᾳ τε μετὰ Παύλου Ἀντιοχείας, καὶ κηρύξεως τῆς ὀρθοδοξίας ὑπὸ τῷ ἀγίῳ Σάββα. καὶ περὶ τῆς τελευτῆς Ἰωάννη Ἱερουσολύμων, καὶ παρκαρίσεως ἐν τῷ Θρόνῳ Πέτρου, καὶ περὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας Ἡλίου καὶ Ἰωάννης τῶν Ἱερουσολύμων.

Τῶν γονομίων ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Συρίᾳ, ὁ Ἀντικράτωρ Ἰεστίῳ καὶ Διὸς τὸ δίκαιον, καὶ ὑπὸ τῶν Βιταλιανῶν ἀκρὰ ἐχθρῶν τῷ Σεβήρῳ, τῷ τότε ἑλθόντι ἐκ τῆς Σκυθίας, καὶ οἰκισθῆναι τῷ Ἰεστίῳ, καὶ ὑπακούσαντος, ὡς ἀκινηθεὶς, ἐδὶ αἰῶνι, ἀλλὰ Διὸς τὴν Ἀρεάν, ἧς ὁ Σεβήρος ἡγεμὼν ἦν. γράφει Ἐπιφανίῳ Ἐπαρχῷ Ἀντιοχείας, ἵνα κόψῃ τὴν γλῶσσαν τῷ Σεβήρῳ, ἔφυγον ὅμως ὁ ἀπεβίβης εἰς Αἰγυπτίον μετὰ τῶν Ἀλικαρνασσιῶν Ἰελλιανῶν. ἐξορίζεται δὲ τὸν ῥηθόντα Ἱερουπόλεως Ἰωάννην, καὶ Πέτρον τὸν Ἀπαμείας, καὶ ἐλευθεροῖ ὅλους τὰς ἐξωρισμένους, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς τὰς τόπας αὐτῶν. εἰς δὲ τὴν Ἀντιόχειαν παρκαρίζεται Παῦλος Πατριάρχης, ὃς πο-
40 θανόντος μετὰ οὐκ ἐλάττω χρόνον, ἀνάγεται ὁ Εὐφράσιος εἰς τὸν Θρόνον Ἀντιοχείας, ἐλθὼν ἀπὸ τῶν Ἱερουσολύμων. ὁ δὲ μέγας Σάββας ὅπου τόπῃ εἰς τόπον μεταβαίνων, εἰ καὶ ἦν ὀγδοηκοντῆς, ἐκέρυττε τὴν ὀρθοδοξίαν, σαλπίζων τῷ ὀσσεβῶς Ἰεστίῳ τὸ πρὸς α-
45 γμα ὑπὲρ τῆς ἀσεβείας, καὶ σερεῶν τὰ πρακτικὰ τῶν ἀγίων Συνοδῶν τόσον εἰς τὴν Καισάρειαν, ὅσον καὶ εἰς τὴν Σκυθοπόλιν, εἰς ἣν ἦν τις Σαμαρεῖτης

Σιλβανὸς ὀνόματι, ἐχθρὸς τῶν Χριστιανῶν, περὶ ἧς παρῆκεν ὁ αἰγὶ ὅτι ἔμελλον ἀνυπερθέτως θανατῆσαι, ὡς καὶ ἐγνώστο, ὅτι ὡς ἀσεβὴς κατεκρίθη. ἀναμέσ-
σον τῶν ἐξορίστων Διὸς τὴν Θεοδόρειον ἦν καὶ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Θεοδόσιος ὁ Κοινοβάρχης, ὃν ἐλευθερώσας ὁ αἰγὶ, ἤγαγε μεθ' αὐτῶν πρὸς τὴν Ἱερουσολύμων Ἰωάννην, ὅστις λίαν ἐδεξιώσατο αὐτοὺς, καὶ τραπέζης ἡξιώσατο ὀφροσώμῃ. ἔβριθη δὲ τότε ὁ Ἀσκά-
λων Ἀντώνιος ἀδελφὸς τῷ Πατριάρχῃ. παρῆκε δὲ καὶ ὁ αἰγὶ Θεοδόσιος ὃν μέλλει κατακαυ-
θῆσθαι ἐν τῷ μοναστήριον τῶν Σεβηριανῶν Μοναχῶν, καὶ μὴ μένει λίθον ἀπὸ λίθου, καὶ αὐτὰς αἰχμα-
λωτιώσεται, ὡς καὶ ἐγνώστο, ὡς ἔμελλον γὰρ οἱ Ἀρα-
βιοὶ, καὶ τὸ Μοναστήριον ἔκαυσαν, καὶ ἐκείνους ἡχ-
μαλώτισαν. ἔζησε δὲ ὁ Ἰωάννης οὐδεὶς χρόνος εἰς τὸν Θρόνον κατὰ τὸ χρονικὸν τῶν Νικηφόρων, κατ' ὃν καὶ ὁ Ἡλίας χρόνος ἐκωστροῖς, καὶ ἐτελεύτησε, καὶ ἀρχιερατεύσας αὐτῷ αὐτῷ Πέτρῳ, ἀνθρῶπος ἐνά-
ρετος, ὡς λέγει ὁ μοναχὸς Κυρίλλος εἰς τὸν βίον τῷ ἀγίῳ Σάββα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῶν μιαιφόνων πρέσβων καὶ τῆς βλασφημίας Πέτρου Ἀπαμείας, καὶ τῶν κατ' αὐτῶν λιβελλῶν πρὸς τὴν ἐν Συρίᾳ Συνοδόν, καὶ ἀλέγχων τῶν κακῶν καὶ φόνων Σεβήρου καὶ τῶν αὐτῶν Πέτρου, καὶ διώξεως ἀμφοτέρων, καὶ περὶ ἀναφορᾶς τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῆς Συνοδῆς ταύτης πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν ἐκτὶ Συνοδόν.

Ὁ παρὰ πᾶσι τὸν Θρόνον τῆς Μητροπόλεως Ἀπαμείας Συρίας Πέτρου, ὁ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ Παραγραφῷ ὑπὸ

ἰσχύει ἐξουσίας, εἰς πῶν μιανὰ αὐτῶ ζώῳ καὶ βλασφημίαν παρορέθηκε καὶ τῶν, ζητύντων γὰρ ἱερουργίαν τινῶν χειροτονηθῆναι εἰς μεζοῖα βαθμὸν, ὡς ἡ τὸ δύνανται, ἅτε οὕτως τὴν κατὰ τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἀρμοδίαν, ὁ Πέτρος ἀνέειπε. βιαζόντων δὲ αὐτῶν τὸν Πέτρον, αὐτὸς πάλιν πάντων θυμωθεὶς, εἶπε, μὴ τὸν ἰσὺν ἐδοκίμασα πῶν νύκτα ταύτῃ ποιῆσαι ὑμᾶς ὑπὸ ἀγνωστῶν διακόνας, ἵνα αὐτὸς ὁ σωρωθεὶς κατελθὼν μὴ λυτρώσῃται ὑμᾶς ἐκ πῶν χειρῶν. οἱ δὲ φέροντες εἰς πῶν βλασφημίαν, διδόντες λίβελλον τοῖς ἑπισκόποις τῆς δούλης Συρίας, οὕτως ἔτι εἰς πῶν Ἀντιόχειαν τῶ Σεβήρῃ. καὶ ἐξετάζουσιν οἱ ἑπίσκοποι, καὶ ὁρίσκουσιν ἀληθινὰ τὰ ἐγκαλέματα. Δὲ ἀκούσαντες μαρτύρων, εἶπα δέονται πῶν ἑπισκόπων οἱ κληρικοί, ἵνα ἀναφέρωσιν αὐτὰ τοῖς Ἀρχεσὶ τῆς Ἡερχίας, οἱ δὲ ἀνέφερον αὐτὰ πρῶτον τῷ Ἀρχοντὶ, δεηθέντες αὐτῶ, ἵνα ἀναφέρῃ αὐτὰ τῷ Πατρικίῳ πῶν Ὀφφικίων, καὶ τοῖς Ἀρχεσιν ἑκατέρων πῶν δυνάμεων, τοῖς ἔσιν ἐν ἐκείνοις τοῖς μέρεσιν, καὶ ὁκῆνοι ἀναφέρωσιν αὐτὰ τῷ Βασιλεῖ, καθὼς καὶ ἡ Συμὸδός αὐτῇ πῶν ἑπισκόπων παρὰνέφειρον αὐτὰ τῷ Κωνσταντινῶν πόλει, καὶ γίνονται βουὰ ὑπὸ τῶ λαῷ τοιῶνται, τῶ Βασιλέως καὶ τῆς Αὐγύτης, τῆς Συγκλήτης, τῶ Πατριάρχῃ Πρόβῃ, τῶ Πάπῃ Βιταλιανῶ καὶ Στρατηλάτῃ, Εὐτυχιανῶ Κόμητι, Πατρικίῳ Μογίστῃ, τῶ Πατριαρχῇ πολυλά τῶ ἔτη. λέγουσιν ὁ λαὸς τὸν Σεβήρην καὶ τῶν

τὸν Πέτρον φρονότας, ἱεροσούλας, ἑλασφῆμους, ἀσελγῆς. εἶπαι ζητῶσιν οἱ Ἀρχοντες ὑπὸ πῶν ἑπισκόπων πῶν γνώμῃ τῶν κληρικῶν τῆς Ἀπαμείας, τί ἔτι βέλονται, καὶ ἀποκρίνονται Δὲ Ρώμῃς Ἀρχιερεῖς, ἵνα μνημονύωνται τὰ ὀνόματα τῶν ἑπισκόπων Ἀντιόχειας τῶν ὁρθοδόξων ἀπὸ δόμης ἕως Ἰσαακίῃ, καὶ κρατῇ καὶ ἡ Ἀρχαία κατὰστασι. πρὸς τῶτοις διδόντες τοῖς Ἀρχεσιν καὶ τῇ ἐν Συρίᾳ συμὸδῳ λίβελλον οἱ Μοναχοὶ τῶν Μοναστηρίων Ἀπαμείας Ἀρχιμανδρίταις δεκαοκτὴ καὶ ἄλλοι, λέγοντες ἰοτὲς φόνους καὶ τὰ κακὰ Σεβήρῃ καὶ Πέτρῃ, καὶ ζητῶσι κατὰ τὰ πεπραγμένα ἐν Κωνσταντινῶν πόλει ἐπὶ τῶ Καππάδοκος διωχθῆναι Σεβήρην καὶ Πέτρον. τὸ πάλιν πάντων γράφει ἡ ἐν Συρίᾳ Συμὸδος πρὸς τὸν Κωνσταντινῶν πόλιν Ἰωάννην καὶ πῶν ἐδημῶσαν ἰς Συμὸδον, πῶν δεσπότη ἡμῶν τὰ πάντα ἀγνώστῃ καὶ μακαριωτάτῃ πατρὶ πατέρων Ἀρχιεπισκόπῳ καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχῇ Ἰωάννῃ, καὶ τῇ κατὰ πῶν βασιλίδῃ τῶν πόλεων ἐδημῶσιν ἀγα καὶ θεομήτῃ Συμὸδῳ. οἱ ἐλάχιστοι ἑπίσκοποι τῆς δούλης Συρίας ὁ χαριστὸς σιν, ὃν ἔδωκεν ὁ Θεὸς Βασιλεῖ Ὀσσεβῇ, καὶ Ἀρχιερεῖ ψήφῳ τῆς θείας χάριτος ἀφανίστα καὶ πῶν βασιλίδῃ τῶν πόλεων, πῶν ἀποστολικῶν ὑπερμαχοῦντα δογματῶν. ἀναφέρουσιν ὅσα ἐπράξαν κατὰ Πέτρον καὶ Σεβήρῃ, χαίρουσιν ὃν καὶ ἐν Κωνσταντινῶν πόλει ταῦτα γέγονε, δέονται ἀπεβληθῆναι καὶ τῶν δύο, ἵνα ἔχωσιν αἱ Ἐκκλησίαι εἰρήνην.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ ἐπαναλήψεως συνοδικῶς πῶν ἐν τῇ πρὸς τῶν βιβλίων συμβαίνων χρισμάτων μεταξὺ Κωνσταντινουπολιτῶν καὶ Ρωμαίων ὑπὸ Ἀκακίῃ Κωνσταντινῶν πόλει καὶ Φίληκῃ Ρώμῃ, καὶ πῶν καθεξῆς Πατριαρχῶν καὶ Παπῶν ὑπὸ Ζήνωνος μέχρις Ἰεσὺς τῶ Θρακὸς πῶν Βασιλέων, καὶ περὶ τῆς ὑπὸ Ἰεσὺς τῶν τῶν Κωνσταντινῶν πόλει τῶ Καππάδοκος Συμὸδος, καὶ πῶν τῶ Ὀρμίσδος Ρώμῃς Λογάτων, καὶ περὶ ὧν πλάτυσαν οἱ παπῆσαι πρὸς τῶ Βασιλέως πρὸς τὸν Ρώμῃς πρέσβειον εἰς σιμῶσιν τῆς παπικῆς ἐκείνης, καὶ 35 ὧν λέγουσι ψευδολογίαν καὶ πῶν ὁκμέρας τῶ Ἀκακίῃ ὄντων.

Εἴρηται εἰς τὸ πρὸς τῶν βιβλίων τὰ συμβαίνοντα ἀναμεταξὺ πῶν Κωνσταντινουπολιτῶν καὶ Ρωμαίων, ἀλλ' ἐνὶ καλῶν συνοδικῶνται εἶπαι καὶ νῦν ἵνα περὶ αὐτῶν, σωτηνόνται εἰς πῶν παρῶσαν ὑπόθεσιν. ὁ Ἀκακίος πρὸς τὸν μαχεσάμενον Βασιλικῷ Δὲ πῶν ὁρθοδόξων, καὶ ἀγωνισάμενον μετὰ σιμπλικίῃ καὶ Φίληκῃ πῶν Παπῶν κατὰ τῶ κναφῶς τῶ πρὸς τῶν πῶ, ὁ σωρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ὡς Εὐάγγελος καὶ ὁβριος Δανιὴλ τῶ συλίτῃ μαρτυροῦσιν, ὑπερὺν δὲ σιμωνίστας τῶ Εὐαγγελικῷ Ζήνωνος, καὶ εἰς πῶν ἀνάκλησιν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῶ Μογγῆ σιμωμέδρος, πάλιν σφοδρῶς ἐφῆρετο κατὰ πῶν ὅπως δῆποτε βλασφημῶντων πῶν ἐν Χαλκηδόνι Συμὸδον, ὅθεν καὶ χεῖρον οἰκονομικῶς φαίνεται κοινωνῆσαι τῷ Εὐαγγελικῷ, ὡς ἐρεῖται κατωτέρω κεφαλαίῳ δούτῃ, καὶ τῇ ἐπαναλήψει τῶ Μογγῆ. ὁ δὲ Πάπας τῆς Ρώμῃς Φίληξ καὶ ἐγχεψεν εἰρηνικῶς τῷ Ἀκακίῳ, καὶ εἰς ἐκείνην αὐτῶ, ἵνα

γράφῃ καὶ τῷ ἱεροσολύμων ὄντι ὁρθοδόξῳ τῷ, καὶ τισιν ἄλλοις ἐγκρίτοις καὶ Ἀρχιερεῦσι καὶ ὁσίοις καὶ πῶν ἀρχαίων σιωθῆσαι, οἱ οἶσαν ὁ Δαμασκῶς 40 Πέτρος, Ἐπιφάνιος, Τύρος, οἱ τῆς δούτης Συρίας ἑπίσκοποι, καὶ τῆς ἑκείνης καὶ Θράκης πολεοὶ, ἀλλὰ φερόμενοι πρὸς Κανόνας, ἥτοι μόνος καὶ τῶ Ἀκακίῃ, κλίνει αὐτὸν μόνον ὡς ἐξ ἰδίας ἀουθεντίας, ἀλογήσας δὲ καὶ ὁ Ἀκακίος πῶν ὑπὸ τῆς 45 ὡν τῶ Φίληκῃ, καταφρονεῖ πῶν ἀφροισμῶν αὐτῶ, καὶ δίδωκε τῶν ἀνθρώπων αὐτῶ ἀπράκτους, καὶ τῶ λῶ πάντων ἐκβάλλει αὐτὸν καὶ ὑπὸ πῶν διπύχων. μετὰ δὲ τὸν Ἀκακίον γινόμενοι Πατριαρχαὶ ὅ, πῶ Εὐθυμίου καὶ μακεδόνι, ἀνθρώποι ὁρθοδόξοι 50 τατοι καὶ ἀγιώτατοι, πάλιν εἶχον διχόνοιαν μετὰ πῶν Παπῶν, οἱ γὰρ Πάπαι ἐλεγον μὴ μνημονύεσθαι εἰς Κωνσταντινῶν πόλιν ἐν τοῖς διπύχιοις τὸν Ἀκακίον ὡς Αἰρετικόν, οἱ δὲ Εὐθυμίου καὶ Μακεδόνιος γινώσκοντες τὸν Ἀκακίον Δὲ οἰκονομίαν σιμωμέδρον εἰς τὸ

Ἐκκλησίαν Ζήνων^Θ, ἡ μεμφόμενοι ἴσως τῷ Ἀκακίῳ πῶς τοιαύτῳ οἰκονομίᾳ ὡς περὶ αὐτῆς ἴσαν παρρησιᾶς, ἀλλ' οἰκονομῶντες αὐτοὶ, οἱ γὰρ Βασιλεῖς καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀξιόλογοι ἔχοντο τῷ Ἀκακίῳ, λοιπὸν ἐμνημόνεον αὐτῷ ἐν τοῖς Διηγήσεσιν, ἔχοντες εἰς τὴν παρρησίαν τὸν ἄγον Κύριλλον, ὅστις Θεόδωρον τὸν Μομφασίας ἀπεβέβηκεν γονομήδων πάντων ἀνθρώπων, ἔγραψε τῷ Κωνσταντινουπόλεως Πρωτοκλήτῳ μὴ ἐκβληθῆναι τὸν Διηγητήν, ἐπειδὴ πολλοὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἔχον αὐτὸν δι' ὀφθαλμοῦ, καὶ πρέσβεις οὐκ ὀλίγας. ἀλλὰ δὴ καὶ ἐπὶ Κωνσταντίνῳ ἐν Ρώμῃ ὁ τότε φίλος ὑπὸ Ἀρειανῶν χειροτονηθείς, καὶ τὸν Ἀρειανὸν συναινεῖν ὧν, καὶ ζώντες Διεβερῆς, δι' οἰκονομίαν ἐδέχθητο ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν Ἐκκλησίας, ὥστε μετὰ πῶς ἐπαυκλήσιν διὰ τῆς ἔξοχης καὶ πῶς εἰς τὸν ἀρειανισμὸν συναινεῖν Διεβερῆς τὰς δύο ὑποσκόπων ἐν τῇ Ρώμῃ καὶ τὸν αὐτὸν καὶ ἐμνημόνεον τοίνυν τῷ Ἀκακίῳ καὶ οἱ δύο αὐτοί, καὶ ὁ μὲν ἐκείνης Φλαβίτης Τιμόθεος, καὶ ἰωάννης ὁ Καππαδόξ, τὰς δὲ Πάπας Φίληκα, Γελάσιον, Αἰσάσιον, Σύμμαχον καὶ Ὀρμίσδαν μαχομένους πολυεθῶς κατ' αὐτὸν παρέβλεπον, καὶ εἰς ἔξοχον ἐλογίζοντο. καὶ ἦν λοιπὸν σχίσμα εἰς τὰς δύο Ἐκκλησίας διὰ Ζήνων^Θ ἕως τῆς ἀναρχίας τῆς παρρησίας ἰσχύος, ὅστις ὡρίσθη τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἰωάννην ἵνα ποιῇ τοιαύτῳ Συνόδῳ, πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις, καὶ τὰς Ἐκκλησίας Ρώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως συνῶσι. γονομήτης δὲ τῆς Συνόδου, ἐσιωπήθησαν παντελῶς τὰ καὶ τὸν

Ἀκακίον. τίθενται δὲ ἐν τοῖς Διηγήσεσιν Ἀέων ὁ Ρώμης καὶ Εὐθύμι^Θ καὶ Μακεδόνη^Θ. καὶ ἐν τῇ τοῖς περὶ τῆς Συνόδου ταύτης ἐκ δόξης παρρησίας καὶ Λεγάτους τῷ Ρώμης, ὁ Κεδρηνὸς ὅμως ἴσως παρῆναι τῇ Συνόδῳ τῷ Ρώμης πρέσβεις, οἵτινες συνεργάσαντο Βιταλίῳ τῷ ὑπάρχοντι ἐπέμψθησαν ὑπὸ τῷ Ὀρμίσδῳ Ρωμαίων Ἐπισκόπῳ, καὶ δὴ καὶ ὁ Θεοφάνης λέγει, Ἐπισκόπος καὶ Κληρικὸς ἐλθεῖν διὰ Ρώμης μετὰ αὐθεντίας τῷ Ὀρμίσδῳ Πάπᾳ εἰς Κωνσταντινουπόλιν, ἦσαν δὲ ἔτι, Γερμανὸς καὶ ἰωάννης Ἐπίσκοποι, Φίληξ καὶ Διόσκορος Διάκονοι, καὶ Βλαῆς Πρεσβύτερος. ἀλλ' οἱ παπῆσαι ἴσως εἰναι, ὡς δὴ εἶπεν ὁ ἰωάννης πρέσβεις εἰς τὸν Ρώμης Ὀρμίσδαν, ἵνα στερώσῃ τὴν ἐξουσίαν τῷ ἀποστολικῷ θρόνῳ, καὶ συνῶσι τὰς Ἐκκλησίας, καὶ ὅτι ὁ Ὀρμίσδης ἀνέστη καὶ ἐκ τῶν μετὰ καὶ τῆς γυναικὸς τῆς ἀρχιεπισκόπου Θεοδώρας ἔστειλε πρέσβεις Ἐπισκόπους, Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους ἀπὸ δύο, καὶ ὅτι ἐδέξατο αὐτοὺς ὁ Βασιλεὺς μετὰ δορυφορίας ἐκκλησιαστικῆς, καὶ ὅτι ὁ Κλήριος Κωνσταντινουπόλεως καὶ αὐτὸς ἰωάννης ὁ Πατριάρχης, ἐχάρησαν. ὅσοι ὅμως ἦσαν διὰ τῶν μέρεσιν τῶν Ἀκακίᾳ μαθόντες πῶς ἔφθινον τὸν ἀποστολικὸν πρέσβειον, ἔφυγον εἰς τὴν Νάον, καὶ ἐκείθεν ἐμήνυσαν τῷ Βασίλει, ὅτι κατ' ἐξουσίαν τρέπον κοινῶς τῇ γνώμῃ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ὥστε αὐτὸν μὴ δόξασθαι πῶς αἰτίαν ὁ Ρώμης, δι' ἣν κατέκρινε τὸν Ἀκακίον, ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς ἐκβαλὼν αὐτοὺς βίβλιν, ἐδίωξε τῆς πόλεως, ταῦτα οἱ Λατῖνοι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς ὑποσκόπης τῷ Πάπᾳ Ὀρμίσδῳ πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιφανίον δεικνύται, ὅτι ἦσαν ἐν τῇ παρρησίᾳ ἐπὶ ἰσχύος τῷ Θεοφάνῳ Συνόδῳ Λεγάτοι τῷ Πάπᾳ, καὶ περὶ ὧν περὶ ἧς ἡ ὑποσκόπη αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς ἐπὶ Ἐπιφανίῳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως Συνόδου.

Καὶ ἐκ τῆς ὑποσκόπης ἧς ἔειπεν ὁ Ὀρμίσδης τῷ μετὰ τὸν ἰωάννην Ἐπιφανίῳ Κωνσταντινουπόλεως, κληρικῶν καὶ αὐτῶν ἐν τοῖς ἐπὶ μνησθεῖς, φανερῶς γίνεται ὅτι ἦσαν οἱ πρέσβεις αὐτῶν εἰς Κωνσταντινουπόλιν, οἵτινες, ὡς δοκεῖ, δόξαντες μετὰ τῷ Συνόδῳ τῷ ἰωάννῃ, ἀπῆλθον εἰς τὴν Ρώμην μετὰ τὸν γραμματῶν τῷ Ἐπιφανίῳ. Διὰ τὸ ὁ Ὀρμίσδης γράφει αὐτῷ, καὶ συγχάρει περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρήνης, καὶ αἰτεῖ αὐτῷ, ὅσοι τὸν Ἐπισκόπον ἐκοινωνήσαν τοῖς αἱρετικοῖς ἢ διὰ φόβον, ἢ ἐξ ἀφροσύνης, καὶ ὑποσέφονται εἰς τὴν συνῶσιν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ δέχεται αὐτοὺς ὁ Ἐπιφανίος, ἵνα δέχεται παρρησίᾳ αὐτοὺς καὶ ὡς ἐκ παρρησίας αὐτῶν, καὶ ποιῇ τὰς ἀποφάσεις, καὶ εἴτα πέμπῃ αὐτῶν εἰς τὴν Ρώμην, τί περὶ ἔχουσιν οἱ λιβερῶν.

καὶ δὴ καὶ οἱ ἱεροσολυμίται διὰ τὸ καυχῆσθαι τὰς μονοφυσίτας παρρησίας ὁμόφρονες αὐτοῖς ἰωάννῃ τὸν χρηματίσαντα ἱεροσολύμων μετὰ τὸν Ἡλίαν, ὡς ὀνομάζεται διὰ τῆς ὑποσκόπης τῷ Παλαισινῷ Μοχίῳ πρὸς Ἀλκίωνα, κληρικῶν ἐν τῇ τριτῇ βιβλίῳ τῷ Εὐαγγελίᾳ, χρειαῖ ἐστιν ἵνα πέμψωσι καὶ εἰς ἡμᾶς πῶς ὁμολογίαν αὐτῶν ἢ μετὰ τὸν πρέσβειον ἡμῶν, ἢ διὰ σὲ, ἵνα ἡ κοινὴ γνώμη εἰς τὴν συνέβησιν ἢ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ὅτι τὰ τὸν πατέρων εἰς τέλει, καὶ παρρησίᾳ δέχεται. ἐπέμψεν δὲ μετὰ τῶν γραμματῶν καὶ Ἐπισκόπον ἰωάννην καὶ Ἡρακλεανὸν Πρεσβύτερον καὶ Κωνσταντῖνον Διάκονον, καὶ ἐποίησε καὶ ὁ Ἐπιφανί^Θ Συνόδον, καὶ ἀνεθεματίσεν Σεβήρον, Πέτρον καὶ Ζώραν ἄλλων αἱρετικῶν μονοφυσίτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Περὶ ὑποδείξεως ἐκ τῶ δαυτέρου, τρίτου καὶ τεταρτοῦ τῶν Πατριάρχων τὰ πρώτα κεφαλαιῶν, ὅτι ὡς περ
ἐκ τῶ Τίτλου ἐδέδοται τῇ Κωνσταντινουπόλει μοναρχία ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἕως ἐδὲ τῇ Ῥώμῃ
ἐκ τῶ Τίτλου, καὶ ὅτι καὶ Τοπικὴ Σύνοδος κρίνει καὶ Πάπας καὶ Πατριάρχας ἐνομοθετᾷ, ἐξ ὧν καὶ
ἐκ τῶ μηδεμίαν γενομένην μνήμην τῆ Ῥώμης ἐν ταῖς πρὸς τὴν Βασιλέα καὶ τὰς Ἀρχοντας καὶ τὸν Πατριάρ-
χην ὁφρμήτως, δέκνυνται μὴ εἶναι αὐτὴν μοναρχίαν, ἢ κεφαλὴν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ.

Σημειώτεον εἰς τὰ ἀνωτέρω Πατριάρχα, εἰς μὲν
τὸ δαυτέρου, ὅτι ἡ δαυτέρα Συρία ἐκίνησεν ἀγ-
γὴν κατὰ τῶ Σεβήρου Ἀντιοχείας πρὸς μόνον τὴν
Κωνσταντινουπόλεως. δαυτέρου, ὅτι γράφουσιν αὐ-
τὸν Οἰκουμενικὸν, καὶ μάλιστα παρόντων καὶ τῶν
Τοποτηρητῶν τῆ Ῥώμης. εἰς δὲ τὸ τρίτον, ὅτι ὁ κληρὸς
ἡ ὁ λαὸς Κωνσταντινουπόλεως τὸν Ἰωάννην ἐπηγάφουσιν
ἐκ γένεσιν καὶ μακαριώτατον, λέγουσιν αὐτὸν πατέρα
πατέρων, φημίξουσιν αὐτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην,
καὶ λατρεῖν μὴ ἐκ θαμβῆ βλέπων Θεόδωρον καὶ Ἰακω-
βίωνα τὰς Διακόνους, καὶ Ἀθανάσιον Πρεσβύτερον,
καὶ Σωφρόνιον Χρειατὸν, λέγοντας εἰς τὰς κατὰ Διο-
σκόρου λιβέλλας αὐτῶν ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνο-
δῷ τὸν Ῥώμης λέοντα ἀγώγατον καὶ μακαριώτα-
τον καὶ Οἰκουμενικὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ Πατριάρχην,
ἐπεδὴ καθὼς ἐν ταῖς οἰκείοις Τίτλοις οὕτως ἐδῆ-
καν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἀξίωμα εἰς τὴν καθό-
λου Ἐκκλησίαν, ἕως μὴτε ἐκεῖ θεώκασιν οἱ τοῖστοι
μοναρχίαν τῇ Ῥώμῃ. δαυτέρου δὲ, ὅτι καὶ ὡς ἔ-
δοξεν, ὅτι ἡ ἐκδημῶσα Σύνοδος εἰς Κωνσταντι-
νουπόλιν, καὶ τοῖς Τοπικῇ ἔσται, ὅμως ἐξετάσασα ὅσα
ἐξήγαγε ὁ κληρὸς καὶ ὁ λαὸς χωρὶς τῶ Πατριάρχου,
ἐποίησε καὶ τὴν ὑποφασιν, καὶ ὅλως τὸν Κων-
σταντινουπόλεως τὸν Οἰκουμενικὸν πατέρα τῶν πατέρων
ἡ Τοπικὴ Σύνοδος, ἵνα τὰ διωρισμένα παρ' αὐτῆς ἀ-
ναφέρῃ τῇ Βασιλεῖ τρέπον, ἡ αὐτὴ Σύνοδος (καὶ
ἰδὲ τὸ τοιαύτον γράμμα κείμενον εἰς τὰ ὑπὸ Μηνᾶ ὑπὸ
Ἰουστινιανῆς πεπραγμένα) κρίνει καὶ τὸν Ῥώμης, ζη-
τήσαντες γὰρ τῶ κληρὸς καὶ τῶ λαῷ ἵνα τεθῶσιν
ὁ Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου οἱ Κωνσταντινουπόλεως
Πατριάρχαι ἐν τοῖς Διπτύχοις, καὶ ἀνακομιθῶσι καὶ
τὰ λείψανα αὐτῶν, καὶ αὐτοῖς ἵνα τεθῇ ὁ λέων
Ῥώμης ἐν τοῖς Διπτύχοις, καὶ ἀναθεματίζῃ ὁ Σεβήρος,

ἡ Σύνοδος ἐποίησε ταῦτα, πρώτον, ὅσα εἶπον περὶ τοῦ
τῶ Ἀκακίου οἱ Πάπαι, μαχόμενοι Εὐθυμίου καὶ Μα-
κεδονίου, καὶ εἰς ὅσα ἐσφαλὼν ὁ Ἀκακίου, ἐσιώπησε
ταῦτα παντελῶς. δαυτέρου, ὅσα εἶπον οἱ Πάπαι
φρεσύνοντες κατὰ Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου, εἶπον,
ἐξετάσαντες ταῦτα, ὡς εἶπον ὅτι ἐκ ἐγένοντο μετὰ τῆς
ἀκρίβειας, ἐπειδὴ ἐπαρεσάλουσά τι (οἰκητογρε-
μοῖα ἔσται δύο Πατριάρχαι) τῶν πρὸτερον τῇ ὁρ-
θοδόξῃ πεφυλαγμένων, καὶ μαρτυρῶν δικαίως ἡ
Σύνοδος ἐκείνης, ἕως περὶ ὁ Φίληξ, Γελάσιος, Ἀνα-
στάσιος, Σύμμαχος καὶ Ὀρμίσδας οἱ Πάπαι εἶχον 20
ὑποβεβλημένα, καὶ δικαιοῖ ἐκείνης δὲ περὶ τῆ Ῥώμης
τὰ διπλώματα κατεφρόνεν, καὶ μάλιστα τῶ Ὀρ-
μίσδου ζῶντος καὶ τῶν λεγόντων αὐτὸ παρόντων.
τρίτον, ἐὰν εἰς τὰ Διπτύχα Εὐθυμίου καὶ Μα-
κεδονίου, εἰς οἱ ποτιφικὲς τῆς Ῥώμης εἶχον ἀφωρεσιμῶς 25
ἢ καθ' ἑαυτοὺς. τέταρτον, βάλαν εἰς τὰ Διπτύχα καὶ
τὸν λέοντα Ῥώμης πέμπτον, ὅλως ἵνα ἀνακομιθῶσι
τὰ λείψανα Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου. εἶπον, κα-
τατάξαι αὐτοὺς μετὰ Παύλου τῶ ὁμολογητῆ καὶ τῶ
Χρυσοστόμου καὶ τῶ ὁμολογητῆ Φλαυιανῆ τῶν Πα- 30
τριάρχων Κωνσταντινουπόλεως, ἕως καὶ οἱ Ῥώμαιοι εἶχον
ἀγίους, ἑρβόμον, ἐγένοντο ταῦτα, ὡς εἴρηται, πα-
ρόντων τῶν πρεσβυτέρων τῆ Ῥώμης, καὶ ὅτι καὶ Τοπικὴ
Σύνοδος κρίνει καὶ ἀνακρίνει ἢ κατακρίνει καὶ δικαιοῖ
Πάπας καὶ Πατριάρχας, καὶ νομοθετᾷ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ 35
τὰ μέγιστα, εἰς δὲ τὸ τέταρτον, ὁ λαὸς ἐξήγαγε ὁφρ-
μήτως Βασιλέα, Ἀρχοντας, Πατριάρχην, καὶ ἑδομῖα
μνήμη τῆ Ῥώμης. δαυτέρου, ὅτι καὶ κληρὸς καὶ λαὸς
ἐκδικῶν τὴν ὁρθοδόξον, ὡς καὶ ὑπὸ Βασιλίσκου
καὶ Ἀναστασίας, καὶ πᾶς ἡ Φλυαρία, ὅτι ὁ Ῥώμης ἐλέγ- 40
χων τὰς Βασιλεῖς, εἰς κεφαλὴ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας;

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄

Περὶ ὑποδείξεως ἐκ τῶ πέμπτου καὶ ἕκτου τῶν Πατριάρχων τὰ πρώτα κεφαλαιῶν, ὅτι αἱ πρὸς τὴν ὑπὸ
τῆς πίσεως ἀγωνισαμένους Πατριάρχας, Πάπας, Μητροπολίτας καὶ Παπὰς ὁφρμήτως, ἐπαρέχουσιν αὐ-
τοῖς ἰδικόν, ἢ μοναρχικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ κοινῶ καὶ ἀδελφικῶς κυβερνήσιν ὅλην.

Εἰς δὲ τὸ πέμπτον Πατριάρχα, ἰδὲ ἀγότητα τῶ
Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννη, πρὸς τῆς μὲν Ῥώμης
ἔχον τὰς πρέσβεις, ἔπειτα μετὰ Συνοδῶν καὶ Βασιλέως
ἐκρίνεν. ἀλλ' εἰδὼς τὴν κυβερνήσιν τῆς Ἐκκλησίας
μὴ εἶναι μοναρχικῶν, ἀλλὰ κοινῶ καὶ ἀδελφικῶν,
καὶ εἰς τὸν Ἱεροσολύμων Ἰωάννην γράφει, ἵνα βεβαιώσῃ

τὰ γινόμενα, καὶ εἰς τὸν Τύρον Ἐπιφάνιον, ἵνα ὡς 50
μόνιμα τὰ διορισθέντα, ὡς ὑπὸ κοινῆς γνώμης ἀσκη-
νῶν, ὅθεν καὶ ὁ Ἱεροσολύμων συνοδικῶς ἀποκρί-
νεται αὐτῷ, ἐδεμῖα δὲ μείνα ἰδικῇ τῆ Ῥώμης.
ἰδὲ ὅτι καὶ εἰς Τύρον γίνονται ἀναβολαὶ τῶ λαῷ, ὁφρ-
μήτως τὸν Βασιλέα, τὴν Αυγῆσαν, τὰς Ἀρχοντας, τὸν
Κων- 55

οἱ κληρικοί λέγουσι, καὶ ἄλλα αὐτῷ λέγουσιν ἐγκώμια, καὶ ἰδὲ τὰς ῥέπας, αἵτινες παύται καθάρεσιν πάσης μοναρχικῆς ἐξουσίας εἰς τὴν ἐκκλησίαν μαρτυροῦσι, καὶ δηλοῦν ὅτι καὶ οἱ τότε Πάπαι ἦσαν αὐτῶτεροι πᾶν τήμερον ἢ δὴ νεωτερισμῶν, καὶ μήτε καὶ εἰς ταῦτα ἔχον, ἀλλὰ διὰ τὸ ὁρθεόδοξον σέβας πολυεθνικῶς ἠγωνίζοντο, καὶ διὰ λόγων καὶ διὰ χρημάτων παρηρσίαζόμενοι ἐνώπιον Βασιλέων καὶ λαῶν, καθὼς ἀπῆται ὁμοῦ καὶ τὰ πρᾶγματα, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ὁρθεόδοξοι καὶ αἱ πατέρες. εἰς δὲ τὸ

ἕνατον, εἰς τὴν δόξαν αὐτῶν ἢ ἐποίησαν ἐκείνη τῇ Συνοδῷ ὁ Ἐπιφανὴς λέγει, ὡς καὶ ἐγκλημάτος ἐστὶ μέγιστον μὴ ταῖς ἐξακολουθεῖν τοῖς ἐμικροῖς ἰδρώτας ἐγκηκόσιν ὑπὲρ τῆς κοινῆς τῶν ἀγαθῶν ἐκκλησιῶν εὐχῆς, καὶ εἰς τοὺς μεγάλους καὶ Πατριαρχεικούς Διαλάμψας θρόνους. καὶ εὐλαμπὸν ἰδὲ πᾶσι τὸ σέλιωμα τῶν ῥώμης ὡς μονάρχας καὶ αὐτοκράτορας τῆς ἐκκλησίας, ἔται ἐξέλεον οἱ Πατριαρχεικοὶ θρόνοι καὶ μνημονεύονται καὶ τιμῶνται, καὶ ἐξέλεον μεγάλοι ὀνομάζονται.

10

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν ὁσίων τῆς Τριᾶδος ἐσαυρώθη, κατὰ τῶν Νεσοριανῶν τῶν μοναχῶν τινῶν σκυθῶν καλεσθῶν λεγόντων, καὶ περὶ Βίκτωρος τινος διακόνου σὺν τοῖς ἐν Κωνσταντινῇ πόλει ἔσσι Λεγάτοις τῇ Ὁρμίσδῃ Ῥώμης βλάσφημον πῶν τῶν μοναχῶν, καὶ τῶν πρεσβυτέρων Συνοδῶν καὶ τῶν τόμων τῶν Λέοντος 20 τοῦ εἶναι ἀμαρτωῶς λεγόντων.

Ἐπειτα πονηροὶ πρεσβυτεροὶ ἐπὶ πατρὶ ἀρχάσκει εἰς τὴν Ῥώμην Ὁρμίσδης, τίμιος, καὶ ἄπερ τις ἀλλοῦ τῆς ἀσεβείας ἐραστῆς, οὗτος ἔχον εἰς Κωνσταντινῆ πόλιν πρέσβεις Γερμανὸν καὶ ἰωάννην Ἐπισκόπου, Φίλτικα καὶ Διόσκωρον Διακόνους, καὶ ἑλόντων πρεσβυτέρων, ὡς εἴρηται αὐτῶν. συνεβήθη δὲ ζήτημα αὐτοῖς πινῶν μοναχῶν σκυθῶν ἐπὶ καλεσθῶν καὶ διακόνων τινῶν Βίκτωρος καλεσθῶν, ἔλεγον γὰρ οἱ αὗτοι σκυθῶν, ὅτι ὁ εἰς τῆς Τριᾶδος ἐσαυρώθη, ὁ δὲ Βίκτωρ ὡς βλάσφημον ἀπεποιεῖτο τῶν λόγων. συνεφώνησαν δὲ οἱ πρέσβεις τῇ Ὁρμίσδῃ τῷ Βίκτωρι, δι' αὐτοῦ λέγοντες, ὅτι ὁ εἰς λέγει ἡμᾶς ἐσαυρώθη ὁ εἰς τῆς Τριᾶδος, ἵνα μὴ δοῖται λέγειν ἡμᾶς καὶ ἄλλοι, ὅπερ καὶ εἶπον αἱ πρεσβυτεροὶ Συνοδοὶ, μήτε ὁ τόμος τῶν Λέοντος, ὅτι αὐτὸς ὡς τῶν πρεσβυτέρων Συνοδῶν καὶ τῶν τόμων τῶν Λέοντος καὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ ἐπὶ θωατῶν

λέγεσθαι τὸν λόγον τῶν, ἔπειτα διωκόμενοι εἰς μοναχοὺς σκυθῶν, εἰ καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔχον λέγειν αὐτὸν διὰ τῆς Νεσοριανῆς. οἱ δὲ μοναχοὶ σκυθῶν εἰπὼν, ὅτι 25 καὶ ἡ θεία ἐκείνη βραχὺ τὰς πρεσβυτεροὺς ἀγίας Συνοδὸς καὶ τὸν τόμον Λέοντος, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐξέλεον τῶν ἐπαγγελμάτων αὐτῶν ἡ εὐνοία καὶ τὸ ὅτι καλεσθῶν καὶ τὸν λόγον ἐκείνου θωατῶν μήτε δόξα βλαπθῆναι μήτε κατακλιθῆναι, ἐπειδὴ δὲ δόξα βλαπθῆναι τῶν Νεσοριανῶν, καὶ ἵνα μὴ φαίνωνται εἰς ἕδραν κοινῶν Νεσοριανῶν, καὶ ἵνα μὴ ἔχη ἡ Αἵρεσις λαβήναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἔλεγον τὸν λόγον, πρὸς τὸν, ὅτι ὁ μὴ λέγων ἔσται, ἐπὶ Νεσοριανῶν. ταῦτα δὲ λέγοντες, εἰς ἕδραν ἐλογίζοντο τὰς πρεσβυτεροὺς λέγοντας, ὅτι δὲ 35 λάβωσιν τῶν πρεσβυτέρων Συνοδῶν καὶ διὰ τὸν τόμον Λέοντος, ἔχον ἀρμόζει γίνεσθαι τὴν καὶ τὴν ἐξέλεον λέξιν.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΝ Β'.

Περὶ τῆς εἰς Ῥώμην πρὸς τὸν Πάπαν Ὁρμίσδαν δόξα δημῶς τῶν μοναχῶν σκυθῶν, καὶ τῆς αὐτῆς διώξεως αὐτῶν ὡς Αἰρετικῶν, διὰ τὸ μὴ δοῖναι αὐτοῖς δόξα κλεῖν εἰς τὸ ὅτι τῆς Τριᾶδος ἐσαυρώθη.

45

Ἀποποιήσαντο τὰς πρεσβυτεροὺς τῆς Ῥώμης ὡς Νεσοριανῶν οἱ μοναχοὶ σκυθῶν, ἀπῆλθον εἰς Ῥώμην, ἐλπίζοντες λήψεσθαι τὴν τῇ Πάπᾳ συνάρεσιν, καὶ καταφρονῆσαι τῶν λόγων τῶν Λεγάτων. ἀλλὰ ὁ Πάπας περὶ ταῦτα δόξα ἐπὶ τῶν Λεγάτων, ἦτοι τῶν πρεσβυτέρων αὐτῶν, καὶ μὴ δοῖναι λόγον τοῖς μοναχοῖς σκυθῶν, ἀπεδίωξεν αὐτοὺς. λέγεται δὲ ταῦτα εἰς τὴν πρεσβυτερίαν, ἔστιν αὐτὴ ληψὶν τῶν πρεσβυτέρων εἰς Ὁρμίσδαν, ὅτις ἀρχεται, ΕΠΙΔΗΘΕΙΩ ΕΛΘΕΙ. καὶ ἐν τῇ

ἀντιλήψῃ Διοσκῶρος Διακόνος, ἦτις ἀρχεται, ΑΛΗΘΕΣ ΕΣΤΙΝ, αὐτῶν ἀνελκόμενοι εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τῶν ἐπιστολῶν τῇ Ὁρμίσδῃ μετὰ τὴν ἐξήκοσθον πέμπτῃ ἐπιστολῇ καὶ τὴν περὶ τῶν πρεσβυτέρων Διοσκῶρος εἰς τὸν Ὁρμίσδαν, ὅτι ἡ ἀρχὴ, ΔΙΑ ΕΤΕΡΟΛΟΓΙΟΥ, καὶ εὐρίσκεται καὶ αὐτὴ μετὰ τὴν ἐξήκοσθον ἐβδόμῃ ἐπιστολῇ τῇ Ὁρμίσδῃ εἰς τὴν ἐβδόμῃ ἐπιστολῇ τῇ αὐτῇ Ὁρμίσδῃ, ὡς εἶπε καὶ Πρωτοπρεσβυτεροὶ Αφρικῆς, καὶ εἰς τὴν δόξα κλεῖν ἐν ἰωάννῃ Πρεσβυτέρῳ καὶ Ἀρχιεπισκόπῳ τῇ Μαζον.

μαζοντίε, αὐτοὶ σοφωτάτη, ὅς ἔκμαζε τότε εἰς Κων-
σταντινούπολιν, ὃς ἔγραψε κατ' αὐτῆς τῆς πρὸς
Πεσώριον ἐπιστολῆς τὰ ὀρμίσματα, δι' ἃ φαίνεται
ὅτι διὰ τὸ ὁμολογῆν τὰς μοναχὰς σκυθὰς ὅτι ὁ εἰς

τῆς Τριᾶδος ἐσαυρώθη, καὶ φρονεῖν ὅτι λέγουσι
τὸ κατὰ τὴν εὐνοίαν τῶν ποσάων Σωόδων, ὁ ὀρ-
μίστας καὶ οἱ πρέσβεις αὐτὰ ἔλεγον εἶναι αὐτὰς Αἰ-
ρετικούς, ὡς δηλοῦσι καὶ αἱ ὁμολογίαι καὶ λύσεις αὐτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἀπαλῆξεως τῶν μοναχῶν σκυθῶν μετὰ τῶν περὶ τὸν Πάπαν ὀρμίσταν εἰς τὸ ὅτι τῆς Τριᾶ-
δος ἐσαυρώθη ῥήτόν.

10

Οἱ σκυθαὶ ἔλεγον, ὅτι ὁ εἰς τῆς Τριᾶδος ἐσαυ-
ρώθη, καὶ περὶ ὀρμίσταν ἔλεγον, τὴν αὐτὴν
οἱ πατέρες ἔτε αἱ σκυθαὶ εἶπον, καὶ ἀρκεῖ εἰς δι-
δασκαλίαν πᾶσαν ἡ αἰτία ἐν Χαλκηδόνι Σиноδος
15 ἔλεγον, ὅτι ἡ συμπεριέχοντα καὶ αἱ λοιπαὶ σκυθαὶ
καὶ ὁ ἴσχυς λέοντος, νεωτερισμόν δὲ ἐσαυραγῶν
τινὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἔτε βυλόμεθα, ἔτε πρέπει,
καὶ ἔτι νέον παρῆλθῃ, ὑποβλητέον, καθότι τὸ
μὴ γεγραμμένον εἰς τὰς σκυθὰς καὶ εἰς τὸν τόμον,
20 ἔτε λέγουσι, ἔτε δεχόμεθα. οἱ δὲ σκυθαὶ ἔλεγον,
ἡμεῖς ἐδεξαμεθα τὸν λόγον, καὶ αὐτῶν ἵνα ἐρ-

μολύσῃτε τὴν ἡμῶν, ὅτι ἐκ ἀρκείας ἐξετέθη, ἐὰν
μὴ ἐρμηνεύθῃ ὁ σκοπὸς τῆς σκυθῆς. ἡμεῖς κατὰ
τῆς Αἰρετικῆς τῆς Νεοτερικῆς ὁμολογίας ἐσαυραγῶν
τὸν εἶνα τῆς Τριᾶδος, καὶ κατὰ ταύτην τὴν οὐδέ-
σιν δὲ ἐξηγηθῆναι καὶ τὴν σκυθῶν, τὸ γὰρ ἄλλως
λέγειν, Νεοτερικῶν ἐστίν. οἱ περὶ ὀρμίσταν πάλιν
ἔλεγον, ὁ λόγος ἔτος ἐδέποτε πρὸς τὸν πατέρα
ἐσῆλθῃ, ἐπειδὴ ἀναμφιβόλως ἀπρεπὴς ἐστὶ τῇ κα-
θολικῇ πίστι, καθότι ἐστὶν ἰὸς καὶ παμμέβηλον
σπέρμα τῶν ἀσβεστικῶν ζιζανίων, ὅθον καὶ αἱ λέ-
ξεις αὐταὶ σφαλεραί, καὶ ἡ διαίρεσις αἰρετικῇ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

25 Περὶ τῆς πρὸς Πεσώριον ἐπιστολῆς τὰ Πάπα ὀρμίστα καὶ τῶν μοναχῶν σκυθῶν, καὶ τῆς κατ' αὐτῆς
συγγραφῆς ἰωάννης τὸ μαζοντίε, καὶ ἀναθεματισμῶν ὡς ἐκ μέρες τῶν σκυθῶν κατὰ τὴν μὴ φρο-
νέων ὡς οἱ μοναχοὶ σκυθαὶ φρονεῖ.

Ε' παρήλθον οἱ σκυθαὶ εἰς Βυζάντιον, καὶ ἰδοί-
30 τες τὴν ἐπιστολὴν τῆς ὀρμίστας γραφῆσαν κατ'
αὐτῶν πρὸς Πεσώριον, ἵνα καυχῶνται ἐν αὐτῇ οἱ
ἰχθυοὶ αὐτῶν, καὶ οἱ βοηθοὶ τῶν Νεοτερικῶν, ἐδυ-
σχεράνουν, ὅθον δὲ ὁμόφρων αὐτοῖς ἰωάννης ὁ μαζον-
τίε συγγράψας, ἰσχυρῶς κατεφρόνησε καὶ ἀ-
35 πέβαλε τὴν ἐπιστολὴν τῆς ὀρμίστας, ἐκείνη δὲ ὁ ἄλ-
βαν ἐκ αὐτῶν τὸν ὀρμίσταν, ἀλλὰ τὰς Νεοτερικῶν
νῆς, ὑφ' ἃ καὶ πεπλασμένον ἐνόμιζε τὴν ἐπιστο-
λὴν, ὡς ὅτι ὁμοῦς βεβαιωθεὶς εἶναι αὐτῶν τὰ
ὀρμίστα, ἐβόησεν ἰσχυρῶς, καὶ μετὰ πολλῶν
40 μαρτυριῶν ἐφωκέρωσε τὴν συγγραφὴν τῆς ἐπιστολῆς
ταύτης Αἰρετικὸν εἶναι καὶ ἐχθρὸν τῆς καθολικῆς
Ἐκκλησίας, ἔτε ὀρμίστας ἐπὶ ὁμοῦς, ἔτε ἄλλος
τίς. ἔτε ἐκ μέρες τῶν μοναχῶν σκυθῶν αὐτῶν ὁ
ἰωάννης δὲ καὶ ἀναθεματισμὸς κατὰ τὴν μὴ ἔτω φρο-
45 νέων ὡς οἱ σκυθαὶ ἐφρόνουν, ὡς ὁρῆσαι εἰς τὰς
ἐρημίας τόπας, ἀφ' ἃν ἐσπλάσσαν εὐτυχισαν-
σαι οἱ σκυθαὶ. εἰ δὲ δοκᾷ, ῥήτόν τινα ἐξ ἃν ἔγρα-

ψεν ὁ μαζοντίε κατὰ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ὀρμίσ-
τας. λέγει γὰρ ταύτην ῥήτως, τὸν ποιητὴν τῆς ἐπιστο-
λῆς ταύτης Αἰρετικὸν εἶναι ὁποῖον εἴη, καὶ ἐχθρὸν
τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἀναμφιβόλως ἐστίν. αὐτῶν
γὰρ οἱ Αἰρετικοὶ πανταχῶς αὐτῶν τὴν ἐπιστολὴν πρὸς
τὸν ὁμοῦς ἐδέχοντο, ὡς καὶ οἱ πατέρες ἔχον-
τὸν ἐκ τῆς ἐξουσίας αὐτῶν τὰς ῥώμης Ἐπισκόπους κω-
λύονται Χριστὸν τὸν τὸν τῆς Θεοῦ εἶνα ὁμολογῶν τῆς
Τριᾶδος. ἀλλὰ τίς τὴν δόξαν ταύτην μὴ εἶναι κα-
θολικὴν ἐτόλμειτο ὁμολογῆσαι, ἥτις ἡ οἰκουμενικὴ
καὶ σέβεται καὶ δέχεται τὴν Θεοῦ Ἐκκλησίαν, πολ-
μὰ γὰρ εἶπον, ἐκ μόνον δι' ἐπιστολῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς
Φωνῆς ζώσης ὡς παρὼν αὐτῶν ὁ ῥώμης Ἐπισκόπος
Ἐπίσκοπος, κωλύων ὁμολογῶν Χριστὸν τὸν τὸν τῆς
Θεοῦ εἶνα τῆς αἰτίας καὶ ἀδιαρέτω Τριᾶδος, ἐδέποτε
αὐτῶν ἐμάνον αὐτῶν τῆς Θεοῦ Ἐκκλησία, ἐδέποτε αὐτῶν
ὡς Ἐπίσκοπον καθολικὸν ἐσέβητο, ἀλλ' ὡς Αἰρετικὸν κα-
τηράτο. ὡς αἱ σημείωσαι ὅτι ὁ περὶ τῶν τοιαύτων ὁμιλῶν,
ἀρχὴ ἐνόμιζον ὁκάνον ἢ ἀντιπρόθετον ἢ ἀναμάρτητον;

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

50

Περὶ τῶν τίνες ἀντίστησαν τῷ Πάπᾳ ὀρμίστα καὶ τῷ μετ' αὐτῶν ἰωάννῃ, ἀμαρτήσαντες εἰς τὸ ὅτι τῆς Τριᾶ-
δος ἐσαυρώθη ῥήτόν, καὶ ὅτι βαρύνει καὶ βίβλος εἰς τὰς διακονίας ὁμολογῶσι καλῶς τὴν
εὐνοίαν τῶν σκυθῶν, ἐξ ἃν δέκνται σφαλῆσαι φιλῆκα τὸν τέταρτον, τὸν τῶν μοναχῶν σκυθῶν κατακρίναται.

Ῥήτόν ὁμοῦ καὶ ἡμῶν πρώτον, ὅτι ἴδεν τὸν Πάπαν διαμῆσαι πρὸς ἐκ μόνον ὁ λόγος ὁ, ἐσαυρώθη
ὁ εἰς

ὁ εἷς τῆς Τριᾶδος, ἡ δέχεται αὐτὸν ἡ Ἐκκλη-
σία, καὶ μὴ ἀπλῶς αὐτὸν πρῶτον ἀποβαλεῖν
τὸν λόγον, καὶ ὑπερῶν τὸν μετ' αὐτὸν Πάπαν
Ἰωάννην τὸν δούτερον ἐν τῇ πεντηκοστῇ τριακοστῇ
τεταρτῇ ἔτι, ὅτι τῷ εἶναι Αἱρεσις, ἐθελούχῃ
αὐτοῖς ὁ Μαζωκότις, ὁ Λυτοκράτωρ Ἰσπανικὸς καὶ ἡ
πέμπτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, εἶπεσα ὅτι ὁ εἷς τῆς
Τριᾶδος ἐσαυρώθη. δούτερον, ὅτι καὶ ἡ οἰκνύ-
ου οὐνοῖαν ἔλεγον τὸν λόγον ἐχήμεραν, μαρ-
τυς ὁ Βαρώνιος ἐν τῇ ἔτι πεντακοστῇ τριακο-
στῇ τρίτῃ, λέγων, τῷ λοιπῷ ἐν τῇ τῷ ζητημα-
τι μνημονεύει τὰν τῶν γινώσκων, ἐν ᾗ ὁ εἷς τῆς
Τριᾶδος σαρκὶ σαυρώθηναι λέγεται, μηδέποτε ἀ-
ποβληθεῖσαν ἀπὸ τῆς θεολογικῆς θείας ὡς αἰρε-
τικῶς, ἀλλὰ πρὸς κατὰ μόνον ἐξοριθεῖσαν ὡς ἐ-
νείαν καὶ ὑποπίον, ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς γνώμης τῶν
Σκυθῶν μοναχῶν ἢ τῶν Εὐτυχιανῶν ἡσυχαστικῶς
ὑποκρίνηται, ὅμως εἰς δόξαν ἀπέστη, ὅτι ἡ ἀ-

πολιτεία, ὅθεν μεταβληθέντων πῶν ἀρεσάπων, καὶ ἡδὴ καταχρωμένων τῶν Νεσορειῶν καὶ τῶν ὠρει-
γυνοισδων, τῇ ἐξουσίᾳ τῇ ὀποσολικῇ καὶ αὐτῇ τῇ
ὀρμίσσῃ ἀπὸ ὕβρεως τῷ θρόνῳ ἐδόξεν ἀναμφι-
βόλως μετακλέσαι πῶν γνώμην αὐτὴν ἐκείνον. ἔτι
ὦν ταῖς διαδοχαιτάσεις, αἱ ποιεῖν ὁ Βασιλεὺς καὶ
βίβη, λέγουσιν, οἱ σκυθῶν ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἐνοίᾳ σαρ-
σηναίαι ἐρήκασιν τὸν οὐκ τῆς Τριᾶδος, καὶ ἦν κα-
τεκρίθησαν ὑπὸ τῶν τεταρτῶν Φίληκας, καὶ καὶ
ἦν Πίτερς ὁ Φάλων ὁ Εὐτυχιανὸς ὁ Αἰρετικὸς ἐλάμ-
βαιον αὐτῶν, τὸν οὐκ τῆς Τριᾶδος λέγων σαρ-
σηναίαι ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῆς Θεότητος. καὶ
λοιπὸν δῆλον, ὅτι τῇ ἐνοίᾳ καὶ ἦν αὐτῇ ἡ γνώ-
μη ἐπὶ πῶν σκυθῶν καὶ τῶν Μαξεντίε διηυθενταί-
σιν, μὴ εἶναι αἰρετικῶν ἐμολογεῖσθαι Βασιλεὺς καὶ Βί-
νι. εἰ δὲ καλὴ, ἐσφαλε Φίληξ ὁ τέταρτος ὁ κρι-
νῶν ταύτην αἰρετικῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

20

Περὶ βαρωνίων καὶ βινίων πῶν πλὴν ἀλήθῃσαν λυμανομένων τεσσὶ ψάδεσιν εἰς κατὰκρισιν πῶν μοναχῶν
 σκυθῶν καὶ ἀθρόωσιν ὀρμισσά καὶ φίληκε, καὶ περὶ ἀνάτρεψῆς τῆς πρώτης αὐτῶν ψάδολογίας, τῆς ὅῃ
 οἱ μοναχοὶ σκυῖται ἦσαν αἰρετικοί.

Καίπερ ἡ δοολογία βαρυνίῃ καὶ βινίῃ μαρτυρεῖ
τὸν λόγον τῶν σκυθῶν μὴ εἶναι αἰρετικόν, ὅμως
λυμάνεται πῶς ἀλήθεσιν ἀπὸς ἀφώσων ὀργίσθη
καὶ σίληκος καὶ κατακρησιν τῶν σκυθῶν τερσί
ψυδρέσιν ὑποθέσεν, ᾧ καταστραφασὼν, οἶχεται
ἡ δοολογία, καὶ μόνος καθαρὸς περὶ πῶς πίπτην-
μαρτυροῦνται αἱ Πάπαι. εἰσὶ δὲ αὗται. πρώτη ὑποθέ-
σις, ὅτι οἱ σκυθαὶ εἰσὶν αἰρετικοί, ὡς γὰρ φησι Βί-
νι[Ⓢ], πῶς ἐξέσθαι τῆς ἐν χαλκηδόνι συνόδου καὶ
πῶς θεοότητα τῶν χρεῖσ[Ⓢ] ἐπαγγέλλων ἀφαιρῆναι, ἀλλὰ

ψαδὴς δαίκεται ἐξ ὧν ἔλεγον αὐτῶν Βαρνύθη καὶ Βίνθη. ἔτι ὁ Διάκονος Διόσκορος ἔλεγον αὐτὸς Αἰρετικὸς καὶ διότι ἔλεγον τὸν Χριστὸν σώτητον. ἀλλὰ ῥητέον ὅτι καὶ τὰ τοιαῦτα οἱ ῥεθόδοξοι λέγουσι, καὶ ἡ πέμπτη Σύνοδος Κανὼν τετάρτῳ ἀναθεματίζει 30 τὰς τοιαύτας ἀρεκεύρας· ἐν Φαλγουίνῳ καὶ ἑτεροὶ Ἐπίσκοποι Ἀφρικῆς ἀναγινόντες τὸ βιβλίον τῶν Μοναχῶν περὶ ἐκείνης οἰκονομίας καὶ χρίτες τὴν Κυρίαν, ἐκάνυσαν πάλιν σωτηριώδη αὐτῶν πίστιν, καὶ λοιπὸν ὅσα ἦσαν Αἰρετικαί.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ ἀνατροπῆς τῆς δολιτέρας ψευδοδογμᾶς Εὐαρωνίας καὶ Βινίς, τῆς ὅτι τὸ ὅρις τῆς τριτάτης ἐξαυμάθη
ζήτων ὡς νέον καὶ ὑποπτον καὶ αὐαῖνθες ὑπὸ τῷ Πάπῳ Ὁρμίδῳ ἐξωρίσθη, καὶ περὶ ὧν ἐφρονι οὐ 40
Κραφύς καὶ Θεμίσις εἰς τὴν σάρκωσιν τῷ Κυρίῳ, καὶ περὶ ὧν Θεολόγους εἰς αὐτὴν οἱ πατέρες καὶ αἱ συνέδοι.

Δύτερον αἰτιολόγημα, ἡ γνώμη ἐκείνη καθ' ἣν ὁ Χρῆστος ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ σαρκὶ ἐλέγετο εἰς τῆς Τριᾶδος τότε, ὅτε ἐπὶ τῷ ὁριζῷ ἐξωρίσθη, ὡς εἶα καὶ ὑποτίθῃ καὶ αἰσιμηθῆς ἐξωρίσθη, ὅθου εἶχ' ἡμαρτον ὁ Πάπας. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι πῶς γνώμην ταύτην ὁρθόδοξον φησιν ὁ Πάπας Ἰωάννης ὁ δῦτερος ἐπιστολῇ πρὸς τὰς Ἀδιανῶν Τερτυσιᾶσχα λιβέριον, Σεβριῶνον καὶ ἄλλας, εἴτως ἐχέσῃ, Ἰκτανιανὸς Αὐτοκρατορῶν οἱὸς ἡμῶν, καθὼς καὶ ὑμεῖς λόγῳ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῇ ἔγνωτε περὶ τῶν τριῶν τάτων ζητημάτων γινέσθαι λέγει τὸν ἀγῶνα, πρῶτον, πότερον διώκεται λέγεσθαι εἰς ἐκ τῆς Τριᾶδος ὁ Χρῆστος καὶ θεὸς ἡμῶν, τετέστιν ἐκ τῶν τριῶν

τῆς ἁγίας Τριᾶδος τοῦ σωσάντων ὡν σωσώπων· ὁ οὖτε
 ἐν, ὁ ὅ Χριστὸς καὶ ὁ Θεὸς ἔπαυε σαρκὶ ἀπαυτῇ τῇ
 ἐκότητι. τρεῖσι, ἐκ κυρίως καὶ ἀληθείας πῶς μετέ-45
 στα τῇ κυρίῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἰησοῦ Χριστῷ μαρτυρίαν
 καὶ λέγεσθαι αἱ Παρθένον. ἐπηγήσαμην ὅτι ὡς τῶ-
 τος πῶς εὐσεβῶς τῶς Αὐτοκράτορες πίστιν, καὶ ὅπως
 ἔχουν ἀποφθιγγῶς καὶ ἀποπολιτικῶς καὶ πατριῶς ἐ-
 κυρώσαμιν μαρτυρίαις, ὡς γὰρ ἐκ τῆς ἁγίας Τρι- 50
 ᾠδος εἶναι πῶς Χριστὸν, κατέστην αὐτῶν σωσώπων
 ἐκ πᾶν τριῶν τῆς ἁγίας Τριᾶδος τοῦ σωσάντων, ἡ ἡσά-
 σασιν ὡς ταύταις ἀριθμήτως παρεξηγήσαμιν ταῖς μαρ-
 τυρίαις. Ὁ αὐτὸς πῶς ὡς τρεῖσι καὶ ταῖς λοιπαῖς δύο
 ἐμπεδοῖ τῶ ἰκνησιανῶ θέσεις, ὅντε ὁ Θεὸς σαρκὶ
 ἔπαυε,

ἐπαυθε, καὶ ὅτι ἡ μακαρία Παρθένος Μαρία ἰδίως
καὶ ἀλλοθὺς λέγεται γυνήτρια καὶ μήτηρ τῶ Θεοῦ
Λόγου τῷ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος· ὁ μὲν δὲ Αἰρετικὸς
Πέτρος Κριαφύς ἔλεγε πὺν οὐκ τῆς Τριάδος πα-
5 θεῖν, ὅθεν παρτέθηκον ἐν τῷ Τρισάγιον ὑμῶν τῷ,
ὁ σωρῶν δὲ ἡμᾶς· ὁ δὲ Θεμιστῆς ὁ ἀρχηγὸς τῶν
Ἀγιογῶν ἔλεγε μίαν ὅλην Χριστὸν φύσιν σωθέντων,
ὃ ἡκολούθησεν ὁ καθολικὸς τῶν Ἀρχαίων, τῇ Διέσει
τῶ Εὐτυχῆς συγκεῖνται, ὅθεν ἔλεγε μίαν φύσιν
10 λέγων σωθέντων ἐκ Θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, ὡς
φασὶ Θεοδωριανὸς ἐν τῷ Διαλόγῳ, ὃν ἐποίησαν
μετ' αὐτῶν· ἀλλὰ Κωνσταντὸς Ἐκκλησιαστὴν Ἐπίσκοπον
εἰς τὰς ἀναθεματισμὸς τὰς καὶ τῶ Κριαφῆς φασὶν·
εἴς τας Θεανθρωπίαν καὶ ἐχὶ Θεὸν καὶ ἀνθρώπον μάλ-
15 λον λέγει, ἀναθεματίζεσθαι· ὁ μέγας Ἀθανάσιος λό-
γῳ περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου φασὶν, αὐτὴ ἡ σάρξ
ἐχέτω, ἀλλὰ τῶ Λόγῳ ἐστὶ· καὶ λόγῳ τρίτῳ καὶ
Ἀρσῆ, ἀνθρώπου δὲ γένοντος, οὐκ εἰς ἀνθρώπον ἡλ-
θον· καὶ ἐν τῷ περὶ εὐσεβείας οἰκονομίας, ἐν ᾧ
20 ἔλεγον ὁ Αἰρετικὸς, ὅτι ἄλλῳ ἐπὶ ὁ τοῦ οὐκ παθῶν,
καὶ ἄλλος ὁ μὴ παθῶν, ὁ ἄγιος εἶπεν, ἐγὼ γὰρ ἔτερος
ἐστὶ, καὶ ἰδίᾳ, ἐχὶ ὁμοῦσι· ἔσα ἡ σὰρξ τῆς τῶ Θεοῦ
Λόγου φύσεως ὡς συλαΐδιος, ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ τῇ φύ-
σιν ἡνωμένη, καὶ ἀδιαίρετος καὶ οὐκ ὄντων· ὁ Θεολόγος
25 πρὸς Κληδόνιον, εἴς τας ὡς ἐν παρτέτῃ λέγει καὶ χα-

ρην ἐνηρηκεῖν, ἀλλὰ μὴ κατ' ἔσταν σωτῆραί τε
καὶ ἡνωθῆναι, εἰς κενὸς τῆς κρείττοντος ἐνερθείας· Κύ-
ριλλος ὁ ὁπισθολὴ πρὸς Νεστόριον, ἡνωθῆναι φασὶν σαρ-
κὶ καὶ ὑπόστασιν ὁμολογῶντες πὺν Λόγον, οὐκ
παρτεκνωμένῳ Υἱόν, καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν·
Ὁ αὐτὸς ὁπισθολὴ πρὸς τὰς ἐν Κωνσταντινῇ πόλει κλη-
ρικὰς εἰσαγγέλλοντας, μέρει πρῶτῳ τῆς τρίτης συ-
νόδου φασὶν, εἰ καὶ τῶ μάλιστα (ἡ πρώτη συνόδος)
τῇ διωκταί τῶν ὀνομάτων οἶδε Θεοτόκον τῶν ἁγίων
Παρθένων Μαρίαν, αὐτὴν γὰρ λέγει πὺν γυνήτρια
οὐκ Πατρός, πὺν δὲ τὰ πάντα ἐγχετο σαρκωθῆναι,
ἐνανθρωπήσαι, παθεῖν, αἰσθῆναι ἐκ νεκρῶν· καὶ
μετ' ὀλίγα, ἀλλ' ὅτι οὐκ οὐκ τῇ σαρκὶ, εἴπα παρτέτῃς αὐ-
τῆς, ὡς τῶ ἰδίᾳ πάχοντος σώματος, αὐτὸς πρὸς ἐαυ-
τὴν οὐκ ἐστὶ τὸ πάθος· ἡ πέμπτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐν
ἀναθεματισμῷ οὐκ ἔστω, εἴτις ἐχὶ ὁμολογῆναι τὸν ἐσωρῶν-
μῶν σαρκὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν Θεὸν εἶ-
ναι ἀληθινόν καὶ Κύριον τῆς δόξης, καὶ οὐκ τῆς ἁγίας
Τριάδος, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω, συμφώνως τῇ
ἐν Νικαίᾳ πρώτῃ Οἰκουμενικῇ ἐν τῇ ἐκθέσει κατὰ
Παύλου τῶ Σαμοσατίως, καμνήν ἐν τῇ τρίτῳ μέρει
τῆς ἐν Ἐφέσῳ Συνόδου λέγουσα πὺν Χριστὸν εἶναι οὐ
παρτεκνον σωθέντων ἐκ Θεότητος ἁγίας καὶ ἀνθρω-
πείας σαρκὸς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ ἀναθεματισμοῦ τῆς τρίτης ψευδοδογίας Βαρωνίου καὶ Βινίου καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶ Ρώμης Ὁρμίσδου,
30 τῶ Βεβαίωσαντος τὸ ὅτι τῆς Τριάδος ἐσωρῶνθη ῥήτιν Αἰρετικόν, καὶ ἀπέρημα Ἀθροβλικῶν ζιζανίων εἰπόντες.

Τρίτην ἀπολογία, ὅτι ἡ γνώμη αὐτῇ ἀπεβλήθη
ὑπὸ τῶ Ὁρμίσδου ἐχὶ ὡς αἰρετική· ἀλλὰ ῥητέον,
ὅτι ψεύδονται, Αἰρετικὴν γὰρ εἶπεν αὐτῶν ὁ Διόσκο-
35 ρος Διάνης, ὃν γινώσκω τῶ Διοσκόρου ἐβεβαίωσαν
ὁ Πάπας Ὁρμίσδου· ἐπὶ αἰρετικὴν αὐτῶν εἶπεν ὁ Ὁρ-
μίσδου αὐτὸς, λέγων πὺν Λόγον τῶν Σκυθῶν ἀπέρ-
μα τῶν Ἀθροβλικῶν ζιζανίων, αἵτινα εὐρήσας εἰς τὸ
ψεύδισμα τῶ Διοσκόρου μετὰ τῶν ἐξηκουσῶν πέμπτην
40 ὁπισθολὴν τῶ Ὁρμίσδου, καὶ μερικὰ εἰς τῶν ἐσδομη-
κουσῶν ὁπισθολὴν, καὶ ὁπισθολὴν ἐκκοσῇ ἐσδομῇ πρὸς
Ἰουστινιανὸν τῶ αὐτῶ, ἐξῶν δὴλον, ὅτι περὶ πίστεως
ἦν τὸ ζήτημα, ὡς εἴρηται καὶ ἐν τῇ πρὸς τὰς Ἀδελφῶν
Τερτυλλιανῶν τῶ Ἰωάννη ὁπισθολῇ· καὶ δὴ καὶ ὁ ῥηθείς Διό-
45 σκορος μετὰ τῶν ἐξηκουσῶν ἐβδόμην ὁπισθολὴν ση-
μεῖοι, ὅτι πρὸ τῶ ἐλθεῖν αὐτῶν καὶ τὰς λοιπὰς πρέ-

σβας εἰς τὸ βυζάντιον, ἦν ἀναμεταξὺ τῶ Βίκτρου καὶ
τῶν Σκυθῶν ἡ διαφορά, ἐξῶν δὴλον, ὅτι περὶ πίστε-
ως ἦν τὸ ζήτημα, περὶ δὲ τῶ Ὁρμίσδου, καὶ ὡς Ἰω-
άννης καὶ Φίληκος αἱ ὑποφάσεις εἰσὶν ὑπὸ τῆς παπικῆς
ἐκθέσεως, αἱ ὑποφάσεις τῶν παπῶν κατὰ τῶν Σκυ-
θῶν καὶ Βινίου καὶ Βαρωνίου (εἰ καὶ κακοτέρως)
ὁμολογῶσιν, οἱ συμφωνεῖ μαρτυρεῖν τὸ Πα-
ρτεκνον, λέγων ἐν τῇ πρώτῳ μέρει τῶ τετάρτῳ τό-
μῳ τῆς τῶν πατέρων βιβλιοθήκης πὺν Μαξέντιον
καὶ τὰς μοναχὰς ἐκείνας εἶναι συμφώνως τῇ Δι-
έσει τῶ Εὐτυχῆς, δὴλα αὐτικῶς ὅντως οὐκ ἔ-
στις πρὸς φελογοντίον καὶ ἄλλας Ἐπισκόπους Διέσεως
ἐκείνων τῶν μοναχῶν Σκυθῶν βίβλος περὶ τῆς ἐν-
σεβείας οἰκονομίας καὶ χάριτος, καὶ ἐκ τῶν συγγρα-
φῶν Ἰωάννη τῶ Μαξεντίου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

50 Ὅτι ἐκ τῶν φελογοντίων καὶ φερρῶν πρὸς τὸν Πάπαν Ἰωάννην τὸν δόκτορα ὑποκρίσεως, καὶ τῆς τῶ
αὐτῶ Πάπα πρὸς τὸν Ἀντοκράτορα Ἰουστινιανὸν ὑποκρίσεως περὶ τῶ ὅτι τῆς Τριάδος ἐσωρῶνθη ῥή-
τῶ τῶν μοναχῶν Σκυθῶν, δέκνεται ἐσφαλθῆναι τὸν Ὁρμίσδου καὶ Φίληκος τὰς Πάπας εἰς τῶν πίσιν·
καὶ ὅτι ὁ Ὁρμίσδου κινήσει καὶ τῶν Σκυθῶν, παρ' ἐκείνου ὡς δὴ εἶπον ἀναμείρητος μέχρι τῶ νῦν ἐδικαίωθη.

Ἐπειδὴ δὲ φελογοντίε ἐμνήσθητο, ῥητέον ἵνα
 ὡς κατὰ τὴν ψὺν. μετὰ τὴν κατάκρισιν τῶν σκυ-
 θῶν ὑπὸ τῆς ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας ὁ αὐτοκράτωρ
 Ἰβηριανὸς ἔγραψε πρὸς Ἰωάννην τὸν δεύτερον, ὅτι
 τὰς τῶν, οἱ αἱ τῆς Τριᾶδος ἐσαυρώθη, σέβεται
 ὡς πάντων τῶν ἀνατολικῶν ἐπισκόπων τε καὶ Ἀρ-
 χιμανδριτῶν, καὶ ἵνα δεχθῇ αὐτὸ καὶ ἐκεῖνος ὡς
 ὁρθόδοξον. ἀπερρέντων δὲ τῶν ῥωμαίων περὶ τὰ
 δὲ ποιῆσαι, ἀναγλιότις Διάκονος ἔγραψε πε-
 ρὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης πρὸς Φερρόνδον Διάκο-
 νον Καρθαγίνης, περίφημον εἰς τὴν πολυμαθεῖαν. ὁ
 δὲ Φερρόνδος ἀνέφερε τὸ πρῶγμα πρὸς φελογόν-
 τιον ἐπίσκοπον Ἀφρικῆς, ἔτα καὶ οὐδὲν ὁμᾶ ἀ-
 πεκρίθησαν, ὅτι ὁρθῶς μὴ λέγεται τὸ ὅτι τῆς
 Τριᾶδος ἐσαυρώθη, πλὴν ἀσφαλέστερον ἐστὶ πω-
 ρισθῆναι ὅτι ἔπαθε σαρκί. τὰς ἔτιως ἔνδιωρι-
 θοῦ, ἀπεδέξατο καὶ ὁ Πάπας Ἰωάννης, καὶ ἔγρα-
 ψε τὴν ἀποδοχὴν πρὸς τὸν Ἰβηριανόν, ὡς σημεῖοι ὁ
 λιμπεράτης κεφαλῶν ἐκοσῶ. δῆλον ἔνθεν, ὅτι
 τὴν κρίσιν τῶν ὁρμίσδων καὶ φίληκος ἐκ ἐδέξαντο

οἱ σκυθαί, ὁ μαζόντιος καὶ οἱ ἀνατολικοὶ ἐπίσκο-
 ποι καὶ οἱ ἀρχιμανδριταί, ἔτε ὁ Ἰβηριανός, ἔτε οἱ
 ὡν Ἀφρικῇ πατέρες, ἔτε ὁ ἀδόχως αὐτῶν Ἰωάν-
 νης ὁ δεύτερος, ἔτε τὴν κρίσιν καὶ ὁ μὲν αὐτὸν Ἀγα-
 πητος Πάπας ἐβεβαίωσε, καὶ τέλει ἐπεκρίωσεν
 αὐτὴν ἡ πέμπτη οἰκουμενικὴ ὡς εἴρηται, σημεῖως
 δὲ ἀξίον, ὅτι ὁ μαζόντιος εἰς τὴν βασιλεύσαντα
 πόλει ἐνώπιον πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν ὑπερ-
 σιζήθη τῶν σκυθῶν, καὶ συγγράφων φανερώς
 κατὰ τὴν Πάπα καὶ τῶν αὐτῶν πρέσβεων, καὶ ἀνα-
 10 βῶν ἐν ἰαυτί, ὅτι ὁ ῥώμης Ὀρμίσδης ἦν αἰρετικὸς
 καὶ ἔχθρος τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, παρ' ἐκείνους
 ἐκώλυε ἡ αὐτελέγετο, καὶ ἔως ἀρτι χιλίων ἐκα-
 πτωπότηκοντα παρελθόντων αἰωνῶν, ἔδωκε
 20 ἔτε εἰς λύσιν, ἔτε εἰς ἀναπλῆν, ἔτε εἰς Ἀφρι-
 κῇ κατακτείναι αὐτὸν, ἡ ὡς αἰρετικόν, ἡ ὡς θρονο-
 σομῆσαντα κατὰ τὴν Πάπα Ὀρμίσδην, ἔτε μὴν
 δικηλογῆσαι τὸν Ὀρμίσδην ὅτι ἀναμαρτήτως ἐκ-
 νῆθη κατὰ τῶν σκυθῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

περὶ τῆς πέμψεως εἰς κωνσταντινῶν τὴν Πάπα Ἰωάννην ὑπὸ τῶν Θεοδώρικων, καὶ τῶν μετὰ τὴν εἰς
 ῥώμην ἐπαύσαν αὐτῶν ἀπὸ λιμῆς θανάτου αὐτῶν καὶ Βοετίου καὶ Συμμάχου τῶν φιλοσόφων ὑπὸ τῶν
 Θεοδώρικων. καὶ περὶ τῶν τίνων τρέψαν τέθνηκεν ὁ Θεοδώρικος, καὶ ἡς εἶδον ὁ πῆσας καὶ αὐτῶν εἰς ἡς ἀναχωρητής.

Ἀνεπαύθη ὁ ῥώμης Ὀρμίσδης, καὶ γέγονεν αὐτῷ
 αὐτῶν ὁ Ἰωάννης, περὶ ἧς ῥέφα ὁ Βιβλιοθη-
 κάρχης Ἀναστάσιος καὶ ὁ Πλάτωνος, ὅτι ἀπὸ τῶν
 λαβεῖν τὸν Ἰβηριανόν τὰς ἐκκλησίας τῶν Ἀρεανῶν,
 τὰς ἔσαι εἰς τὴν βασιλεύσαν αὐτῶν, καὶ δῆναι ταύτας
 τοῖς ὁρθοδόξοις, ὁ Θεοδώρικος τὸν τῶν ἀρχηγῶν
 τῆς ἰταλίας ἀπέσταλε τὸν Πάπα Ἰωάννην καὶ
 Ἀγαπήτην καὶ ἔπειν Ἀγαπήτην δύο ῥήτορας πρέ-
 σβεις εἰς τὴν κωνσταντινῶν πρὸς τὸν Ἰβηριανόν,
 ζητῶν ἵνα δώσῃ ὁ Ἰβηριανὸς τὰς ἐκκλησίας τοῖς Ἀρεα-
 νοῖς, εἰ δὲ μὴ, λαμβανῇ καὶ ἐκεῖνος τὰς ἐκκλη-
 σίας τῶν ὁρθοδόξων τὰς ὡν τῇ ἰταλίᾳ, αἱ καὶ
 ἀφ' ὧν ἀπὸ τῶν πεισμονῶν. μὴ καταδύοντες δὲ
 Ἰβηριαν, οἱ Ἀγαπητοὶ καὶ μάλιστα ὁ Πάπας Ἰωάννης
 γονυπετήσαν ἐνώπιον τῶν Ἰβηριανῶν, ἐδέετο αὐτῶν μὴ
 ἀφίσταναι ἀφ' ὧν ἀπὸ τῶν ἐκκλησιῶν τῆς ἰταλίας
 ὑπὸ τῶν Θεοδώρικων, ὅθεν ὑπεσχέθη ὁ Ἰβηριανὸς ἀ-
 γαγεῖ τὰς Ἀρεανὰς εἰς τὴν κωνσταντινῶν. ὁ
 Θεοδώρικος ὁμῶς ὑποσέψαντα τὸν Ἰωάννην εἰς
 τὴν ἰταλίαν ἐβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ λιμο-

κτονήσαν αὐτὸν, ἀπέκτενε, πρὸς αὐτὴν καὶ τὰς δύο με-
 γάλαις σεφῆς τῆς ἰταλίας Βοετίου καὶ Συμμά-
 χου. ὡς μὲν δὲ τῶν ἡμερῶν τὰς κακοτράπεζας Θεοδώ-
 ρικῶν ἐδίδοντο, ἔφερον ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτοῦ ὡς
 εἰς μεγάλῳ κεφαλῷ, ὅδε Θεοδώρικος ἐπὶ τῶν ἰδῶν
 35 ἡ καὶ τῶν Συμμάχων, ἐκ τῶν ἐφορευθῆναι, καὶ ἐ-
 φοβήθη τόσον, ὥστε μετὰ τρέμα πεσὼν ἐπὶ τὸν
 κράβατον καὶ κοτύβησαι. ὡς πῶς δὴ δυνάται ἡ
 σωσθῆναι, ἐπὶ τῶν ὁ Θεοδώρικος εἰς τὸν δεύτερον
 βιβλίον αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος εἰς
 40 τὴν πρὸς Ἑβραίους κάθισα λέγει, ἀπὸ τῶν τοῖς
 αὐτοῦ τοῖς ἀπᾶς ἀπὸ τῶν αὐτῶν, μετὰ δὲ τῶν κρίσε.
 καθότι εἰς ἀναχωρητής εἶδε τὸν Θεοδώρικον ἐλθόν-
 ταν διδεδωκένον, γυμνὸν καὶ ἀνυπόδητον ἀναμύσειν
 τὴν Πάπα Ἰωάννην καὶ τὴν Συμμάχον καὶ τὸν λοιπὸν
 45 ἔς ἐτιμωρήσαντο ὁρθοδόξων, καὶ εἰφθῶναι αὐτοῦ
 εἰς τὴν πυρκαϊᾶν ἵνα καταφλογίζηται μετὰ τῶν
 εὐσεβῶν πλεονεξῶν ἐν τῇ αἰωνίᾳ, ὅπως εἰς
 τὴν ἡφαίστου ἡ χύτρα. ἰδὲ περὶ τῶν βιβλίων ἐβ-
 50 δομον τῶν Διαλόγων τῶν Γρηγορίων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς ἐν κωνσταντινῶν ὑπὸ τῶν Πάπα Ἰωάννην, ὡς πλάττει ὁ τῆς ῥώμης κληρικὸς Ἀναστάσιος
 τραγελαφικῶς, καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν καὶ τῶν παπικῶν ἐλέγχων ἐκ τῆς ἰστορίας τῶν Διαλόγων καὶ ἐξ ἄλλων
 ποικίλων